

**ΚΗΠΟΤΕΧΝΙΚΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ
ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ 5639,5 Τ.Μ. ΣΕ
ΠΑΡΑΘΑΛΑΣΣΙΑ ΠΕΡΙΟΧΗ ΣΤΟ ΛΟΥΤΡΑΚΙ
ΧΑΝΙΩΝ**

Περίληψη

Από τα διάφορα είδη κήπων που κατασκευάστηκαν στο πέρασμα των αιώνων, ξεπήδησαν γνώσεις και εμπειρίες που οδήγησαν στη συγκρότηση ενός νέου κλάδου της Κηποκομίας, την Κηποτεχνία. Η περιοχή (κλίμα), το τοπίο και η μορφή του σπιτιού συν αυτά που συμβαθεί ή αντιπαθεί κάθε χρήστης συναποτελούν όλα μαζί το νήμα που οδηγεί στο στυλ, το πιο ταιριαστό στον κήπο. Η Κηποτεχνία σήμερα δεν περιορίζεται στη διαμόρφωση των εξωτερικών χώρων των κήπων αλλά συνεργάζεται με τον κλάδο της φυτοδιακοσμητικής εσωτερικών χώρων και αντιμετωπίζει και θέματα της σύγχρονης πολεοδομίας. Σε κάθε νέα κηποτεχνική διαμόρφωση πρέπει να ακολουθούνται οι κανόνες της αρχιτεκτονικής των κήπων με βάση την ανάλυση της περιοχής και τις προτιμήσεις, επιθυμίες, οικονομικές δυνατότητες του ενδιαφερομένου καθώς και οι βασικές αρχές που συμπεριλαμβάνονται σε ένα σχέδιο κήπου. Για τη σωστή διαμόρφωση ενός κήπου ή πάρκου, απαραίτητο θεωρείται ο μελετητής να είναι πλήρως ενημερωμένος για το φυτικό υλικό που κυκλοφορεί στην αγορά και μέσα από την όποια εμπειρία τον διακατέχει να γνωρίζει τους τρόπους με τους οποίους μπορεί να το εντάξει και να το χρησιμοποιήσει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο σε ένα σχέδιο κήπου.

Στην εργασία που ακολουθεί αναφέρεται η «**Κηποτεχνική διαμόρφωση συγκροτήματος κατοικιών 5639,5 τ.μ. σε παραθαλάσσια περιοχή στο Λουτράκι Χανίων**». Ο τίτλος «**Κηποτεχνική**

διαμόρφωση» υποδηλώνει ένα σαφές νόημα για τον αναγνώστη αφού η χρήση του προέκυψε από το γεγονός ότι στη μελέτη μου αυτή ασχολήθηκα με τους εξωτερικούς χώρους του συγκροτήματος κατοικιών. Πιο συγκεκριμένα, με την επιλογή και την τοποθέτηση του φυτικού υλικού κάλυψης σε καθέναν από τους χώρους του συγκροτήματος (διατηρώντας όπου ήταν αναγκαίο τις υπάρχουσες φυτεύσεις). Επίσης, με τις τεχνικές κατασκευές που επιθυμούσαν οι ιδιοκτήτες και με τη δημιουργία του απαραίτητου σχεδίου φωτισμού μέσα από τις κατάλληλες τεχνικές και τα φωτιστικά σώματα. Παράλληλα, αναφέρονται πληροφορίες για τις σημαντικότερες από τις φυτεύσεις που εφαρμόστηκαν στο συγκρότημα και γίνεται ταξινόμηση του φυτικού υλικού που χρησιμοποιήθηκε σε κάθε χώρο του σε κατηγορίες (δένδρα, θάμνους, ποώδη πολυετή, αναρριχώμενα).

Τέλος, αξίζει να σημειωθεί ότι κατά την πρώτη μου επαφή με το χώρο είχε καθιερωθεί κιόλας ένα μοντέλο σχεδίασης και διαχωρισμού του οικοπέδου σε επιμέρους τμήματα από τον αρμόδιο αρχιτέκτονα και είχαν υλοποιηθεί από τη μεριά του οι απαραίτητες κατασκευές. Έτσι λοιπόν, τα στοιχεία αυτά έπρεπε να υιοθετηθούν και στο νέο σχέδιο κήπου και μέσα από τη μελέτη μου να ολοκληρωθεί η κηποτεχνική διαμόρφωση του χώρου.

1. Εισαγωγή

Η αστυφιλία, η άναρχη επέκταση των πόλεων, η πυκνή δόμηση, η γενικευμένη χρήση του αυτοκινήτου και το επακόλουθο κυκλοφοριακό πρόβλημα, ο συνωστισμός στις πόλεις δημιούργησαν τα γνωστά προβλήματα της ατμοσφαιρικής ρύπανσης, του θορύβου, της αισθητικής υποβάθμισης, της θερμοσυσσώρευσης, των πλημμυρικών φαινομένων στον αστικό χώρο. Οι δύσκολες συνθήκες διαβίωσης και η αποκοπή του αστικού πληθυσμού από το φυσικό περιβάλλον αντανακλούν στην υγεία και στον ψυχισμό του ανθρώπου της πόλης. Δημιουργούν ένα έλλειμμα ψυχής, μια παθολογική κατάσταση και μια τάση φυγής του προς την ύπαιθρο, σε βουνά, ακτές, χωριά για να κατοικήσει σε ήρεμα μέρη, επιζητώντας την ξεκούραση και την αναψυχή του.

Ολοένα και περισσότερο, ο σύγχρονος άνθρωπος προσπαθεί να φύγει από τα προβλήματα και τους έντονους ρυθμούς της πόλης, να πλησιάσει τη φύση ή τουλάχιστον να «εγκλωβίσει» στοιχεία της στους δικούς του χώρους, αναζητώντας ένα καταφύγιο ησυχίας και πνευματικής αυτοσυγκέντρωσης που θα επικοινωνεί μαζί της. Ο μικρός ή ο μεγάλος κήπος διαμορφωμένος με τις επιθυμητές κατασκευές του είναι ένα από τα καταφύγια αυτά.

2. Γενικό Τμήμα

2.1. Είδη κήπων

Η Κηποτεχνία ως τέχνη και επιστήμη αναπτύχθηκε κατά την Αναγέννηση, αρχικά στην Ιταλία, αργότερα στη Γαλλία και την υπόλοιπη Ευρώπη. Έτσι, αναβιώνοντας τα κλασσικά ιδεώδη του Ελληνικού και Ρωμαϊκού πολιτισμού και επηρεάζοντας όλη την Ευρώπη, έβαλε τα θεμέλια για τη σημερινή ανάπτυξη της Αρχιτεκτονικής τοπίου χρησιμεύοντας ως ενδιάμεσο στάδιο του αρχαίου και του νέου κόσμου.

2.1.1. Ιταλικός ρυθμός κήπων (Giardino all' Italiana)

Μετά το τέλος των πολέμων, οι κήποι ξεπερνούν τα περιορισμένα όρια του περιβόλου των κτιρίων και αναπτύσσονται προοδευτικά στη γύρω έκταση με βάση ένα ακριβές σχέδιο. Οι κατοικίες, χάνουν τον αμυντικό τους χαρακτήρα, αποκτούν μια ελεύθερη και ανοιχτή μορφή συνδεδεμένη οργανικά με τη νέα μορφή του κήπου. Οι κήποι απαντιούνται πάνω σε πλαγιές έτσι ώστε να μπορεί κανείς να τους δει πάνω από τους τοίχους που τους περιβάλλουν. Το επικλινές έδαφος διαρρυθμίζεται συστηματικά με πέτρινους τοίχους αντιστήριξης που φέρουν συχνά μνημεία σε μεγάλες αναβαθμίδες-ταράτσες στις οποίες φυτεύονται κανονικά παρτέρια. Το πιο θαυμαστό στοιχείο είναι οι υπέροχοι συνδυασμοί σκαλοπατιών που συνδέουν τις αναβαθμίδες μεταξύ τους.

Γενικά, η κηποτεχνική διαρρύθμιση είναι αυστηρά γεωμετρική με συμμετρική διάταξη των διακοσμητικών στοιχείων γύρω από τους κύριους οπτικούς άξονες. Οι αειθαλείς θάμνοι (κυρίως Πυξοί) και τα αειθαλή δέντρα κυρίως κωνοφόρα (Κυπαρίσσια, Πεύκη η πίτης κτλ) αλλά και τα πλατύφυλλα (Άριες, Ελιές κτλ) κλαδεύονται για να διαμορφώσουν χαμηλά ή ψηλά φυτικά πλαίσια, τοίχους, δενδροστοιχίες. Ακόμα η χρήση αγαλμάτων, προτομών που τοποθετούνται κατά μήκος των μονοπατιών ή σε περίοπτα σημεία των αναβαθμίδων θυμίζει υπαίθρια μουσεία. Επίσης, χρησιμοποιούνται φυτοδοχεία πάνω στα

οποία είναι χαραγμένο το όνομα και το οικόσημο της οικογένειας καθώς και άλλα καλλιτεχνήματα του μαρμάρου που έχουν καθορισμένη αισθητική και λειτουργική αποστολή και μαζί με τους τεχνητούς καταρράκτες, τις λίμνες, τους πίδακες και τις σπηλιές συμμετέχουν στην αρμονική ενότητα των συνθέσεων.

Διάσημοι είναι οι κήποι: villa d'Este, villa Bagnaia, Boboli, villa Aldobrandini, villa Medicis κ.α που διατηρούνται σχεδόν όπως ήταν. Στην **εικόνα 1** φαίνεται ο κήπος **villa Garzoni**. Η τεχνοτροπία των Ιταλικών κήπων διαδόθηκε το 16^ο και 17^ο αιώνα στην υπόλοιπη Ευρώπη αλλά εκεί που τελειοποιήθηκε ήταν στη Γαλλία.

Εικόνα 1. Κήπος «Villa Garzoni» στο Collodi της Ιταλίας.

2.1.2. Κλασικός ή Κανονικός ή Γαλλικός ρυθμός κήπων (Jardin classique ή J. regulier ή J. ala Francaise)

Κατά τις αρχές του 16^{ου} αιώνα, ορισμένα από τα βασικά στοιχεία του Ιταλικού κήπου μεταφέρονται αυτούσια στους Γαλλικούς κήπους, μέχρι να αναπτυχθεί η Γαλλική τεχνοτροπία. Οι νέες κηποτεχνικές μορφές που συγκρότησαν το ύφος του Κλασικού κήπου ήταν κυρίως οι ψαλιδιζόμενες δενδροστοιχίες, τα περίτεχνα σαν πλεκτές δαντέλες παρτέρια, οι λίμνες με τις ακίνητες σαν καθρέπτες επιφάνειες νερού, τα μεγάλα κλιμακοστάσια και οι φυτικοί λαβύρινθοι.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα του ρυθμού αυτού που επικράτησε τον 18^ο αιώνα σε όλη την Ευρώπη αποτελεί: το πάρκο των Βερσαλλιών που σχεδίασε ο μεγάλος Γάλλος κηποτέχνης ο André Le Nôtre (1613-1700).

Εμπνευσμένος από το Λουδοβίκο 14^ο, ο **Le Nôtre**, έβαλε το μεγαλείο σαν κύριο χαρακτηριστικό του έργου και το εξέφρασε με τη μαθηματική μεγέθυνση των μερών (κάθε παρτέρι ήταν γύρω στα 20 στρεμ., οι σκάλες μεγαλοπρεπείς, οι πανοραμικές θέες πλατιές και μεγάλου βάθους κτλ) και του συνόλου (έκταση πάρκου 1000 στρεμ.), την ισορροπία, τη συμμετρία, την τέλεια ένωση των μερών. Στην **εικόνα 2** παριστάνεται ένα μέρος από το Πάρκο των Βερσαλλιών.

Εικόνα 2. Πάρκο των Βερσαλλιών, λίμνη Latone, γεωμετρικά παρτέρια, συμπαγείς μάζες δένδρων και στο βάθος το μεγάλο κανάλι.

Ο αυτοκρατορικός κήπος εκείνης της εποχής ήταν μια γιγάντια σύνθεση κλασικισμού με την λαμπρότητα μιας διακόσμησης στην κλίμακα των ανακτόρων. Γενικά, στον Κλασικό ρυθμό κήπου διακρίνονται δύο μέρη: α) το πάρκο που έχει στην πραγματικότητα μορφή μεγάλου και πυκνού άλσους ή μικρού δάσους και **β)** ο κήπος που έχει μορφή αποκλειστικά διακοσμητική. Είναι διαρρυθμισμένος σε κανονικά γεωμετρικά τμήματα διακοσμημένα με αγάλματα, μαρμάρινες γλάστρες και πάγκους, κανονικές λίμνες, πίδακες ευθύγραμμα κανάλια κτλ. Η όλη διάταξη του είναι προσαρμοσμένη στη λειτουργικότητα και αισθητική του μεγάρου κοντά στο οποίο διαμορφώνονται

γεωμετρικά παρτέρια ενώ κατά μήκος των πλατιών δρόμων δημιουργούνται στην κεντρική λωρίδα ορθογώνιοι χλοοτάπητες ή ευθύγραμμα κανάλια.

Αν και δεν δημιουργούνται πλέον κήποι-πάρκα του ρυθμού αυτού συχνά συναντώνται στοιχεία του (συμμετρικά παρτέρια, ψαλιδιζόμενα σχήματα και μπορντούρες, γεωμετρικές λίμνες, δεντροστοιχίες κτλ) στους σύγχρονους κήπους και τα πάρκα (**εικόνα 3**).

Εικόνα 3. Νεώτερο πάρκο (αρχές 19^{ου} αιώνα) του Παρισιού, φανερά επηρεασμένο από τις αρχές του κλασικού ρυθμού κήπων.

2.1.3. Αγγλικός ρυθμός κήπων (Jardin Anglais), Αγγλοκινέζικος ρυθμός κήπων (Jardin Anglochinois), Γραφικός ρυθμός κήπων (Jardin Paysager)

Κατά το 17^ο αιώνα, οι Αγγλικοί κήποι ήταν επηρεασμένοι από τους Γαλλικούς συμμετρικούς κήπους. Στις αρχές του 18^{ου} αιώνα, διαμορφώθηκε στην Αγγλία η τεχνοτροπία των Αγγλικών κήπων με βάση το πνεύμα του ρομαντισμού και της εξιδανίκευσης των γραφικών και καταπράσινων Αγγλικών τοπίων. Συγκεκριμένα, κατάργησαν τις ευθείες, τις δενδροστοιχίες, τα γεωμετρικά παρτέρια και τα ψαλιδίσματα των φυτών. Ακόμα, διαρρύθμισαν τις γραμμές του τοπίου με ομαλοποίηση των καμπύλων, χάραξαν μονοπάτια, δημιούργησαν μι-

κρά ποτάμια με ομαλές όχθες και κυματοειδή διαδρομή. Τέλος, διαμόρφωσαν μεγάλους ακανόνιστους πρασινοτάπητες που τους πλαισίωσαν συστάδες και ομάδες δένδρων και θάμνων οι οποίες έδεναν το εξιδανικευμένο τοπίο με το φυσικό.

Μετά τα μέσα του 18^{ου} αιώνα, δημιουργήθηκε ο Αγγλοκινέζικος κήπος όπου κυριαρχούσε η προσπάθεια αναδημιουργίας των φυσικών κινέζικων τοπίων ενώ έλλειπαν εντελώς οι συμμετρικές δεντροστοιχίες και τα γεωμετρικά παρτέρια. Χαρακτηριστικό παράδειγμα επίδρασης του Κινέζικου κήπου αποτελεί: το πάρκο Κιού (Kew Garden) του Λονδίνου όπου ο κηποτέχνης William Chambers συνδύασε τις τυπικές Κινέζικες κατασκευές (λίμνες, γέφυρες, περίπτερα, ναούς κτλ) με τα χαρακτηριστικά του Αγγλικού κήπου ενώ προσπάθησε να χρησιμοποιήσει και τα άνθη (ετήσια-πολυετή) για τα οποία δεν έδειχνε μέχρι τότε ενδιαφέρον ο Αγγλικός κήπος.

Στις αρχές του 19^{ου} αιώνα, ο νέος ρυθμός εμπνευσμένος από την επιστροφή στην απλότητα και τη φύση, έφτασε στην Ευρώπη σε μορφές τελειότητας που η σύνθεση τους διαμόρφωσε το γνωστό ρυθμό σαν «**Γραφικό κήπο**» (**εικόνα 4**). Ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του ρυθμού αυτού αποτελούν οι απρόβλεπτες αλλά ευχάριστες εντυπώσεις που δημιουργούνται στους παρατηρητές με τους ελικοειδείς δρομίσκους, τα γραφικά τοπία, τις πυκνές ή αραιές συστάδες δένδρων-θάμνων, τα μοναχικά δένδρα, τα καθιστικά, τους ακανόνιστους χλοοτάπητες, τις φυσικές λίμνες, τις σπηλιές κτλ (**εικόνα 5**). Τέλος, τα άνθη (ετήσια ή πολυετή) και οι θάμνοι πλούσιας ανθοφορίας ή χρωματιστού φυλλώματος, φυτεύονται σε ασύμμετρα παρτέρια σε προβαλλόμενες θέσεις (**εικόνα 6**).

Εικόνα 4. Νεοφυτεμένο πάρκο γραφικού ρυθμού στο Μιλάνο.

Εικόνα 5. Πάρκο γραφικού ρυθμού στο Μιλάνο.

Εικόνα 6. Πάρκο Keukenhof στην Ολλανδία.

2.2. Στυλ

Κάθε στυλ είναι προϊόν του κοινωνικού περιβάλλοντος και κάθε αλλαγή στον τρόπο προσέγγισης αντανακλά μια αλλαγή στον προβληματισμό και τα ιδανικά του ανθρώπου. Αυτό που συναρπάζει ιδιαίτερα είναι ο τρόπος κίνησης του εκκρεμούς προς τη μια και την άλλη πλευρά μεταξύ της επιθυμίας να παραγκωνισθεί η φύση και της ανάγκης να ολοκληρωθεί μέσα στο σχέδιο σαν ένα αναπόσπαστο κομμάτι του.

Γενικό καθοριστικό παράγοντα σε κάθε σχεδιαστική επιλογή ενός στυλ πρέπει να αποτελεί το κλίμα καθώς τα φυτά και οι κήποι παρουσιάζουν την καλύτερη εικόνα όταν είναι σε αρμονία με την τοποθεσία στην οποία βρίσκονται. Τα περισσότερα φυτά μπορούν να ανεχθούν συνθήκες που απέχουν από το ιδανικό τους και για αυτό η χρησιμοποίησή τους σε διαφορετικά κλίματα είναι δυνατή, όμως πρέπει ταυτόχρονα να είναι και ρεαλιστική. Η περιοχή (κλίμα), το τοπίο και η μορφή του σπιτιού, συν αυτά που εμείς συμπαθούμε ή αντιπαθούμε όλα μαζί συναποτελούν το νήμα που οδηγεί στο στυλ, το πιο ταιριαστό στον κήπο.

2.2.1. Μεσογειακό στυλ

Ο κήπος μεσογειακού στυλ είναι ένας κήπος για χαλάρωμα στην αυλή ή δίπλα στην πισίνα με τον αέρα γεμάτο ευωδίες από Λεμονιές, Πορτοκαλιές και Κυπαρίσσια. Για φαγητό στον κήπο πρέπει να υπάρχει μια όμορφη θέση κάτω από ένα δέντρο ή κάτω από μια μεγάλη ομπρέλα για τον ήλιο. Ο κήπος με φόντο άσπρους ή ηλιοκαμένους τοίχους και με λογχοειδή φύτευση είναι γεμάτος ολοζώντανα χρώματα που ξεχύνονται από πήλινες γλάστρες. Τα κλασικά μεσογειακά χρώματα είναι το μπλε, το κίτρινο, το πορτοκαλί, το βαθύ ροζ και το κόκκινο.

Τα τυπικά φυτά του μεσογειακού στυλ είναι: η **αιθαλής Βελανιδιά**, το **μεσογειακό Κυπαρίσσι** με τη μορφή του βέλους, το **βραχώδες Πεύκο** με το φύλλωμά του σε σχήμα ομπρέλας και οι **Ελιές**. Σε μερικές περιοχές, έντονη είναι η παρουσία του **μακί** (θα-

μνώδης βλάστηση), αποτελούμενου από διάφορους θάμνους όπως η Φραουλιά, το Γιουνίπερο, το Πουρνάρι, η Σαντολίνη και η Βραχοτριανταφυλλιά. Τέλος, φυτά που αντιπροσωπεύουν το μεσογειακό στυλ είναι το **Πλουμπάγκο**, η **Μπουκανβίλλια**, η **Κουμαριά**, ο **Ασφόδελος**, κ.α. Στην **εικόνα 7** φαίνεται ένας κήπος μεσογειακού στυλ.

Εικόνα 7. Κήπος μεσογειακού στυλ.

2.2.2. Στυλ ερήμου

Η απόλυτη έρημος είναι μια περιοχή ακατάλληλη για κήπους, ένα μέρος όπου λίγοι άνθρωποι θα διάλεγαν να κατοικήσουν. Ωστόσο ο άνθρωπος, μέσω της Κηποτεχνίας μπορεί να εφαρμόσει στο σχέδιο του κήπου του στοιχεία από το στυλ της ερήμου, όπου αυτό βέβαια είναι δυνατό. Ο ξερός αέρας και το διαυγές φως είναι στοιχεία πολύ ελκυστικά.

Η καλλιέργεια πραγματικών φυτών της ερήμου έχει εκπληκτικά αισθητικά αποτελέσματα. Τα φυτά διαθέτουν μια ποικιλία χαρακτηριστικών τα οποία σκοπό έχουν να περιορίσουν την εξάτμιση όπως η κηροειδής επιφάνεια των φύλλων τους για να εμποδιστεί η απώλεια νερού, φύλλα που τυλίγονται σφικτά στη ζέστη ή ακόμη και καθόλου φύλλα καθώς και φύλλα τριχωτά και μίσχους που παρέχουν μόνωση. Το αποτέλεσμα αυτών των προσαρμογών είναι συχνά μια σειρά από

εκπληκτικά φυτά με πολλές φορές ελκυστική ή αρχιτεκτονική μορφή. Τυπικά φυτά του στυλ της ερήμου είναι: η **Φραγκοσουκιά**, το **Γιούκα**, η **Αρτεμισία**, η **Ευφόρβια (Αγκάθι του Χριστού)**, η **Παρκινσόνια**, το **Τάμαρι** κ.α. Στην **εικόνα 8** φαίνεται ένας κήπος με στυλ ερήμου.

Εικόνα 8. Κήπος με στυλ ερήμου.

2.2.3. Τροπικό στυλ

Τα τροπικά δάση αποτελούν την πηγή πολλών εκπληκτικών κηπευτικών φυτών όλων των μεγεθών και σχεδίων. Φτέρες, Ορχιδέες και διάφορες ποικιλίες της οικογένειας των Βρομελιϊδών περιπλέκονται στα κλαδιά των φυλλωμάτων του δάσους. Όλα αυτά είναι επίφυτα προσαρμοσμένα να ζουν πάνω σε άλλα φυτά. Τα αναρριχώμενα, συμπεριλαμβανομένης της Ρολογιάς και του Κλερόδενδρου, απλώνονται από το έδαφος μέχρι τις κορυφές των δένδρων. Ανάμεσα στα ανθοφόρα θαμνοειδή με έντονα χρώματα τα πιο γνωστά είναι ο Ιβίσκος και η Πλουμέρια ενώ στα ποώδη περιλαμβάνονται η Αιχμαία και η Ελικόνια. Στην **εικόνα 9** φαίνεται ένας κήπος τροπικού στυλ.

Εικόνα 9. Κήπος τροπικού στυλ.

2.2.4. Ανατολίτικο στυλ

Το κοινό χαρακτηριστικό το οποίο συνδέει τους κήπους της Ανατολής είναι η κλίμακα καθώς ο τυπικός ανατολίτικος κήπος δεν είναι μεγάλος. Αυτό δε σημαίνει ότι ένας τέτοιος κήπος πρέπει να διαμορφωθεί με μικρές γέφυρες, φαναράκια και ομπρέλες αλλά αντίθετα το στυλ του είναι πολύ πιο δυναμικό. Ως παράδειγμα μπορεί να αναφερθούν πελώριοι φοίνικες και πλούσια χαμηλή βλάστηση, λιμνούλες με ψάρια και εντυπωσιακές Ορχιδέες. Τα στοιχεία που προστίθενται από τον άνθρωπο είναι σκόπιμα συγκροτημένα και άψογα με μια αριστοτεχνική χρήση επιστρώσεων με χαλίκι (στην Ιαπωνία στρωμένο με τσουγκράνα για μεγαλύτερη αυθεντικότητα) και με μεγάλα στρογγυλεμένα λιθάρια. Συνολικά, το αποτέλεσμα είναι μια συγκροτημένη ηρεμία, λεπτομερειακή συντήρηση, ξεκούραση και μια ανησυχία αιώνων.

Τα υλικά είναι πολύ σημαντικά. Για παράδειγμα, οι φράχτες από κλαδιά δένδρων ή θάμνων και τα πλεγμένα μπαμπού δίνουν ιδιαίτερο χαρακτήρα, ενώ ελαφρά παραπετάσματα μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως διαχωριστικά μέσα στον κήπο. Επίσης, εκμεταλλευόμενοι τη φυσική υφή και τα αδρά σχήματα βράχων και ξύλων ξεβρασμένων από τη θάλασσα, μπορούν να κατασκευαστούν καθιστικά και άλλα στοιχεία του χώρου. Τέλος, οι πέτρες εξαιτίας

του όγκου και των γλυπτικών τους σχημάτων αποτελούν σημαντικές διακοσμητικές λεπτομέρειες της διαμόρφωσης του χώρου. Περιστασιακά χρησιμοποιούνται πλούσια και ζωντανά χρώματα με αυστηρή ακρίβεια. Για παράδειγμα, μια ομάδα κρίνων ή κάτι χρωματισμένο σε έντονο πορτοκαλί μπορεί να γίνει κατάλληλο ελκυστικό επίκεντρο. Στην **εικόνα 10** και στην **εικόνα 11** φαίνονται τα χαρακτηριστικά κήπων ανατολίτικου στυλ.

Εικόνα 10. Κήπος ανατολίτικου στυλ (ύπαρξη βράχων ανάμεσα σε στρωμένο χαλίκι).

Εικόνα 11. Κήπος ανατολίτικου στυλ (υφή των φυλλωμάτων και περίφραξη από μπαμπού).

2.2.5. Εξοχικό στυλ

Χαρακτηριστικό γνώρισμα του εξοχικού κήπου που βλέπει σε δάσος ή χωράφια ή που μπορεί να βρίσκεται κοντά στη θάλασσα αποτελούν οι τραχείς πέτρινοι τοίχοι και οι ξύλινοι φράχτες. Η όλη εικόνα είναι φυσική με ένα θαυμάσιο μωσαϊκό χρωμάτων. Ωστόσο, πίσω από τη φαινομενική αταξία πρέπει να υπάρχει ένας στέρεος σκελετός που θα ελέγχει και θα ενώνει το σύνολο, το χρώμα και τη δομή βασικών συστατικών, όπως οι τοίχοι και η περίφραξη.

Για να τονιστεί η αίσθηση της εξοχής διαλέγονται απλά φυτά όπως λουλούδια στο σχήμα της Μαργαρίτας, Μοσχομπίζελο, Δενδρομολόχα, γλάστρες με Κατιφέ και αφήνονται να ανθίσουν σε αφθονία. Τα χρώματα μπορούν να είναι αντίθετα, έντονα και παράλληλα με τα αιθιαλή μπορούν να συνταιριαστούν φυτεύσεις με επιβλητικά φυλλώματα. Για την εξωτερική επίπλωση, το επεξεργασμένο ξύλο δίνει μια αίσθηση ποιότητας, το ίδιο όμως ταιριαστές γύρω από ένα τραπέζι δείχνουν και οι καρέκλες από ξασπρισμένο ξύλο Πεύκου. Οι κοινές πήλινες γλάστρες δίνουν την σωστή νότα του ανεπιτήδευτου ενώ χορτάρια και λουλούδια μπορούν να ξεχνούνται ακόμη και από παλιές κονσέρβες. Η λιθόστρωση δείχνει πολύ εξοχική και το χαλίκι επιτρέπει στα φυτά να ξεφυτρώνουν από ανάμεσα σε τυχαία διάταξη. Τα εργαλεία και άλλα χρήσιμα αντικείμενα μπορούν να έχουν έναν τόσο διακοσμητικό όσο και λειτουργικό ρόλο. Στην **εικόνα 12** φαίνεται ένας κήπος εξοχικού στυλ.

Εικόνα 12. Κήπος εξοχικού στυλ.

2.3. Η Κατάσταση σήμερα

Η Κηποτεχνία σήμερα δεν περιορίζεται πλέον στη διαρρύθμιση και διακόσμηση των περιφραγμένων και απομονωμένων ανακτορικών χώρων και αριστοκρατικών διαμονών αλλά σε συνεργασία με το σύγχρονο κλάδο της Φυτοδιακοσμητικής εσωτερικών χώρων επιμελούνται και εξωραΐζουν την καθημερινότητα του ανθρώπου, ιδιωτική ή κοινόχρηστη που αναπτύσσει και δημιουργεί η σύγχρονη ζωή. Η Κηποτεχνία δεν περιορίζεται πλέον ως προς την έκταση και τη θέση των χώρων διακοσμητικού πράσινου που διαμορφώνει, ενώ η Φυτοδιακοσμητική αναπτύσσεται στους περιορισμένους εσωτερικούς χώρους των οικημάτων.

Και οι δύο κλάδοι ασχολούνται με τα προβλήματα της απομάκρυνσης των ανθρώπων από τη φύση, την αστικοποίηση των πληθυσμών και τη φυσιολογική ανάγκη των ανθρώπων να αναδημιουργήσουν παντού τη φύση, όπου απερίσκεπτα την έχουν καταστρέψει ή να εγκαταστήσουν στοιχεία της και εκεί που δεν υπάρχουν (εσωτερικό κατοικιών, γραφείων κ.α). Ειδικότερα, η Κηποτεχνία εκτός από τη διαμόρφωση των κήπων αντιμετωπίζει πλέον θέματα της σύγχρονης πολεοδομίας η οποία θεωρεί το τεχνητό πράσινο (δενδροστοιχίες, κήπους, πάρκα, νησίδες πράσινων λεωφόρων κτλ) σαν απαραίτητη κοινωνική ανάγκη και καθοριστικό στοιχείο της πολεοδομικής συγκρότησης των σύγχρονων πόλεων των δικτύων εθνικών αυτοκινητόδρομων κτλ.

Γενικά, ένας σύγχρονος κήπος πρέπει να είναι απλός, ευχάριστος, χρήσιμος, ευκολοσυντήρητος και να προσφέρει στον κάτοικο αισθητική απόλαυση, γαλήνη, υγεία, ανάπαυση, στοχασμό, δυνατότητες κίνησης. Η αισθητική του αξία καθορίζεται από την εντύπωση που προκαλούν οι γραμμές, οι φυτικές μορφές, οι όγκοι του, τα χρώματα, οι κατασκευές και οι φωτοσκιάσεις του.

2.4. Κανόνες Αρχιτεκτονικής Τοπίου

2.4.1. Ανάλυση περιοχής

Στην ενότητα αυτή γίνεται λεπτομερειακή εξέταση της περιοχής στην οποία θα αναπτυχθεί το νέο σχέδιο κήπου. Συγκεκριμένα, επιζητείται καλή γνώση του εδαφικού υπόβαθρου καθώς και οι κλιματολογικοί, οικολογικοί και κοινωνικοί παράγοντες της περιοχής. Οι κύριες κατηγορίες στοιχείων που θα εξετάσουμε είναι οι ακόλουθες:

2.4.1.1. Υπέδαφος

Εξετάζεται το υπέδαφος αν παρουσιάζει αδιαπέρατα στρώματα, η φύση του μητρικού πετρώματος, οι υδατικές συνθήκες δηλαδή η υδατοϊκανότητα, ο υδατικός ορίζοντας ή οι αποστραγγιστικές δυνατότητες. Παράλληλα, εξετάζεται η φυσική σύνθεση, τα ύψη του εδάφους, η ύπαρξη οριζόντων, η χημική αντίδραση καθώς και η γονιμότητα του (PH) βασικής σημασίας για την επιλογή των φυτών. Τέλος, σημειώνονται οι υπεδάφεις κατασκευές και εγκαταστάσεις δηλαδή αποχετεύσεις, καλώδια ΔΕΗ, σωλήνες νερού, όπου αυτές υπάρχουν.

2.4.1.2. Έδαφος

Απαιτείται να προσεχθούν ιδιαίτερα τα ακόλουθα:

- Η τοπογραφία δηλαδή τα σύνορα και οι υποδιαιρέσεις του οικοπέδου, οι διπλανές κατοικίες, οι δρόμοι προσπέλασης.
- Οι δυνατότητες επιφανειακής αποστραγγίσεως του νερού της βροχής, οι διαβρώσεις και οι θέσεις που δυνατόν να πλημμυρίζουν.
- Τα εδαφικά επίπεδα, οι υψομετρικές διαφορές, αν το έδαφος δεν είναι επίπεδο.
- Τα σημεία οράσεως και η επιθυμητή ή προς απομόνωση θέα από αυτά.

- Η υπάρχουσα βλάστηση δηλαδή τα είδη και οι θέσεις των φυτών, η κατάσταση που βρίσκονται και αν είναι επανεντάξιμα στο νέο σχέδιο κήπου είτε επειδή είναι ωραία και δεν πρέπει να θυσιαστούν είτε επειδή θα χρησιμοποιηθούν για την προστασία των νέων φυτών που θα φυτευτούν.
- Οι διάφορες κατασκευές και αν είναι κατάλληλες να διατηρηθούν.
- Το ιστορικό της περιοχής.
- Η πιθανή μόλυνση του εδάφους από χημικές ουσίες ή ασθένειες του εδάφους.

2.4.1.3. Κλιματολογικές συνθήκες και άλλοι παράγοντες

Αναζητούνται πληροφορίες από την πλησιέστερη μετεωρολογική υπηρεσία για τις μέσες μηνιαίες τιμές των καιρικών φαινομένων της περιοχής ενός μεγάλου εύρους ετών που θα συμβάλουν στη σωστή επιλογή των φυτών (ανθεκτικά είδη).

Τα στοιχεία που θα συγκεντρωθούν πρέπει να αφορούν:

- Τη θερμοκρασία °C
- Τη σχετική υγρασία %
- Την ηλιοφάνεια σε ώρες
- Τη νέφωση σε όγδοα
- Το ύψος νετού σε χλσμ.
- Την επικρατούσα διεύθυνση ανέμου
- Την ένταση ανέμου σε κόμβους

Ακόμη, λαμβάνονται υπόψη αν υπάρχουν τυχόν θόρυβοι (ένταση, προέλευση) καθώς και η όποια μόλυνση της ατμόσφαιρας.

2.4.1.4. Χαρακτηριστικά της γύρω περιοχής

Γενική τοπογραφική διαρρύθμιση της όλης περιοχής.

- Ορεινή, πεδινή, παραθαλάσσια, αστική, ημιαστική, δασική, βιομηχανική κλπ περιοχή.
- Συγκοινωνιακό δίκτυο και τρόποι επικοινωνίας με τη γύρω περιοχή αλλά και με την υπόλοιπη χώρα.

Η τοπογραφική ανάλυση εφ' όσων επιθυμείται συμπληρώνεται με μερικές φωτογραφίες των υφισταμένων συνθηκών για να εξασφαλίσουμε τη λεπτομερή καταγραφή όλων των λεπτομερειών και τη διευκόλυνση της επιθυμητής μελέτης.

2.4.2. Προτιμήσεις, επιθυμίες, οικονομικές δυνατότητες του ενδιαφερόμενου

Οι προτιμήσεις και οι επιθυμίες του ιδιοκτήτη και γενικά του υπεύθυνου ή του αρμόδιου φορέα που ελέγχει το έργο πρέπει να ληφθούν υπόψη και να προσαρμοστούν κατά το δυνατότερο τρόπο στην ένταξη τους στο σχέδιο χωρίς να προκαλέσουν αλλοίωση του χαρακτήρα του. Η οικογενειακή κατάσταση του ιδιοκτήτη (ολιγομελής ή πολυμελής οικογένεια) ή η χρήση του χώρου από πολλούς ανθρώπους (συγκρότημα κατοικιών, σχολείο, πλατεία κτλ) πρέπει να είναι γνωστή στον κηποτέχνη για τον προσδιορισμό της μορφής του σχεδίου που θα ακολουθηθεί και να προβλεφθούν δυνατόν χώροι με ειδική αποστολή (BBQ, καθιστικό, χώρος καρποφόρων κτλ).

Τέλος, βασικό περιοριστικό παράγοντα στη διαμόρφωση κάθε κηποτεχνικού έργου αποτελούν οι οικονομικές δυνατότητες του ιδιοκτήτη ή του δημόσιου φορέα που είναι υπεύθυνος για την κατασκευή του. Έτσι λοιπόν, όσο πιο πολλές είναι οι τεχνικές κατασκευές (καταρράκτης, πισίνες, πέργκολες, πλακοστρώσεις, περίφραξη κτλ) τόσο πιο πολύ αυξάνουν τον προϋπολογισμό του έργου. Κατά τη μελέτη του κηποτεχνικού έργου είναι ανάγκη να προσαρμοστούν όσο είναι δυνατό όλες οι προτάσεις ώστε τελικά ο προϋπολογισμός να κινηθεί μέσα στα οικονομικά πλαίσια που έχουν καθοριστεί εξ' αρχής.

2.5. Βασικές αρχές σχεδιασμού του κήπου

2.5.1. Κλίμακα

Η έννοια του σχετικού μεγέθους πρέπει να ρυθμίζει όλες τις κινήσεις μας σε οποιοδήποτε χώρο. Κλίμακα ονομάζουμε τις σχέσεις μεγέθους μεταξύ των συστατικών στοιχείων του κήπου και καθενός

χωριστά, σε σύγκριση με ένα σταθερό μέγεθος. Το μέγεθος αυτό είναι συνήθως το ύψος του ανθρώπινου σώματος. Για παράδειγμα, καθιστικό κάτω από πανύψηλα δένδρα δεν δημιουργεί στον άνθρωπο το αίσθημα ασφάλειας και της ιδιωτικότητας. Γενικά λοιπόν ένας κήπος πρέπει να σχεδιάζεται σε σωστή αναλογία με τον άνθρωπο που τον χρησιμοποιεί και με την κατοικία που βρίσκεται μέσα σε αυτόν.

2.5.2. Ενότητα

Η ενότητα είναι ο ουσιαστικότερος παράγοντας στη σύνθεση ενός έργου τέχνης. Στη φύση προέρχεται από τον ενιαίο χαρακτήρα που δίνουν σε ένα τοπίο το κλίμα, η γονιμότητα του εδάφους και ο δεσπόζων τύπος βλάστησης. Για τη δημιουργία μιας ενότητας χρειάζεται το δεσπόζον στοιχείο προς το οποίο τα υπόλοιπα στοιχεία θα βρίσκονται σε εξάρτηση. Η ενότητα του σπιτιού με τον κήπο πρέπει να επεκτείνεται στα διάφορα τμήματα του κήπου κάνοντας τη μετάβαση από το ένα σημείο του κήπου στο άλλο πιο ομαλή. Επίσης, τα στοιχεία, οι υφές και τα χρώματα πρέπει να σχετίζονται το ένα με το άλλο και να αποτελούν μια οπτική ενότητα και όχι σειρά από ανεξάρτητα φανταχτερά δείγματα.

2.5.3. Αναλογία και σχήμα

Οι αναλογίες στον κήπο σε συνάρτηση και με την κλίμακα αναφέρονται στις διαστάσεις των χώρων και στο μοίρασμα του χώρου σε ξέφωτα και συστάδες, συμπαγές και κενό, σκιά και φως. Σε ότι αφορά τη σχέση των δέντρων μεταξύ τους και με τα κτίρια και στη διαμόρφωση των συστάδων με χαμηλούς, μέσους και υψηλούς θάμνους το ύψος αποκτά ιδιαίτερη σημασία. Οι διαστάσεις των διαδρόμων πρέπει να εναρμονίζονται με το ύψος των δέντρων και των περιφράξεων. Οι σωστές αναλογίες του ανάγλυφου του εδάφους, σε σχέση με το σύνολο του κήπου, είναι επίσης μεγάλης σημασίας και τα αποτελέσματά τους πολύ εντυπωσιακά. Η ιεράρχηση των χώρων σε πρωτεύοντες και δευτερεύοντες με σωστές αναλογίες δημιουργεί ενότητα και ευρυχωρία. Πρέπει να αποφεύγεται κάθε είδους διχοτόμηση κατά μήκος ή κατά πλάτος.

Ο κύκλος και το τετράγωνο είναι τόσο αποφασιστικά σχήματα σε κανονικότητα μορφής ώστε να αποτελούν για τον παρατηρητή στοιχεία σταθερότητας. Η σταθερότητα αυτή είναι τόσο έντονη ώστε να σταματά το βλέμμα στα σημεία όπου εμφανίζονται αυτά τα σχήματα. Γι' αυτό το λόγο, ενώ είναι πολύ χρήσιμα σε ορισμένα σημεία του σχεδίου, σε άλλα είναι απορριπτέα, προπαντός όπου μπορούν να διακόψουν τη συνέχεια και την ενότητα. Η γραμμική μορφή σε μια σύνθεση επηρεάζει πάντα τον χαρακτήρα της εικόνας.

Σύμφωνα με την ουμανιστική μας φιλοσοφία, το ωσειδές σχήμα υποδηλώνει ομαλότητα και θηλυκότητα, το οφιοειδές υποδηλώνει κίνηση και ζωηρότητα. Ένα σχήμα αλύγιστο και γωνιώδες υποδηλώνει ανδρική δύναμη ενώ το ορθογώνιο παραλληλόγραμμο είναι το σχήμα που επικρατεί σχεδόν σε κάθε αρχιτεκτονική σύνθεση. Οι αναλογίες και τα μεγέθη του στα επιμέρους στοιχεία και στο σύνολο συνθέτουν ενδιαφέρουσες λύσεις. Η αναλογία που έχει χρησιμοποιηθεί περισσότερο μέχρι σήμερα είναι εκείνη της χρυσής τομής.

2.5.4. Σκιά και φως

Διακρίνουμε δύο ειδών κήπους: τους «**θερινούς**» και τους «**χειμερινούς**». Στους πρώτους επικρατεί η σκιά και τα ξέφωτα σε μικρότερη αναλογία. Στους δεύτερους επικρατεί το ξέφωτο με διάσπαρτες συστάδες δένδρων και θάμνων που ουσιαστικά επιτελούν και την διαίρεση του χώρου. Η αναλογία φυλλοβόλων και αειθαλών φυτών επιδρά αποφασιστικά στην εικόνα που θα έχει ο κήπος τον χειμώνα και την ποσότητα του ήλιου που θα μπορεί να παρέχει στους επισκέπτες.

2.5.5. Ισορροπία

Η ισορροπία νοείται είτε σε σχέση με τον αριθμό είτε σε σχέση με τη «**βαρύτητα**» μεγέθους, σχήματος, χρώματος, υφής, επιφάνειας και χαρακτήρα των διαφόρων στοιχείων μιας εικόνας. Ανάλογα με το είδος της ισορροπίας, ο κήπος μπορεί να είναι επίσημος (συμμετρικός) ή ανεπίσημος (ασύμμετρος). Στον επίσημο κήπο η κατανομή στις δύο πλευρές του άξονα είναι ακριβώς η ίδια, ενώ στον ανεπίση-

μο η ισορροπία τείνει να είναι ισοδύναμη. Διακρίνονται τρεις τύποι ισορροπίας: **α)** Η συμμετρική όπου το ένα μέρος του κήπου είναι κατοπτρικά το ίδιο με το άλλο ως προς ένα τουλάχιστον άξονα, **β)** Η συμμετρική όπου ένα μέρος του κήπου έχει την ίδια ορατή μάζα με το άλλο χωρίς να είναι ακριβώς το ίδιο, **γ)** Η ισορροπία στην οποία κοντινά αντικείμενα ισορροπούν με άλλα σε μακρινές αποστάσεις.

2.5.6. Οπτικά τεχνάσματα

Ιδιαίτερη αξία στην αντίληψη του περιβάλλοντος έχει η έννοια του βάθους με την οποία αφενός γίνεται η συσχέτιση των αντικειμένων μεταξύ τους και αφετέρου σε συνάρτηση με τον παρατηρητή. Πολλά τεχνάσματα και οφθαλμαπάτες βασίζονται στο γεγονός ότι το ανθρώπινο μάτι έχει συνηθίσει στη συσχέτιση αποστάσεως και μεγέθους και ειδικά όσον αφορά ομοειδή επαναλαμβανόμενα αντικείμενα. Παράδειγμα αποτελεί το γεγονός ότι με την τοποθέτηση μιας σειράς ομοειδών δένδρων κατά σειρά αναστήματος, αυτομάτως δίνεται μεγαλύτερο βάθος, όπου αυτό είναι επιθυμητό. Συγκεκριμένα, τοποθετώντας διαδοχικά ομοειδή στοιχεία που τα μεγέθη και οι αποστάσεις τους μικραίνουν, δημιουργείται αυτόματα μεγαλύτερο φαινομενικό βάθος. Γενικά, οι αμβλείες γωνίες δημιουργούν περισσότερο χώρο από τις οξείες και τις ορθές γωνίες.

2.5.7. Ρυθμός και τονισμός

Η επανάληψη ορισμένων στοιχείων (π.χ. ομοειδών δένδρων, γλαστρών ίδιου σχήματος ή λουλούδια ίδιου είδους και μεγέθους), συνθέτει την ενότητα και το ρυθμό. Τονισμός επιτυγχάνεται με έντονα κάθετα στοιχεία (οβελίσκους, ορθόκλαδα δένδρα) τα οποία μόνα τους σταματούν το βλέμμα και υποδηλώνουν σταθερότητα και τελείωμα. Επίσης, η ακτινωτή διάταξη τονίζει οπωσδήποτε το στοιχείο που τοποθετείται στο κέντρο συγκρίσεως.

2.5.8. Χαρακτήρας

Ο χαρακτήρας ενός κήπου έχει μεγάλη σχέση με την ενότητα. Ο κήπος μπορεί να έχει χαρακτήρα αστικό, ημιαστικό, αγροτικό ή εξοχικό και τέλος άγριο ή φυσικό.

2.5.9. Λειτουργικότητα

Οι περισσότερες ανάγκες που εξυπηρετεί ο κήπος δεν είναι μόνο αισθητικές όσο θα περίμενε κανείς αλλά κυρίως λειτουργικές. Επομένως για να είναι επιτυχής ο σχεδιασμός ενός κήπου πρέπει να δίνεται προτεραιότητα στις λειτουργικές, φυσικές και κοινωνικές ανάγκες του ανθρώπου και δευτερευόντως στην αισθητική του χώρου που δημιουργείται. Τέλος, σκοπός του σύγχρονου κήπου πρέπει να είναι ο επιτυχημένος συνδυασμός αισθητικής και λειτουργικότητας.

3. Στοιχεία σύνταξης υπάρχουσας κηποτεχνικής μελέτης

Κατά τη σύνταξη της κηποτεχνικής μελέτης του επιλεγμένου συγκροτήματος διερευνήθηκαν και προσδιορίστηκαν μια σειρά από παράγοντες και δεδομένα που έπαιζαν καθοριστικό ρόλο στην πορεία και το αποτέλεσμα της όλης εργασίας αλλά και καθόρισαν τα όρια μέσα στα οποία κινηθήκαμε.

3.1. Ανάλυση περιοχής

3.1.1. Υπέδαφος

Το έδαφος στο μεγαλύτερο μέρος του οικοπέδου ήταν κακής ποιότητας (άγονο) με μικρές ή μεγάλες ανωμαλίες, φέροντας διάφορες ξένες ύλες (πέτρες, φυτικά υπολείμματα, κ.α) γεγονός που μας οδήγησε στην επιλογή νέου φερτού χώματος της αρεσκείας μας. Η επιλογή του νέου χώματος έγινε σε κάθε περίπτωση ανάλογα με το φυτικό υλικό που θα χρησιμοποιούσαμε σε κάθε χώρο πετυχαίνοντας παράλληλα τις ιδανικότερες συνθήκες ανάπτυξης των φυτών. Γενικά, το ιδανικό έδαφος έχει μια τιμή PH μεταξύ 6 και 6,5, είναι πλούσιο σε οργανικές ουσίες, μαλακό στην αφή, σκούρο στο χρώμα. Για τυχόν βελτιώσεις του εδάφους αλλά και για την διατήρηση του σε καλή κατάσταση, εφαρμόστηκε ομαλοποίηση της μορφής του με χρήση τρακτέρ και προσθήκη κατάλληλης οργανικής ουσίας στις επιλεγμένες θέσεις των φυτευμάτων. Η παρουσία συμπαγών βράχων σε ορισμένα σημεία του υπεδάφους έκανε αδύνατη ή περιόριζε την ανάπτυξη μεγάλων δέντρων για αυτό κρίθηκε αναγκαίο να γίνουν δαπανηροί εκβραχισμοί και στη συνέχεια οι απαραίτητες επιχωματώσεις (**εικόνα 13**). Υπεδάφεις κατασκευές και εγκαταστάσεις εκτός από τα υπάρχοντα φρεάτια δεν παρατηρούνται μιας και η διαμόρφωση του χώρου άρχιζε ουσιαστικά από την αρχή.

Εικόνα 13. Επιχωμάτωση με φερτό χώμα της επιλογής μας μετά από εκβραχισμό του χώρου.

3.1.2. Έδαφος

Το πρώτο απαραίτητο στοιχείο που ταυτόχρονα αποτέλεσε και την πρώτη μεγάλη δυσκολία για την σύνταξη της κηποτεχνικής μελέτης, ήταν το τοπογραφικό διάγραμμα κάλυψης του οικοπέδου στο οποίο έπρεπε να αποτυπωθούν και οι υψομετρικές καμπύλες. Δυσκολία γιατί τοπογραφικό διάγραμμα δεν υπήρχε όσο και αν αυτό φαντάζει παράξενο αλλά κατασκευάστηκε από την αρχή. Αναλυτικότερα, στο Σχέδιο Α1 παρουσιάζεται το τοπογραφικό διάγραμμα του συγκροτήματος κατοικιών όπως αποτυπώθηκε από εμένα κατά την ενασχόλησή μου με το χώρο.

Λόγω των πολλών υψομετρικών διαφορών που υπήρχαν στο χώρο και της ορεινής περιοχής του δεν τέθηκε πρόβλημα αποστραγγίσεως του νερού της βροχής οπότε και δεν επιμελήθηκε η κατασκευή αποστραγγιστικού συστήματος. Διαβρώσεις και θέσεις που δυνατόν να πλημμυρίζουν δεν υπάρχουν. Η τοποθεσία παρουσίαζε κλίση από την κύρια είσοδο του οικοπέδου προς τη θάλασσα εμφανίζοντας πρόβλημα οράσεως στους κατώτερους χώρους (χώροι που βρίσκονται κοντά στη θάλασσα) οι οποίοι δεν φαίνονται από την πρόσοψη του συγκροτήματος. Επίσης, δεξιά και αριστερά από το οικόπεδο υπήρχαν άλλα συγκροτήματα κατοικιών για αυτό έπρεπε να

περιοριστεί η θέα από αυτά με τοποθέτηση του απαραίτητου φυτικού υλικού.

Η υπάρχουσα βλάστηση που συναντήθηκε στα πρώτα στάδια της μελέτης και που αποφασίστηκε να διατηρηθεί και στο νέο σχέδιο κήπου είναι: 6 Χαρουπιές *Ceratonia siliqua*, 19 Ελιές *Olea europea sativa*, 2 Ευκάλυπτοι *Eucalyptus rostrata*, 4 Συκιές από τις οποίες 2 *Ficus carica* «Brogiotto Nero» και 2 *Ficus carica* «Verdino» και 10 Σχίνους *Pistachia lentiscus*. Οι θέσεις των φυτεύσεων αυτών περιγράφεται αναλυτικά στην ενότητα του φυτικού υλικού που χρησιμοποιείται σε κάθε χώρο του συγκροτήματος κατοικιών. Όλες οι κατασκευές που υπήρχαν στο οικόπεδο συμπεριλήφθηκαν και στο νέο κηποτεχνικό σχέδιο (είδη περίφραξης, τοιχία αντιστήριξης, σκαλάκια, πετρόχτιστες επιφάνειες και διάδρομοι στα κατώτερα τμήματα του συγκροτήματος, η θέση των υπό κατασκευή σπιτιών με τα γκαράζ και τη μορφή της πισίνας τους, τα φρεάτια, ο εσωτερικός δρόμος κυκλοφορίας).

Τέλος, μιλώντας για το ιστορικό της περιοχής θα πρέπει να αναφερθεί ότι παλαιότερα υπήρξε ως αναξιοποίητη έκταση και μόλις πριν από 3 χρόνια αποφασίστηκε από τους ιδιοκτήτες να αξιοποιηθεί η διαμόρφωση του ως συγκρότημα κατοικιών. Πιθανές μολύνσεις από χημικές ουσίες ή ασθένειες του εδάφους δεν υπάρχουν διότι το χώμα που επιλέχτηκε να τοποθετηθεί στους διάφορους χώρους ήταν καινούργιο και ελεγμένο.

3.1.3. Κλιματολογικές συνθήκες και άλλοι παράγοντες

Ακολουθούν δυο αναλυτικοί πίνακες (**πίνακας Α**, **πίνακας Β**) με όλα τα μετεωρολογικά στοιχεία από τον κοντινότερο Μετεωρολογικό σταθμό της περιοχής του Λουτρακίου Χανίων για την περίοδο 1958-1997, εκτός Ηλιοφάνειας από περίοδο 1977-1993. Συμπληρωματικά αξίζει να σημειωθεί ότι λόγω του χαρακτήρα της περιοχής που εξετάζεται (ορεινή, παραθαλάσσια τοποθεσία) τυχόν θόρυβοι και μόλυνση της ατμόσφαιρας δεν μπορούν να αναφερθούν.

ΠΙΝΑΚΑΣ Α. Μετεωρολογικά στοιχεία της περιοχής Λουτρακίου Χανίων.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΙΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ-ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΜΗΜΑ 1 ΕΛΕΓΧΟΥ-ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΚΙΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗ ΒΑΣΗ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ
ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΣΟΥΔΑ 746
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟ ΠΛΑΤΟΣ 35° 33' ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟ ΜΗΚΟΣ 24° 07'
ΥΨΟΣ ΣΤΑΘΜΟΥ 140,0 ΜΕΤΡΑ ΥΨΟΣ ΔΕΚΑΝΗΣ ΒΑΡΟΜ. 151,6 ΜΕΤΡΑ ΥΨΟΣ ΑΝΕΜΟΜΕΤΡΟΥ 1,8 ΜΕΤΡΑ

DATCLIM
ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1958 - 1997

ΠΙΝΑΚΑΣ Α
ΣΕΛΙΔΑ 211

ΜΗΝΕΣ	ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΕΣ °C											Μέση σχετική υγρασία %	Μέση ηλιοφάνεια σε ώρες	Μέση νέφρωση σε όγδοα	ΥΨΟΣ		Επικρατούσα διεύθυνση ανέμου	Μέση ένταση ανέμου σε κόμβους			
	Μέση	Τυκική απόκλιση	Μέση μέγιστη	Τυκική απόκλιση	Μέση ελάχιστη	Τυκική απόκλιση	Απολύτως μέγιστη	Απολύτως ελάχιστη	Μέση των απολύτως μέγιστων	Τυκική απόκλιση	Μέση των απολύτως ελάχιστων				Τυκική απόκλιση	Μέση ύψος σε χλσμ			Μέγιστο 24ωρου σε χλσμ		
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ	10,9	0,9	14,4	1,3	7,7	1,0	28,0	0,0	20,1	2,5	3,1	1,8	73,1	12,0	119,3	21,8	5,3	137,2	185,4	Δ	7,9
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ	11,0	1,3	14,7	1,7	7,8	1,1	30,0	0,0	21,7	2,9	3,3	1,5	71,0	3,4	122,7	27,8	5,2	107,7	148,0	Δ	8,4
ΜΑΡΤΙΟΣ	12,5	1,0	16,4	1,3	8,8	1,0	32,4	0,4	24,4	2,9	4,0	2,0	70,0	5,0	179,2	33,1	4,6	83,1	90,2	Δ	8,2
ΑΠΡΙΛΙΟΣ	15,7	1,1	19,9	1,4	11,1	0,9	35,6	3,0	28,1	2,7	6,8	1,6	64,4	4,4	236,4	29,0	3,8	32,5	71,7	Δ	7,8
ΜΑΙΟΣ	20,0	1,1	24,5	1,4	14,7	1,1	39,0	6,8	32,3	3,1	10,4	1,4	58,5	5,3	298,9	24,5	2,9	13,4	53,3	ΒΔ	7,0
ΙΟΥΝΙΟΣ	24,5	0,8	28,8	1,0	16,8	0,9	40,5	11,1	36,2	2,4	14,4	1,3	50,8	4,1	352,3	27,8	1,4	4,3	19,5	ΒΔ	7,4
ΙΟΥΛΙΟΣ	26,4	0,9	30,4	1,0	20,7	0,9	44,5	13,0	37,3	2,4	17,4	1,6	50,2	3,3	378,7	14,3	0,8	1,1	25,0	ΒΔ	6,8
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ	25,9	0,8	30,1	1,1	20,7	0,9	-41,4	14,5	38,4	2,2	17,6	1,4	54,0	2,9	354,6	9,6	0,7	1,1	18,1	ΒΔ	6,2
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ	23,0	0,9	27,3	1,0	18,4	1,1	38,4	11,2	33,9	2,3	14,7	1,7	61,1	2,7	283,9	21,5	1,7	16,1	94,2	ΒΔ	6,0
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ	19,2	1,5	23,3	2,1	15,3	1,5	37,8	8,2	30,4	3,2	11,3	1,9	68,6	4,1	204,9	27,8	3,8	72,6	120,3	Β	6,2
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ	15,8	1,2	19,5	1,7	12,1	1,1	32,8	2,2	25,9	2,9	7,3	2,2	72,1	3,6	138,8	33,5	4,5	73,1	82,2	Δ	6,3
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ	12,6	1,1	16,2	1,5	9,4	1,1	28,6	0,4	22,0	2,6	5,0	1,6	73,0	2,4	117,2	22,2	5,0	100,3	86,5	Δ	7,5
ΕΤΟΣ	18,1		22,1		13,7		44,5	0,0	29,1		9,6		63,9		2782,9		3,3	642,5	185,4		7,1

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ Ηλιοφάνεια 1977 - 1993 Ο Στάθμος άρχισε να λειτουργεί τον Ιούνιο του 58
 Ατομ. Μέγιστη θερμ. 44,5 °C σημειώθηκε την 20-07-73 Ατομ. Ελάχιστη θερμ. 0,0 °C σημειώθηκε την 23-02-92
 Μέγιστο ύψος υετού 24ώρου 185,4 χιλσμ σημειώθηκε την 09-01-81

ΠΙΝΑΚΑΣ Β. Μετεωρολογικά στοιχεία της περιοχής του Δουρακίου Χανίων.

ΜΗΝΕΣ	ΜΕΣΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΗΜΕΡΩΝ ΣΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΣΗΜΕΙΩΘΗΚΕ															
	Νέφωση (0-1.5)/8	Νέφωση(1.6-6.4)/8	Νέφωση (6.5-8)/8	Υετός	Βροχή	Χιόνι	Καταγίδα	Χαλάζι	Χιονοσκεπές έδαφος	Ομίχλη	Δρόσος	Πάχνη	Ελάχιστη θερμοκρασία < ή = από 0.0 °C	Μέγιστη θερμοκρασία < ή = από 0.0 °C	ταχύτητα ανέμου > ή = από 6 Μποφόρ	ταχύτητα ανέμου < ή = από 8 Μποφόρ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ	1,7	20,0	9,3	16,8	16,5	0,4	3,6	0,5	0,0	0,2	1,2	0,1	0,1	0,0	3,7	0,3
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ	2,1	17,8	8,4	14,7	14,5	0,5	2,8	0,5	0,0	0,2	0,6	0,0	0,1	0,0	3,4	0,5
ΜΑΡΤΙΟΣ	4,2	20,0	6,8	12,2	12,0	0,3	2,7	0,1	0,0	1,1	0,9	0,0	0,0	0,0	3,5	0,3
ΑΠΡΙΛΙΟΣ	6,8	19,8	3,4	7,9	7,7	0,0	1,3	0,1	0,1	1,5	0,7	0,0	0,0	0,0	3,4	0,3
ΜΑΙΟΣ	11,4	18,1	1,6	4,2	4,0	0,0	1,0	0,0	0,0	1,3	0,1	0,0	0,0	0,0	2,2	0,1
ΙΟΥΝΙΟΣ	21,7	8,0	0,3	1,4	1,3	0,0	0,4	0,0	0,0	0,6	0,2	0,0	0,0	0,0	2,4	0,1
ΙΟΥΛΙΟΣ	27,5	3,5	0,0	0,4	0,3	0,0	0,1	0,0	0,0	0,2	0,5	0,0	0,0	0,0	1,6	0,1
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ	27,5	3,5	0,0	0,6	0,5	0,0	0,2	0,0	0,0	0,0	0,4	0,0	0,0	0,0	1,2	0,0
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ	19,0	10,6	0,5	2,7	2,7	0,0	0,9	0,0	0,0	0,3	0,7	0,0	0,0	0,0	1,2	0,0
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ	8,1	19,3	3,7	9,6	9,6	0,0	3,5	0,0	0,0	0,4	1,5	0,0	0,0	0,0	1,3	0,1
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ	3,7	21,0	5,3	10,9	10,8	0,0	3,1	0,1	0,0	0,5	2,0	0,0	0,0	0,0	1,8	0,1
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ	2,1	21,6	7,3	16,1	15,7	0,1	3,5	0,2	0,0	0,2	1,3	0,0	0,0	0,0	3,1	0,4
ΕΤΟΣ	135,8	183,2	46,6	97,5	95,6	1,3	23,1	1,5	0,1	6,5	10,1	0,1	0,2	0,0	28,8	2,3

ΕΘΝΙΚΗ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΑΙΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ-ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΜΗΜΑ 1 ΕΛΕΓΧΟΥ-ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΚΑΙΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗ ΒΑΣΗ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ
ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΣΟΥΔΑ 746
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟ ΠΛΑΤΟΣ 35° 33' ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟ ΜΗΚΟΣ 24° 07'
ΥΨΟΣ ΣΤΑΘΜΟΥ 140,0 ΜΕΤΡΑ ΥΨΟΣ ΔΕΚΑΝΗΣ ΒΑΡΟΜ. 151,8 ΜΕΤΡΑ ΥΨΟΣ ΑΝΕΜΟΜΕΤΡΟΥ 1,8 ΜΕΤΡΑ

DATA CLIM
ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1958 - 1997

ΠΙΝΑΚΑΣ Β

ΣΕΛΙΔΑ 212

3.1.4. Χαρακτηριστικά της γύρω περιοχής

Η γύρω περιοχή μπορεί να χαρακτηριστεί ως ορεινή και παραθαλάσσια. Το υπό κατασκευή συγκρότημα κατοικιών βρίσκεται μόλις 1500 μ. από την Διεύθυνση Καυσίμων ΝΑΤΟ και οριοθετεί κατά δεξιά με το συγκρότημα κατοικιών του Χαράλαμπου Τσαγράκη και κατά αριστερά με το συγκρότημα κατοικιών του Ιωάννη Χαροντάκη. Το όλο οίκημα βλέπει προς τον κόλπο του Λουτρακίου, θέαμα που γεμίζει με γαλήνη και ενδιαφέρον τον παρατηρητή. Το συγκοινωνιακό δίκτυο μπορεί να θεωρηθεί ως αρκετά καλό με καινούργιους ασφαλτοστρωμένους δρόμους που οδηγούν προς την παραλία του Μαραθίου με τις ωραίες ταβέρνες και το λιμάνι της και υψηλότερα προς την περιοχή των Στερνών (ένα μεγάλο χωριό με ικανοποιητική πολιτιστική ανάπτυξη). Επίσης, παρέχεται η δυνατότητα στους ευρισκόμενους στην τοποθεσία να μπορούν να επικοινωνούν με τις γύρω περιοχές εύκολα και γρήγορα αφού υπάρχουν δρόμοι, τηλεφωνικοί θάλαμοι, συχνή διέλευση υπεραστικών λεωφορείων καθώς και με την υπόλοιπη χώρα αφού μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα μπορούν να χρησιμοποιήσουν κάποια από τις αεροπορικές ή ναυτιλιακές γραμμές του Νομού των Χανίων.

3.2. Προτιμήσεις, επιθυμίες, οικονομικές δραστηριότητες των ενδιαφερομένων

Τα σπίτια στον υπό εξέταση χώρο είναι καινούργια και προορίζονται να χρησιμοποιηθούν ως μόνιμες κατοικίες από τους δύο ιδιοκτήτες (δύο τετραμελής οικογένειες). Η κηποτεχνική διαμόρφωση όπως προτιμάται από τους ενδιαφερομένους πρέπει να προσφέρει καλή θέα από το σπίτι, να ταιριάζει και να προσαρμόζεται αρμονικά στο γύρω τοπίο, τις υπάρχουσες αλλά και εκείνες τις κατασκευές που προβλέπονται να γίνουν αργότερα και να διαθέτει μεγάλη ποικιλία φυτικού υλικού με ωραίους χρωματικούς συνδυασμούς. Ιδιαίτερες συμπάθειες ή πιθανές αλλεργίες σε κάποια φυτά δεν παρατηρούνται. Οι ιδιοκτήτες, παρόλο που δηλώνουν λάτρεις του κηποτεχνικού κλάδου και θέτουν ως κύριο χόμπι τους τη συντήρηση του κήπου, λόγω

αυξημένων υποχρεώσεων που τους διακατέχουν, επιθυμούν εκτός από τη δική τους συμβολή και την ενασχόληση ειδικευμένου συνεργείου με τον κήπο προσφέροντας στο φυτικό υλικό όλες τις απαραίτητες εργασίες συντήρησης που απαιτούνται για τη διατήρησή του σε υγιή κατάσταση. Έχοντας ως δεδομένο ότι η τοποθεσία είναι επικλινη με μικρές ή μεγάλες υψομετρικές διαφορές και κλίση προς τη θάλασσα, δεν τίθεται θέμα να εμποδιστεί η θέα προς το γύρω τοπίο. Ως μόνος περιοριστικός παράγοντας σε αυτό μπορεί να θεωρηθεί η επιθυμία των ιδιοκτητών να εμποδιστεί η θέα από τα πλαϊνά συγκροτήματα κατοικιών με τα οποία οριοθετείτε το οικόπεδο και συγκεκριμένα με το συγκρότημα του Χαράλαμπου Τσαγράκη (δεξιά πλευρά) και το συγκρότημα του Ιωάννη Χαροντάκη (αριστερή πλευρά).

Οι ενδιαφερόμενοι ζήτησαν ο χώρος της πρόσοψης, ο χώρος ανάμεσα στο 1^ο και στο 2^ο σπίτι καθώς και τα κατώτερα τμήματα του οικοπέδου (χώροι που βρίσκονται σε υψόμετρο κατώτερο από την προέκταση του υπογείου του 2^{ου} σπιτιού) να έχουν κοινή χρήση. Στο χώρο της πρόσοψης στον οποίο συναντάται η μόνη είσοδος (κεντρική είσοδος) προς το συγκρότημα κατοικιών από την πλευρά του οδικού δικτύου προτάθηκε να χρησιμοποιηθούν φυτά που συνδέονται με το όλο στυλ (σπίτι και γύρω τοπίο) και να τοποθετηθεί τηλεχειριζόμενη πόρτα. Στο 1^ο σπίτι ζητήθηκε να κατασκευαστούν δύο καθιστικά με χλοοτάπητα ανάμεσα σε ακανόνιστες πλάκες, ένα δίπλα στην πισίνα και ένα στον υπόγειο χώρο του σπιτιού ενώ αντίστοιχα στο 2^ο σπίτι μόνο ένα καθιστικό στον υπόγειο χώρο του.

Προχωρώντας στα κατώτερα τμήματα του συγκροτήματος οι ιδιοκτήτες έδειξαν την προτίμηση τους να περιληφθεί στο νέο κηποτεχνικό σχέδιο η κατασκευή ενός καταρράκτη τοποθετώντας γύρω του τις κατάλληλες φυτεύσεις. Ακόμη ζητήθηκε να διατηρηθεί ο υπάρχον ελαιώνας και πιο κάτω από αυτόν να δημιουργηθεί ένας αμπελώνας όπου μερικά από τα κλήματα του θα πέφτουν πάνω σε πέργκολα κάτω από την οποία θα κατασκευαστεί υπαίθριο BAR που θα προσφέρει και χώρο σκίασης. Ακολούθως, στα κατώτερα τμήματα

οι ιδιοκτήτες πολύ κοινωνικοί άνθρωποι ζήτησαν ένα μεγάλο χώρο συγκέντρωσης με χλοοτάπητα ανάμεσα σε ακανόνιστες πλάκες όπου οι επισκέπτες θα μπορούν να καθίσουν στα υπάρχοντα πέτρινα κτίσματα, να χαλαρώνουν απολαμβάνοντας τη γύρω θέα, να πιουν το ποτό τους, να συζητήσουν κ.α καθώς και ένα χώρο με WC κοντά σ' αυτόν για την κάλυψη των φυσικών τους αναγκών. Ακόμη, προτάθηκε να κατασκευαστεί ένας χώρος με καρποφόρα καθώς και ένας χώρος για την οικογένεια αλλά και για μεγάλες παρέες φίλων στον οποίο θα απολαμβάνουν κάτω από πέργκολα τα όποια εδέσματα μιας κτιστής ψησταριάς με φούρνο (χώρος BBQ) δίνοντας τους παράλληλα την ευκαιρία να παρακολουθήσουν το γύρω τοπίο με τις μοναδικές ομορφιές του. Στο χώρο του BBQ ζητήθηκε ακόμη να γίνει μια ωραία κατασκευή δίνοντας περισσότερο ενδιαφέρον στο χώρο. Επίσης, κοντά στο μεγάλο χώρο συγκέντρωσης, υπήρχε η επιθυμία να κατασκευαστεί ένα παρατηρητήριο με σκίαστρο από πάνω για την απόλαυση της υπέροχης θέας του κόλπου Λουτρακίου, πιο κάτω από αυτό ένα τελευταίο καθιστικό με χλοοτάπητα ανάμεσα σε ακανόνιστες πλάκες και έπειτα στον αδιέξοδο χώρο δίπλα στον υπάρχον φυτικό φράκτη να τοποθετηθεί ένα άγαλμα για να τραβήξει το ενδιαφέρον κάθε περαστικού επισκέπτη.

Για την ολοκλήρωση της διαμόρφωσης του συγκροτήματος κατοικιών, οι ενδιαφερόμενοι θέλησαν να περιληφθούν στο νέο κηποτεχνικό σχέδιο και άλλες κατασκευές. Συγκεκριμένα, ήθελαν να κατασκευαστούν πέργκολες μπροστά στην κύρια είσοδο του 1^{ου} και του 2^{ου} σπιτιού αλλά και στα γκαράζ τους (προσφέροντας σκίαση) και πάνω σ' αυτές να αφήσουμε να αναρριχηθούν φυτά. Στο βάθος του γκαράζ του 1^{ου} σπιτιού ζήτησαν να κατασκευαστεί μια αποθήκη η οποία θα καλυβόταν και αυτή με πέργκολα. Ακόμη, ήθελαν να έχουν πρόσβαση στους διάφορους χώρους (να κατασκευαστούν οι απαραίτητοι διάδρομοι) και να γίνει επιλογή των σκληρών επιφανειών που θα τοποθετηθούν γύρω από το σπίτι. Επίσης, λόγω των απότομων υψομετρικών διαφορών που είχαν μεταξύ τους οι διάφοροι χώροι του συγκροτήματος κατοικιών, για μεγαλύτερη ασφάλεια ζητήθηκε να

τοποθετηθούν όπου ήταν απαραίτητα προστατευτικά κάγκελα. Τέλος, το νέο κηποτεχνικό σχέδιο περιλάμβανε μελέτη και εφαρμογή κατάλληλου σχεδίου φωτισμού οπότε και έπρεπε να γίνουν οι απαραίτητες εργασίες για την υλοποίησή του.

Η διαμόρφωση του νέου κηποτεχνικού σχεδίου περιλάμβανε εκτός από τη χρήση πλούσιου φυτικού υλικού με ωραίους χρωματικούς συνδυασμούς και πολλές νέες κατασκευές που όλα μαζί αύξαναν τον προϋπολογισμό του έργου. Οι ιδιοκτήτες, άνθρωποι με καλή οικονομική κατάσταση δε θέλησαν να θέσουν εξ' αρχής κάποιο οικονομικό περιορισμό στο έργο γνωρίζοντας τις δυσκολίες που υπήρχαν απλά ζήτησαν να υλοποιηθούν οι επιθυμίες τους με τον καλύτερο δυνατό τρόπο και να ενημερώνονται τακτικά για την τυχόν εξέλιξη του έργου.

4. Χωροθέτηση συγκροτήματος κατοικιών

Οι χρήστες του συγκροτήματος κατοικιών είχαν πρόσβαση σε αυτό από δυο εισόδους. Η πρώτη είσοδος (κεντρική) βρισκόταν από την πλευρά του οδικού δικτύου και αποτελούσε το μοναδικό πέρασμα των κατοίκων στο συγκρότημα (**εικόνα 14**). Η δεύτερη είσοδος (δευτερεύουσα) βρισκόταν στο τέλος του συγκροτήματος από την πλευρά της θάλασσας και μπορούσε να χρησιμοποιηθεί μόνο από τους κατοίκους που επιθυμούσαν το πέρασμα τους στο χώρο μετά τις διάφορες δραστηριότητες τους στη θάλασσα (**εικόνα 15**).

Εικόνα 14. Κεντρική είσοδος συγκροτήματος κατοικιών (από τη πλευρά του οδικού δικτύου).

Εικόνα 15. Δευτερεύουσα είσοδος συγκροτήματος κατοικιών (από τη πλευρά της θάλασσας).

Κατά την πρώτη μου επαφή με το χώρο, είχε καθιερωθεί κιόλας ένα μοντέλο σχεδίασης και διαχωρισμού του οικοπέδου σε επιμέρους τμήματα από τον αρμόδιο αρχιτέκτονα. Από τη μεριά του, είχαν υλοποιηθεί οι απαραίτητες κατασκευές όπως τα είδη περίφραξης (συρμάτινη, πέτρινη, τσιμεντένια), τα τοιχία αντιστήριξης (πέτρινα τσιμεντένια), τα σκαλάκια, οι πετρόχτιστες επιφάνειες και διάδρομοι στα κατώτερα τμήματα του συγκροτήματος, η θέση των υπό κατασκευή σπιτιών με τα γκαράζ και τη μορφή της πισίνας τους. Επίσης, είχε διαμορφωθεί ένας εσωτερικός δρόμος κυκλοφορίας (τσιμεντένιος) για την κίνηση των οχημάτων και των χρηστών και λόγω της μεγάλης κλίσης που είχε ο χώρος είχαν κατασκευαστεί τα απαραίτητα φρεάτια για τη συγκέντρωση και απομάκρυνση του νερού της βροχής. Ο δρόμος αυτός ξεκινούσε από την κεντρική είσοδο του συγκροτήματος και κατευθυνόταν χωρίς να έχει σταθερό πλάτος σε όλη την πορεία του παράλληλα σχεδόν στη περίφραξη (τσιμεντένια) που υπήρχε από την πλευρά που βρισκόταν το συγκρότημα του Χ. Τσαγράκη φτάνοντας μέχρι την έκταση που θα χρησιμοποιούσαν αργότερα οι ιδιοκτήτες ως μεγάλο χώρο συγκέντρωσης.

Στη συνέχεια, υιοθετώντας όλα τα παραπάνω στοιχεία ήταν απαραίτητο να διατηρηθεί αυτή η εικόνα και στο νέο σχέδιο κήπου και μέσα από τη μελέτη μου να ολοκληρωθεί η διαμόρφωση του οικοπέδου συνδέοντας όλους τους χώρους μεταξύ τους και δίνοντας το επιθυμητό αποτέλεσμα στο συγκρότημα κατοικιών. Για το λόγο αυτό, έπρεπε να ακολουθηθούν οι κανόνες της αρχιτεκτονικής των κήπων με βάση την ανάλυση της περιοχής και τις προτιμήσεις, επιθυμίες, οικονομικές δυνατότητες του ενδιαφερομένου που αναφέρθηκαν παραπάνω καθώς και οι βασικές αρχές που συμπεριλαμβάνονται σε ένα σχέδιο κήπου.

Συγκεκριμένα, το συγκρότημα κατοικιών διαιρείται στους εξής χώρους:

1. Πρόσοψη συγκροτήματος κατοικιών
  - 1.1. Παρτέρι δίπλα από το γκαράζ του 1^{ου} σπιτιού
  - 1.2. Πρώτο παρτέρι μπροστά από το 1^ο σπίτι

- 1.3. Μεσαίο παρτέρι μπροστά από το 1^ο σπίτι
- 1.4. Τελευταίο παρτέρι μπροστά από το 1^ο σπίτι
2. Επί της πλευράς του συγκροτήματος κατοικιών του Χ. Τσαγράκη
  - 2.1. Πρώτο παρτέρι
  - 2.2. Δεύτερο παρτέρι
  - 2.3. Τρίτο παρτέρι
  - 2.4. Τέταρτο παρτέρι
  - 2.5. Πέμπτο παρτέρι
3. Κύρια είσοδος 1^{ου} σπιτιού
  - 3.1. Παρτέρι μπροστά στην κύρια είσοδο του 1^{ου} σπιτιού
  - 3.2. Παρτέρι δίπλα στην πισίνα του 1^{ου} σπιτιού (καθιστικό)
4. Καθιστικό στον υπόγειο χώρο του 1^{ου} σπιτιού
5. Χώρος στην πίσω πλευρά του 1^{ου} σπιτιού
  - 5.1. Παρτέρι από την αριστερή πλευρά του διαδρόμου βγαίνοντας από την πίσω πόρτα του 1^{ου} σπιτιού
  - 5.2. Παρτέρι από τη δεξιά πλευρά του διαδρόμου βγαίνοντας από την πίσω πόρτα του 1^{ου} σπιτιού
6. Χώρος πάνω από το γκαράζ του 2^{ου} σπιτιού
7. Κοινός χώρος ανάμεσα στο 1^ο και το 2^ο σπίτι
  - 7.1. Παρτέρι δίπλα από το γκαράζ του 2^{ου} σπιτιού (είσοδος από τον εσωτερικό δρόμο κυκλοφορίας του συγκροτήματος κατοικιών)
  - 7.2. Παρτέρι μπροστά από το 2^ο σπίτι
  - 7.3. Παρτέρι πίσω από το γκαράζ του 2^{ου} σπιτιού
  - 7.4. Παρτέρι από την κεντρική διακλάδωση του διαδρόμου μέχρι την είσοδο προς το καθιστικό στον υπόγειο χώρο του 1^{ου} σπιτιού
  - 7.5. Παρτέρι κάτω από το χώρο που βρίσκεται στην πίσω πλευρά του 1^{ου} σπιτιού
  - 7.6. Κεντρικό παρτέρι και υπόλοιπο τμήμα προς τη μεριά που βρίσκεται το συγκρότημα κατοικιών του Ι. Χαροντάκη
8. Κύρια είσοδος 2^{ου} σπιτιού
  - 8.1. Παρτέρι μπροστά στην κύρια είσοδο του 2^{ου} σπιτιού
  - 8.2. Παρτέρια δίπλα στην πισίνα του 2^{ου} σπιτιού
    - 8.2.1. Μεγάλο παρτέρι

8.2.2. Μικρό παρτέρι

- 9.** Χώρος κάτω από την πισίνα του 2^{ου} σπιτιού
- 9.1.** Μεγάλο παρτέρι δίπλα από τον εσωτερικό δρόμο κυκλοφορίας του συγκροτήματος κατοικιών
- 9.2.** Μικρό παρτέρι δίπλα από τον εσωτερικό δρόμο κυκλοφορίας του συγκροτήματος κατοικιών
- 10.** Καθιστικό στον υπόγειο χώρο του 2^{ου} σπιτιού
- 11.** Χώρος μπροστά από την αποθήκη στην οποία τοποθετούνται οι δεξαμενές νερού, η αντλία πίεσης και οι ηλεκτροβάνες για την τροφοδοσία άρδευσης του συγκροτήματος κατοικιών
- 12.** Χώρος στην πίσω πλευρά του 2^{ου} σπιτιού
- 12.1.** Παρτέρι από την αριστερή πλευρά του διαδρόμου βγαίνοντας από την πίσω πόρτα του 2^{ου} σπιτιού
- 12.2.** Παρτέρι από τη δεξιά πλευρά του διαδρόμου βγαίνοντας από την πίσω πόρτα του 2^{ου} σπιτιού
- 12.3.** Παρτέρι από τη μεριά που βρίσκεται το συγκρότημα κατοικιών του Ι. Χαροντάκη
- 12.4.** Κεντρικό παρτέρι
- 12.5.** Κατώτερο υψομετρικά παρτέρι (δίπλα από το καθιστικό που βρίσκεται στον υπόγειο χώρο του 2^{ου} σπιτιού)
- 13.** Χώρος με μεγάλες υψομετρικές διαφορές (προς τη μεριά που βρίσκεται το συγκρότημα κατοικιών του Ι. Χαροντάκη)
- 14.** Χώρος κάτω από το καθιστικό που κατασκευάστηκε στο υπόγειο του 2^{ου} σπιτιού
- 15.** Ελαιώνας
- 16.** Αμπελώνας
- 17.** Μικρός κεντρικός χώρος
- 18.** Καθιστικό με υπαίθριο BAR κάτω από πέργκολα που προσφέρει και χώρο σκίασης
- 19.** Χώρος καταρράκτη
- 20.** Χώρος καρποφόρων
- 21.** Χώρος BBQ
- 22.** Μεγάλος χώρος συγκέντρωσης (καθιστικό)

23. Φυτικός φράκτης μπροστά από το μεγάλο χώρο συγκέντρωσης
24. Χώρος με WC
25. Τελευταίο καθιστικό
26. Αδιέξοδος χώρος αγάλματος μετά το τελευταίο καθιστικό δίπλα στον υπάρχον φυτικό φράκτη
27. Καμπυλωτός χώρος
28. Έκταση απέναντι από τον καμπυλωτό χώρο
29. Χώρος κάτω από το BBQ
30. Τελευταίος χώρος συγκροτήματος κατοικιών

Τέλος, η ακριβής θέση καθώς και η επεξήγηση της λειτουργίας καθενός από τους παραπάνω χώρους μέσα στο συγκρότημα κατοικιών φαίνεται στο Σχέδιο Α2.

5. Φυτικό υλικό που χρησιμοποιείται σε κάθε χώρο του συγκροτήματος κατοικιών

Η φυτική κάλυψη που εφαρμόζεται σε κάθε χώρο του συγκροτήματος κατοικιών ακολουθεί ένα μελετημένο σχέδιο φυτεύσεων. Οι νέες φυτεύσεις επιλέγονται και τοποθετούνται στις σωστές θέσεις ενώ παράλληλα διατηρούνται όπου είναι αναγκαίο μερικές από τις υπάρχουσες. Τελικά, το φυτικό υλικό που χρησιμοποιείται σε κάθε χώρο του συγκροτήματος κατοικιών αποτυπώνεται στο Σχέδιο Α.3 παριστάνοντας κάθε φύτευση με ένα ιδιαίτερο συμβολισμό ή ονομασία της οποίας αναφέρεται στο αντίστοιχο υπόμνημα. Αναλυτική περιγραφή για τις φυτεύσεις που εφαρμόζονται σε κάθε χώρο του συγκροτήματος ακολουθεί παρακάτω καθώς και πληροφορίες για τις σημαντικότερες από τις φυτεύσεις του.

5.1. Πρόσοψη συγκροτήματος κατοικιών

5.1.1. Παρτέρι δίπλα από το γκαράζ του 1^{ου} σπιτιού

Στο παρτέρι που βρίσκεται δίπλα από το γκαράζ του 1^{ου} σπιτιού εφαρμόζονται πολλές ενδιαφέρουσες φυτεύσεις (**εικόνα 16**) οι οποίες περιγράφονται αναλυτικά παρακάτω.

Αρχικά, τοποθετούνται στο κέντρο σε τριγωνική διάταξη και περιορίζοντας την ανάπτυξή τους με κατάλληλο κλάδευμα **3 Ελιές Olea europea sativa**, λόγω του πρασινοσταχτί φυλλώματος τους αλλά και σαν ενωτικό στοιχείο του χώρου με το γύρω τοπίο. Έπειτα, μπροστά από την αποθήκη που θα κατασκευαστεί στο βάθος του γκαράζ, βάζουμε κοντά στο πέτρινο τοίχιο περίφραξης **έναν Κέδρο Ντεοντάρρα κρεμοκλαδή Cedrus deodara «Pendula»**, ως σημείο έλξης του ενδιαφέροντος του παρατηρητή, λόγω της χαρακτηριστικής εμφάνισης που έχουν τα πυκνά του κλαδιά που κρέμονται κατά μήκος του κορμού και μοιάζουν πλήρως επενδυμένα με τις χρυσοκίτρινες βελόνες στην αρχή και τις έντονα πράσινες μετά. Η κορυφή του Κέ-

δρου, μετά το ύψος των 3-4 μ. τείνει να γυρίσει προς τα κάτω δίνοντας ακανόνιστα σύνολα και σχήματα.

Εικόνα 16. Φυτεύσεις που εφαρμόζονται στο παρτέρι δίπλα από το γκαράζ του 1^{ου} σπιτιού.

Προχωρώντας, κοντά στο γκαράζ και συγκεκριμένα μπροστά από την πρώτη Ελιά που συναντάται μετά από αυτό, τοποθετείται **μια καλλωπιστική Μηλιά Malus floribunda «Nicoline»**, χάρη στη θεαματική ανοιξιιάτικη ανθοφορία της και στην καλή καρποφορία που εμφανίζεται στο τέλος του καλοκαιριού και διαρκεί όλο το χειμώνα (φύλλα κόκκινα πορφυρά, άνθη και καρποί κόκκινοι). Μπροστά και λίγο πιο δεξιά από την καλλωπιστική Μηλιά φυτεύεται ένα άλλο φυλλοβόλο δένδρο **μια Ροδιά Punica granatum** που και τα δύο μαζί ομορφαίνουν το χώρο και κάνουν πιο αισθητή τη φθινοπωρινή εικόνα. Το καλοκαίρι τα φύλλα της Ροδιάς είναι γυαλιστερά, πράσινα από πάνω και προκαλούν αντίθεση με εκείνα της καλλωπιστικής Μηλιάς ενώ το φθινόπωρο παίρνουν κίτρινες-πορτοκαλί αποχρώσεις. Οι ανθοφορίες τους συνδέονται και αυτές, δεδομένου ότι στη Ροδιά τα άνθη (κόκκινο-πορτοκαλί) εμφανίζονται από Μάιο έως Ιούλιο. Ακόμη, στη Ροδιά οι καρποί εμφανίζονται ως μεγάλοι, στρογγυλοί, με δερματώδη, κίτρινο-πορτοκαλί φλοιό το φθινόπωρο. Ακολούθως, προς το τέλος του διαδρόμου και συγκεκριμένα στο σημείο που αρχίζει να γίνεται πιο πλατύς φυτεύεται **μια Κουτσουπιά (Δένδρο του Ιούδα) Cercis siliquastrum** που λόγω του ωραίου φυλλώματος

(στρογγυλά και γλαυκοπράσινα) και της πλούσιας ζωηρόχρωμης ανθοφορίας της (ροζ-μωβ) που εμφανίζεται πριν την έκπτυξη των φύλλων προορίζεται να προσφέρει σκίαση τους καλοκαιρινούς μήνες και να τραβήξει το ενδιαφέρον κάθε επισκέπτη.

Συνεχίζοντας τις φυτεύσεις, ανάμεσα στα δύο από δεξιά δένδρα της Ελιάς χρησιμοποιείται **μια Βερβερίς Berberis thunbergii «Atropurpurea»** που λόγω του πορφυρού κόκκινου φυλλώματός της έρχεται σε αντίθεση με το ανοιχτό πράσινο φύλλωμα που έχουν οι **4 Φελίτσες Felicia amelloides** που τοποθετούνται σε οφιοειδή σειρά αριστερά από αυτήν. Λόγω του κόκκινου φυλλώματος διαγώνια της πρώτης Ελιάς χρησιμοποιείται άλλη **μια Βερβερίς Berberis thunbergii «Atropurpurea»** που στην προέκταση της προκαλεί αντίθεση με **μια Σπιρέα Spiraea bumalda «Gold Flame»** που φέρει ροζ-μωβ λουλούδια σε κορύμβους και τα φύλλα της από χαλκοπράσινα που είναι το χειμώνα γίνονται χρυσοκίτρινα το καλοκαίρι.

Έπειτα, μπροστά από τον Κέδρο τοποθετείται **ένας Ιβίσκος συριακός Hibiscus syriacus «Red Heart»**, για την πλούσια άσπρη με κόκκινη καρδιά ανθοφορία του που διαρκεί μεγάλο χρονικό διάστημα (Ιούλιο έως Οκτώβριο) και χάρη στο ωραίο σχήμα των φύλλων του τα οποία πέφτουν και δίνουν μια φθινοπωρινή εικόνα. Πρόκειται για ένα πετυχημένο συνδυασμό ενός κρεμοκλαδούς με ένα ορθόκλαδο. Ακολούθως, ανάμεσα στην καλλωπιστική Μηλιά και τη Ροδιά δημιουργείται μια ομάδα από **4 Γεράνια νάνα Pelargonium zonale «Nana»** χάρη στην πλούσια και παρατεταμένη ανθοφορία που παρουσιάζουν από άνοιξη έως φθινόπωρο, ενώ κάτω από την Κουτσουπιά τοποθετείται **μια Φελίτσια Felicia amelloides** ως φυτό εδαφοκάλυψης. Οι χρωματικοί συνδυασμοί που επιλέγονται να έχουν τα άνθη στα Γεράνια νάνα είναι κατά σειρά πορτοκαλί, ροζ, άσπρο και ροζ.

Για την κάλυψη της πέργκολας χρησιμοποιούμε μια σειρά από αναρριχώμενα φυτά. Αρχίζοντας από τη γωνιά που δημιουργεί η πέργκολα και το πέτρινο τοίχιο περίφραξης και για την κάλυψη μέρους του, τοποθετείται πρώτα **μια Μπουκανβίλλια ροζ Bougainvillea**

glabra. Αμέσως μετά, στην πρώτη τσιμεντένια κολώνα της πέργκολας βάζουμε μια άσπρη Γλισίνα της Ιαπωνίας **Wisteria Floribunda «Alba»**. Στη δεύτερη κολώνα ακολουθεί μια Μπουκανβίλλια κόκκινη **Bougainvillea «Scarlet O' Hara»** και στην τελευταία κολώνα μια ροζ Γλισίνα της Ιαπωνίας **Wisteria Floribunda «Rosea»**. Πρόκειται για ένα συνδυασμό αναρριχώμενων φυτών με ποικιλία στα χρώματα και διαφορά στα άνθη και στα φύλλα. Οι Γλισίνες, με τα χαρακτηριστικά μεγαλοπρεπή, σταφυλοειδή, κρεμαστά, αρωματικά λουλούδια σε βότρυς που την άνοιξη σκεπάζουν τελείως τα φυτά και τους δίνουν μια εντυπωσιακή εμφάνιση και οι Μπουκανβίλλιες, με τα άπειρα αλλά ασήμαντα σεπαλοειδή, βράκτεια φύλλα που διαρκούν από την άνοιξη έως το φθινόπωρο.

Συνεχίζοντας, ανάμεσα στην άσπρη Γλισίνα της Ιαπωνίας και την κόκκινη Μπουκανβίλλια, βάζουμε έναν Ιβίσκο συριακό **Hibiscus syriacus «Oiseau Bleu»**. Πρόκειται για έναν πολύ διακλαδισμένο θάμνο με αρμονικό και πολύ ισορροπημένο σχήμα που φέρει πολυάριθμα, μονά λουλούδια με ανοιχτό μπλε χρώμα και κόκκινη καρδιά. Ο Ιβίσκος αυτός συνδυάζεται με ένα Δενδρολίβανο **Rosmarinus officinalis** αειθαλή θάμνο με ασημόχρωμα και γκριζοπράσινα φύλλα και μια Φελίτσια **Felicia amelloides** πολυετή πόα με πράσινα φύλλα και γαλάζια άνθη σαν της Μαργαρίτας (φυτά που τοποθετούνται κοντά του).

Μεταξύ της κόκκινης Μπουκανβίλλιας και της ροζ Γλισίνας της Ιαπωνίας βάζουμε κατά μήκος μια σειρά από 2 Βερβερίδες **Berberis thunbergii «Atropurpurea»** λόγω του ωραίου κόκκινου φυλλώματος τους και μια Λαντάνα νάνα **Lantana camara «Nana»** ως φυτό εδαφοκάλυψης. Η Βερβερίς είναι σφαιρικός, αγκαθωτός, φυλλοβόλος θάμνος με ωσειδή, μακρουλά, βαθυκόκκινα φύλλα την άνοιξη και το καλοκαίρι τα οποία το φθινόπωρο παίρνουν ζωηρό κόκκινο χρώμα καρμηνίου. Τα άνθη της είναι κίτρινα και οι καρποί της ράγες κόκκινες, μακρουλές. Αντίστοιχα, η Λαντάνα νάνα είναι χνουδωτός έως ελαφρά αγκαθωτός, πολύκλαδος θάμνος με γωνιώδεις, απλωνόμενους βλαστούς και φύλλα αντίθετα, ωσειδή, οδοντωτά, τραχιά, βα-

θυπράσινα με έντονη μυρωδιά. Τα άνθη της είναι μικρά, σωληνοειδή σε επάκριες κεφαλίδες διαμέτρου 5-6 εκ. και στη συγκεκριμένη περίπτωση κίτρινα για να προκαλέσουν και αυτά αντίθεση με το κόκκινο χρώμα που έχουν τα φύλλα της Βερβερίς.

Κατά μήκος του πέτρινου τοιχίου περίφραξης και με σκοπό την κάλυψή του με φυτά, μετά τη ροζ Μπουκανβίλλια που τοποθετήθηκε στη γωνιά του, ακολουθείται φύτευση από άλλα δύο αναρριχητικά φυτά. Συγκεκριμένα, χρησιμοποιείται ένα **Ρυγχόσπερμα Rhynchospermum jasminoides** που χάρη στο δερματώδες, πράσινο, φωτεινό φύλλωμα, στην πυκνή βλάστηση και στα πολυάριθμα, αστεροειδή, άσπρα, πολύ αρωματικά του άνθη που ανθίζουν από Μάιο έως Ιούνιο μπορεί να θεωρηθεί ίσως το πιο ωραίο μεταξύ των αειθαλών αναρριχητικών φυτών. Έπειτα, πιο πέρα από το Ρυγχόσπερμα φυτεύεται μια **Μπιγκόνια του ακρωτηρίου Bignonia capensis**, σαν συμπλήρωμα του μιας και ανθίζει μετά από αυτό. Η Μπιγκόνια είναι αειθαλής, αναρριχώμενο φυτό με καλλωπιστική αξία που οφείλεται στο ανοιχτόχρωμο φλοιό, τα πράσινα λαμπερά, στρόγγυλά της φύλλα καθώς και στα κόκκινο-πορτοκαλί της άνθη με μακριές κορώνες που εμφανίζονται από Ιούλιο έως Οκτώβριο. Τα φύλλα της είναι επιμήκη, σύνθετα από 7-9 οδοντωτά φυλλάρια μήκους 5 εκ. και τα άνθη της σωληνοειδή μήκους 5 εκ. με τα χείλη πολύ πλατιά και τους μακριούς στήμονες προεξέχοντες. Σχηματίζει επάκριες πυκνές ταξιανθίες.

Ανάμεσα στα δύο παραπάνω αειθαλή, αναρριχητικά φυτά, χρησιμοποιείται πάλι ένας **Ιβίσκος συριακός Hibiscus syriacus** «Red Heart», για να συμπληρώσει και αυτός με τη σειρά του τη φθινοπωρινή εικόνα που δίνουν οι άλλοι δύο συριακοί Ιβίσκοι που προαναφέρθηκαν παραπάνω και που βρίσκονται σχετικά κοντά μεταξύ τους. Έπειτα, δίπλα στη Μπιγκόνια του ακρωτηρίου τοποθετείται μια **Κουμαριά Arbutus unedo**, ως τελικό σημείο αναφοράς της πορείας που μπορεί να ακολουθηθεί από το διάδρομο. Η χρήση του φυτού αυτού ως ψαλιδιζόμενος θάμνος επιβάλλει στον παρατηρητή να διατηρήσει το ενδιαφέρον του προς το γύρω τοπίο και δεδομένου ότι αποτελεί χαρακτηριστικό φυτό της μεσογειακής χλωρίδας η όλη σύν-

θεση γίνεται πιο παραστατική. Οι κόκκινοι καρποί και το γυαλιστερό φύλλωμά της Κουμαριάς που το χειμώνα παίρνει κόκκινες αποχρώσεις, θεωρούνται ιδιαίτερης καλλωπιστικής αξίας. Μπροστά από αυτήν φυτεύεται μια Βερβερίς **Berberis thunbergii** «Atropurpurea» που φέρει δίπλα της μια Σπιρέα **Spiraea bumalda** «Gold Flame» (φύτευση που έχει αναφερθεί ξανά). Η φθινοπωρινή όψη που θα έχει ο κήπος ολοκληρώνεται με την τοποθέτηση μιας Βουδλέϊας (Μπουτλέϊας) **Buddleia davidii** ανάμεσα στη Σπιρέα και την πιο κοντινή Ελιά προς το πέτρινο τοίχιο περιφραξής. Η επιλογή της θέσης της γίνεται με το σκεπτικό να μην εμποδίζεται η όψη των πιο πίσω από αυτήν φυτών που αναφέρθηκαν παραπάνω (Μπιγκόνια του ακρωτηρίου, Ιβίσκο συριακό) ενώ το αψιδωτό σχήμα και οι άφθονες μπλε-μωβ ταξιανθίες που λογχίζουν τον αέρα θεωρούνται μεγάλης καλλωπιστικής αξίας για το φυτό.

Για την υπόλοιπη κάλυψη του χώρου, από την αρχή του διαδρόμου μέχρι την Κουτσουπιά που αναφέρθηκε παραπάνω, τοποθετείται περιμετρικά μια σειρά από φυτά. Ως πρώτη φύτευση τοποθετείται μια Γρεβιλλέα **Grevillea juniperina** ένας όρθιος, ιδιαίτερης σημασίας, διακοσμητικός θάμνος που χάρη στο ωραίο του φύλλωμα εκφράζει ένα δυναμισμό που περνά και στον κήπο. Μετά από αυτήν ακολουθεί φύτευση από μια Φελίτσια **Felicia amelloides** που πίσω της φέρει μια Λεβάντα **Lavandula angustifolia (officinalis)**. Πρόκειται για φυτά που συνδέονται σχετικά μεταξύ τους είτε λόγω του χρώματος των ανθέων (Φελίτσια γαλάζια σαν Μαργαρίτας, Λεβάντα μπλε-λιλά) και της περιόδου ανθοφορίας τους (Φελίτσια Μάιο έως Αύγουστο, Λεβάντα Ιούνιο έως Ιούλιο) είτε λόγω του χρώματος που έχει το φύλλωμά τους (Φελίτσια γαλάζια ανοιχτό-πράσινο, Λεβάντα γκρι-ασημί). Δεξιά της Λεβάντας τοποθετείται μια Λαντάνα **Lantana camara** «Nana» κίτρινου χρώματος ανθέων, ως φυτό εδαφοκάλυψης. Το χρώμα των ανθέων της (κίτρινο) προκαλεί αντίθεση με αυτό της Φελίτσias και της Λεβάντας. Η αντίθεση αυτή γίνεται λιγότερο αισθητή με τη φύτευση μιας άλλης Λαντάνας **Lantana camara** «Nana» άσπρου χρώματος ανθέων δεξιά της Φελί-

τσιας. Έπειτα, ακολουθεί φύτευση από ένα Συμφορίκαρπο Symphoricarpos «White Hedge & Be» και ένα Δενδρολίβανο έρπον Rosmarinus officinalis «Prostratus». Ο Συμφορίκαρπος χρησιμοποιείται λόγω της ιδιαίτερης καλλωπιστικής αξίας που έχει η άφθονη παραγωγή χρωματιστών ραγών του το φθινόπωρο και το χειμώνα, ενώ το Δενδρολίβανο επιλέγεται λόγω της παρατεταμένης ανθοφορίας του με τα άφθονα, θαλάσσια, αρωματικά άνθη και το ωραίο του λεπτό, αρωματικό φύλλωμα.

Συνεχίζοντας τις φυτεύσεις, μετά το Δενδρολίβανο τοποθετείται μια Λαντάνα νάνα Lantana camara «Nana» κίτρινου χρώματος ανθέων, ως εδαφοκάλυψη. Το κίτρινο χρώμα των ανθέων της έρχεται σε αντίθεση με το μπλε χρώμα που έχουν τα άνθη του Δενδρολίβανου αλλά και με το κόκκινο χρώμα που έχει το φύλλωμα μιας Ακοκάντερας Acocantera spp. που τοποθετείται πίσω από τη Λαντάνα νάνα αυτή. Η Ακοκάντερα λόγω του υψηλού σχήματος της λειτουργεί ως επιβλητικό φυτό ανάμεσα στα γύρω φυτά εδαφοκάλυψης. Πίσω από αυτήν τοποθετούνται μια Φελίτσια Felicia amelloides με γαλάζια άνθη σαν της Μαργαρίτας και μια Χανιώτικη Φασκομηλιά Salvia pomifera με οδοντωτά φύλλα που δεν πρέπει να απουσιάζει από ένα κήπο που βρίσκεται στον τόπο καταγωγής της (τα Χανιά).

Μετά την κίτρινη Λαντάνα νάνα φυτεύονται άλλες δύο Λαντάνες διαφορετικού χρώματος ανθέων, ως φυτά εδαφοκάλυψης. Συγκεκριμένα, φυτεύεται μια Λαντάνα νάνα Lantana camara «Nana» με άσπρα άνθη και μια Λαντάνα Lantana sellowiana «Montevidensis» με μωβ-ροζ άνθη με κίτρινη καρδιά. Πίσω από αυτές σε δεύτερο επίπεδο τοποθετούνται 4 Γιουνίπεροι Juniperus chinensis με πλαγιόκλαδο σχήμα και ανοιχτοπράσινα φύλλα ενώ δίπλα στους Γιουνίπερους ακολουθεί φύτευση από 4 Γεράνια νάνα Pelargonium zonale «Nana» με πλούσια και παρατεταμένη ανθοφορία από την άνοιξη έως το φθινόπωρο. Τα τρία Γεράνια αυτά τα τοποθετούνται σε πρώτο επίπεδο κατά μήκος του διαδρόμου ενώ το τέταρτο πίσω από το μεσαίο Γεράνι νάνα. Οι χρωματικοί συνδυασμοί που έχουν τα άνθη τους είναι ένα πορτοκαλί (μεσαίο) και τα υπόλοιπα άσπρα.

Στη συνέχεια, δίπλα από το τέταρτο Γεράνι νάνα φυτεύεται μια **Χανιώτικη Φασκομηλιά Salvia pomifera** που αποτελεί χαρακτηριστικό φυτό της περιοχής την οποία ακολουθεί ένας **Ελαίαγνος Elaeagnus pungens** «**Maculata Aurea**». Πρόκειται για έναν ωραίο, πλαγιόκλαδο, αειθαλή θάμνο που χαρακτηρίζεται για τα μεγάλα φύλλα του με τις κυματοειδής παρυφές και τις χρυσοκίτρινες πινελιές. Είναι μια φύτευση που έρχεται σε αντίθεση με μια **Περόβσκια Perowskia atriplicifolia** δηλαδή έναν όρθιο, φυλλοβόλο θάμνο με γκριζοπράσινα, αρωματικά φύλλα. Ακολούθως, ανάμεσα στους δύο παραπάνω θάμνους (Ελαίαγνο, Περόβσκια), τοποθετείται σε πρώτο επίπεδο μια **Λαντάνα νάνα Lantana camara** «**Nana**» με άσπρα άνθη που εναρμονίζει τους γύρω τόνους. Από την άλλη πλευρά, ανάμεσα στον Ελαίαγνο και την διπλανή σε αυτόν Ελιά, τοποθετούνται 4 **Γεράνια νάνα Pelargonium zonale** «**Nana**» δύο με πορτοκαλί και δύο με άσπρα άνθη, ως εδαφοκάλυψη.

Τέλος, μετά την Περόβσκια τοποθετούνται σε πρώτο επίπεδο άλλες 2 **Λαντάνες νάνα Lantana camara** «**Nana**» από τις οποίες η πρώτη φέρνει άσπρα και η δεύτερη κίτρινα άνθη. Πίσω από αυτές, σε δεύτερο επίπεδο φυτεύονται 3 **Τζενεράλιες Tzeneralia spp.**, ως φυτά εδαφοκάλυψης για το ωραίο τους φύλλωμα και τα κίτρινα άνθη τους, ενώ σε τρίτο επίπεδο ακολουθεί μια **Δουράντα Duranta variegata**. Η Δουράντα είναι ωραίος, αειθαλής θάμνος, με όρθιους ή τοξοειδείς βλαστούς, αντίθετα, ωοειδή, ανοιχτοπράσινα φύλλα, θαλασσιά άνθη σε αραιές φόβες στις άκρες των βλαστών του έτους, παρατεταμένη ανθοφορία (Ιούνιο έως Σεπτέμβριο) και κιτρινοπορτοκαλί καρπούς.

5.1.2. Πρώτο παρτέρι μπροστά από το 1^ο σπίτι

Μπροστά στην κεντρική είσοδο του συγκροτήματος φυτεύεται ένα δένδρο που συναντάται πολύ συχνά στην πρόσοψη πολλών ανοιχτόχρωμων σπιτιών. Πρόκειται για έναν **Ιβίσκο της Χαβάης Hibiscus rosa-sinensis** «**White**» ένα δένδρο με ωραία και μεγάλα άνθη σε μορφή τρομπέτας που λόγω του σκουροπράσινου φυλλώματος που φέρει προκαλεί αντίθεση με το πορτοκαλοκίτρινο χρώμα του σπιτιού.

Τα άνθη του Ιβίσκου είναι άσπρα με πέντε μεγάλα πέταλα, δεν διαρκούν πολύ μα ανανεώνονται συνέχεια, κάθε μέρα από αργά την άνοιξη μέχρι το φθινόπωρο. Λίγο πιο πέρα από αυτό τοποθετείται ένας **Σχίνος Schinus terebindifolia**, ένα αρκετά υψηλόκορμο δένδρο με μεγαλύτερη ανάπτυξη από τον Ιβίσκο το οποίο φέρει πλούσιο ανοιχτοπράσινο φύλλωμα και χρησιμοποιείται ως ενωτικό στοιχείο με τις γύρω φυτεύσεις της περιοχής αλλά και με αυτές που ακολουθούν στο παρτέρι και περιγράφονται αναλυτικά παρακάτω (**εικόνα 17**).

Εικόνα 17. Φυτεύσεις που εφαρμόζονται στο πρώτο παρτέρι μπροστά από το 1^ο σπίτι.

Στη συνέχεια, ανάμεσα στα παραπάνω δένδρα φυτεύονται ως εδαφοκάλυψη μια **Σάλβια θαμνώδης Salvia grahamii** με πολύ ωραία, έντονα, κόκκινα-ροζ άνθη κατά μικρούς επάκριους βότρους και φύλλα μικρά αντίθετα πριονωτά και δίπλα σε αυτήν μια **Λεβάντα Lavandula angustifolia (officinalis)** με μπλε-λιλά άνθη και γκρι-ασημόχρωμα φύλλα. Ομοίως, μπροστά από τα παραπάνω φυτά τοποθετούνται 2 **Λαντάνες νάνα Lantana camara** «Nana» με κίτρινα άνθη που ανάμεσα τους φέρουν ένα **Πλουμπάγκο θαμνώδες Plumbago articulata** με θαλασσί άνθη και ανοιχτοπράσινο φύλλωμα.

Έπειτα, προχωρώντας στην αρχή του διαδρόμου και συγκεκριμένα απέναντι από τη Γρεβιλλέα που τοποθετήθηκε στο παρτέρι δίπλα από το γκαράζ του 1^{ου} σπιτιού, φυτεύεται μια **Καρίσσα Carissa macrocarpa** για τα ωραία πράσινα δερματώδη φύλλα της και τα λευ-

κά αρωματικά της άνθη που εμφανίζονται από τα μέσα άνοιξης έως το φθινόπωρο και ακολουθούνται από κόκκινους καρπούς. Συνεχίζοντας τις φυτεύσεις στο μπροστινό μέρος του παρτεριού, παράλληλα στο τσιμεντένιο τοιχάκι, τοποθετούνται ως εδαφοκάλυψη **μια Λαντάνα νάνα Lantana camara** «Nana» κίτρινου χρώματος ανθέων, **μια Λαντάνα Lantana sellowiana** «Montevidensis» μωβ-ροζ χρώματος ανθέων με κίτρινη καρδιά και στη γωνία **ένα Δενδρολίβανο έρπον Rosmarinus officinalis** «Prostratus».

Φτάνοντας στην άλλη γωνία που σχηματίζει το τσιμεντένιο τοιχίο αντιστήριξης τοποθετούνται **3 Αγγελικές νάνα Pittosporum tobira** «Nanum» για το ωραίο, δερματώδες, βαθυπράσινο, γυαλιστερό τους φύλλωμα, οι οποίες αλληλεπικαλύπτονται δημιουργώντας μια πιο πλούσια φύτευση. Μετά τις Αγγελικές νάνα παράλληλα στο τοιχίο αυτό τοποθετούνται **2 Λαντάνες νάνα Lantana camara** «Nana» μία με κίτρινου χρώματος και μία με άσπρου χρώματος άνθη που ανάμεσα τους φέρουν **ένα Δενδρολίβανο έρπον Rosmarinus officinalis** «Prostratus». Πίσω από το Δενδρολίβανο έρπον φυτεύεται **μια άλλη Λαντάνα νάνα Lantana camara** «Nana» με άσπρα άνθη και πίσω της **μια Τζενεράλια Tzeneralia spp.** Αντίστοιχα, πίσω από την άσπρη Λαντάνα νάνα που φυτεύτηκε σε πρώτο επίπεδο τοποθετείται άλλη **μια Καρίσσα Carissa macrocarpa** για να δοθεί η αίσθηση της επανάληψης στον κήπο και πίσω από αυτήν **μια Λαντάνα νάνα Lantana camara** «Nana» με άσπρα άνθη.

Στη συνέχεια, σε πρώτο επίπεδο από το σημείο που αρχίζει το πέτρινο τοιχίο αντιστήριξης μέχρι το τέλος του (γωνία), φυτεύονται **2 Κυδωνίαστρα μικρόφυλλα Cotoneaster microphyllus**, για τους ωραίους κόκκινους καρπούς τους σχηματίζοντας ένα ωραίο φυτικό πλαίσιο μπροστά από τον τοίχο. Ομοίως, στο κάτω μέρος του παρτεριού (στην πλευρά που βρίσκεται η κύρια είσοδος του σπιτιού), κατά μήκος του πέτρινου τοιχίου αντιστήριξης τοποθετείται μια σειρά από φυτεύσεις. Αρχικά, φυτεύονται άλλα **2 Κυδωνίαστρα μικρόφυλλα Cotoneaster microphyllus** συμπληρώνοντας τα 2 προηγούμενα που αναφέρθηκαν παραπάνω και ακολουθούν **2 Λαντάνες νάνα Lantana**

camara «Nana» με κίτρινα άνθη. Σε δεύτερο επίπεδο, πίσω από τα παραπάνω φυτά τοποθετείται μια ομάδα από **6 Γιουνίπερους Juniperus in varieta** λόγω της χαρακτηριστικής τους εμφάνισης, ενώ ως τελευταία φύτευση μπροστά από το σπίτι επιλέγεται **ένας Ιβίσκος της Χαβάης Hibiscus rosa-sinensis** «Scarlet Giant» με κόκκινα άνθη για να τραβήξει το ενδιαφέρον του παρατηρητή προς αυτό.

Έπειτα, ακολουθώντας τον πλαϊνό διάδρομο (διάδρομος που οδηγεί προς την πέργκολα του σπιτιού) και συγκεκριμένα μετά την Καρίσσα που αναφέρθηκε παραπάνω, η κάλυψη του χώρου επιτυγχάνεται με τη φύτευση σε πρώτο επίπεδο μιας σειράς από ενδιαφέροντα φυτά. Αρχικά, τοποθετείται **ένα Κυδωνίαστρο Cotoneaster salicifolius** «Gnom» ένα αειθαλές, εδαφοκαλυπτικό φυτό με μεμονωμένους, κόκκινους καρπούς και λίγο πιο πέρα από αυτό επαναλαμβάνεται φύτευση **μιας Γρεβιλλέας Grevillea juniperina** για να τονιστεί η δυναμικότητα της στο χώρο. Ανάμεσα στα δύο φυτά (Κυδωνίαστρο, Γρεβιλλέα), τοποθετείται ως εδαφοκάλυψη **μια Φελίτσια Felicia amelloides** και **μια Λαντάνα νάνα Lantana camara** «Nana» με άσπρα άνθη. Μετά την Γρεβιλλέα ακολουθεί για τον ίδιο λόγο **μια Λαντάνα Lantana sellowiana** «Montevidensis» με μωβ-ροζ άνθη με κίτρινη καρδιά ενώ πιο πέρα από αυτήν **μια Σπιρέα Spiraea bumalda** «Gold Flame» (φύτευση που έχει αναφερθεί ξανά).

Στο τελευταίο κομμάτι μπροστά από το Σχίνο τοποθετούνται ως εδαφοκάλυψη **3 Γεράνια νάνα Pelargonium zonale** «Nana» το πρώτο με ροζ και τα άλλα δύο με κόκκινα άνθη τα οποία προβλέπεται να έχουν άφθονο φωτισμό χάρη στο μεγάλο ύψος που επιλέγεται να έχει ο κορμός του δένδρου. Τέλος, φυτεύεται **μια Βερβερίς Berberis thunbergii** «Atropurpurea» που ολοκληρώνει την όψη του χώρου και παράλληλα συμπληρώνει την φθινοπωρινή εικόνα του κήπου.

5.1.3. Μεσαίο παρτέρι μπροστά από το 1^ο σπίτι

Στο κέντρο του μεσαίου παρτεριού τοποθετούμε **μια Ακακία Κωνσταντινουπόλεως Albizia julibrissim** λόγω της ομπρελοειδής, ακανόνιστης κόμης της με το ανάλαφρο και λεπτό φύλλωμα και την

πλούσια, μεταξώδη, καλοκαιρινή ανθοφορία από Ιούνιο έως Αύγουστο. Πρόκειται για ωραιότατο, πλαγιόκλαδο, φυλλοβόλο δένδρο με πολύ κομψό φύλλωμα που μοιάζει με τις φτέρες. Τα άνθη της είναι αρωματικά, λευκορόδινα (λόγω των λευκορόδινων και σε διάταξη θυσσάνου στημόνων) κατά επάκριες και πλατιές ταξιανθίες φόβες και καρπούς χέδροπες μήκους 15 εκ. Έπειτα, στα μισά του μεσαίου διαδρόμου (διάδρομος μικρότερης διαδρομής) και κοντά σε αυτόν, τοποθετείται **μια Κυπαρισσοκύπαρη Cupressocyparis leylandii** για να σπάσει το ύψος του σπιτιού που βρίσκεται κοντά της η οποία κλαδεύεται για να περιοριστεί η ανάπτυξή της και να μην καλύψει μέρος του διαδρόμου που βρίσκεται πίσω της. Στην **εικόνα 18** φαίνεται η εμφάνιση που έχουν τα δένδρα αυτά (Ακακία Κωνσταντινουπόλεως, Κυπαρισσοκύπαρη) καθώς και οι υπόλοιπες από τις φυτεύσεις που εφαρμόζονται στο παρτέρι και περιγράφονται αναλυτικά παρακάτω.

Εικόνα 18. Φυτεύσεις που εφαρμόζονται στο μεσαίο παρτέρι μπροστά από το 1^ο σπίτι.

Προχωρώντας παράλληλα στο μεσαίο διάδρομο βάζουμε μια σειρά από φυτά τα οποία θα περιορίσουν μερικώς την πίσω από αυτά όψη και θα αναδείξουν περισσότερο τη λειτουργία του διαδρόμου δηλαδή να δώσει κίνηση προς το σπίτι. Στην αρχή, τοποθετείται **ένας Ιβίσκος συριακός Hibiscus syriacus «Red Heart»**, προσφέροντας ενδιαφέρουσα άσπρη ανθοφορία με κόκκινη καρδιά από Ιούνιο έως Οκτώβριο παράλληλα με το ωραίο σχήμα που έχουν τα φύλλα του τα

οποία λίγο αργότερα πέφτουν. Έπειτα, μετά από τον Ιβίσκο το συριακό και πριν την Κυπαρισσοκύπαρη, φυτεύεται **μια Εσκαλλόνια Escallonia macrantha**, για το πράσινο γυαλιστερό της φύλλωμα το οποίο διατηρείται όλο το χρόνο και για την παρατεταμένη ανθοφορία της από Ιούνιο έως Σεπτέμβριο. Τέλος, στο βάθος του διαδρόμου μετά την Κυπαρισσοκύπαρη, τοποθετείται **ένα Πλουμπάγκο θαμνώδες Plumbago articulata**, ως καθιστός θάμνος στο έδαφος (εδαφοκάλυψη), για να μην υπάρχει πρόβλημα στη θέα από το σπίτι (θέα από το παράθυρο). Ιδιαίτερης καλλωπιστικής αξίας θεωρούνται η πλούσια ανθοφορία του με τα θαλασσιά άνθη και το ανοιχτοπράσινο φύλλωμα του.

Συνεχίζοντας τις φυτεύσεις μπροστά από το 1^ο σπίτι και συγκεκριμένα στη γωνία του πέτρινου τοίχου για την κάλυψή του φυτεύεται **μια Θηβετία Thevetia peruviana** ένας θάμνος με ανοιχτοπράσινα φύλλα και σφαιρικό σχήμα που προκαλεί αντίθεση με τους όρθιους ή τοξοειδείς βλαστούς **μιας Δουράντας Duranta variegata** που τοποθετείται μπροστά της (φύτευση που έχει περιγραφεί ξανά). Δίπλα σε αυτά, φυτεύεται μια ομάδα από **3 Γεράνια νάνα Pelargonium zonale** «Nana», χάρη στην πλούσια και παρατεταμένη ανθοφορία τους που παρουσιάζουν από την άνοιξη έως το φθινόπωρο. Οι χρωματικοί συνδυασμοί που επιλέγονται να έχουν τα άνθη τους είναι κόκκινο, πορτοκαλί και ροζ. Μετά τα Γεράνια νάνα ακολουθεί **μια Ερυθρίνη Erythrina crista-galli** η οποία φυτεύεται και αυτή μπροστά από τον πέτρινο τοίχο του σπιτιού με τον οποίο χάρη στην εμφάνισή της συνδέεται απόλυτα. Πρόκειται για ένα φυλλοβόλο, ορθόκλαδο θάμνο με πρασινογάλανα φύλλα και περίεργα, σκούρα κόκκινα άνθη που εμφανίζονται από Ιούνιο έως Αύγουστο. Δίπλα της τοποθετείται **μια Βερβερίς Berberis thunbergii** «Atropurpurea» που φέρει κόκκινα πορφυρά φύλλα με τα οποία έρχεται σε αντίθεση ενώ μπροστά της φυτεύεται **μια Λεβάντα Lavandula angustifolia (officinalis)** με αρωματικά γκρι-ασημόχρωμα φύλλα που χρησιμοποιείται ως εδαφοκάλυψη καθώς και άλλη **μια Βερβερίς Berberis thunbergii** «Atropurpurea». Λίγο πιο πέρα από το παράθυρο του σπιτιού

φυτεύονται **2 Τζενεράλιες Tzeneralia spp.** για το ωραίο τους φύλλωμα ως φυτά εδαφοκάλυψης, ενώ πάνω στην ξύλινη πέργκολα που κατασκευάζεται αφήνονται να αναπτυχθούν και να πέσουν **2 Ρυγχοσπέρματα Rhynchospermum jasminoides.**

Κινούμενοι στον κεντρικό διάδρομο (πιο πλατύς διάδρομος) προς τον μεσαίο (διάδρομος μικρότερης διαδρομής) και συγκεκριμένα μέχρι τον συριακό Ιβίσκο που αναφέρθηκε παραπάνω, χρησιμοποιούνται σε πρώτο επίπεδο ως εδαφοκάλυψη διάφορα φυτά. Στην αρχή, φυτεύονται **4 Γιουνίπεροι Juniperus spp.** πλαγιόκλαδου σχήματος με κλαδιά που διατηρούν την οριζόντια θέση τους και στις άκρες και φέρουν ζωντανό χρυσοκίτρινο χρώμα όλες τις εποχές. Στη συνέχεια, ακολουθούν **μια Λαντάνα νάνα Lantana camara «Nana»** κίτρινου χρώματος ανθέων, μια ομάδα από **3 Τζενεράλιες Tzeneralia spp.** και **μια Φελίτσια Felicia amelloides.** Τέλος, πίσω από τη Φελίτσια με τα γαλάζια άνθη σαν της Μαργαρίτας που εμφανίζονται από Μάιο έως Αύγουστο, τοποθετείται **μια Λεβάντα Lavandula angustifolia (officinalis)** με τα μπλε-λιλά αρωματικά άνθη που εμφανίζονται από Ιούνιο έως Ιούλιο.

Προχωρώντας επί του πλαϊνού διαδρόμου (διάδρομος που οδηγεί προς την πέργκολα του σπιτιού) και συγκεκριμένα από τους 4 Γιουνίπερους που αναφέρθηκαν παραπάνω και μετά, ακολουθεί μια ομάδα από **4 Γεράνια νάνα Pelargonium zonale «Nana»** ως φυτά εδαφοκάλυψης τα οποία ξεχωρίζουν χάρη στην πλούσια και παρατεταμένη ανθοφορία τους. Οι χρωματικοί συνδυασμοί που επιλέγονται να έχουν τα άνθη τους είναι 2 κόκκινα και 2 ροζ σε αντίθετες θέσεις μεταξύ τους. Στη συνέχεια, φυτεύονται **2 Μυρτιές Myrthus tarentina** αειθαλείς θάμνοι, τυπικοί της μεσογειακής χλωρίδας που χαρακτηρίζονται από τη συμπαγή εμφάνιση τους με τα σκουροπράσινα φύλλα και τις ανοιχτοπράσινες ράγες. Πίσω από αυτές τοποθετείται **μια Φελίτσια Felicia amelloides** ως φυτό εδαφοκάλυψης που ακολουθείται από **έναν Ιβίσκο συριακό Hibiscus syriacus «Oiseau Bleu»** (φύτευση που έχει περιγραφεί ξανά). Τέλος, φυτεύεται **μια Λαντάνα νάνα Lantana camara «Nana»** με κίτρινα άνθη μαζί με **ένα**

Δενδρολίβανο Rosmarinus officinalis με μπλε άνθη δημιουργώντας αντίθεση χρωμάτων.

5.1.4. Τελευταίο παρτέρι μπροστά από το 1^ο σπίτι

Απέναντι από την Κυπαρισσοκύπαρη που τοποθετήθηκε στο μεσαίο παρτέρι μπροστά από το 1^ο σπίτι, φυτεύεται κοντά στο μεσαίο διάδρομο (διάδρομο μικρότερης διαδρομής) άλλη μια **Κυπαρισσοκύπαρη Cupressocyparis leylandii** που και οι δύο μαζί σπάνε το ύψος του σπιτιού. Η τοποθέτηση των δύο δένδρων γίνεται σχεδόν κάθετα προς την κατεύθυνση κίνησης του μεσαίου διαδρόμου που βρίσκεται ανάμεσα τους με σκοπό η όψη από μακριά να κερδίζει το ενδιαφέρον του παρατηρητή για το τι μπορεί να ακολουθήσει και να οδηγήσει το βλέμμα του στο σημείο που το μονοπάτι εξαφανίζεται από τη θέα. Για την ολοκλήρωση της εικόνας και την ταύτισή της με τη θέα που ακολουθεί από πίσω, τοποθετείται δίπλα στην προηγούμενη **μια άλλη Κυπαρισσοκύπαρη Cupressocyparis leylandii**. Ειδικότερα, η όψη που αποκτά το τελευταίο παρτέρι μπροστά από το 1^ο σπίτι με τις 2 Κυπαρισσοκύπαρες που αναφέρθηκαν παραπάνω καθώς και τις υπόλοιπες από τις φυτεύσεις που εφαρμόζονται σε αυτό φαίνεται στην **εικόνα 19**. Εδώ αξίζει να σημειωθεί ότι η ανάπτυξη των δένδρων Κυπαρισσοκύπαρης περιορίζεται με εφαρμογή κατάλληλου κλαδεύματος ενώ αναλυτική περιγραφή για τις υπόλοιπες φυτεύσεις αναφέρεται παρακάτω.

Στην αρχή του μεσαίου διαδρόμου, χρησιμοποιείται μια ομάδα από **3 Μυρτιές Myrthus tarentina**, ως τοπικά φυτά της μεσογειακής χλωρίδας. Έπειτα, μεταξύ των δύο Κυπαρισσοκύπαρων που τοποθετήθηκαν στο χώρο αυτό παρεμβάλλεται ως εδαφοκάλυψη μια ομάδα από **4 Γεράνια νάνα Pelargonium zonale** «Nana» χαρίζοντας πλούσια, ζωηρόχρωμη και παρατεταμένη ανθοφορία μέσα από τα κόκκινα άνθη τους. Μετά τις Μυρτιές και συγκεκριμένα μπροστά από τα Γεράνια νάνα, σε θέση που δεν εμποδίζουν την όψη τους, για να διατηρηθεί το ενδιαφέρον στον κήπο, φυτεύεται **μια Βουδλέϊα (Μπουτλέϊα) Buddleia davidii** χάρη στο αψιδωτό της σχήμα και στις

άφθονες μπλε-μωβ ταξιανθίες που λογχίζουν τον αέρα. Δίπλα σε αυτήν τοποθετείται μια Ακοκάντερα **Acocantera spp.** για το ωραίο κόκκινο της φύλλωμα, ενώ μπροστά της φυτεύεται σε πρώτο επίπεδο ένα Δενδρολίβανο έρπον **Rosmarinus officinalis** «Prostratus» για τα μπλε αρωματικά του άνθη (συνδυασμός που εμφανίζει αντίθεση σε σχήμα και χρώμα).

Εικόνα 19. Φυτεύσεις που εφαρμόζονται στο τελευταίο παρτέρι μπροστά από το 1^ο σπίτι.

Προχωρώντας πίσω από τα Γεράνια νάνα ακολουθεί φύτευση από μια Λυγαριά **Vitex purpurea** έναν φυλλοβόλο θάμνο μεγαλύτερης ανάπτυξης από αυτά που φέρει γκριζοπράσινα φύλλα τα οποία προκαλούν αντίθεση με το κόκκινο χρώμα που έχουν τα φύλλα μιας Βερβερής **Berberis thunbergii** «Atropurpurea» που τοποθετείται στο τέλος του μεσαίου διαδρόμου και συγκεκριμένα απέναντι από το Πλουμπάγκο θαμνώδες που τοποθετήθηκε στο μεσαίο παρτέρι. Ανάμεσα στη Λυγαριά και τη Βερβερής φυτεύεται μια Μπουκανβίλλια ροζ **Bougainvillea glabra** στη γωνία του σπιτιού για την κάλυψη του τοίχου, ενώ δίπλα στη Λυγαριά τοποθετείται ένας Ιβίσκος συριακός **Hibiscus syriacus** «Oiseau Bleu» προσφέροντας πλούσια και όψιμη μπλε ανοιχτή ανθοφορία με κόκκινη καρδιά από Ιούνιο έως Οκτώβριο και ωραίο σχήμα φύλλων τα οποία αργότερα πέφτουν.

Κινούμενοι από τον παραπάνω συριακό Ιβίσκο μέχρι το τέλος του κεντρικού διαδρόμου (πιο πλατύς διάδρομος), τοποθετείται μια

σειρά από φυτά μπροστά από το πέτρινο τοιχίο αντιστήριξης. Συγκεκριμένα, ακολουθεί φύτευση από **3 Βερβερίδες Berberis thunbergii** «**Atropurpurea**» για το ωραίο κόκκινο φύλλωμα τους, **3 Κυδωνίαστρα Cotoneaster spp.** πλαγιόκλαδα με ιδιαίτερη καλλωπιστική αξία που οφείλεται στους πολυάριθμους κόκκινους καρπούς τους και τέλος **μια Λαντάνα νάνα Lantana camara** «**Nana**» με κίτρινα άνθη τα οποία προκαλούν αντίθεση με τους κόκκινους καρπούς που φέρουν τα Κυδωνίαστρα. Έπειτα, προχωρώντας μπροστά από τις 2 Βερβερίδες φυτεύεται **μια Σπιρέα Spiraea bumalda** «**Gold Flame**» (φύτευση που έχει περιγραφτεί ξανά) και δίπλα της **μια Φελίτσια Felicia amelloides** με γαλάζια άνθη σαν της Μαργαρίτας για εδαφοκάλυψη. Μετά από αυτές και μέχρι το έρπον Δενδρολίβανο που τοποθετήθηκε νωρίτερα, ακολουθείται μια οφιοειδής σειρά από **2 Γεράνια νάνα Pelargonium zonale** «**Nana**» ροζ χρώματος ανθέων και **μιας Χανιώτικης Φασκομηλιάς Salvia pomifera** με μεγάλα οδοντωτά, αρωματικά φύλλα.

Από την Ακοκάντερα και μέχρι τη Λαντάνα νάνα με τα κίτρινα άνθη που τοποθετήθηκε στο τέλος του κεντρικού διαδρόμου (πιο πλατύ διάδρομο), χρησιμοποιούνται σε πρώτο επίπεδο μια σειρά από χαμηλής ανάπτυξης φυτά, ως εδαφοκάλυψη. Συγκεκριμένα, ακολουθούν κατά σειρά **3 Λαντάνες νάνα Lantana camara** «**Nana**» η μεσαία με κίτρινα και οι δύο άλλες με άσπρα άνθη, **ένα Δενδρολίβανο έρπον Rosmarinus officinalis** «**Prostratus**» και έπειτα άλλη **μια Λαντάνα νάνα Lantana camara** «**Nana**» με άσπρα άνθη. Τέλος, η μεσαία Λαντάνα νάνα με τα κίτρινα άνθη ακολουθείται από **4 Γιουνίπερους Juniperus spp.** πλαγιόκλαδου σχήματος που χάρη στο χρυσοκίτρινο χρώμα που έχει το φύλλωμα τους πετυχαίνει ωραία σύνδεση μεταξύ τους.

5.2. Επί της πλευράς του συγκρότηματος κατοικιών του Χ. Τσαγράκη

Κατά μήκος του τσιμεντένιου τοιχίου περίφραξης που συνορεύει με το συγκρότημα κατοικιών του Χαράλαμπου Τσαγράκη, το-

ποθετείται μια σειρά από φυτά για τη διαμόρφωση του χώρου και για τον περιορισμό της θέας από αυτό χρησιμοποιώντας στα σημεία που χρειάζονται δένδρα ή θάμνους αντίστοιχα.

5.2.1. Πρώτο παρτέρι

Στην αρχή του πρώτου παρτεριού φυτεύονται **3 Δάφνες Laurus nobilis** για το πλούσιο βαθυπράσινο φύλλωμά τους το οποίο γίνεται πιο διακοσμητικό την άνοιξη και συγκεκριμένα από Μάρτιο έως Απρίλιο καθώς προβάλλουν ανάμεσα τους τα λευκοκίτρινα άνθη. Η όψη που παίρνει ο χώρος κοντά στην πρόσοψη είναι αρκετά εντυπωσιακή. Πρόκειται για αειθαλή φυτά, αρωματικά σε όλα τους τα μέρη τα οποία λόγω της μεγάλης παραβλαστικότητάς τους συχνά παίρνουν τη μορφή πολύ μεγάλων θάμνων. Ο φλοιός του κορμού είναι λείος, τεφρομελανός ενώ τα φύλλα εμφανίζονται κατά εναλλαγή, ακέραια, απλά, δερματώδη και βαθυπράσινα, γυαλιστερά άνω. Τα άνθη είναι μικρά, λευκοκίτρινα, μονογενή ή διγενή (φυτά δίοικα ή πολύγαμα) στις μασχάλες των φύλλων ενώ οι καρποί είναι δρύπες μελανού χρώματος. Τα φυτά αυτά ανέχονται συχνά ψαλιδίσματα και μπορεί να πάρουν διάφορα σχήματα της αρεσκείας μας.

Ακολουθώντας, μετά τις Δάφνες τοποθετούνται **3 Φωτίιες Photinia × fraseri «Red Robin»** οπότε δημιουργείται αντίθεση ανάμεσα στο χρώμα του φυλλώματός τους. Ως γνωστό, η Φωτίια είναι το μοναδικό αειθαλές φυτό με κόκκινο φύλλωμα στο οποίο οφείλεται και η ιδιαίτερη καλλωπιστική του αξία. Είναι φυτό που χαρακτηρίζεται από επιμήκη φύλλα τα οποία σε νεαρή βλάστηση είναι σκληρά, φωτεινά κόκκινα ενώ το καλοκαίρι γίνονται μωβ και το χειμώνα πράσινα. Πρόκειται για μεταμόρφωση που επαναλαμβάνεται ακριβώς κάθε χρόνο. Για να έχουμε όμως συνεχώς ανανέωση της βλάστησης (κόκκινο φύλλωμα), απαιτείται εφαρμογή τακτικού κλαδεύματος. Τέλος τα άνθη που σχηματίζονται είναι λευκά, αρωματικά και εμφανίζονται σε ομπρελοειδείς ταξιανθίες την άνοιξη.

Προχωρώντας πιο κάτω, φυτεύεται **μια Βελανιδιά Quercus ilex** ένα ωραίο αειθαλές δένδρο χαρακτηριστικό του κλίματος και του

μεσογειακού τοπίου. Ιδιαίτερης καλλωπιστικής αξίας θεωρείται η διάπλαση και στρογγυλωπή κόμη του δένδρου η οποία είναι στολισμένη με πυκνό φύλλωμα που γεννιέται σκεπασμένο με άσπρο χνούδι ενώ καθώς μεγαλώνει παίρνει τόνους από κρεμ μέχρι καφεκόκκινο. Αρκετά εντυπωσιακό είναι επίσης το γεγονός ότι τα ώριμα φύλλα έχουν διαφορές μεταξύ τους στο σχήμα (οι παρυφές μπορεί να είναι ακέραιες ή οδοντωτές), στις διαστάσεις (από 3-10 εκ.), στο χρώμα (ανοιχτοπράσινο στα σκιασμένα, σκουροπράσινο στα εκτεθειμένα στο φως). Συνεπώς, την άνοιξη δημιουργείται μια ελκυστική φυσική αντίθεση μεταξύ των νέων βλαστών όπου υπερτερούν τα ανοιχτά χρώματα με την προϋπάρχουσα φυλλική μάζα που είναι σκουροπράσινη. Η Βελανιδιά είναι από τα λίγα φυτά που ανεξάρτητα από την πυκνότητα φύτευσής της αναπτύσσεται χωρίς να χάσει τα κατώτερα κλαδιά και χωρίς να αραιώσουν τα φύλλα της. Στην **εικόνα 20** φαίνεται το φυτικό υλικό που αναφέρθηκε παραπάνω (Δάφνες, Φωτίνιες, Βελανιδιά) καθώς και οι υπόλοιπες από τις φυτεύσεις που εφαρμόζονται στο παρτέρι και οι οποίες περιγράφονται αναλυτικά πιο κάτω.

Εικόνα 20. Φυτεύσεις που εφαρμόζονται στο πρώτο παρτέρι επί της πλευράς του συγκροτήματος κατοικιών του Χ. Τσαγράκη.

Συνεχίζοντας τη διαμόρφωση του χώρου ακολουθεί επανάληψη από τις παραπάνω φυτεύσεις τονίζοντας έτσι τη σημασία της χρήσης τους στο χώρο. Συγκεκριμένα, μετά τη Βελανιδιά φυτεύονται κατά

σειρά 2 Φωτίγιες Photinia×fraseri «Red Robin». Έπειτα, δίπλα τους άλλη μια Βελανιδιά Quercus ilex, ξανά 2 Φωτίγιες Photinia×fraseri «Red Robin» και τέλος μια Δάφνη Laurus nobilis. Μπροστά από τη Δάφνη τοποθετείται ένα υψηλόκορμο, αειθαλές δένδρο ικανό να κερδίσει το ενδιαφέρον κάθε επισκέπτη και να τον εντυπωσιάσει με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του. Πρόκειται για μια Μαγνόλια μεγανθής Magnolia grandiflora «Gallisoniensis» που έχει σχήμα πυραμίδας χωρίς κενά περιορίζοντας έτσι την όψη από το γειτονικό συγκρότημα κατοικιών προς το σπίτι και η οποία επιδέχεται κλαδεύματα χωρίς πρόβλημα. Η εμφάνιση του δένδρου είναι πολύ διακοσμητική χάρη στα μεγάλα, δερματώδη, γυαλιστερά, πράσινα φύλλα καθώς και στα μεγάλα, απαλά, αρωματικά, άσπρα-κρεμ λουλούδια που ξεπερνούν τα 25 εκ. διάμετρο και στολίζουν τα κλαδιά από Μάιο έως Ιούνιο και όλο τον Αύγουστο. Η κάτω επιφάνεια των φύλλων είναι επενδυμένη με χνούδι στο χρώμα της σκουριάς ενώ οι καρποί είναι στρογγυλωποί και όταν ανοίγουν εμφανίζουν κόκκινους σπόρους.

Πιο κάτω φυτεύεται μια σειρά από 4 Κυπαρίσσια Cupressus arizonica «Fastigiata», σχηματίζοντας ισχυρό ανεμοθραύστη και φράκτη που εμποδίζει την όψη από το διπλανό συγκρότημα κατοικιών προς αυτό. Τα Κυπαρίσσια είναι αειθαλή, κωνοφόρα δένδρα που προκαλούν αντίθεση με τις άλλες φυτεύσεις χάρη στο κωνικό, στενό και σφιχτό τους σχήμα με τις πολλές διακλαδώσεις και το γλαυκοπράσινο φύλλωμα. Τα φύλλα τους είναι λεπιοειδή και οι κώνοι μοναχικοί, σφαιρικοί, γλαυκοί. Η εικόνα των δένδρων μπροστά από το τοιχίο εμφανίζεται σαν να ξεπετάγονται τα δένδρα προς τον ουρανό για να καλύψουν τη θέα που ακολουθεί πίσω από αυτά πράγμα που φανερώνει ένα συμβολικό δυναμισμό χαρακτηριστικό του μεσογειακού τοπίου.

Μετά από τα Κυπαρίσσια, θέλοντας να δοθεί στο παρτέρι πλούσια, ζωηρόχρωμη και καλοκαιρινή ανθοφορία, φυτεύεται μια Πικροδάφνη Nerium oleander «Variegato». Η Πικροδάφνη είναι αειθαλής θάμνος με τουφωτή κόμη, φύλλα αντίθετα ή σε σπονδύλους,

ανά 3 δερματώδη, λογχοειδή, πανασέ και άνθη σε μορφή χωνιού που ανοίγει σε 5 λοβούς. Τα άνθη της είναι ροζ και σχηματίζουν μικρές ταξιανθίες στις άκρες των βλαστών. Τέλος, είναι θάμνος που ανέχεται το ψαλίδισμα και μάλιστα τα ηλικιωμένα άτομα ανανεώνονται με αυστηρό κλάδευμα. Έπειτα, δίπλα από αυτήν τοποθετείται ένα δένδρο **Γρεβιλλέας Grevillea roorinda «Tranguilit»**, για τα ωραία διακοσμητικά άνθη και το ξεχωριστό φύλλωμά του που μοιάζει με του Δενδρολίβανου. Είναι υψηλόκορμο δένδρο με στρογγυλή κόμη που χάρη στο φύλλωμά του εκφράζει ένα δυναμισμό. Πιο κάτω, ακολουθεί άλλη μια **Πικροδάφνη Nerium oleander «Sister Agnes»** με άσπρα λουλούδια αυτή τη φορά και στο τέλος μια σειρά από **3 Κυπαρισσοκύπαρες Cypressocyparis leylandii** έντονου πράσινου φυλλώματος που επιδέχονται κλαδεύματα και χρησιμοποιούνται και αυτές ως υψηλός φράκτης για τον περιορισμό της θέας από το διπλανό οικόπεδο.

5.2.2. Δεύτερο παρτέρι

Στην αρχή του δεύτερου παρτεριού και ως συνέχεια του πρώτου φυτεύονται πάλι **3 Κυπαρισσοκύπαρες Cypressocyparis leylandii**. Έπειτα, ακολουθούν **2 Λανγκουνάριες Langunaria spp.** με πλούσιο, σκουροπράσινο φύλλωμα και ανάμεσα τους μια **Λικιδαμβάρη Liquidambar styraciflua** δίνοντας μια ενδιαφέρουσα φθινοπωρινή εικόνα στον κήπο. Η Λικιδαμβάρη είναι φυλλοβόλο πολύ διακοσμητικό δένδρο μεγάλων διαστάσεων. Απαντάται συνήθως διακλαδισμένο από τη βάση αλλά και με γυμνό κορμό και κόμη πλατιάς πυραμίδας. Έχει χαρακτηριστικό ρυτιδωμένο και διακοσμητικό φλοιό, κομψότατα φύλλα με πέντε λοβούς, πυκνά και ανοιχτοπράσινα, που το φθινόπωρο παίρνουν γλυκές αποχρώσεις κίτρινου-πορτοκαλί και πορφυρού δίνοντας στον κήπο φανταστικούς χρωματικούς συνδυασμούς. Οι καρποί του δένδρου είναι κρεμαστοί, στρογγυλοί με μακρύς μίσχους. Η εμφάνιση που έχει καθένα από τα παραπάνω δένδρα (Κυπαρισσοκύπαρες, Λανγκουνάριες, Λικιδαμβάρη

ρη) καθώς και οι υπόλοιπες φυτεύσεις που εφαρμόζονται στο παρτέρι αυτό φαίνεται στην **εικόνα 21**.

Εικόνα 21. Φυτεύσεις που εφαρμόζονται στο δεύτερο παρτέρι επί της πλευράς του συγκροτήματος κατοικιών του Χ. Τσαγράκη.

Μετά τη δεύτερη Λανγκουνάρια, φυτεύονται άλλες **5 Κυπαρισσοκύπαρες Cyprissocyparis leylandii**, προστατεύοντας από τους ισχυρούς ανέμους και περιορίζοντας τη θέα από το διπλανό συγκρότημα κατοικιών προς αυτό. Έπειτα, ακολουθούν άλλες **2 Πικροδάφνες** για την πλούσια ανθοφορία τους, **μια Nerium oleander «Tito Roggi»** με βερυκοκή άνθη και **μια Nerium oleander «Rosario»**. Στη συνέχεια, δημιουργείται εναλλαγή χρώματος με τοποθέτηση **μιας Κυπαρισσοκύπαρης Cyprissocyparis leylandii «Castlewellan Gold»** με χρυσοκίτρινο φύλλωμα και διακλαδώσεις πιο όρθιες και πιο πυκνές από το κυπαρίσσι του Leyland. Στο τέλος του δεύτερου παρτεριού φυτεύονται **2 Μετροσίδηροι Metrosideros thomasi** για τα ωραία και αρκετά εντυπωσιακά κόκκινα άνθη τους και άλλη **μια Κυπαρισσοκύπαρη Cyprissocyparis leylandii «Castlewellan Gold»**.

5.2.3. Τρίτο παρτέρι

Στο τρίτο παρτέρι, η διαμόρφωση ξεκινά με επανάληψη των φυτεύσεων που τοποθετήθηκαν στο τέλος του δεύτερου παρτεριού, δηλαδή με **2 Μετροσίδηρους Metrosideros thomasi** και **μια Κυπα-**

ρισσοκύπαρη Cyprissocyparis leylandii «Castlewellan Gold». Η επανάληψη αυτή έχει ως σκοπό να τονιστεί περισσότερο το ενδιαφέρον που προσφέρει η κάθε φύτευση χωριστά. Μετά από αυτά ακολουθούν **3 Βιμπούρνα Viburnum tinus «Eve Price»** αειθαλείς θάμνοι που χρησιμοποιούνται για το πράσινο φύλλωμα και τα λευκορόδινα λίγο εύοσμα άνθη τους που εμφανίζονται στο τέλος του χειμώνα και νωρίς την άνοιξη και τα οποία θεωρούνται ιδιαίτερης καλλωπιστικής αξίας. Στη συνέχεια, ακολουθεί φύτευση από **μια Κυπαρισσοκύπαρη Cyprissocyparis leylandii** και δίπλα σε αυτήν άλλες **2 Πικροδάφνες, μια Nerium oleander «Tito Poggi» και μια Nerium oleander «Variegato» με πανασέ φύλλα.**

5.2.4. Τέταρτο παρτέρι

Το τέταρτο παρτέρι ξεκινάει με φύτευση από **2 Κυπαρισσοκύπαρες Cyprissocyparis leylandii** που ανάμεσα τους φέρουν πάλι **3 Πικροδάφνες**. Αυτή τη φορά, οι Πικροδάφνες είναι **μια Nerium oleander «Tamoure»** με διπλά κόκκινα άνθη, **μια Nerium oleander «Sister Agnes»** με λευκά άνθη και **μια Nerium oleander «Leon Blum»** με κοραλλένια άνθη, με πλούσια καλοκαιρινή ανθοφορία. Συνεχίζοντας τις φυτεύσεις, ως επανάληψη μετά τη δεύτερη Κυπαρισσοκύπαρη ακολουθεί άλλη **μια Κυπαρισσοκύπαρη Cyprissocyparis leylandii** και ανάμεσα σε αυτές άλλες **3 Πικροδάφνες**. Συγκεκριμένα, οι Πικροδάφνες είναι **μια Nerium oleander «Tamoure», μια Nerium oleander «Leon Blum» και μια Nerium oleander «Sister Agnes».**

Ακολούθως, μετά την Κυπαρισσοκύπαρη επαναλαμβάνεται φύτευση από άλλες **3 Πικροδάφνες** ενώ στη συνέχεια τοποθετείται ένα **Μυόπωρο Myoporum spp.** Οι Πικροδάφνες αυτές είναι **μια Nerium oleander «Tamoure», μια Nerium oleander «Leon Blum» και μια Nerium oleander «Variegato».** Το Μυόπωρο είναι αειθαλής, σφαιρικός θάμνος που χρησιμοποιείται κυρίως για τα πλούσια, πυκνά, σκουροπράσινα, ελλειπτικά και σαρκώδη φύλλα μήκους 5-6 εκ. Είναι φυτό που αντέχει σε ανοιχτή θάλασσα αλλά σε δεύτερο επίπεδο γιατί

στο πρώτο καίγεται η προς τη θάλασσα πλευρά του. Ανέχεται το κλάδευμα και επειδή είναι φυτό που ξεφεύγει γρήγορα προς τα πάνω αδειάζει από κάτω και για αυτό θέλει κάθε 2-3 χρόνια κλάδευμα διατήρησης της μορφής και του όγκου της κόμης.

Πιο κάτω από το πρώτο Μυόπωρο ακολουθούν άλλα **2 Μυόπωρα Myoporum spp.** που ανάμεσα τους φέρουν συνολικά **4 Πικροδάφνες**. Συγκεκριμένα, ανάμεσα στο πρώτο και δεύτερο Μυόπωρο τοποθετείται **μια Nerium oleander «Tamoure»** ενώ ανάμεσα στο δεύτερο και τρίτο **μια Nerium oleander «Leon Blum», μια Nerium oleander «Variegato» και μια Nerium oleander «Rosario».**

5.2.5. Πέμπτο παρτέρι

Στο πέμπτο παρτέρι που βρίσκεται επί της πλευρά του Χ. Τσαγράκη, τοποθετούνται κατά μήκος του τσιμεντένιου τοιχίου περίφραξης **4 Πικροδάφνες, ένα Μυόπωρο Myoporum spp.** και μπροστά από αυτά (στη μέση του παρτεριού) **μια Πεύκη η πίτης Pinus pinea**. Οι Πικροδάφνες που χρησιμοποιούνται είναι κατά σειρά **μια Nerium oleander «Tamoure», μια Nerium oleander «Sister Agnes» μια Nerium oleander «Leon Blum», και τέλος μια Nerium oleander «Tamoure».** Η Πεύκη η πίτης είναι δένδρο καθαρά μεσογειακό με κόμη ασυνήθιστα ανοιχτή και επίπεδη πάνω σε υψηλό και γυμνό κορμό. Η χρήση του δένδρου στο παρτέρι έχει ως σκοπό να συνδέσει το χώρο με τις φυτεύσεις που συναντιούνται στο γύρω τοπίο. Τα κλαδιά του δένδρου είναι ανερχόμενα, με διάταξη των ακτίνων μιας ομπρέλας ενώ οι βελόνες μακριές, σκουροπράσινες. Οι κώνοι είναι μεγάλοι, βαριοί, σφαιρικοί που ωριμάζουν σε 3 χρόνια αφήνοντας τους γνωστούς φαγώσιμους σπόρους να πέσουν. Στην **εικόνα 22** φαίνονται οι φυτεύσεις που εφαρμόζονται στο τέταρτο και μερικές από αυτές του πέμπτου παρτεριού επί της πλευράς του συγκροτήματος κατοικιών του Χ. Τσαγράκη.

Εικόνα 22. Φυτεύσεις που εφαρμόζονται στο τέταρτο και μερικές του πέμπτου παρτεριού επί της πλευράς του συγκροτήματος κατοικιών του Χ. Τσαγράκη.

5.3. Κύρια είσοδος 1^{ου} σπιτιού

5.3.1. Παρτέρι μπροστά στην κύρια είσοδο του 1^{ου} σπιτιού

Στο μικρό τριγωνικό παρτέρι που βρίσκεται μπροστά στην κύρια είσοδο του 1^{ου} σπιτιού, τοποθετείται ως κεντρική φύτευση ένας **Κύκας Cycas revoluta**, για τη θαυμάσια εμφάνισή του. Το Κύκας έχει δυνατό, όρθιο, συνήθως όχι διακλαδισμένο κορμό και φύλλα που ξεκινούν από την κορυφή του κορμού με ημιόρθια φορά, ελαφρά καμπυλωτά τα κεντρικά, σχεδόν οριζόντια τα εξωτερικά. Αποτελούνται από μεγάλο αριθμό πυκνών, ίσιων, φωτεινών, πράσινων, μυτερών και αντίθετων φυλλαρίων, που χωρίζονται από μια εμφανέστατη διαμήκη μεμβράνη.

Τέλος, η διαμόρφωση του παρτεριού ολοκληρώνεται με φύτευση δίπλα στο Κύκας από μια **Φελίτσια Felicia amelloides** και μια **Λαντάνα νάνα Lantana camara** «Nana» με κίτρινο χρώμα ανθέων, ως εδαφοκάλυψη.

5.3.2. Παρτέρι δίπλα στην πισίνα του 1^{ου} σπιτιού (καθιστικό)

Στη μέση του παρτεριού φυτεύεται μια **Ελιά Olea europea sativa** με υψηλό κορμό για να προσφέρει σκίαση στον καθιστικό χώρο

δίπλα στην πισίνα. Η Ελιά, πλούσια σε ιστορία και συμβολισμούς, καλλιεργείται από αρχαιοτάτων χρόνων για τους πολύτιμους καρπούς της, για την παραγωγή λαδιού ή για την φρέσκια κατανάλωση. Αλλά η Ελιά δεν είναι μόνο αυτό. Πέρα από το ωραίο πρασινοσταχτί φύλλωμά της και τον κορμό που έχει την εμφάνιση γλυπτού η Ελιά έχει όλα τα απαραίτητα χαρακτηριστικά ενός διακοσμητικού πράσινου στοιχείου για το οποίο χρησιμοποιείται στη συγκεκριμένη περίπτωση. Έπειτα, ο υπόλοιπος χώρος καλύπτεται με μίγμα χλοοτάπητα ανάμεσα σε ακανόνιστες πλάκες ,προβάλλοντας περισσότερο τη φύτευση της Ελιάς (εικόνα 23).

Εικόνα 23. Φυτικό υλικό που εφαρμόζεται στο παρτέρι δίπλα στην πισίνα του 1^{ου} σπιτιού (καθιστικό).

5.4. Καθιστικό στον υπόγειο χώρο του 1^{ου} σπιτιού

Αρχικά, κατασκευάζεται ένα μικρό καμπυλωτό παρτέρι, στη γωνία που τέμνονται τα πέτρινα τοιχία αντιστήριξης που περιβάλλουν το χώρο (εικόνα 24). Στο παρτέρι αυτό, ως κεντρική φύτευση επιλέγεται ένα δένδρο **Λαγκεστρέμιας *Lagerstroemia indica*** «Rosea», για την πλούσια, απαλή ροζ, παρατεταμένη ανθοφορία του από Ιούλιο έως Οκτώβριο και για το χαριτωμένο, στρογγυλό σχήμα της κόμης του. Η Λαγκεστρέμια, είναι φυλλοβόλο δέντρο με φλοιό κορμού-βραχιόνων κοκκινοκάστανο που ξεφλουδίζει και αφήνει επιφάνειες πολύ λείες. Τα φύλλα της είναι αντίθετα, ελλειπτικά-προμήκη

(μήκος 4-8 εκ.), ανοιχτοπράσινα, γυαλιστερά που το φθινόπωρο παίρνουν κοκκινοκίτρινες αποχρώσεις ενώ τα άνθη της ρόδινα, διπλά, με κυματοειδή πέταλα και συγκροτούν φοβοειδείς ταξιανθίες (μήκους 15-25 εκ.) στις άκρες των βλαστών του έτους. Έπειτα, περιμετρικά από τη Λαγκεστρέμια τοποθετούνται **9 Κοφές Kofoea spp.** δύο με άσπρα και εφτά με ροζ άνθη χαρίζοντας και αυτές με τη σειρά τους πλούσια ανθοφορία στο παρτέρι.

Εικόνα 24. Φυτικό υλικό που εφαρμόζεται στο καθιστικό στον υπόγειο χώρο του 1^{ου} σπιτιού.

Στη συνέχεια, προχωρώντας πιο πέρα και συγκεκριμένα πριν από το παράθυρο που υπάρχει κατά μήκος της μεγάλης πλευράς του σπιτιού εφαρμόζεται φύτευση από ένα **Ρυγχόσπερμα Rhynchospermum jasminoides**. Πρόκειται για αναρριχώμενο το οποίο υποστυλώνεται κατάλληλα και αφήνεται να αναρριχηθεί πάνω στον τοίχο του σπιτιού προσφέροντας μέσα από τα χαρακτηριστικά του ωραία εμφάνιση στο χώρο (φύτευση που έχει περιγραφτεί ξανά).

Τέλος, ο υπόλοιπος χώρος καλύπτεται με μίγμα χλοοτάπητα ανάμεσα σε ακανόνιστες πλάκες.

5.5. Χώρος στην πίσω πλευρά του 1^{ου} σπιτιού

5.5.1. Παρτέρι από την αριστερή πλευρά του διαδρόμου βγαίνοντας από την πίσω πόρτα του 1^{ου} σπιτιού

Αρχικά, στη μέση του παρτεριού και κοντά στο διάδρομο κυκλοφορίας, εφαρμόζεται φύτευση από μια Αγγελική **Pittosporum tobira**. Πρόκειται για ένα υψηλόκορμο δένδρο με σφαιρική κόμη που παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον χάρη στα λαμπερά, πράσινα, αιθαλή φύλλα του καθώς και στα άσπρα άνθη του που αναδίδουν άρωμα πορτοκαλιάς από Απρίλιο έως Μάιο. Έπειτα, προχωρώντας προς τη μεριά που βρίσκεται το συγκρότημα του Ι. Χαροντάκη, ακολουθεί φύτευση από έναν Πλάτανο σφενδαμόφυλλο **Platanus acerifolia**, για να δώσει σκιά που θα καλύπτει και μέρος του διαδρόμου αλλά και για τα μεγάλα παλαμοειδή με έντονες ραβδώσεις φύλλα του τα οποία είναι από τα πλέον γυαλιστερά και διακοσμητικά που υπάρχουν.

Αναλυτικότερα, ο Πλάτανος έχει πλατιά φύλλα (15 εκ.), με 5 οδοντωτούς λοβούς, γυαλιστερά την άνοιξη-καλοκαίρι και με το χρώμα της σκουριάς το φθινόπωρο. Οι καρποί του είναι σφαιρικοί, πράσινοι στην αρχή, κοκκινωποί αργότερα και παραμένουν κρεμασμένοι και το χειμώνα. Χαρακτηριστικό του δένδρου αποτελεί το γεγονός ότι ο φλοιός ξεφλουδίζει με μεγάλα «λέπια» αφήνοντας να φανεί ένα ελκυστικό ανοιχτό-γκριζοπράσινο περίγραμμα. Τελειώνοντας την περιγραφή αξίζει να αναφερθεί ότι ο Πλάτανος είναι φυλλοβόλο δένδρο που στο σημείο εμβολιασμού του τα κλαδιά είναι ανερχόμενα ενώ αργότερα γίνονται πλαγιόκλαδα σχηματίζοντας πλατιά, στρογγυλή κόμη.

Ακολουθώς, για τη διαμόρφωση του χώρου που βρίσκεται απέναντι από τα σκαλάκια και συγκεκριμένα στη γωνία που σχηματίζει ο τοίχος του σπιτιού με το υψηλό πέτρινο τοίχιο αντιστήριξης, φυτεύεται μια Μπουκανβίλλια **Bougainvillea mini thay** για την ωραία και πλούσια ροζ ανθοφορία της. Είναι ωραίος, φυλλοβόλος θάμνος που επιδέχεται κλαδεύματα και ταιριάζει ως φύτευση κοντά σε ανοιχτό-

χρωμα σπίτια. Γύρω από αυτήν, τοποθετούνται ως φυτά εδαφοκάλυψης 2 Λεβάντες **Lavandula angustifolia (officinalis)** που συνδυάζουν άρωμα και άνθιση τους καλοκαιρινούς μήνες, ενώ πιο πέρα ακολουθεί ένα Πλουμπάγκο **Plumbago capensis** «Coerulea» με σκοπό να αναρριχηθεί και να καλύψει μέρος του τοιχίου με τα πολυάριθμα γαλάζια λουλούδια του σε εμφανείς ημισφαιρικές ταξιανθίες που διατηρούνται σχεδόν όλο το χρόνο.

Στη συνέχεια, μετά το Πλουμπάγκο και προχωρώντας προς το συγκρότημα του Ι. Χαροντάκη, κατά μήκος του υψηλού πέτρινου τοιχίου αντιστήριξης εφαρμόζεται μια σειρά από ενδιαφέρουσες φυτεύσεις. Αρχικά, τοποθετείται μια Λαντάνα νάνα **Lantana camara** «Nana» κίτρινου χρώματος ανθέων πάλι για εδαφοκάλυψη και δίπλα σε αυτήν ένας Ιβίσκος της Χαβάης **Hibiscus rosa-sinensis** «Scarlet Giant» για να τραβήξει το ενδιαφέρον του παρατηρητή χάρη στην πλούσια ζωηρόχρωμη κόκκινη και όψιμη ανθοφορία του η οποία κρατάει από το καλοκαίρι έως το φθινόπωρο και στο ωραίο σχήμα που έχουν τα φύλλα του. Ακολούθως, μπροστά από τον Ιβίσκο τοποθετείται μια Χανιώτικη Φασκομηλιά **Salvia pomifera** για τα ωραία αρωματικά της μέρη και δίπλα του ένας Κύτισος **Cytisus spp.** Για να προσφέρει πολυάριθμα, κίτρινα άνθη την άνοιξη (Απρίλιο) δηλαδή άνθιση πριν από αυτόν. Το όρθιο σχήμα του Ιβίσκου προκαλεί αντίθεση με το αψιδωτό σχήμα του Κύτισου γεγονός που κάνει πιο αισθητή την εμφάνιση και των δύο στο χώρο.

Έπειτα, μετά τον Κύτισο φυτεύεται μια Φραγκοσυκιά **Opuntia ficus indica** ενώ μπροστά από αυτήν 4 Κάννες **Canna hybrida** σε διάταξη ημικυκλίου. Οι Κάννες αυτές επιλέγονται να έχουν κόκκινα άνθη. Η Φραγκοσυκιά είναι χαρακτηριστικό φυτό της Μεσογείου και η εμφάνιση της ανάμεσα στα γυαλιστερά φύλλα που έχουν οι Κάννες είναι άκρως εντυπωσιακή. Οι Κάννες επιλέγονται για το όμορφο τους φύλλωμα με τις ωραίες αποχρώσεις και τη ζωηρόχρωμη, παρατεταμένη, καλοκαιρινή ανθοφορία τους που διατηρείται μέχρι τον Οκτώβριο. Η ανθοταξία είναι επάκριος στάχυς, όρθιος που φέρεται πάνω σε μακρύ ανθικό στέλεχος. Είναι ποώδες πολυετές, ριζωματώδες φυτό

με γερά χοντρά όρθια στελέχη που περιβάλλονται από τους κολεούς μεγάλων ωοειδών όρθιων φύλλων τα οποία μπορεί να είναι ανάλογα με την ποικιλία από πράσινα έως λιλά-πορφυρά. Ο καρπός είναι κάψα με μαύρα σπέρματα. Το χειμώνα καταστρέφεται το υπέργειο τμήμα τους και ξαναδημιουργείται την άνοιξη από τα ριζώματα.

Προχωρώντας μπροστά από τη Φραγκοσυκιά και τις Κάννες τοποθετείται κοντά στο διάδρομο ένα **Κυδωνίαστρο οριζόντιο Cotoneaster horizontalis** για τη μορφή που έχει η κόμη του να απλώνεται στο έδαφος, το φύλλωμα, τα άνθη και κυρίως τους άφθονους, ζοηρόχρωμους καρπούς του (δρύπες) που κρατούν σχεδόν όλο το χειμώνα και δίνουν ένα τόνο ζωντάνιας και χαράς στον κήπο. Είναι φυλλοβόλος θάμνος με φύλλα μικρά (μήκους 5-12 χιλ.), ωοειδή, βαθυπράσινα-γυαλιστερά πάνω που το φθινόπωρο παίρνουν κόκκινη απόχρωση. Παρουσιάζονται νωρίς και πέφτουν αργά. Τα άνθη, είναι μικρά, ρόδινα, μοναχικά ή ανά δύο. Έπειτα, ανάμεσα στο οριζόντιο Κυδωνίαστρο και το δένδρο της Αγγελικής που αναφέρθηκε παραπάνω, φυτεύεται μια **Λαντάνα Lantana camara** με άσπρα άνθη.

Τέλος, κατά μήκος του πέτρινου τοιχίου που συνορεύει με το συγκρότημα του Ι. Χαροντάκη φυτεύονται για την κάλυψη του ορισμένα αναρριχώμενα φυτά. Συγκεκριμένα, φυτεύονται ένα **Ρυγχόσπερμα Rhynchospermum jasminoides**, μια **Μπιγκόνια του ακρωτηρίου Bignonia capensis** και μια **Γλισίνα Wisteria Floribunda** «Longissima Alba» (φυτεύσεις που έχουν περιγραφτεί ξανά).

5.5.2. Παρτέρι από τη δεξιά πλευρά του διαδρόμου βγαίνοντας από την πίσω πόρτα του 1^{ου} σπιτιού

Αρχικά, κοντά στο σπίτι φυτεύεται μια **Βετούλη Betula alba** με πλατιά κολονοιειδή όψη η οποία έρχεται σε αντίθεση χωρίς να χαλάει την ενότητα του τοπίου με την πλατιά, στρογγυλή κόμη που έχει ο Πλάτανος που τοποθετήθηκε στο δίπλα παρτέρι. Αναλυτικότερα, η Βετούλη τοποθετείται σε θέση που να επιτρέπει τη διέλευση στον επιλεγμένο διάδρομο κυκλοφορίας του χώρου προσφέροντας του πα-

ράλληλα μερική σκίαση. Σαν δένδρο είναι η πιο διαδεδομένη Βετούλη με χαρακτηριστικό γνώρισμα το φλοιό που ξεφλουδίζει σε παπυροειδείς κορδέλες, τους ίουλους των αρσενικών λουλουδιών που σχηματίζονται το φθινόπωρο μα μακραίνουν και ωριμάζουν την άνοιξη, καθώς και το ελαφρύ, αραιό του φύλλωμα.

Στη συνέχεια, ακολουθώντας το διάδρομο κυκλοφορίας του χώρου, μετά τη Βετούλη φυτεύεται ως εδαφοκάλυψη **μια Λαντάνα Lantana sellowiana «Montevidensis»**, για τα ωραία μωβ-ροζ λουλούδια της με κίτρινη καρδιά. Έπειτα, η διαμόρφωση συνεχίζεται με τοποθέτηση σε πρώτο επίπεδο φυτεύσεων από **3 Κάννες Canna hybrida** σε τριγωνική διάταξη με κόκκινα άνθη τονίζοντας μέσω της επανάληψης τους τη σημασία της λειτουργικότητας τους στο χώρο ενώ σε δεύτερο επίπεδο φυτεύεται **ένας Ελαιάγνος Elaeagnus × ebbingei**. Χαρακτηριστικό του Ελαιάγνου αποτελούν τα ωραιότατα ωοειδή, φωτεινά, πράσινα και ασημόχρωμα στην κάτω επιφάνεια του φύλλα τα οποία έχουν μήκος 8-10 εκ. Προχωρώντας μετά τις Κάννες φυτεύεται πάλι ως εδαφοκάλυψη **μια Λαντάνα νάνα Lantana camara «Nana»** με κίτρινα άνθη.

Ακολουθώντας, στο πλάι της σκάλας του σπιτιού τοποθετείται **ένα Δενδρολίβανο Rosmarinus officinalis** για τα πολύ αρωματικά, στενά, ασημόχρωμα, γκριζοπράσινα φυλλαράκια του και **ένας Ιβίσκος της Χαβάης Hibiscus rosa-sinensis «Scarlet Giant»** φύτευση που ταιριάζει πολύ μπροστά από το ανοιχτόχρωμο σπίτι. Μπροστά από τον Ιβίσκο ακολουθεί φύτευση από άλλα 2 αρωματικά φυτά δίνοντας και αυτά με τη σειρά τους ωραίο άρωμα κοντά στο σπίτι. Πρόκειται για **μια Λεβάντα Lavandula angustifolia (officinalis)** και **μια Χανιώτικη Φασκομηλιά Salvia pomifera**. Αντίστοιχα, στην πίσω μεριά της σκάλας, τοποθετείται για την κάλυψη του χώρου **ένας θάμνος μιας Αγγελικής νάνα Pittosporum tobira «Nanum»** για τα αρωματικά άσπρα άνθη της με άρωμα Πορτοκαλιάς αλλά και για τα λαμπερά πράσινα της φύλλα.

Στη συνέχεια, κατά μήκος του πέτρινου τοιχίου αντιστήριξης που βρίσκεται στο κατώτερο υψομετρικά μέρος του παρτεριού, τοπο-

θετείται μια σειρά από φυτά εδαφοκάλυψης. Συγκεκριμένα, μετά την Αγγελική νάνα φυτεύεται **μια Βαμβακούλα Pelargonium peltatum** με κόκκινα άνθη, **ένα Δενδρολίβανο Rosmarinus officinalis** με μπλε άνθη, **μια Λαντάνα νάνα Lantana camara** «Nana» με κίτρινα άνθη και **μια Λαντάνα Lantana sellowiana** «Montevidensis» με μωβ-ροζ λουλούδια με κίτρινη καρδιά. Η Βαμβακούλα είναι φυτό με έρπουσα εμφάνιση που ανθίζει από Μάρτιο μέχρι Σεπτέμβριο και σε ήπιο κλίμα μέχρι Δεκέμβριο. Τα φύλλα της χαρακτηρίζονται από τους 5 λοβούς που φέρουν και μοιάζουν με εκείνα του Κισσού.

Μετά τα παραπάνω φυτά ακολουθεί φύτευση από **2 Βαμβακούλες Pelargonium peltatum** με ροζ άνθη, **μια Λαντάνα νάνα Lantana camara** «Nana» με κίτρινα άνθη και **μια Λαντάνα Lantana sellowiana** «Montevidensis» με μωβ-ροζ λουλούδια. Έπειτα, το ίδιο σκηνικό δηλαδή φύτευση **μιας Βαμβακούλας Pelargonium peltatum**, **μιας Λαντάνας νάνα Lantana camara** «Nana» και **μιας Λαντάνα Lantana sellowiana** «Montevidensis» επαναλαμβάνεται ξανά με τη διαφορά ότι η πρώτη Βαμβακούλα έχει κόκκινα-άσπρα άνθη ενώ οι Λαντάνες ίδιο χρώμα ανθέων με τα προηγούμενα (κίτρινα, μωβ-ροζ αντίστοιχα). Ακολούθως, η ολοκλήρωση της διαμόρφωσης πετυχαίνεται με τοποθέτηση άλλης **μιας Βαμβακούλας Pelargonium peltatum** με κόκκινα άνθη, **ενός Κυδωνίαστρου οριζόντιου Cotoneaster horizontalis** απέναντι από το άλλο Κυδωνίαστρο που τοποθετήθηκε στο παρτέρι αριστερά από το διάδρομο κυκλοφορίας, **μιας Λαντάνας νάνα Lantana camara** «Nana» με κίτρινα άνθη και άλλης **μιας Βαμβακούλας Pelargonium peltatum** με κόκκινα άνθη. Η εμφάνιση που αποκτά ο χώρος στην πίσω πλευρά του 1^{ου} σπιτιού μέσα από τις φυτεύσεις που περιγράφηκαν παραπάνω για κάθε παρτέρι του φαίνεται στην **εικόνα 25**.

Εικόνα 25. Φυτεύσεις που εφαρμόζονται στο χώρο στην πίσω πλευρά του 1^{ου} σπιτιού.

5.6. Χώρος πάνω από το γκαράζ του 2^{ου} σπιτιού

Αρχικά, τοποθετούνται στην έκταση, ως ιδιαίτερες φυτεύσεις, **2 Ερυθρίνες Erythrina humeana** μεγαλοπρεπή και ωραία δένδρα που χάρη στη μορφή τους συνδέονται απόλυτα με το υψηλό πέτρινο τοιχίο αντιστήριξης που ακολουθεί πίσω από αυτές. Πρόκειται για φυλλοβόλα δένδρα όρθιου σχήματος με πολύ εντυπωσιακά, σκούρα-κόκκινα άνθη ιδιαίτερης καλλωπιστικής αξίας.

Συνεχίζοντας τις φυτεύσεις στο χώρο, από την πλευρά που είναι τα σκαλάκια τοποθετούνται **2 Λαντάνες Lantana sellowiana** «Montevidensis», για τα ωραία μωβ-ροζ άνθη τους με κίτρινη καρδιά. Έπειτα, ανάμεσα στις Ερυθρίνες τοποθετείται **ένα Πουλί του Παραδείσου Strelitzia reginae** και μπροστά σε αυτό **ένα Ρυγχόσπερμα Rhynchospermum jasminoides** (φυτό που έχει περιγραφτεί ξανά) το οποίο αφήνεται να αναρριχηθεί πάνω στην πέργκολα του γκαράζ (εικόνα 26). Η Στρελίτσια παρουσιάζει μεγάλα πρασινογλαυκά, ωοειδή, μακρουλά ή ελλειψοειδή, δερματώδη φύλλα με μακρύς μίσχους και εντυπωσιακές ταξιανθίες που αποτελούνται από μια σπάθη με σχήμα ράμφους που περικλείει 8-10 πολύχρωμα λουλούδια (κίτρινο, μπλε, πορτοκαλί) τα οποία ανθίζουν προοδευτικά όλο το καλοκαίρι και ομορφαίνουν το χώρο.

Εικόνα 26. Φυτεύσεις που εφαρμόζονται στο χώρο πάνω από το γκαράζ του 2^{ου} σπιτιού.

Ακολούθως, μετά τη δεύτερη κατά σειρά Ερυθρίνη επαναλαμβάνεται φύτευση από άλλο ένα **Πουλί του Παραδείσου Strelitzia reginae** και μια **Λαντάνα Lantana sellowiana** «Montevidensis». Έπειτα, φτάνοντας στην άλλη άκρη του γκαράζ τοποθετείται μια **Γλισίνα Wisteria floribunda** «Macrobotrys» για να αναρριχηθεί και να καλύψει μαζί με το Ρυγχόσπερμα που αναφέρθηκε παραπάνω την οροφή του. Ιδιαίτερης και μη ανταγωνίσιμης καλλωπιστικής αξίας θεωρούνται οι μακριές, μεγαλοπρεπείς, κρεμαστές, ογκώδεις, μωβ ταξιανθίες που φέρει σε βότρυς οι οποίες καθώς εμφανίζονται την άνοιξη αναδίδουν ένα απαλό άρωμα στο χώρο. Φτάνοντας στο τέλος του παρτεριού, ακολουθεί εδαφοκάλυψη από 2 **Λαντάνες νάνα Lantana camara** «Nana» κίτρινου χρώματος ανθέων.

5.7. Κοινός χώρος ανάμεσα στο 1^ο και το 2^ο σπίτι

5.7.1. Παρτέρι δίπλα από το γκαράζ του 2^{ου} σπιτιού (είσοδος από τον εσωτερικό δρόμο κυκλοφορίας του συγκροτήματος κατοικιών)

Στην αρχή του παρτεριού, από την αριστερή πλευρά του διαδρόμου και παράλληλα σε αυτόν τοποθετείται σε πρώτο επίπεδο μια **Φελίτσια Felicia amelloides**, ακολουθεί μια **Μυρτιά Myrthus tarantina** και έπειτα άλλη μια **Φελίτσια Felicia amelloides**, (ως χαμηλά φυτά). Έπειτα, απέναντι από τη Φελίτσια, στην άλλη γωνιά του

παρτεριού τοποθετείται ένα Ίλεξ **Ilex aquifolium** «**Ferox Aurea**» υψηλός θάμνος αλλά λιγότερο ανεπτυγμένος του *Ilex aquifolium* και με πιο μικρά φύλλα από αυτόν. Η καλλωπιστική αξία του φυτού οφείλεται στο εντυπωσιακό του φύλλωμα με τις κίτρινες παρυφές και τα αγκάθια σε αυτές αλλά και στην κεντρική νεύρωση καθώς και στους τόσο διακοσμητικούς καρπούς του (δρύπες) που εμφανίζονται το Σεπτέμβριο και διαρκούν μέχρι τον Ιανουάριο. Ακολουθώντας, δίπλα στο Ίλεξ φυτεύεται ένα Ρείκι **Erica gracilis** και μετά από αυτό μια Βερόνικα (Ηβη) **Veronica andersonii** «**Variegata**» ως χαμηλότερα φυτά που χρησιμεύουν για εδαφοκάλυψη.

Στη συνέχεια, φτάνοντας στο γκαράζ του 2^{ου} σπιτιού και προχωρώντας παράλληλα σε αυτό, πλάι στην πρώτη κολώνα τοποθετείται μια Γλισίνα **Wisteria floribunda** «**Macrobotrys**» ενώ πλάι στην τρίτη κολώνα (στο τέλος του γκαράζ) μια Μπουκανβίλλια ροζ **Bougainvillea glabra** (φυτεύσεις που έχουν αναφερθεί ξανά), με σκοπό να αναρριχηθούν και να καλύψουν την οροφή του γκαράζ. Έπειτα, ανάμεσα στα αναρριχώμενα αυτά, για τη διαμόρφωση του παρτεριού, ακολουθούν κατά σειρά φυτεύσεις από 3 Ρείκια **Erica gracilis**, ένα Μετροσίδηρο **Metrosiderus excelsus** και μια Μυρτιά **Myrthus communis**. Τέλος, πίσω από την τρίτη κολώνα του γκαράζ και κοντά στη ροζ Μπουκανβίλλια, τοποθετείται μια Λαντάνα νάνα **Lantana camara** «**Nana**» κίτρινου χρώματος ανθέων, ως εδαφοκάλυψη.

5.7.2. Παρτέρι μπροστά από το 2^ο σπίτι

Μπροστά στην είσοδο του παρτεριού, μπαίνοντας από τον εσωτερικό δρόμο κυκλοφορίας του συγκροτήματος κατοικιών, από τη δεξιά πλευρά του διαδρόμου φυτεύεται μια Πεύκη η πίτης **Pinus pinea** για το πλούσιο, βελονοειδές της φύλλωμα που παρέχει σκίαση και την ωραία μορφή της κόμης της. Είναι δένδρο καθαρά μεσογειακό με κόμη ασυνήθιστα ανοιχτή και επίπεδη πάνω σε υψηλό και γυμνό κορμό. Τα κλαδιά της είναι ανερχόμενα με διάταξη των ακτίνων μιας ομπρέλας, οι βελόνες μακριές, σκουροπράσινες και οι κώνοι μεγάλοι, βαριοί, σφαιρικοί που ωριμάζουν σε τρία χρόνια αφήνοντας

τους γνωστούς φαγώσιμους σπόρους να πέσουν. Έπειτα, πιο πίσω από αυτήν, στο ύψος που τελειώνει το γκαράζ του 2^{ου} σπιτιού τοποθετείται μια Μουριά **Morus platanifolia** «Fruitless» για τα μεγάλα, παλαμοειδή με έντονες νευρώσεις φύλλα της που είναι από τα πλέον γυαλιστερά και διακοσμητικά που υπάρχουν. Η ποικιλία αυτή επιτυγχάνεται με εμβολιασμό και στο σημείο ένωσης τα κλαδιά είναι ανερχόμενα και μετά γίνονται πλαγιόκλαδα σχηματίζοντας στρογγυλή κόμη. Η ανάπτυξη της Μουριάς περιορίζεται με κλάδευμα και τα φύλλα της παρόλο που το χειμώνα πέφτουν χαρίζοντας μια φθινοπωρινή εικόνα στον κήπο το καλοκαίρι προσφέρουν σκίαση στο διάδρομο.

Ακολουθως, μετά τη γωνία που σχηματίζουν οι τοίχοι του σπιτιού, μπροστά από το πρώτο παράθυρο τοποθετείται μια Λεμονιά **Citrus lemon** περιορίζοντας την ανάπτυξη της με κλάδευμα. Η φύτευση αυτή χρησιμοποιείται για το ωραίο, σκουροπράσινο φύλλωμά της που έρχεται σε αντίθεση με το ανοιχτό χρώμα του σπιτιού αλλά και για τους φαγώσιμους καρπούς της. Έπειτα, λίγο πριν το σημείο που τελειώνει το σπίτι επαναλαμβάνεται φύτευση από άλλη μια Λεμονιά **Citrus lemon** η οποία τοποθετείται στο ίδιο ύψος με την προηγούμενη. Τέλος, στο τελευταίο κομμάτι του παρτεριού φυτεύονται κοντά στο διάδρομο 2 Ελιές **Olea europea sativa** με διαμορφωμένο ελικοειδές σχήμα στις οποίες εφαρμόζεται επιμελημένο κλάδευμα για τη διατήρηση της κόμης τους σε μικρή διάμετρο. Η φύτευση της Ελιάς, λόγω της ιδιαίτερης καλλωπιστικής αξίας που προσφέρει σαν δένδρο είτε μέσα από το ωραίο της φύλλωμα είτε μέσα από τους εδωδιμους καρπούς της, θεωρείται μοναδική. Είναι φύτευση που ταιριάζει με τις Λεμονιές και χάρη στην ιδιομορφία της διατηρεί το ενδιαφέρον του παρατηρητή μέχρι το τελευταίο κομμάτι του παρτεριού.

Στη συνέχεια, κάτω από την Πεύκη η πίτης τοποθετείται μια Φελίτσια **Felicia amelloides** ως εδαφοκάλυψη καθώς και 2 Μυρτιές **Myrthus tarentina** δίπλα στο διάδρομο που οδηγεί στην κύρια είσοδο του 2^{ου} σπιτιού. Το ανοιχτόχρωμο φύλλωμα της Φελίτσας έρχεται

σε αντίθεση με το σκουρόχρωμο που έχουν οι Μυρτιές. Έπειτα, στη γωνία του πέτρινου τοιχίου φυτεύεται **μια Μπιγκόνια του ακρωτηρίου Bignonia capensis** με σκοπό να αναρριχηθεί πάνω του και να καλύψει μέρος του παρτεριού που βρίσκεται πίσω από αυτόν (παρτέρι μπροστά στην κύρια είσοδο του 2^{ου} σπιτιού) με τα λαμπερά, στρογγυλά φύλλα και τα κόκκινο-πορτοκαλί λουλούδια της από Ιούλιο έως Οκτώβριο.

Ακολούθως, ανάμεσα στα δύο μεγάλα δένδρα που αναφέρθηκαν παραπάνω (Πεύκη η πίτης, Μουριά), κοντά στο διάδρομο τοποθετείται **μια Μυρτιά Myrthus communis**, **μια Αρμπαρόριζα Pelargonium adoratissimum** και πιο πίσω **μια Βερόνικα (Ηβη) Veronica andersonii «Variegata»** που όλα διαφέρουν στο σχήμα και το χρώμα του φυλλώματος. Η Μυρτιά είναι θαμνώδες με συμπαγή εμφάνιση και φύλλα ωοειδή, λογχοειδή, αρωματικά, πράσινα, γυαλιστερά. Η Αρμπαρόριζα είναι πολύκλαδο φυτό με μορφή ημισφαιρικού θάμνου, καθιστού στο έδαφος. Τα φύλλα της είναι χνουδωτά, ρυτιδωτά, ανοιχτοπράσινα, ωοειδή έως πλατιά ωοειδή, βαθιά σχισμένα, οδοντωτά, πολύ εύοσμα και τα άνθη της λιλά, 5-10 μαζί σε επάκριες ταξιανθίες. Τέλος, η Βερόνικα (Ηβη) φέρει άνθη σε σταχείς και φύλλα ποικιλμένα με λευκό. Η καλλωπιστική αξία τόσο της Αρμπαρόριζας όσο και της Βερόνικας (Ηβη) οφείλεται κυρίως στην πλούσια, ζωηρόχρωμη και παρατεταμένη ανθοφορία τους ενώ της Μυρτιάς στα άσπρα, αρωματικά της λουλούδια από Ιούνιο έως Αύγουστο και στους μαυροκίτρινους καρπούς της το φθινόπωρο.

Μετά τη Μουριά φυτεύεται άλλη **μια Μυρτιά Myrthus tarentina** κοντά στο πέτρινο τοίχιο ενώ πιο πέρα στη μέση του παρτεριού **μια Περόβσκια Perowskia atriplicifolia** για τα γκριζοπράσινα, αρωματικά της φύλλα. Η Περόβσκια είναι θάμνος όρθιου σχήματος που προκαλεί αντίθεση με το θαμνώδες σχήμα της Μυρτιάς, φέρει μωβ-θαλασσί άνθη τον Αύγουστο και πρέπει να κλαδεύεται δραστικά στο τέλος του χειμώνα. Έπειτα, στο σημείο που διακλαδίζεται ο διάδρομος, τοποθετείται **ένας Ελαίαγνος Elaeagnus pungens «Maculata Aurea»**, για να καλύψει τις φυτεύσεις που ακολουθούν και να

προσφέρει ωραίο χρωματισμό μέσα από τα μεγάλα φύλλα του με τις κυματοειδείς παρυφές και τις χρυσοκίτρινες πινελιές τους. Είναι πλαγιόκλαδος θάμνος που έρχεται σε αντίθεση με το όρθιο σχήμα της Περόβσκιας. Δίπλα στον Ελαίαγνο αυτό φυτεύεται ως εδαφοκάλυψη ένα Ρείκι **Erica gracilis** προσφέροντας σκούρα ροζ ανθοφορία και πιο πίσω κοντά στο πέτρινο τοίχιο ακολουθεί ένα Βιμπούρνο **Viburnum tinus**. Πρόκειται για έναν αειθαλή θάμνο με πυκνή, ελλειψοειδή κόμη και ιδιαίτερη καλλωπιστική αξία που οφείλεται στο ωραίο του φύλλωμα, τους χρωματιστούς του καρπούς και κυρίως στην πλούσια ανθοφορία του που αρχίζει πρώιμα (Ιανουάριο έως Μάρτιο που δεν υπάρχουν πολλά ανθισμένα φυτά) και είναι παρατεταμένη. Τα φύλλα είναι ωοειδή, προμήκη (μήκους 3-10 εκ.) αντίθετα, με γυαλιστερό πράσινο χρώμα, τα άνθη μικρά, ρόδινα ή λευκορόδινα, λίγο αρωματικά σε επάκριες σκιαδόμορφες ταξιανθίες διαμέτρου 5-8 εκ. και οι καρποί (καλοκαίρι) δρύπες, σκληρές, γυαλιστερές, μπλε.

Συνεχίζοντας τις φυτεύσεις, μετά το Βιμπούρνο φυτεύεται ένα Δενδρολίβανο **Rosmarinus officinalis** μπροστά στο διάδρομο αρωματίζοντας το χώρο μέσα από την άφθονη, θαλασσιά, παρατεταμένη ανθοφορία του (άνοιξη έως καλοκαίρι) και το ωραίο του φύλλωμα ενώ πίσω από αυτό στην αρχή της πέργκολας του 2^{ου} σπιτιού τοποθετείται ένα Ρυγχόσπερμα **Rhynchospermum jasminoides**. Προχωρώντας στο τέλος της πέργκολας τοποθετείται μια Θουνβέργια **Thunbergia erecta** ένα άλλο αναρριχώμενο φυτό που μαζί με το Ρυγχόσπερμα θα αναρριχηθούν και θα καλύψουν την οροφή της και ανάμεσα τους ένα Γεράνι νάνα **Pelargonium zonale** «Nana» ροζ χρώματος ανθέων για εδαφοκάλυψη.

Μετά τη Θουνβέργια **Thunbergia erecta** και προχωρώντας κατά μήκος του τοίχου του σπιτιού, ακολουθείται κατά σειρά φύτευση από ένα Γεράνι νάνα **Pelargonium zonale** «Nana» με πορτοκαλί χρώμα ανθέων ως εδαφοκάλυψη, έναν Ελαίαγνο **Elaeagnus pungens** «Maculata Aurea» για το ωραίο του φύλλωμα και δίπλα σε αυτόν μια Ζιζιφιά **Zizyphus sativa innestro** για το όμορφο σχήμα της που μοιάζει σαν γλυπτό. Η Ζιζιφιά, έχει κορμούς συνεστραμμένους με

πρωτεύοντα κλαδιά ανερχόμενα και φύλλωμα ελαφρύ και κατερχόμενο. Τα φύλλα της είναι σύνθετα, ωοειδή, γυαλιστερά, δερματώδη με αγκαθωτά παράφυλλα τα οποία συνδέονται απόλυτα με το πέτρινο τοιχίο που ακολουθεί πίσω της. Οι καρποί μοιάζουν με ελιές, είναι σαρκώδεις, παχιές δρύπες με υπόξινη γεύση. Στην αρχή είναι πράσινοι αργότερα γίνονται κίτρινοι και το Σεπτέμβριο έως τον Οκτώβριο ωριμάζουν και γίνονται κοκκινωποί-καστανοί.

Συνεχίζοντας τη διαμόρφωση του παρτεριού, δίπλα στη Ζιζιφιά επαναλαμβάνεται ως εδαφοκάλυψη φύτευση από ένα Γεράνι **Pelargonium zonale** «Nana» κόκκινου χρώματος ανθέων ενώ μπροστά από αυτό και κοντά στο διάδρομο κυκλοφορίας ένα Ρείκι **Erica gracilis** που δίπλα του φέρει μια Λαντάνα **Lantana camara** «Nana» με άσπρα άνθη. Ακολουθώντας, μετά το Γεράνι **Lantana camara** «Nana» με άσπρα άνθη. Ακολουθώντας, μετά το Γεράνι **Lantana camara** «Nana» με άσπρα άνθη τοποθετείται ένα Πλουμπάγκο **Plumbago capensis** «Coerulea», για να αναρριχηθεί και να πέσει πάνω στον τοίχο του σπιτιού προσφέροντας σχεδόν όλο το χρόνο πολυάριθμα, γαλάζια λουλούδια σε ημισφαιρικές ταξιανθίες. Έπειτα, εφαρμόζεται φύτευση από μια Αρμπαρόριζα **Pelargonium adoratissimum** χαρίζοντας και αυτή από τη μεριά της πλούσια, ζωηρόχρωμη και παρατεταμένη ανθοφορία ενώ καθώς φτάνουμε στη γωνία που σχηματίζουν οι τοίχοι του σπιτιού τοποθετείται ένα Ίλεξ **Ilex spp.** για το ενδιαφέρον σκουροπράσινο φύλλωμα και τους ωραίους καλλωπιστικούς του καρπούς. Προχωρώντας, μπροστά από το Ίλεξ και κοντά στο διάδρομο τοποθετείται ένα Βιμπούρνο **Viburnum tinus** (φύτευση που έχει περιγραφτεί ξανά).

Ακολουθώντας, φτάνοντας στη γωνιά που σχηματίζουν οι τοίχοι του σπιτιού, δίπλα στην πρώτη Λεμονιά φυτεύεται μια Θουνβέργια **Thunbergia erecta** ενώ ανάμεσα στα δύο δέντρα Λεμονιάς 2 Κάννες **Canna hybrida** για το εντυπωσιακό τους φύλλωμα και την παρατεταμένη καλοκαιρινή κόκκινη ανθοφορία τους. Έπειτα, μπροστά από την πρώτη Λεμονιά εφαρμόζεται κατά σειρά εδαφοκάλυψη από μια Αρμπαρόριζα **Pelargonium adoratissimum** και μια Λαντάνα **Lantana camara** «Nana» με άσπρα άνθη ενώ πιο πέρα μετά το δεύτερο παράθυρο ακολουθεί φύτευση από μια Θουνβέργια **Thunbergia**

erecta ένα ωραίο αναρριχώμενο. Στη συνέχεια, λίγο πριν το σημείο που αρχίζει να στρίβει ο διάδρομος, μπροστά από τη δεύτερη Κάννα φυτεύεται ένα Τλεξ **Ilex crenata** «Stokes» με στρογγυλό σχήμα, πυκνή, πολύ συμπαγή βλάστηση και πολύ όμορφα, αειθαλή, μικρά σκουροπράσινα φύλλα που χρησιμεύει ως στοιχείο σύνδεσης της φύτευσης αυτής με το Τλεξ **Ilex spp.** που αναφέρθηκε παραπάνω.

Στο χώρο που ακολουθεί, μετά το τέλος του χτίσματος του σπιτιού και συγκεκριμένα μετά τη δεύτερη Λεμονιά, εφαρμόζεται κοντά στο πέτρινο τοίχιο αντιστήριξης φύτευση από μια Αγγελική **Pittosporum tobira** «**Variegatum**». Πρόκειται για θάμνο που αναπτύσσεται λιγότερο και πιο αργά από το βασικό τύπο και έχει φύλλα με άσπρες-κρεμ παρυφές. Στη συνέχεια, μπροστά στο διάδρομο και πριν την πρώτη Ελιά με ελικοειδής διαμόρφωση (φύτευση που αναφέρθηκε παραπάνω), τοποθετούνται 2 Κάννες **Canna hybrida** με κόκκινα άνθη για τον ίδιο λόγο που χρησιμοποιήθηκαν και προηγουμένως. Έπειτα, ανάμεσα στα δύο δένδρα Ελιάς εφαρμόζεται εδαφοκάλυψη από 2 Λαντάνες **Lantana sellowiana** «**Montevidensis**» ενώ πίσω τους φυτεύεται μια Μπουκανβίλλια ροζ **Bougainvillea glabra**. Ως τελευταία φύτευση, μετά τη δεύτερη Ελιά εφαρμόζεται επανάληψη από μια Αγγελική **Pittosporum tobira** «**Variegatum**».

Στην **εικόνα 27** φαίνεται η εμφάνιση που αποκτά η είσοδος του κοινού χώρου ανάμεσα στο 1^ο και το 2^ο σπίτι από την πλευρά του εσωτερικού δρόμου κυκλοφορίας του συγκροτήματος κατοικιών μέσα από τις φυτεύσεις που εφαρμόστηκαν δεξιά και αριστερά από το διάδρομο κίνησης. Ομοίως, στην **εικόνα 28** φαίνεται η φυτική διαμόρφωση που εφαρμόζεται στην υπόλοιπη έκταση του παρτεριού μπροστά από το 2^ο σπίτι.

Εικόνα 27. Φυτεύσεις που εφαρμόζονται δεξιά και αριστερά του διαδρόμου κίνησης στην είσοδο του κοινού χώρου ανάμεσα στο 1^ο και το 2^ο σπίτι από την πλευρά του εσωτερικού δρόμου κυκλοφορίας του συγκροτήματος κατοικιών.

Εικόνα 28. Φυτεύσεις που εφαρμόζονται στην υπόλοιπη έκταση του παρτεριού μπροστά από το 2^ο σπίτι.

5.7.3. Παρτέρι πίσω από το γκαράζ του 2^{ου} σπιτιού

Ιδιαίτερη φύτευση στο παρτέρι αυτό αποτελεί μια **Χαρουπιά Ceratonia siliqua** η οποία κλαδεύεται περιορίζοντας την ανάπτυξη της. Πρόκειται για αειθαλές δένδρα με όρθια εμφάνιση και κόμη στρογγυλή. Τα φύλλα της είναι στρογγυλά, φωτεινά, δερματώδη και οι καρποί της μακριοί χέδρορες, 15-20 εκ., καφέ χρώματος, φαγώσιμοι, πολύ γλυκοί. Η κάλυψη του εδάφους κάτω από το δένδρο πετυ-

χαίνεται με φύτευση στο μπροστινό μέρος του (κοντά στο διάδρομο) από 2 Αρμπαρόριζες **Pelargonium adoratissimum** ενώ στο πίσω μέρος του φυτεύονται 2 Φελίτσες **Felicia amelloides**. Επίσης, μπροστά στο διάδρομο και δίπλα στην πρώτη Αρμπαρόριζα φυτεύεται μια Λαντάνα νάνα **Lantana camara «Nana»** κίτρινου χρώματος ανθέων ενώ μετά τη δεύτερη ένα Ρείκι **Erica gracilis** για εδαφοκάλυψη.

Έπειτα, πίσω από τις Φελίτσες τοποθετείται ένας Ελαίαγνος **Elaeagnus pungens «Maculata Aurea»** για το ωραίο, ανοιχτόχρωμο φύλλωμα του, ενώ πριν από τη Χαρουπιά φυτεύεται ένα άλλο ενδιαφέρον φυτό χαρακτηριστικό της μεσογειακής χλωρίδας, μια Κουμαριά **Arbutus unedo**. Η Κουμαριά είναι αειθαλής θάμνος με ωραία, οδοντωτά, ωοειδή, γυαλιστερά από πάνω φύλλα που το χειμώνα παίρνουν κόκκινες αποχρώσεις και δημιουργούν αντίθεση με εκείνα της Χαρουπιάς. Έχει φλοιό τραχύ και ραβδωτό, τα άνθη του είναι καμπανοειδή, λευκά και οι καρποί του κόκκινοι, σφαιρικοί και συνυπάρχουν το φθινόπωρο και το χειμώνα.

Προχωρώντας, δίπλα στον Ελαίαγνο και την Κουμαριά φυτεύονται ως χαμηλότερα φυτά μια Καλαγχόη **Kalanchoe bariensis** για την ωραία της εμφάνιση, ένα Γεράνι νάνα **Pelargonium zonale «Nana»** με κόκκινα άνθη και μια Λεβάντα **Lavandula angustifolia (officinalis)**. Πίσω από την Κουμαριά και κοντά στο πέτρινο τοίχιο αντιστήριξης φυτεύεται ένας Ιβίσκος της Χαβάης **Hibiscus rosasinensis «Scarlet Giant»** για να προσφέρει από αργά την άνοιξη μέχρι το φθινόπωρο μεγάλα κόκκινα άνθη. Τα λουλούδια του δεν διαρκούν πολύ μα ανανεώνονται κάθε μέρα και έχουν πέντε μεγάλα πέταλα. Το όρθιο σχήμα του Ιβίσκου έρχεται σε αντίθεση με το πλαγιόκλαδο της Κουμαριάς και του Ελαίαγνου. Ακολούθως, πίσω από τον Ιβίσκο τοποθετούνται 3 Κάννες **Canna hybrida**, για το εντυπωσιακό τους φύλλωμα με τις ωραίες αποχρώσεις καθώς και την παρατεταμένη καλοκαιρινή κόκκινη ανθοφορία τους που διατηρείται μέχρι τον Οκτώβριο. Έπειτα, ανάμεσα στον Ιβίσκο της Χαβάης και τον Ελαίαγνο φυτεύεται μια Φελίτσια **Felicia amelloides** πάλι για εδαφοκάλυψη.

Συνεχίζοντας τις φυτεύσεις στο παρτέρι, πιο πέρα από τον Ελαιάγνο ακολουθεί ένας Μετροσίδηρος **Metrosideros excelsus**. Είναι και αυτός πλαγιόκλαδος θάμνος που χάρη στα εντυπωσιακά, κόκκινα άνθη του και στο ωραίο του φύλλωμα αποτελεί αναμφίβολα μια ξεχωριστή φύτευση στο χώρο. Ακριβώς δίπλα του (στη γωνία του πέτρινου τοιχίου αντιστήριξης), ακολουθεί μια Λαγκεστρέμια νάνα **Lagerstroemia nana** «Petite Snow» με όρθιο σχήμα και λευκές ταξιανθίες ιδίων διαστάσεων με τις κοινές Λαγκεστρέμιες. Η Λαγκεστρέμια αν και ρίχνει τα φύλλα της χαρακτηρίζεται από μακρά ανθοφορία που διαρκεί από Ιούλιο έως Οκτώβριο. Αμέσως μετά τοποθετείται ένας θάμνος μιας Μπουκανβίλλιας **Bougainvillea mini thay** την οποία ακολουθούν μια Λαντάνα νάνα **Lantana camara** «Nana» κίτρινου χρώματος ανθέων, μια Λαντάνα **Lantana sellowiana** «Montevidensis» και τέλος μια Αγγελική νάνα **Pittosporum tobira** «Nanum» στο σημείο που διακλαδίζεται ο διάδρομος. Τέλος, μετά το Ρείκι που αναφέρθηκε παραπάνω, ως φυτεύσεις εδαφοκάλυψης μπροστά στο διάδρομο ακολουθούν 2 Λαντάνες νάνα **Lantana camara** «Nana» μιας με κίτρινου και μιας με άσπρου χρώματος ανθέων και μετά από αυτές άλλο ένα Ρείκι **Erica gracilis**. Η εμφάνιση που αποκτά το παρτέρι πίσω από το γκαράζ του 2^{ου} σπιτιού μέσα από τις φυτεύσεις που αναφέρθηκαν παραπάνω φαίνεται στην **εικόνα 29**.

Εικόνα 29. Φυτεύσεις που εφαρμόζονται στο παρτέρι πίσω από το γκαράζ του 2^{ου} σπιτιού.

5.7.4. Παρτέρι από την κεντρική διακλάδωση του διαδρόμου μέχρι την είσοδο προς το καθιστικό στον υπόγειο χώρο του 1^{ου} σπιτιού

Προχωρώντας υψομετρικά πιο πάνω από την κεντρική διακλάδωση του διαδρόμου και κοντά σε αυτόν, τοποθετείται **μια Ροδιά Punica granatum** για τους ωραίους, μεγάλους, στρογγυλούς, εδώδιδους καρπούς της οι οποίοι θεωρούνται εξαιρετικής καλλωπιστικής αξίας με το δερματώδες, κίτρινο-πορτοκαλί φλοιό που παίρνουν το φθινόπωρο. Έπειτα, μπροστά στο διάδρομο, δεξιά και αριστερά της Ροδιάς φυτεύονται αντίστοιχα **μια Περόβσκια Perowskia atriplicifolia** και **ένα Γεράνι νάνα Pelargonium zonale** «Nana» με πορτοκαλί άνθη ενώ πίσω από αυτήν ακολουθεί εδαφοκάλυψη από **μια Φελίτσια Felicia amelloides**. Η Περόβσκια εμφανίζει μωβ-θαλασσί άνθη τον Αύγουστο δηλαδή άνθιση μετά τη Φελίτσια με τα γαλάζια λουλούδια της που μοιάζουν με Μαργαρίτες και διαρκούν από Μάιο έως Αύγουστο.

Για τη διαμόρφωση του χώρου, από το Γεράνι νάνα που αναφέρθηκε παραπάνω μέχρι τα σκαλάκια που οδηγούν στην είσοδο του καθιστικού στον υπόγειο χώρο του 1^{ου} σπιτιού, εφαρμόζονται σε πρώτο επίπεδο παράλληλα στο διάδρομο μια σειρά από φυτεύσεις. Αρχικά, τοποθετούνται **μια Λαντάνα Lantana sellowiana** «Montevidensis» με μωβ-ροζ άνθη με κίτρινη καρδιά και **μια Λαντάνα νάνα Lantana camara** «Nana» με κίτρινα άνθη, ως φυτά εδαφοκάλυψης. Μετά, ακολουθείται φύτευση από **ένα Συμφορίκαρπο Symphoricarpos orbiculatus** για τους κόκκινους πορφυρούς καρπούς του και **ένα Συμφορίκαρπο Symphoricarpos racemosus** για τους άσπρους καρπούς του. Τέλος, φυτεύεται άλλη **μια Λαντάνα νάνα Lantana camara** «Nana» με κίτρινα άνθη πάλι για εδαφοκάλυψη και στο πλάι της σκάλας **ένας Ελαίαγνος Elaeagnus pungens** «Maculata Aurea» για το ωραίο του φύλλωμα.

Συνεχίζοντας τις φυτεύσεις στο παρτέρι, κατά μήκος του πέτρινου τοιχίου αντιστήριξης και δίπλα στον Ελαίαγνο τοποθετούνται **2 Κάννες Canna hybrida** με κόκκινα άνθη (φύτευση που έχει περι-

γραφτεί ξανά) ενώ δεξιά από αυτές **μια Λαντάνα Lantana camara** με άσπρα άνθη. Η Λαντάνα αυτή έχει τα ίδια χαρακτηριστικά που έχει και ο νάνος τύπος με τη μόνη διαφορά ότι η ανάπτυξη της είναι υψηλότερη. Τελειώνοντας, πιο κάτω από τις Κάννες τοποθετείται ένας **Μετροσίδερος Metrosideros excelsus** για τα ωραία, κόκκινα άνθη του που είναι πολύ εντυπωσιακά και δεξιά από αυτόν **3 Ρίγανες Origanum spp.** προσφέροντας ωραίο άρωμα. Στην **εικόνα 30** φαίνεται η εμφάνιση που αποκτά το παρτέρι από την κεντρική διακλάδωση του διαδρόμου μέχρι την είσοδο προς το καθιστικό στον υπόγειο χώρο του 1^{ου} σπιτιού μέσα από τις φυτεύσεις που εφαρμόζονται σε αυτό.

Εικόνα 30. Φυτεύσεις που εφαρμόζονται στο παρτέρι από την κεντρική διακλάδωση του διαδρόμου μέχρι την είσοδο προς το καθιστικό στον υπόγειο χώρο του 1^{ου} σπιτιού.

5.7.5. Παρτέρι κάτω από το χώρο που βρίσκεται στην πίσω πλευρά του 1^{ου} σπιτιού

Στο μέσο του χώρου φυτεύεται **μια Πεύκη Χαλέπιος Pinus halepensis** για να προβάλλει την ωραία της μορφή με το στρεβλό κορμό και την όμορφη κόμη της η οποία αρχικά είναι κωνική ενώ με την ηλικία πλαταίνει ακανόνιστα. Είναι αιθαλής, κωνοφόρο δένδρο το οποίο φέρει φύλλα ανά δύο ανοιχτοπράσινα (μήκος 8-10 εκ.), κώνους κωνικούς-ωοειδείς (μήκος 6-10 εκ., διάμετρο 3-5 εκ.) και το οποίο

ανέχεται το ψαλίδισμα. Έπειτα, κοντά στην Πεύκη τοποθετείται **μια Αμυγδαλιά Prunus amygdalus** η οποία κλαδεύεται για τον περιορισμό της ανάπτυξης της. Τα δύο αυτά δένδρα (Πεύκη Χαλέπιος, Αμυγδαλιά) διαφέρουν τόσο στο σχήμα όσο και στο χρώμα του φυλλώματος τους. Η όψη που αποκτά το παρτέρι κάτω από το χώρο του που βρίσκεται στην πίσω πλευρά του 1^{ου} σπιτιού, με το φυτικό υλικό που αναφέρθηκε παραπάνω (Πεύκη Χαλέπιος, Αμυγδαλιά) και τις υπόλοιπες φυτεύσεις που περιγράφονται στη συνέχεια, φαίνεται στην **εικόνα 31**.

Εικόνα 31. Φυτεύσεις που εφαρμόζονται στο παρτέρι κάτω από το χώρο που βρίσκεται στην πίσω πλευρά του 1^{ου} σπιτιού.

Συνεχίζοντας τις φυτεύσεις στο παρτέρι, κάτω από την Πεύκη τη Χαλέπιο, ως φυτά εδαφοκάλυψης τοποθετούνται **2 Φελίτσες Felicia amelloides** και **μια Μυρτιά Myrthus communis** (φυτεύσεις που έχουν περιγραφεί ξανά). Έπειτα, ανάμεσα στα δύο παραπάνω δένδρα φυτεύεται αρχικά από τη μεριά του διαδρόμου **μια Λαντάνα Lantana camara** με ωραία κοκκινοκίτρινα άνθη και προχωρώντας προς το πέτρινο τοιχίο αντιστήριξης **ένας Κύτισος Cytisus spp.** για τα πολυάριθμα, κίτρινα άνθη που φέρει την άνοιξη. Μετά τον Κύτισο, μπροστά στο πέτρινο τοιχίο αντιστήριξης τοποθετείται **ένας Ιβίσκος της Χαβάης Hibiscus rosa-sinensis** «Scarlet Giant» με

κόκκινα άνθη (Ιβίσκος και Κύτισος σύνθεση φυτών που έχει περιγραφτεί και στο χώρο στην πίσω πλευρά του 1^{ου} σπιτιού). Φτάνοντας προς τη γωνία του τοιχίου, θέλοντας να δοθεί πλούσια ανθοφορία, ακολουθεί φύτευση από ένα Γεράνι νάνα **Pelargonium zonale** «Nana» με πορτοκαλί άνθη καθώς και μια Πικροδάφνη **Nerium oleander** με ροζ άνθη.

Προχωρώντας, μπροστά από την Πικροδάφνη τοποθετείται μια Λαντάνα **Lantana camara** δίνοντας πλούσια και παρατεταμένη ανθοφορία με τα κοκκινοκίτρινα άνθη της. Έπειτα, κατά μήκος του πέτρινου τοιχίου αντιστήριξης, δίπλα στη Λαντάνα ακολουθείται φύτευση από 3 Ρίγανες **Origanum spp.** ως εδαφοκάλυψη που προσφέρει ωραία μυρωδιά στο χώρο και μετά από αυτές ένας Ελαίαγνος **Elaeagnus pungens** «Maculata Aurea» για το ωραίο ανοιχτόχρωμο φύλλωμα του το οποίο έρχεται σε αντίθεση με το πιο σκούρο φύλλωμα ενός Βιμπούρνου **Viburnum tinus** που τοποθετείται δίπλα. Ακολουθώντας, μετά το Βιμπούρνο ως τελευταία φύτευση τοποθετείται ένα Πλουμπάγκο **Plumbago capensis** «Coerulea» για να αναρριχηθεί πάνω στο τοιχίο αντιστήριξης (φύτευση που έχει περιγραφτεί ξανά).

Διαμορφώνοντας το χώρο κοντά στο διάδρομο, μπροστά από το Βιμπούρνο φυτεύονται ως εδαφοκάλυψη ένα Γεράνι νάνα **Pelargonium zonale** «Nana» με πορτοκαλί άνθη και δίπλα σε αυτό μια Λαντάνα νάνα **Lantana camara** «Nana» με άσπρα άνθη. Στη συνέχεια, προχωρώντας πιο κάτω ακολουθεί φύτευση από ένα Συμφορίκαρπο **Symphoricarpos racemosus** ως σημείο συνδέσεως του φυτού αυτού με τους άλλους Συμφορίκαρπους που τοποθετήθηκαν στο δίπλα χώρο. Έπειτα, τοποθετείται ως εδαφοκάλυψη μια Λαντάνα **Lantana camara** με κοκκινοκίτρινα άνθη, μια Φελίτσια **Felicia amelloides** και στο σημείο που διακλαδίζεται ο διάδρομος 3 Γιουνίπεροι **Juniperus chinensis** λόγω της χαρακτηριστικής τους εμφάνισης.

Τέλος, από τον Ιβίσκο της Χαβάης που αναφέρθηκε παραπάνω μέχρι τα σκαλάκια που οδηγούν στην πίσω πλευρά του 1^{ου} σπιτιού εφαρμόζεται κατά μήκος του πέτρινου τοιχίου αντιστήριξης φύτευση κατά σειρά από μια Φελίτσια **Felicia amelloides**, έναν Ελαίαγνο

Elaeagnus pungens «**Maculata Aurea**» και 2 Γεράνια νάνα **Pelargonium zonale** «**Nana**» με πορτοκαλί άνθη. Στη συνέχεια, μπροστά από τον Ελαίαγνο και κοντά στο διάδρομο για την κάλυψη του χώρου τοποθετείται μια Λαντάνα νάνα **Lantana camara** «**Nana**» με κίτρινα άνθη ως στοιχείο σύνδεσης με τις χρυσοκίτρινες πινελιές που έχουν τα φύλλα του Ελαίαγνου. Έπειτα, θέλοντας να δοθεί ποικιλομορφία χρωμάτων, δίπλα από τη Λαντάνα νάνα φυτεύεται μια Λαντάνα **Lantana sellowiana** «**Montevidensis**» με μωβ-ροζ άνθη με κίτρινη καρδιά και ένα Γεράνι νάνα **Pelargonium zonale** «**Nana**» με κόκκινα άνθη.

5.7.6. Κεντρικό παρτέρι και υπόλοιπο τμήμα προς τη μεριά που βρίσκεται το συγκρότημα κατοικιών του Ι. Χαροντάκη

Στο κεντρικό παρτέρι του κοινού χώρου ανάμεσα στο 1^ο και 2^ο σπίτι τοποθετείται ως ιδιαίτερη φύτευση ένας **Κέδρος του Άτλαντα Cedrus atlantica** για να προβάλλει την εντυπωσιακή μορφή του και να αποτελέσει κέντρο ενδιαφέροντος για κάθε παρατηρητή. Ο Κέδρος είναι αειθαλής, κωνοφόρο δένδρο με κόμη πυραμιδοειδή, λίγο ακανόνιστη, κλαδιά που κλίνουν προς τα πάνω στη νεαρή ηλικία και στη συνέχεια με δευτερεύουσες διακλαδώσεις οι οποίες αρχίζουν να γέρνουν ελαφρά. Οι βελόνες είναι σκληρές, έντονα πράσινες (μήκους 1,5-3 εκ.), συνήθως ανά 30-40 σε δέσμες στην άκρη κοντών κλαδίσκων και οι κώνοι βαρελόμορφοι (μήκος 8-10εκ., διαμέτρου 4-6εκ.), όρθιοι με επίπεδη κορυφή.

Μετά τον Κέδρο προχωρώντας προς τη μεριά που βρίσκεται το συγκρότημα κατοικιών του Ι. Χαροντάκη τοποθετούνται συνολικά 6 **Αμυγδαλιές Prunus amygdalus** που η ανάπτυξη τους περιορίζεται με κλάδευμα. Πρόκειται για φυλλοβόλα δένδρα τα οποία θεωρούνται ιδιαίτερης καλλωπιστικής αξίας χάρη στην πλούσια λευκή ή ελαφρώς ρόδινη ανθοφορία τους που εμφανίζεται νωρίτερα από τα άλλα δένδρα (Ιανουάριο έως Φεβρουάριο) καθώς και για τους ωραίους καρπούς που δίνουν αργότερα. Η διάταξη των δένδρων στο χώρο γίνεται κατά παράλληλες γραμμές. Συγκεκριμένα, λίγο πιο πέρα από τον Κέ-

δρο φυτεύεται το πρώτο δένδρο Αμυγδαλιάς και ακριβώς δίπλα σε αυτό η δεύτερη Αμυγδαλιά. Το δεύτερο δένδρο της Αμυγδαλιάς φυτεύεται στην ίδια ευθεία με αυτή που τοποθετήθηκε στο παρτέρι κάτω από το χώρο που βρίσκεται στην πίσω πλευρά του 1^{ου} σπιτιού και ανάμεσά τους τοποθετείται το τρίτο δένδρο Αμυγδαλιάς. Ομοίως, παράλληλα στην παραπάνω σειρά των δένδρων φυτεύονται και τα υπόλοιπα (3) δένδρα Αμυγδαλιάς. Στην **εικόνα 32** φαίνεται το φυτικό υλικό που αναφέρθηκε παραπάνω (Κέδρος του Άτλαντα, Αμυγδαλιές) καθώς και οι υπόλοιπες από τις φυτεύσεις που εφαρμόζονται στο παρτέρι αυτό και οι οποίες περιγράφονται αναλυτικά παρακάτω.

Εικόνα 32. Φυτεύσεις που εφαρμόζονται στο κεντρικό παρτέρι και υπόλοιπο τμήμα προς τη μεριά που βρίσκεται το συγκρότημα κατοικιών του Ι. Χαροντάκη.

Ακολουθώς, για τη διαμόρφωση του χώρου μπροστά από τον Κέδρο επιλέγονται φυτά μικρότερης ανάπτυξης τα οποία έχουν χρησιμοποιηθεί και στο γύρω χώρο εξασφαλίζοντας επιτυχή σύνδεση μαζί τους. Αρχικά, φυτεύεται ένα **Δενδρολίβανο Rosmarinus officinalis** και δίπλα του μια **Λαντάνα Lantana camara** με άσπρα άνθη ενώ μπροστά τους, χωρίς να εμποδίζεται η θέα προς αυτά, ως χαμηλότερες φυτεύσεις μια **Αγγελική νάνα Pittosporum tobira** «Nanum» και ένα **Γεράνι νάνα Pelargonium zonale** «Nana» με ροζ άνθη. Αντίστοιχα, πίσω από τον Κέδρο εφαρμόζεται εδαφοκάλυψη από μια **Φελίτσια Felicia amelloides** και μια **Λαντάνα νάνα Lan-**

tana camara «Nana» με κίτρινα άνθη. Μετά, ακολουθεί φύτευση μιας ομάδας από 4 Πουλιά του Παραδείσου **Strelitzia reginae** για την ιδιαίτερη καλλωπιστική αξία που έχουν τα εξωτικής ομορφιάς άνθη τους. Δίπλα σε αυτά, σε υψηλότερη υψομετρικά θέση τοποθετείται μια Καλαγχόη **Kalanchoe bariensis** για το εντυπωσιακό της φύλλωμα που έχει την όψη παπαγάλου και μια Λεβάντα **Lavandula angustifolia (officinalis)** ως αρωματικό φυτό επικαλύψεως του εδάφους.

Συνεχίζοντας τις φυτεύσεις στο παρτέρι, δίπλα από την πρώτη Αμυγδαλιά φυτεύεται ως εδαφοκάλυψη ένα άλλο αρωματικό φυτό μια Χανιώτικη Φασκομηλιά **Salvia pomifera** ενώ κάτω από την κόμη της Αμυγδαλιάς για τον ίδιο λόγο τοποθετείται μια Φελίτσια **Felicia amelloides** φύτευση που επαναλαμβάνεται και ανάμεσα στο πρώτο και το δεύτερο δένδρο της Αμυγδαλιάς. Έπειτα, ακολουθώντας το διάδρομο που οδηγεί στον πλακόστρωτο αδιέξοδο χώρο τοποθετούνται κατά σειρά ως πρώτο επίπεδο φυτεύσεων φυτά με πλούσια ανθοφορία. Συγκεκριμένα, φυτεύεται μια Λαντάνα **Lantana camara** με άσπρα άνθη απέναντι από την πρώτη Ελιά ελικοειδούς διαμόρφωσης, μια Λαντάνα **Lantana camara** με κοκκινοκίτρινα άνθη απέναντι από τη δεύτερη Λαντάνα **Lantana sellowiana** «Montevidensis» και μια Σπιρέα **Spiraea arguta** απέναντι από τη δεύτερη Ελιά που τοποθετήθηκαν στο παρτέρι μπροστά από το 2^ο σπίτι. Έπειτα, κάτω από την κόμη της τέταρτης Αμυγδαλιάς (στο τέλος του διαδρόμου) φυτεύεται άλλη μια Καλαγχόη **Kalanchoe bariensis** ενώ φύτευση από άλλη μια Σπιρέα **Spiraea arguta** ακολουθείται ανάμεσα στο δεύτερο και τρίτο δένδρο Αμυγδαλιάς. Η Σπιρέα είναι φυλλοβόλος, πλαγιόκλαδος θάμνος, πολύ ανθεκτικός με λευκά άνθη σε όλο το μήκος των κλαδιών τον Απρίλιο. Τέλος, ανάμεσα στα τρίτο και πέμπτο δένδρο Αμυγδαλιάς εφαρμόζεται εδαφοκάλυψη από μια Ρίγανη **Origanum spp.** και μια Φελίτσια **Felicia amelloides**, κάτω από την Πέμπτη Αμυγδαλιά φυτεύεται άλλη μια Φελίτσια **Felicia amelloides** ενώ γύρω από την έκτη Αμυγδαλιά ο χώρος καλύπτεται κυκλικά από άλλες 3 Φελίτσies **Felicia amelloides**.

Παράλληλα, ακολουθώντας το διάδρομο που οδηγεί προς το χώρο που βρίσκεται στην πίσω πλευρά του 1^{ου} σπιτιού, μετά τον Κέδρο εφαρμόζεται φύτευση από άλλη μια **Χανιώτικη Φασκομηλιά Salvia pomifera**. Έπειτα, δίπλα σε αυτήν τοποθετείται ένας **Ιβίσκος της Χαβάης Hibiscus rosa-sinensis** «Scarlet Giant» για τα όμορφα πλούσια και συνεχώς ανανεώσιμα κόκκινα άνθη του που εμφανίζονται από Ιούνιο μέχρι Οκτώβριο. Στη συνέχεια, μπροστά από την Καλαγχόη και τη Λεβάντα που αναφέρθηκαν παραπάνω φυτεύεται μια **Λαντάνα νάνα Lantana camara** «Nana» με κίτρινα άνθη, χαρίζοντας πλούσια και παρατεταμένη ανθοφορία από Απρίλιο μέχρι Οκτώβριο. Η φύτευση αυτή ακολουθείται από μια **Κουμαριά Arbutus unedo** προσφέροντας με τη σειρά της λευκά άνθη κατά μικρούς βότρυς από Οκτώβριο μέχρι Δεκέμβριο (δηλαδή άνθιση μετά την περίοδο ανθοφορίας της Λαντάνας) και καρπούς μεγάλης καλλωπιστικής αξίας (τα γνωστά κούμαρα).

Μετά την Κουμαριά και πριν τη φύτευση της τρίτης Αμυγδαλιάς (με βάση τη σειρά που περιγράφηκαν παραπάνω τα δένδρα Αμυγδαλιάς), για να αναπτυχθεί πλούσια ανθοφορία κοντά στο διάδρομο, τοποθετείται μια **Λαντάνα Lantana camara** με άσπρα άνθη, ενώ πιο πέρα από αυτήν μια **Λαντάνα Lantana sellowiana** «Montevidensis» με μωβ-ροζ άνθη με κίτρινη καρδιά και άλλη μια **Λαντάνα Lantana camara** με άσπρα άνθη. Έπειτα, φτάνοντας υψομετρικά ίσα με την έκτη Αμυγδαλιά, δίπλα στο διάδρομο φυτεύεται ένα **Δενδρολίβανο Rosmarinus officinalis**. Προχωρώντας, φύτευση από άλλο ένα **Δενδρολίβανο Rosmarinus officinalis** επαναλαμβάνεται και λίγο πιο πέρα από το προηγούμενο η οποία στη συνέχεια ακολουθείται από ένα **Λιμονίαστρο Limoniastrum spp.** για την πλούσια καλοκαιρινή ανθοφορία του. Ως υψηλότερη φύτευση, πίσω από το Λιμονίαστρο τοποθετείται μια **Πικροδάφνη Nerium oleander** «Emile Shaut» με βελουδένια, κόκκινα μονά άνθη.

Κατά μήκος της συρμάτινης περίφραξης που συνορεύει με το συγκρότημα κατοικιών του Ι. Χαροντάκη ακολουθείται μια σειρά από φυτεύσεις για τη διαμόρφωση του χώρου αλλά και για τον περιορι-

σμό της θέας από το συγκρότημα αυτό (εικόνα 33). Ξεκινώντας δίπλα από τα σκαλάκια, τοποθετείται ένας **Παρθενοκισσός Parthenocissus quinquefolia**, για να προσφέρει ταχύτατη ανάπτυξη και αναρρίχηση πάνω στη συρμάτινη περίφραξη. Ο Παρθενοκισσός είναι φυλλοβόλο, πολύ σκληρό, αναρριχώμενο φυτό με έλικες στα κλαδιά που υποβοηθούν την αναρρίχηση. Τα νεαρά βλαστάρια είναι κόκκινα ενώ αργότερα γίνονται γκρι-σκούρα. Τα φύλλα του έχουν μέγεθος 10 εκ. και απαρτίζονται από 5 φυλλαράκια με οδοντωτές παρυφές. Το φθινόπωρο γίνονται κίτρινα-πορτοκαλί, μετά κόκκινα και πριν πέσουν πορφυρά ενώ τα λουλούδια του παρόλο που είναι μακριά και χωρίς ιδιαίτερη ομορφιά προσφέρουν ωραία διακοσμητική καρποφορία, στην αρχή πράσινη, μαύρη, υποκύανη αργότερα. Μετά τον Παρθενοκισσό, φυτεύεται άλλη μια **Πικροδάφνη Nerium oleander** «Emile Shaut» και δίπλα της μια **Μπουκανβίλλια Bougainvillea spp.** με έντονα, μωβ άνθη. Τα τρία αυτά φυτά (Παρθενοκισσός, Πικροδάφνη, Μπουκανβίλλια) διαφέρουν στο σχήμα και το χρώμα του φυλλώματος τους προκαλώντας μεταξύ τους μια ενδιαφέρουσα αντίθεση. Ακολούθως, δίπλα στην Μπουκανβίλλια τοποθετείται επανάληψη από άλλο έναν **Παρθενοκισσό Parthenocissus quinquefolia** και ανάμεσα τους μια **Πικροδάφνη Nerium oleander** «Tamoure» με διπλά, κόκκινα άνθη συμπληρώνοντας τις παραπάνω φυτεύσεις. Στη συνέχεια, μετά τον Παρθενοκισσό ακολουθεί μια ομάδα από 4 **Πικροδάφνες**. Συγκεκριμένα, χρησιμοποιείται μια **Πικροδάφνη Nerium oleander** με ροζ άνθη, μια **Πικροδάφνη Nerium oleander** «Emile Shaut» με βελουδένια, κόκκινα, μονά άνθη και 2 **Πικροδάφνες Nerium oleander** «Tamoure» προσφέροντας και αυτές με τη σειρά τους πλούσια, ζωηρόχρωμη και καλοκαιρινή ανθοφορία στο χώρο.

Εικόνα 33. Φυτεύσεις που εφαρμόζονται στον κοινό χώρο ανάμεσα στο 1^ο και το 2^ο σπίτι κατά μήκος της συρμάτινης περίφραξης που συνορεύει με το συγκρότημα κατοικιών του Ι. Χαροντάκη.

Έπειτα, φτάνοντας πίσω από την Πέμπτη Αμυγδαλιά φυτεύεται **μια Μπουκανβίλλια κόκκινη Bougainvillea «Scarlet O' Hara»** παρέχοντας εντυπωσιακά κόκκινα της φωτιάς βράκτεια φύλλα τα οποία προηγούνται εμφάνισης από τα άνθη της Πικροδάφνης. Έπειτα, ακολουθούν **2 Πικροδάφνες Nerium oleander «Sister Agnes»** με άσπρα άνθη και δίπλα σε καθεμιά από αυτές κοντά στους υπάρχοντες βράχους από **ένα** φυτό **Φραγκοσυκιάς Opuntia ficus indica** αντίστοιχα (δηλαδή συνολικά χρησιμοποιούνται **2 φυτά Φραγκοσυκιάς**, κάνοντας το όλο στυλ πιο φυσικό.

Τέλος, η κάλυψη του χώρου στο τελευταίο κομμάτι της συρμάτινης περίφραξης ολοκληρώνεται με φύτευση από άλλα δύο αναρριχώμενα φυτά **μιας Θουνβέργιας Thunbergia grandiflora** και **μιας Μπουκανβίλλιας άσπρης Bougainvillea «White»** που θα αναρριχηθούν πάνω στο σύρμα ενώ ανάμεσα τους τοποθετείται **μια Πικροδάφνη Nerium oleander** με ροζ άνθη. Η Θουνβέργια είναι ωραίο αναρριχώμενο, πολύ εύρωστο φυτό που στο τέλος του καλοκαιριού τα μακριά κλαδιά του φέρνουν όγκους από χωνοειδή λουλούδια που θυμίζουν τις Γλοξίνες, με ωραίο, μπλε χρώμα και κίτρινο λαιμό.

5.8. Κύρια είσοδος 2^{ου} σπιτιού

5.8.1. Παρτέρι μπροστά στην κύρια είσοδο του 2^{ου} σπιτιού

Για τη διαμόρφωση του μικρού παρτεριού που βρίσκεται μπροστά στην κύρια είσοδο του 2^{ου} σπιτιού (αριστερά του διαδρόμου) επιλέγεται μια σειρά από φυτά που παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον τα οποία περιγράφονται αναλυτικά παρακάτω. Η όψη που αποκτά το παρτέρι μέσα από τις φυτεύσεις αυτές φαίνεται στην **εικόνα 34**.

Αρχικά, ως πρώτη φύτευση δίπλα στο σπίτι επιλέγεται **μια Δουράντα Duranta variegata** (φύτευση που έχει περιγραφεί ξανά) για το ωραίο της φύλλωμα, την πλούσια και συνεχή ανθοφορία καθώς και για τους καλλωπιστικούς της καρπούς. Η ανάπτυξη του φυτού, για να μην δημιουργείται πρόβλημα στο διάδρομο, περιορίζεται με κλάδευμα. Αμέσως μετά, ακολουθεί **μια Βερόνικα (Ηβη) Veronica andersonii** «**Variegata**» ως μικρός θάμνος που συνδυάζεται χάρη στο ωραίο κιτρινοπράσινο φύλλωμά του με αυτό της Δουράντας και φέρει εντυπωσιακή ροζ ανθοφορία και δίπλα σε αυτήν ως εδαφοκάλυψη **ένα Γεράνι νάνα Pelargonium zonale** «**Nana**» ροζ χρώματος ανθέων.

Εικόνα 34. Φυτεύσεις που εφαρμόζονται στο παρτέρι μπροστά στην κύρια είσοδο του 2^{ου} σπιτιού.

Στη συνέχεια, φυτεύεται μια **Λαγκεστρέμια ινδική Lagerstroemia indica** «**Rubra Magnifica**» διαμορφωμένη σε θάμνο, για να καλύψει και να προσφέρει στο παρτέρι πλούσια, ζωηρόχρωμη, ροζ, σκούρα, σχεδόν κόκκινη, καλοκαιρινή ανθοφορία. Πρόκειται για εντυπωσιακό φυλλοβόλο θάμνο με φλοιό κορμού-βραχιόνων που ξεφλουδίζει και αφήνει επιφάνειες πολύ λείες. Φέρει φύλλα αντίθετα, ελλειπτικά-προμήκη (μήκους 4-8 εκ.), ανοιχτοπράσινα, γυαλιστερά που το φθινόπωρο παίρνουν κοκκινοκίτρινες αποχρώσεις. Τα άνθη της, εμφανίζονται από Ιούλιο έως Οκτώβριο, είναι δίπλα με κυματοειδή πέταλα και συγκροτούν φοβοειδείς ταξιανθίες μήκους (15-25 εκ.) στις άκρες των βλαστών του έτους.

Έπειτα, τοποθετείται μια **Κοφέα Kofoea spp.** για τα μικρά, άσπρα άνθη που προσφέρει ως χαμηλός θάμνος μπροστά από τη Λαγκεστρέμια και δίπλα σε αυτήν ως εδαφοκάλυψη ένα **Γεράνι νάνα Pelargonium zonale** «**Nana**» με πορτοκαλί άνθη αυτή τη φορά. Μετά από αυτά, ακολουθεί μια **Μυρτιά Myrthus communis** (τυπικό φυτό της Μεσογείου), προσφέροντας συμπαγή θαμνώδη εμφάνιση και αρωματίζοντας το χώρο μέσα από τα άνθη και τα φύλλα της. Στη συνέχεια, η διαμόρφωση του χώρου ολοκληρώνεται με εδαφοκάλυψη από μια **Λαντάνα Lantana sellowiana** «**Montevidensis**», ένα **Γεράνι νάνα Pelargonium zonale** «**Nana**» με κόκκινα άνθη και μια **Τζενεράλια Tzeneralia spp.** για το ωραίο φύλλωμα και τα κίτρινα άνθη της. Τέλος, ως πλαισίωμα των φυτεύσεων αυτών εφαρμόζεται επανάληψη από άλλη μια **Λαγκεστρέμια ινδική Lagerstroemia indica** «**Rosea Grassi**» με ροζ άνθη.

5.8.2. Παρτέρια δίπλα στην πισίνα του 2^{ου} σπιτιού

Η έκταση που βρίσκεται δίπλα στην πισίνα του 2^{ου} σπιτιού αποτελείται από δυο παρτέρια (ένα μεγάλο και ένα μικρό). Στην **εικόνα 35** φαίνεται η φυτική κάλυψη που εφαρμόζεται στην έκταση αυτή ενώ πιο κάτω περιγράφεται κάθε μια από τις φυτεύσεις που τοποθετείται στο αντίστοιχο παρτέρι της έκτασης.

Εικόνα 35. Φυτική κάλυψη που εφαρμόζεται στα παρτέρια δίπλα στην πισίνα του 2^{ου} σπιτιού (μεγάλο και μικρό παρτέρι).

5.8.2.1. Μεγάλο παρτέρι

Ιδιαίτερη φύτευση στο παρτέρι αυτό αποτελεί μια **Χαρουπιά Ceratonia siliqua** που τοποθετείται λίγα μέτρα μόλις από το σπίτι στο μεσαίο τμήμα του χώρου. Η ανάπτυξη του δένδρου, επειδή αυτό βρίσκεται κοντά στο σπίτι, περιορίζεται με κλάδευμα διατηρώντας την κόμη του στρογγυλή και προσέχοντας να μην προκαλείται εκ μέρους του σκίαση στις υπόλοιπες φυτεύσεις που ακολουθούν. Τα στρογγυλά, φωτεινά και δερματώδη φύλλα του καθώς προβάλλονται στον ανοιχτόχρωμο τοίχο του σπιτιού γίνονται ακόμη πιο ελκυστικά και δίνουν μια αίσθηση δροσιάς δίπλα στην πισίνα.

Κατά μήκος του διαδρόμου που ακολουθείται για να φτάσουμε από την κύρια είσοδο του 2^{ου} σπιτιού μέχρι τον εσωτερικό δρόμο κυκλοφορίας του συγκροτήματος κατοικιών επιλέγεται ως πρώτο επίπεδο φυτεύσεων μια σειρά από ενδιαφέροντα φυτά. Αρχίζοντας μπροστά από το παράθυρο του σπιτιού και χωρίς να εμποδίζεται η θέα από αυτό τοποθετείται ως εδαφοκάλυψη ένας **Κισσός Hedera helix** για τα ωραία, μικρά, μυτερά, έλλοβα, συμπαγή φύλλα του, με τις κίτρινες παρυφές, τις εμφανείς νευρώσεις και το ανοιχτοπράσινο κέντρο. Είναι αειθαλές, ξυλώδες φυτό με αυτοφυείς ρίζες που σχηματίζονται κατά ομάδες στο μέρος των στείρων κλαδιών που δεν εκτί-

θεται στο φως. Αξίζει να σημειωθεί ότι τα γόνιμα κλαδιά βλαστάνουν χωρίς να σχηματίζουν ρίζες και ανθίζουν μόνο αφού μεγαλώσουν αρκετά με ημισφαιρικές ταξιανθίες μικρών πρασινοκίτρινων λουλουδιών που τον επόμενο χρόνο θα δώσουν τους καρπούς.

Συνεχίζοντας, δίπλα στον Κισσό φυτεύεται ένα Πολυγάλα **Polygala myrtifolia** ένας χαριτωμένος, αειθαλής θάμνος, στρογγυλού σχήματος, με γκριζοπράσινα φύλλα θέλοντας να δοθεί στο χώρο συνεχή ροζ-πορφυρή ανθοφορία από Μάιο έως Οκτώβριο. Αμέσως μετά, τοποθετούνται κατά σειρά ένα Δενδρολίβανο **Rosmarinus officinalis** για τα ωραία αρωματικά του φύλλα καθώς και μια Τζενεράλια **Tzeneralia spp.** με μια Λαντάνα νάνα **Lantana camara** «Nana» κόκκινου χρώματος ανθέων για την εδαφοκάλυψη του χώρου. Τα φυτά αυτά (Τζενεράλια, Λαντάνα νάνα) έχουν διαφορετικό χρώμα και σχήμα φυλλώματος παρουσιάζοντας μια ενδιαφέρουσα ποικιλομορφία φυτεύσεων μπροστά από τη Χαρουπιά που αναφέρθηκε στην αρχή. Προχωρώντας πιο μπροστά εφαρμόζεται φύτευση από μια Γρεβιλλέα **Grevillea stenomera** ένα φυτό χαμηλής ανάπτυξης που προσφέρει ταυτόχρονα ωραία και ζωηρόχρωμη ανθοφορία. Έπειτα, ακολουθεί φύτευση από μια Ευφόρβια (Αγκάθι του Χριστού) **Euphorbia splendens**, λόγω της ιδιαίτερης χαρακτηριστικής εμφάνισης που παίρνουν τα φύλλα της κατά τα Χριστούγεννα αλλά και σε άλλες περιόδους του έτους. Είναι θαμνώδες είδος που μοιάζει και συχνά συγχέεται με τους κάκτους. Φέρει χαρακτηριστικά τετράγωνα, αγκαθωτά κλαδιά, φύλλα αειθαλή, λογχοειδή-ωοειδή και ταξιανθίες κόκκινες, πλάτους 5-6 εκ. που εμφανίζονται στο πάνω μέρος στελεχών και στην άκρη μακριών μίσχων. Είναι φυτό που σε καλές συνθήκες ανθίζει όλο το χρόνο. Τέλος, η διαμόρφωση που εφαρμόζεται κατά μήκος του διαδρόμου ολοκληρώνεται με φύτευση στο τελευταίο κομμάτι μιας Τζενεράλια **Tzeneralia spp.**, μιας Λαντάνα νάνα **Lantana camara** «Nana» με άσπρα άνθη και μιας Γρεβιλλέας **Grevillea mont tamborita** ως φυτά εδαφοκάλυψης. Ακόμη τοποθετείται μια Αγγελική νάνα **Pittosporum tobira** «Nanum» κοντά στον εσωτερικό δρόμο κυκλοφορίας.

Προχωρώντας στο μεσαίο τμήμα του παρτεριού (δεύτερο επίπεδο φυτεύσεων), πίσω από τον Κισσό τοποθετείται ένας θάμνος μιας Μπουκανβίλλιας **Bougainvillea mini thay**, για την πλούσια ανθοφορία της και το σκουροπράσινο φύλλωμα της το οποίο έρχεται σε αντίθεση με το ανοιχτό χρώμα του σπιτιού. Δίπλα της, ακολουθεί φύτευση από μια Γρεβιλλέα **Grevillea juniperina** που χάρη στο φύλλωμα της εκφράζει μια δυναμικότητα. Συνεχίζοντας τις φυτεύσεις στο μεσαίο τμήμα του παρτεριού, ακριβώς δίπλα στη Χαρουπιά και πίσω από τα φυτά εδαφοκάλυψης που αναφέρθηκαν παραπάνω (**Grevillea stenomera**, **Euphorbia splendens**, **Tzeneralia spp.**) φυτεύονται 2 Ελαίαγνοι **Elaeagnus pungens** «**Maculata Aurea**», ως διακοσμητικά φυτά. Τα μεγάλα τους φύλλα με τις κυματοειδείς παρυφές και τις χρυσοκίτρινες πινελιές είναι τα στοιχεία στα οποία οφείλουν την καλλωπιστική τους αξία. Τέλος, μπροστά σε αυτούς τοποθετείται μια Λαντάνα **Lantana sellowiana** «**Montevidensis**» ως εδαφοκάλυψη κοντά στο διάδρομο που ακολουθείται στο παρτέρι.

Έπειτα, καλύπτοντας το χώρο κατά μήκος του τσιμεντένιου τοιχίου (από τη μεριά που είναι η πισίνα), ολοκληρώνεται η διαμόρφωση του παρτεριού. Αρχικά, μπροστά από το παράθυρο τοποθετείται μια Σανσεβιέρια **Sansevieria futura**, για τα ωραία, όρθια, σαρκώδη, πράσινα φύλλα με τις εγκάρσιες, σταχτοπράσινες ραβδώσεις και τις κίτρινες παρυφές. Μετά από αυτήν, ακολουθεί εδαφοκάλυψη από μια Λαντάνα **Lantana sellowiana** «**Montevidensis**» με μωβ-ροζ άνθη με κίτρινη καρδιά. Έπειτα, φυτεύεται ένα Υπέρικο **Hypericum** «**Hidcote**» ένας ημιαειθαλής θάμνος με σφαιρικό σχήμα που χρησιμοποιείται για τα πολλά και μικρά κίτρινα άνθη που δίνει από Ιούλιο έως Οκτώβριο και δίπλα σε αυτό εφαρμόζεται επανάληψη άλλης μιας Λαντάνας **Lantana sellowiana** «**Montevidensis**». Συνεχίζοντας τις φυτεύσεις, πιο πέρα από τα φυτά μέχρι το διάδρομο χρησιμοποιούνται στο παρτέρι κατά σειρά ως εδαφοκαλύψεις μια Πορτουλακάρια **Portulacaria afra** (όμορφο φυτό με εντυπωσιακά άνθη), ένας Κισσός **Hedera helix**, ένα Κυδωνίαστρο μικρόφυλλο

Cotoneaster microphyllus καθώς και άλλος ένας Κισσός **Hedera helix** (φυτεύσεις που έχουν περιγραφτεί ξανά).

5.8.2.2. Μικρό παρτέρι

Στην αριστερή πλευρά του διαδρόμου που ακολουθείται για να φτάσουμε στην πισίνα του 2^{ου} σπιτιού εφαρμόζονται δύο φυτεύσεις. Αρχικά, τοποθετείται ένα Δενδρολίβανο έρπον **Rosmarinus officinalis** «Prostratus», ως εδαφοκάλυψη που προσφέρει ωραίο άρωμα. Έπειτα, φυτεύεται μια Καρίσσα **Carissa macrocarpa** ένας αειθαλής, αγκαθωτός θάμνος για να εμποδίσει την απευθείας είσοδο προς την πισίνα ερχόμενοι από τον εσωτερικό δρόμο κυκλοφορίας και να επιβάλλει τη χρήση του διαδρόμου.

5.9. Χώρος κάτω από την πισίνα του 2^{ου} σπιτιού

5.9.1. Μεγάλο παρτέρι δίπλα από τον εσωτερικό δρόμο κυκλοφορίας του συγκροτήματος κατοικιών

Αρχικά, ιδιαίτερη φύτευση στο μεγάλο παρτέρι κάτω από την πισίνα του 2^{ου} σπιτιού αποτελεί ένα μαύρο Πεύκο Αυστρίας **Pinus nigra austriaca** το οποίο τοποθετείται στο πιο πλατύ τμήμα του χώρου σχηματίζοντας κωνική κόμη με αρκετά γρήγορη ανάπτυξη. Τα κλαδιά του δένδρου βρίσκονται ντυμένα με μακριές, σκουραπράσινες βελόνες, διατεταγμένα σε κανονικά και κοντινά μεταξύ τους επίπεδα σε όλο το μήκος του κορμού. Έπειτα, κατά μήκος του πέτρινου τοιχίου αντιστήριξης και αρχίζοντας από το μικρότερο προς το μεγαλύτερο υψόμετρο ακολουθούν οι υπόλοιπες φυτεύσεις οι οποίες περιγράφονται αναλυτικά παρακάτω.

Συγκεκριμένα, πριν το Πεύκο φυτεύονται **2 φυτά Κοφέας Kofea spp.** (μια με άσπρα και μια με ροζ άνθη) ενώ ανάμεσά τους χρησιμοποιείται ένα ωραίο και μικρής ανάπτυξης αναρριχώμενο φυτό μια Μπουκανβίλλια **Bougainvillea** «Killie Campbell» για να αναρριχηθεί πάνω στο πέτρινο τοίχιο αντιστήριξης και να προσφέρει ανοιχτά ροζ βράκτεια χωρίς να εμποδίζει την ανάπτυξη των γύρω

φυτεύσεων. Συνεχίζοντας τις φυτεύσεις, μπροστά από τα παραπάνω φυτά (Κοφές και Μπουκανβίλλια) εφαρμόζεται εδαφοκάλυψη από μια Σάλβια θαμνώδης Salvia grahamii με έντονα, κόκκινα-ροζ άνθη και μια Λαντάνα νάνα Lantana camara «Nana» με κίτρινα άνθη. Δίπλα σε αυτά, σε μεγαλύτερη υψομετρική θέση ακολουθεί φύτευση από ένα Βιμπούρνο Viburnum tinus και ένα Υπέρικο Hypericum «Hidcote». Το Υπέρικο προσφέρει καλλωπιστική αξία που οφείλεται στο γεγονός ότι ανθίζει από Ιούλιο έως Οκτώβριο δηλαδή λίγους μήνες μετά την περίοδο άνθησης του Βιμπούρνου (Νοέμβριο έως Απρίλιο) δίνοντας κίτρινα άνθη. Στην **εικόνα 36** φαίνεται η όψη που αποκτά το μεγάλο παρτέρι δίπλα από τον εσωτερικό δρόμο κυκλοφορίας του συγκροτήματος κατοικιών μέσα από τις φυτεύσεις που εφαρμόζονται σε αυτό.

Εικόνα 36. Φυτεύσεις που εφαρμόζονται στο μεγάλο παρτέρι δίπλα από τον εσωτερικό δρόμο κυκλοφορίας του συγκροτήματος κατοικιών.

5.9.2. Μικρό παρτέρι δίπλα από τον εσωτερικό δρόμο κυκλοφορίας του συγκροτήματος κατοικιών

Στο μικρό παρτέρι κάτω από την πισίνα του 2^{ου} σπιτιού εφαρμόζεται ως μοναδική φύτευση μια Δουράντα Duranta variegata χαρίζοντας με τη σειρά της ωραίο, ανοιχτοπράσινο φύλλωμα, θαλασσιά άνθη, παρατεταμένη ανθοφορία από Ιούνιο έως Σεπτέμβριο και τσα-

μπιά με κίτρινους-πορτοκαλί καρπούς. Η εμφάνιση που αποκτά το παρτέρι μέσα από τη φύτευση αυτή φαίνεται στην **εικόνα 37**.

Εικόνα 37. Φύτευση που εφαρμόζεται στο μικρό παρτέρι δίπλα από τον εσωτερικό δρόμο κυκλοφορίας του συγκροτήματος κατοικιών.

5.10. Καθιστικό στον υπόγειο χώρο του 2^{ου} σπιτιού

Αρχικά, ο χώρος καλύπτεται με μίγμα χλοοτάπητα ανάμεσα σε ακανόνιστες πλάκες. Στη συνέχεια, η διαμόρφωση του χώρου ολοκληρώνεται με τοποθέτηση φυτεύσεων κατά μήκος του πέτρινου τοιχίου αντιστήριξης δίνοντας τελικά μια ολοκληρωμένη όψη στον κήπο η οποία φαίνεται στην **εικόνα 38**. Οι φυτεύσεις αυτές περιγράφονται αναλυτικά παρακάτω.

Εικόνα 38. Φυτικό υλικό που εφαρμόζεται στο καθιστικό στον υπόγειο χώρο του 2^{ου} σπιτιού.

Συγκεκριμένα, δεξιά από τα σκαλάκια που οδηγούν προς τον καταρράκτη και τα κατώτερα μέρη του συγκροτήματος κατοικιών φυτεύεται ένα **Υπέριχο Hypericum «Hidcote»** προσφέροντας κίτρινα λουλούδια από Ιούλιο-Οκτώβριο το οποίο ακολουθείται από μια υψηλότερη σφαιρική φύτευση ενός **Ελαίαγνου Elaeagnus × ebbingei** για τα ωραία, ωοειδή, φωτεινά πράσινα φύλλα του. Μετά τον Ελαίαγνο, τοποθετείται μια **Θουνβέργια Thunbergia grandiflora**, με σκοπό να κρεμαστούν τα μακριά κλαδιά της πάνω στο πέτρινο τοίχιο αντιστήριξης και να προσφέρουν άφθονα, χωνοειδή, μπλε λουλούδια με κίτρινο λαιμό. Έπειτα, μπροστά από όλα τα παραπάνω φυτά εφαρμόζεται εδαφοκάλυψη από μια **Λαντάνα Lantana sellowiana «Montevidensis»** με μωβ-ροζ άνθη με κίτρινη καρδιά και **2 Λαντάνες νάνα Lantana camara «Nana»** (μια με κίτρινα άνθη και μια με άσπρα άνθη) πετυχαίνοντας ταυτόχρονα πλούσια ανθοφορία αλλά και ποικιλία χρωμάτων.

Συνεχίζοντας τις φυτεύσεις κατά μήκος του πέτρινου τοιχίου αντιστήριξης, μετά τη Θουνβέργια επιλέγεται εδαφοκάλυψη από ενδιαφέροντα χαμηλά φυτά χωρίς να εμποδίζεται η θέα προς τη θάλασσα. Συγκεκριμένα, φυτεύονται **2 Μεσεμβριάνθεμα (Μπουζί) Mesembryanthemum spp.** και ανάμεσα τους μια **Λαντάνα νάνα Lantana camara «Nana»** με κίτρινα άνθη ενώ στη συνέχεια ακολουθούν μια **Λαντάνα Lantana sellowiana «Montevidensis»** και μια **Αγγελική νάνα Pittosporum tobira «Nanum»** (φυτεύσεις που έχουν περιγραφτεί ξανά). Έπειτα, τοποθετούνται **3 Βαμβακούλες Pelargonium peltatum** μια με μωβ, μια με κόκκινα και μια με πορτοκαλί άνθη κατά σειρά ενώ μετά από αυτές αφήνεται να κρεμαστεί στον τοίχο ένα **Γιουσούφάριο Jusufarium spp.** Στη συνέχεια, επαναλαμβάνεται φύτευση από άλλα **2 Μεσεμβριάνθεμα (Μπουζί) Mesembryanthemum spp.** καθώς και **2 Λαντάνες Lantana sellowiana «Montevidensis»** οι οποίες ανάμεσά τους φέρουν μια **Βαμβακούλα Pelargonium peltatum** με πορτοκαλί άνθη τονίζοντας περισσότερο τη σημασία τους στο χώρο.

Τέλος, ακολουθεί φύτευση από άλλη μια **Θουνβέργια Thunbergia grandiflora** για τον ίδιο λόγο που χρησιμοποιήθηκε η προηγούμενη ενώ μετά από αυτήν τοποθετούνται ως εδαφοκάλυψη μια **Αγγελική νάνα Pittosporum tobira** «Nanum», ένα **Μεσεμβριάνθεμο (Μπουζί) Mesembryanthemum spp.**, και μια **Βερβερίς Berberis thunbergii**.

5.11. Χώρος μπροστά από την αποθήκη στην οποία τοποθετούνται οι δεξαμενές νερού, η αντλία πίεσης και οι ηλεκτροβάνες για την τροφοδοσία άρδευσης του συγκροτήματος κατοικιών

Στο κέντρο του χώρου τοποθετείται ένα δένδρο **Ιβίσκου της Χαβάης Hibiscus rosa-sinensis** για τα ωραία, μεγάλα, κόκκινα άνθη του και το σκουροπράσινο, γυαλιστερό του φύλλωμα. Έπειτα, προχωρώντας πίσω από τον Ιβίσκο, παράλληλα με τον τοίχο του σπιτιού (αποθήκης) φυτεύεται μια σειρά από **3 Τριανταφυλλίες, μιας Rosa** «Polarstern», μιας **Rosa** «Kalinka» και μιας **Rosa** «Floran», με λευκά, σκούρα ροζ και φωτεινά πορτοκαλί άνθη αντίστοιχα για την πλούσια, παρατεταμένη και ιδιαίτερα εντυπωσιακή ανθοφορία τους. Ομοίως, δεξιά από τον Ιβίσκο (από την πλευρά του πέτρινου τοιχίου αντιστήριξης) τοποθετούνται άλλες **2 Τριανταφυλλίες, μια Rosa** «Geisha» και μια **Rosa** «Oklahoma» που φέρουν βαθιά κίτρινα και σκούρα κόκκινα άνθη αντίστοιχα ενώ ανάμεσα στον Ιβίσκο της Χαβάης και τις Τριανταφυλλίες αυτές τοποθετείται μια **Άνθεμις Anthemes hybrida** «Kelwayi» για να δώσει χρυσοκίτρινα λουλούδια από Μάιο έως Οκτώβριο. Μετά τις Τριανταφυλλίες και συγκεκριμένα στη γωνία που σχηματίζει το πέτρινο τοίχιο αντιστήριξης με τον τοίχο του σπιτιού φυτεύεται μια **Μπιγκόνια του ακρωτηρίου Bignonia capensis** για να αναρριχηθεί και να προσφέρει μόνιμα, γυαλιστερό φύλλωμα ενώ από Σεπτέμβριο μέχρι Νοέμβριο ωραία, κόκκινα-πορτοκαλί άνθη.

Συνεχίζοντας τις φυτεύσεις, πριν από τον Ιβίσκο τοποθετείται μια σειρά από **3 Κοφέες Kofea spp.** δύο με ροζ και μία με άσπρα άνθη ενώ μπροστά από αυτές ως μεσαία φύτευση τοποθετείται άλλη μια

Κοφέα Kofea spp. με άσπρα άνθη που δεξιά και αριστερά της φέρει αντίστοιχα μια **Περόβσκια Perowskia atriplicifolia** με μωβ-θαλασσί άνθη και μια **Βαμβακούλα Pelargonium peltatum** με μωβ άνθη. Ομοίως, μπροστά από αυτές φυτεύονται **2 Μεσεμβριάνθεμα (Μπουζί) Mesembryanthemum spp.** ενώ στη γωνιά του τοίχου αφήνεται να αναρριχηθεί ένα **Αιγόκλημα Lonicera japonica** «Halliana». Το Αιγόκλημα χαρακτηρίζεται από ανοιχτοπράσινο φύλλωμα, πολύ αρωματικά, σωληνοειδή, ασπροκίτρινα άνθη το καλοκαίρι και αργότερα έγχρωμους καρπούς.

Τέλος, ακολουθώντας το διάδρομο και φτάνοντας μέχρι την αποθήκη φυτεύεται σε πρώτο επίπεδο μια σειρά από ενδιαφέροντα φυτά. Αρχικά, τοποθετείται μια **Κοφέα Kofea spp.** με άσπρα άνθη, στη συνέχεια μια **Λαντάνα νάνα Lantana camara** «Nana» με κίτρινα άνθη, μια **Άνθεμις Anthemis hybrida** «Kalwayi», μια **Φελίτσια Felicia amelloides** ως εδαφοκάλυψη και στο βάθος μια **Τριανταφυλλιά Rosa** «New Baccara» για τα ωραία κόκκινα άνθη της. Στην εικόνα 39 φαίνεται η εμφάνιση που αποκτά ο χώρος μέσα από τις φυτεύσεις που αναφέρθηκαν παραπάνω.

Εικόνα 39. Φυτεύσεις που εφαρμόζονται στο χώρο μπροστά από την αποθήκη στην οποία τοποθετούνται οι δεξαμενές νερού, η αντλία πίεσης και οι ηλεκτροβάνες για την τροφοδοσία άρδευσης του συγκροτήματος κατοικιών.

5.12. Χώρος στην πίσω πλευρά του 2^{ου} σπιτιού

5.12.1. Παρτέρι από την αριστερή πλευρά του διαδρόμου βγαίνοντας από την πίσω πόρτα του 2^{ου} σπιτιού

Προχωρώντας κατά μήκος του πέτρινου τοιχίου αντιστήριξης, εφαρμόζονται οι πρώτες φυτεύσεις στο χώρο. Συγκεκριμένα, στη γωνία που σχηματίζει ο τοίχος του σπιτιού με το πέτρινο τοίχιο αντιστήριξης, φυτεύεται **μια Μπουκανβίλλια πυραμιδοειδής Bougainvillea glabra «Sanderiana Pyramidalis»**, προσφέροντας μωβ βράκτεια από Ιούνιο μέχρι Οκτώβριο. Η Μπουκανβίλλια έχει ωραία, γυαλιστερά, ωσειδή, πράσινα φύλλα τα οποία έρχονται σε αντίθεση με τα ωσειδή-λογχοειδή φύλλα ενός φυτού **Πολυγόνι Polygonum baldschuanicum** που τοποθετείται δίπλα της στο οποίο τα φύλλα γίνονται κόκκινα-μπρούτζινα το φθινόπωρο. Το Πολυγόνι είναι θαμνώδες αναρριχώμενο, πολύκλαδο, ταχύς ανάπτυξης, φυλλοβόλο φυτό το οποίο ανθίζει από Ιούλιο μέχρι Σεπτέμβριο δίνοντας πολυάριθμα μα πολύ μικρά, άσπρα λουλούδια με αποχρώσεις πράσινες και ροζ.

Ακολουθώντας, μετά το Πολυγόνι εφαρμόζεται φύτευση από **μια Φραγκοσουκιά Opuntia ficus indica** λόγω της χαρακτηριστική της εμφάνισης ενώ λίγο πιο πέρα εφαρμόζεται εδαφοκάλυψη από **2 Φίκους Ficus repens** που ανάμεσα τους φέρουν ως κεντρικό φυτό ένα άλλο παχύφυτο, **μια Αγάβη Agave Americana «Marginata»**. Η Αγάβη είναι πολυετές παχύφυτο με πολλά (μέχρι 30) και μεγάλα (μήκους 1,30-1,80 μ., πλάτους 0,15-0,30 μ.) σαρκώδη, λογχοειδή φύλλα (όρθια προς το κέντρο του φυτού, καμπυλωτά προς την περιφέρεια) που σχηματίζουν ισχυρή τούφα. Τα φύλλα της έχουν δαντελωτές-αγκαθωτές παρυφές, ισχυρό αγκάθι στην κορυφή και χρώμα γκριζωπό με κίτρινες και άσπρες παρυφές σε όλο το μήκος. Σε ηλικία 10-30 χρόνων, αναπτύσσεται από το κέντρο της τούφας δυνατό και υψηλό (6-10 μ.) ανθοφόρο στέλεχος που διαρκεί 1-2 μήνες και στο πάνω μέρος του φέρει (Απρίλιο έως Ιούνιο) μικρές διακλαδώσεις με κιτρι-

νόλευκα άνθη. Όταν δέσουν οι καρποί, το φυτό πεθαίνει αλλά στη βάση αναπτύσσονται ανανεωτικές παραφυάδες.

Συνεχίζοντας τις φυτεύσεις, κατά μήκος του πέτρινου τοιχίου αντιστήριξης, δίπλα στην Αγάβη αφήνεται να αναρριχηθεί πάνω στο τοίχιο μια **Θουνβέργια Thunbergia grandiflora** (φύτευση που έχει περιγραφτεί ξανά) ενώ μπροστά από αυτήν τοποθετείται ως εδαφοκάλυψη μια **Φελίτσια Felicia amelloides**. Έπειτα, ακολουθεί επανάληψη φυτεύσεων από μια **Αγάβη Agave americana** «Margrinata» και ένα **Πολυγόνη Polygonum baldschuanicum** τονίζοντας έτσι τη σημασία τους στο χώρο.

Ομοίως, μπροστά από τα παραπάνω φυτά, ακολουθούν και οι υπόλοιπες φυτεύσεις για τη διαμόρφωση του παρτεριού. Αρχικά, στην πίσω πόρτα του σπιτιού, δίπλα από τα σκαλάκια φυτεύεται ένα **Βιμπούρνο Viburnum tinus** (φύτευση που έχει περιγραφτεί ξανά), ενώ ακολουθώντας το διάδρομο του χώρου εφαρμόζεται κατά σειρά εδαφοκάλυψη από μια **Φελίτσια Felicia amelloides**, μια **Λαντάνα Lantana camara** με κοκκινοκίτρινα άνθη και από 3 **Λαντάνες νάνα Lantana camara** «Nana» δύο με άσπρα και μιας με κίτρινα άνθη (μεσαίας). Πιο πέρα, φτάνοντας μπροστά από τη δεύτερη Αγάβη (κατά τη σειρά που αναφέρθηκε παραπάνω), τοποθετείται μια **Λαντάνα Lantana camara** με κοκκινοκίτρινα άνθη. Στη συνέχεια, προχωρώντας κατά μήκος πάλι του διαδρόμου εφαρμόζεται φύτευση από μια **Πικροδάφνη Nerium oleander** με ροζ άνθη η οποία κλαδεύεται, μια **Φραγκοσουκιά Opuntia ficus indica** (μπροστά από το δεύτερο Πολυγόνη) και τέλος μια **Λαντάνα νάνα Lantana camara** «Nana» με κίτρινα άνθη. Η όψη που αποκτά το παρτέρι μέσα από τις παραπάνω φυτεύσεις φαίνεται στην **εικόνα 40**.

Εικόνα 40. Φυτεύσεις που εφαρμόζονται στο παρτέρι από την αριστερή πλευρά του διαδρόμου βγαίνοντας από την πίσω πόρτα του 2^{ου} σπιτιού.

5.12.2. Παρτέρι από τη δεξιά πλευρά του διαδρόμου βγαίνοντας από την πίσω πόρτα του 2^{ου} σπιτιού

Ιδιαίτερη φύτευση στο παρτέρι αυτό αποτελεί ένα κρεμοκλαδές Πεύκο των Ιμαλαΐων *Pinus excelsa* το οποίο γρήγορα παίρνει σχήμα πυραμίδας και χαρίζει πλούσια διακοσμητική εμφάνιση μέσα από τις μακρύτερες σε σχέση με άλλα Πεύκα κρεμαστές, τεφρογάλανες βελόνες του. Έπειτα, περιμετρικά από το Πεύκο εφαρμόζεται μια σειρά από ενδιαφέρουσες φυτεύσεις οι οποίες αναφέρονται παρακάτω δημιουργώντας τελικά ένα ολοκληρωμένο φυτικό πλαίσιο.

Συγκεκριμένα, ξεκινώντας από τα σκαλάκια του 2^{ου} σπιτιού και ακολουθώντας το διάδρομο του χώρου επιλέγεται στο πρώτο κομμάτι του εδαφοκάλυψη από 2 Λαντάνες νάνα *Lantana camara* «Nana» μιας με άσπρα και μιας με κίτρινα άνθη. Έπειτα, προχωρώντας προς τα κάτω για το καθιστικό, στον υπόγειο χώρο του 2^{ου} σπιτιού τοποθετείται μια Μυρτιά *Myrthus tarentina* και μια Λαντάνα *Lantana camara* με κοκκινοκίτρινα άνθη (φυτεύσεις που έχουν περιγραφεί ξανά).

Στη συνέχεια, η διαμόρφωση του παρτεριού ολοκληρώνεται με φυτεύσεις κατά μήκος του πέτρινου τοιχίου αντιστήριξης. Ως πρώτη φύτευση, στη γωνία δίπλα από τα σκαλάκια επιλέγεται μια Κουμαριά *Arbutus unedo*. Πρόκειται για φύτευση που το γυαλιστερό πρά-

σινο της φύλλωμα το χειμώνα παίρνει κόκκινες αποχρώσεις δημιουργώντας αντίθεση με το λαμπερό πράσινο φύλλωμα μιας **Μπιγκόνιας του ακρωτηρίου Bignonia capensis** που την ακολουθεί.

Μετά τη Μπιγκόνια τοποθετείται μια **Λαντάνα Lantana camara** με κοκκινοκίτρινα άνθη ενώ μπροστά τους ένας **Ιβίσκος συριακός Hibiscus syriacus** με άσπρα άνθη προσφέροντας μαζί πλούσια ανθοφορία. Από τις φυτεύσεις αυτές, η Λαντάνα προηγείται σε περίοδο άνθησης (Μάιο έως Ιούλιο, λιγότερο το φθινόπωρο) και ακολουθούν η Μπιγκόνια του ακρωτηρίου και ο Ιβίσκος συριακός (Ιούλιο έως Οκτώβριο). Τέλος, προχωρώντας προς τα κάτω ακολουθείται φύτευση από ένα **Πολυγόνη Polygonum baldschuanicum** και ένα **Φίκο Ficus repens** για να αναρριχηθούν και να καλύψουν το πέτρινο τοίχιο αντιστήριξης. Η εμφάνιση που αποκτά το παρτέρι μέσα από τις παραπάνω φυτεύσεις φαίνεται στην **εικόνα 41**.

Εικόνα 41. Φυτεύσεις που εφαρμόζονται στο παρτέρι από τη δεξιά πλευρά του διαδρόμου βγαίνοντας από την πίσω πόρτα του 2^{ου} σπιτιού.

5.12.3. Παρτέρι από τη μεριά που βρίσκεται το συγκρότημα κατοικιών του Ι. Χαροντάκη

Αρχικά, ξεκινώντας από το μεγαλύτερο υψόμετρο του παρτεριού και συγκεκριμένα μέσα στο πλαίσιο που δημιουργείται από τους υπάρχοντες βράχους της περιοχής, φυτεύονται **2 Φραγκοσυκιές Opuntia ficus indica**, λόγω της χαρακτηριστικής τους εμφάνισης,

πετυχαίνοντας η όλη όψη να μοιάζει πιο φυσική. Έπειτα, πίσω και ανάμεσα από αυτές, αφήνεται να αναρριχηθεί πάνω στη συρμάτινη περίφραξη ένας Παρθενοκισσός **Parthenocissus quinquefolia**, για την καλλωπιστική αξία που έχουν τα φύλλα του τα οποία το φθινόπωρο γίνονται κίτρινα-πορτοκαλί, μετά κόκκινα και πριν πέσουν πορφυρά.

Στη συνέχεια, προχωρώντας υψομετρικά πιο κάτω (μετά τους βράχους) φυτεύεται μια Πικροδάφνη **Nerium oleander** με ροζ άνθη η ανάπτυξη της οποίας περιορίζεται με κλάδευμα και μια Λαντάνα **Lantana camara** με κοκκινοκίτρινα άνθη για να προσφέρουν ωραία, πλούσια και παρατεταμένη ανθοφορία (συνδυασμός φυτών που έχει αναφερθεί ξανά). Έπειτα, μπροστά από τα φυτά αυτά, δίπλα στο διάδρομο φυτεύεται αντίστοιχα ένας Φίκος **Ficus repens** και ένα Υπέρικιο **Hypericum «Hidcote»** ενώ ως υψηλότερη φύτευση πίσω από την Πικροδάφνη επιλέγεται μια Μπουκανβίλλια ροζ **Bougainvillea glabra** για να αναρριχηθεί πάνω στη συρμάτινη περίφραξη. Ομοίως, πιο πέρα από τις παραπάνω φυτεύσεις τοποθετείται μια Μπουκανβίλλια άσπρη **Bougainvillea «White»** για τον ίδιο λόγο ενώ μετά από αυτήν ακολουθεί επανάληψη από μια Φραγκοσουκιά **Opuntia ficus indica** και μια Λαντάνα **Lantana camara** με κοκκινοκίτρινα άνθη που πίσω τους φέρουν ένα Παρθενοκισσό **Parthenocissus quinquefolia**. Η επανάληψη έχει ως σκοπό να τονιστεί περισσότερο η σημασία των φυτεύσεων αυτών στο χώρο.

Στο τελευταίο κομμάτι του παρτεριού, μπροστά στο διάδρομο φυτεύεται μια Πικροδάφνη **Nerium oleander** με ροζ άνθη η οποία αφήνεται να αναπτυχθεί ελεύθερα και πίσω της άλλη μια Μπουκανβίλλια ροζ **Bougainvillea glabra** για να αναρριχηθεί πάνω στη συρμάτινη περίφραξη. Μετά από αυτά, ακολουθεί ένας Σχίνος **Pistachia lentiscus** ο οποίος προϋπήρχε στο παρτέρι και αποφασίστηκε να διατηρηθεί και στο νέο κηποτεχνικό σχέδιο. Πρόκειται για αειθαλές, με όρθιο σχήμα, τυπικό φυτό της μεσογειακής χλωρίδας που φέρει σύνθετα, ωοειδή, δερματώδη φύλλα. Τα λουλούδια του είναι άσπρα σε βότρυς ενώ οι καρποί του κόκκινοι και εμφανίζονται από φθινόπωρο

έως χειμώνα. Στην **εικόνα 42** φαίνεται η όψη που αποκτά το παρτέρι μέσα από τις παραπάνω φυτεύσεις που περιγράφηκαν σε αυτό.

Εικόνα 42. Φυτεύσεις που εφαρμόζονται στο παρτέρι από τη μεριά που βρίσκεται το συγκρότημα κατοικιών του Ι. Χαροντάκη.

5.12.4. Κεντρικό παρτέρι

Στο παρτέρι αυτό, επειδή υπάρχουν αρκετοί βράχοι, η επιλογή των φυτεύσεων βασίζεται κυρίως σε ωραία παχύφυτα. Συγκεκριμένα, τα παχύφυτα που χρησιμοποιούνται είναι φυτά Αγάβης Agave ferox, Agave americana, Agave americana «Marginata» και Φραγκοσυκιάς Opuntia ficus indica, τα οποία πρωτοστατούν ανάμεσα στις υπόλοιπες φυτεύσεις. Αναλυτική περιγραφή για τις φυτεύσεις που εφαρμόζονται στο παρτέρι αναφέρεται παρακάτω. Στην **εικόνα 43** φαίνεται η όψη που αποκτά το κεντρικό παρτέρι μέσα από τις φυτεύσεις αυτές.

Εικόνα 43. Φυτεύσεις που εφαρμόζονται στο κεντρικό παρτέρι.

Αρχικά, ακολουθώντας το διάδρομο που οδηγεί προς τη μεριά που βρίσκεται το συγκρότημα κατοικιών του Ι. Χαροντάκη, εφαρμόζεται κατά σειρά σε πρώτο επίπεδο φύτευση από **μια Δουράντα Duranta variegata** για την ωραία της εμφάνιση, **ένα Τεύκριο καρποφόρο Teucrium fruticans** για το πυκνό, πρασινοτεφρό του φύλλωμα και **μια Λαντάνα Lantana camara** με άσπρα άνθη για την πλούσια και παρατεταμένη ανθοφορία της. Το Τεύκριο είναι αειθαλής θάμνος με πολλούς, λεπτούς βλαστούς και κόμη σχεδόν σφαιρική, καθιστή στο έδαφος. Τα φύλλα του είναι απλά, χνουδωτά, πρασινοτεφρά και εμφανίζονται κατά εναλλαγή ενώ τα άνθη του είναι μοναχικά, μικρά, μπλε-μωβ σε επάκριους βότρυς με περίοδο εμφάνισης από Ιούνιο έως Σεπτέμβριο.

Συνεχίζοντας τις φυτεύσεις, στο μεσαίο τμήμα του παρτεριού, πίσω από τη Δουράντα και το Τεύκριο εφαρμόζεται αντίστοιχα κάλυψη από ενδιαφέροντα φυτά. Αρχικά, τοποθετούνται **μια Αγάβη Agave ferox** προβάλλοντας τα ανερχόμενα, πράσινα φύλλα της που φέρουν αγκάθια στις κυρτές άκρες και **ένας Φίκος Ficus repens** για εδαφοκάλυψη. Ομοίως, πιο κάτω από την Αγάβη αυτή και το Φίκο ακολουθούν αντίστοιχα για τον ίδιο λόγο φυτεύσεις από **μια Βερβερίς Berberis thunbergii** (φυτό που μοιάζει με τη Berberis thunbergii «Atropurpurea») με φύλλα σκουροπράσινα που γίνονται έντονα κίτρινα και πορφυρά το φθινόπωρο καθώς και **μια Λαντάνα νάνα Lan-**

tana camara «Nana» με κίτρινα άνθη. Μετά από αυτές, τοποθετείται μια Φραγκοσυκιά **Opuntia ficus indica** για την εντυπωσιακή της εμφάνιση αλλά και για τους ωραίους καρπούς που φέρει και δίπλα της φυτεύεται άλλος ένας Φίκος **Ficus repens**. Αργότερα, τις φυτεύσεις αυτές διαδέχονται μια Λαντάνα **Lantana camara** με κοκκινοκίτρινα άνθη, μια Αγάβη **Agave americana** με γλαυκοπράσινα, ανερχόμενα, σαρκώδη φύλλα με αγκαθωτή κορυφή και παρυφές καθώς και άλλη μια Βερβερίς **Berberis thunbergii**. Τέλος, φτάνοντας στο κατώτερο υψομετρικά κομμάτι του μεσαίου τμήματος, φυτεύονται μια Λαντάνα **Lantana camara** με κοκκινοκίτρινα άνθη, μια Δουράντα **Duranta variegata**, μια Αγάβη **Agave americana** «Marginata» και μια Μπουκανβίλλια **Bougainvillea mini thay** (φυτεύσεις που έχουν περιγραφτεί ξανά).

Παράλληλα, πιο πίσω από τη Λαντάνα με τα άσπρα άνθη που αναφέρθηκε παραπάνω, επαναλαμβάνεται φύτευση κατά σειρά από μια Αγάβη **Agave americana**, μια Δουράντα **Duranta variegata** και μια Φραγκοσυκιά **Opuntia ficus indica** τονίζοντας περισσότερο τη σημασία τους στο χώρο. Έπειτα, δίπλα σε αυτές προς τη μεριά που βρίσκεται το συγκρότημα κατοικιών του Ι. Χαροντάκη, φυτεύονται σε πρώτο επίπεδο ως προς το διάδρομο 2 Λαντάνες **Lantana camara** με κοκκινοκίτρινα άνθη και ανάμεσά τους μια Φελίτσια **Felicia amelloides**. Πιο κάτω, συναντάται μια υπάρχουσα φύτευση από ένα Σχίνο **Pistachia lentiscus** η οποία διατηρείται και στο νέο κηποτεχνικό σχέδιο περιορίζοντας την ανάπτυξή της με κλάδεμα.

Τέλος, ακολουθώντας το διάδρομο που οδηγεί προς το καθιστικό στον υπόγειο χώρο του 2^{ου} σπιτιού, εφαρμόζεται κάλυψη του χώρου από ενδιαφέρουσες φυτεύσεις. Συγκεκριμένα, ως εδαφοκάλυψη τοποθετούνται αρχικά μια Λαντάνα **Lantana camara** «Nana» με κίτρινα άνθη, μια Βερβερίς **Berberis thunbergii**, μια Λαντάνα **Lantana camara** με κοκκινοκίτρινα άνθη και μια Φελίτσια **Felicia amelloides**. Έπειτα, δίπλα στη Φελίτσια φυτεύεται μια Αγάβη **Agave americana** «Marginata» προβάλλοντας τη μορφή της δίπλα στο διάδρομο ενώ πιο κάτω ακολουθεί μια Λαντάνα **Lantana**

camara με κοκκινοκίτρινα άνθη που σε δεύτερο επίπεδο φέρει ένα **Κύτισο Cytisus racemosus** και μια **Αγάβη Agave ferox**. Ο Κύτισος χαρακτηρίζεται για το αψιδωτό του σχήμα με τα κρεμούμενα κλαδιά που φέρουν σύνθετα φύλλα και μεγάλα χρυσοκίτρινα άνθη από Ιανουάριο έως Μάρτιο. Στο τέλος του διαδρόμου και κοντά σε αυτόν, τοποθετείται για εδαφοκάλυψη μια **Βερβερίς Berberis thunbergii**.

5.12.5. Κατώτερο υψομετρικά παρτέρι (δίπλα από το καθιστικό που βρίσκεται στον υπόγειο χώρο του 2^{ου} σπιτιού)

Αρχικά, επιλέγεται ως κεντρική φύτευση ένα **κρεμοκλαδές Πεύκο των Ιμαλαΐων Pinus excelsa** (φύτευση που περιγράφηκε παραπάνω) και στη συνέχεια περιμετρικά από αυτό τοποθετούνται τα υπόλοιπα φυτά.

Συγκεκριμένα, στο βάθος του παρτεριού, πίσω από το παραπάνω Πεύκο και ειδικότερα πριν από τη Μπουκανβίλλια **Bougainvillea mini thay** που τοποθετήθηκε στο κατώτερο υψομετρικά κομμάτι του μεσαίου τμήματος του κεντρικού παρτεριού φυτεύονται **2 Αγάβες Agave americana «Marginata»** ως αρχιτεκτονικά φυτά που συνδέονται με τα άλλα παχύφυτα που χρησιμοποιήθηκαν στο παρτέρι αυτό (εικόνα 44). Δίπλα στις Αγάβες τοποθετείται ένας **Κύτισος Cytisus racemosus** (φύτευση που έχει περιγραφεί ξανά) ενώ κατά μήκος του πέτρινου τοιχίου αντιστήριξης ακολουθεί εναλλαγή σχημάτων από ένα **Μυόπωρο Myoporum punctatum** (σφαιρικού σχήματος) για το πλούσιο και πυκνό του φύλλωμα καθώς και μια **Μπουκανβίλλια πυραμιδοειδής Bougainvillea glabra «Sanderiana Pyramidalis»** για τα πλούσια, μωβ–πορφυρά και φωτεινά της βράκτεια φύλλα.

Εικόνα 44. Φυτεύσεις που εφαρμόζονται στο κατώτερο υψομετρικά παρτέρι (δίπλα από το καθιστικό που βρίσκεται στον υπόγειο χώρο του 2^{ου} σπιτιού) και συνδέονται με τα άλλα παχύφυτα που αναφέρθηκαν στο κεντρικό παρτέρι.

Στη συνέχεια, για τη διαμόρφωση του χώρου από τις Αγάβες μέχρι το διάδρομο εφαρμόζεται φύτευση κατά σειρά από **ένα Υπέρικο Hypericum «Hidcote»** για τα άφθονα κίτρινα άνθη του, **μια Αγάβη Agave americana «Mediopicta»** για το κομψό της σχήμα και **ένα Φίκο Ficus repens** ως εδαφοκάλυψη. Η Αγάβη Agave americana «Mediopicta» είναι παχύφυτο που χαρακτηρίζεται για τα φύλλα της τα οποία φέρουν πλατιά, επιμήκη, άσπρη-κρεμ γράμμωση και πράσινες παρυφές. Ομοίως, μετά το Φίκο και ακολουθώντας το διάδρομο τοποθετείται σε πρώτο επίπεδο συμπαγής φύτευση από **μια Μυρτιά Myrthus tarentina** δίνοντας σκουροπράσινο φύλλωμα, λευκά άνθη και ανοιχτοπράσινες ράγες. Έπειτα, εφαρμόζεται εδαφοκάλυψη από **μια Λαντάνα Lantana sellowiana «Montevidensis»** με μωβ-ροζ άνθη με κίτρινη καρδιά και **μια Λαντάνα νάνα Lantana camara «Nana»** με άσπρα άνθη.

Τέλος, πριν από το Πεύκο επιλέγεται μια ομάδα από **4 Βιόλες Viola tulbaghia** για να δώσει ωραίο φύλλωμα και ανοιχτά μωβ άνθη ενώ μπροστά από αυτές τοποθετείται **μια Λαντάνα νάνα Lantana camara «Nana»** με άσπρα άνθη καθώς και **ένα Υπέρικο Hypericum «Hidcote»** ως επανάληψη. Έπειτα, κατά μήκος του πέτρινου τοιχίου τοποθετούνται **2 Μπουκανβίλλιες ροζ Bougainvillea glabra** για να

κρεμαστούν πάνω του και να προσφέρουν πλούσια ανθοφορία και ανάμεσά τους ένα Ίλεξ **Plex aquifolium** «**Ferox Aurea**» για το εντυπωσιακό του φύλλωμα, ολοκληρώνοντας το σχέδιο φυτεύσεων.

5.13. Χώρος με μεγάλες υψομετρικές διαφορές (προς τη μεριά που βρίσκεται το συγκρότημα κατοικιών του Ι. Χαροντάκη

Αρχικά, ο χώρος με τις μεγάλες υψομετρικές διαφορές καθαρίζεται από τυχόν ζιζάνια και ξένες ύλες (πέτρες, φυτικά υπολείμματα κτλ) ενώ παράλληλα διατηρούνται στο νέο κηποτεχνικό σχέδιο οι υπάρχουσες φυτεύσεις που έχουν ενδιαφέρον. Συγκεκριμένα, αρχίζοντας από το μεγαλύτερο υψόμετρο του χώρου, δίπλα από το διάδρομο διατηρείται φύτευση από **4 Σχίνους Pistachia lentiscus** (φύτευση που έχει περιγραφεί ξανά). Ομοίως, στα πέτρινα χτίσματα ακολουθούν τα δένδρα **μιας Χαρουπιάς Ceratonia siliqua** η οποία κλαδεύεται περιορίζοντας την ανάπτυξη της και **2 Ελιών Olea europea sativa**. Έπειτα, δίπλα στις φυτεύσεις αυτές (Χαρουπιά και Ελιές) διατηρούνται άλλοι **3 Σχίνοι Pistachia lentiscus** (ένας δίπλα από κάθε φύτευση). Προχωρώντας σε χαμηλότερο υψόμετρο από το παραπάνω, διασώζονται πάλι φυτεύσεις από **3 Σχίνους Pistachia lentiscus** η ανάπτυξη των οποίων περιορίζεται από τους υπάρχοντες βράχους της περιοχής αλλά και από το κλάδευμα το οποίο τους εφαρμόζεται. Φτάνοντας στο κατώτερο τμήμα του χώρου διατηρούνται άλλοι **3 Σχίνοι Pistachia lentiscus** οι οποίοι όμως αναπτύσσονται κανονικά.

Στη συνέχεια, αφού καθοριστούν όλα τα υπάρχοντα φυτά που διατηρούνται και στο νέο κηποτεχνικό σχέδιο, ολοκληρώνεται η διαμόρφωση του χώρου με εφαρμογή των υπόλοιπων φυτεύσεων. Έτσι, πριν από τους 4 Σχίνους που διατηρήθηκαν στο μεγαλύτερο υψόμετρο του χώρου, εφαρμόζεται αρχικά φύτευση από **2 Πικροδάφνες Nerium oleander** με ροζ άνθη για την πλούσια ζωηρόχρωμη και καλοκαιρινή ανθοφορία τους. Η πρώτη από τις Πικροδάφνες τοποθετείται μπροστά στο διάδρομο ενώ η δεύτερη πιο πίσω από αυτή. Έπειτα, από την άλλη πλευρά του διαδρόμου εκτελείται φύτευση από **μια Φραγκοσκιά Opuntia ficus indica** πετυχαίνοντας σύνδεση του χώ-

ρου με τις φυτεύσεις που φαίνονται στην **εικόνα 42** και δίπλα της για τον ίδιο λόγο **μια Λαντάνα Lantana camara** με κοκκινοκίτρινα άνθη και **μια Πικροδάφνη Nerium oleander** με ροζ άνθη.

Ακολουθως, για την κάλυψη της θέας από το συγκρότημα κατοικιών του Ι. Χαροντάκη προς το χώρο αυτό, εφαρμόζεται φύτευση μιας σειράς από αναρριχώμενα φυτά. Συγκεκριμένα, αρχίζοντας από το μεγαλύτερο και προχωρώντας προς το μικρότερο υψόμετρο του χώρου, κατά μήκος της συρμάτινης περίφραξης φυτεύονται κατά σειρά τα ακόλουθα φυτά: **2 Παρθενοκισσοί Parthenocissus quinquefolia**, που ανάμεσά τους φέρουν **μια Μπουκανβίλλια κόκκινη Bougainvillea** «Scarlet O' Hara», **3 Παρθενοκισσοί Parthenocissus quinquefolia**, **μια Θουνβέργια Thunbergia grandiflora** και τέλος άλλοι **2 Παρθενοκισσοί Parthenocissus quinquefolia** (φυτεύσεις που έχουν περιγραφτεί ξανά). Στην **εικόνα 45** φαίνεται η εμφάνιση που αποκτά ο χώρος με τις μεγάλες υψομετρικές διαφορές μέσα από τις παραπάνω φυτεύσεις.

Εικόνα 45. Φυτεύσεις που εφαρμόζονται στο χώρο με τις μεγάλες υψομετρικές διαφορές (προς τη μεριά που βρίσκεται το συγκρότημα κατοικιών του Ι. Χαροντάκη).

Τέλος, φτάνοντας στο κατώτερο υψομετρικό τμήμα αυτής της έκτασης, κατά μήκος του πέτρινου τοιχίου αντιστήριξης που χωρίζει το χώρο αυτό με το μεγάλο χώρο συγκέντρωσης, τοποθετούνται **3 Φίκοι Ficus wiandi** για την ωραία τους εμφάνιση και ανάμεσά τους

ως εδαφοκάλυψη **3 Παρθενοκισσοί Parthenocissus quinquefolia**. Συγκεκριμένα, ανάμεσα στον πρώτο και το δεύτερο Φίκο φυτεύονται οι δύο από τους Παρθενοκισσούς ενώ ανάμεσά στο δεύτερο και το τρίτο ακολουθεί ο τελευταίος. Οι φυτεύσεις αυτές φαίνονται αναλυτικότερα στην **εικόνα 46**.

Εικόνα 46. Φυτεύσεις που εφαρμόζονται στο κατώτερο υψομετρικό τμήμα του χώρου με τις μεγάλες υψομετρικές διαφορές (προς τη μεριά που βρίσκεται το συγκρότημα κατοικιών του Ι. Χαροντάκη).

5.14. Χώρος κάτω από το καθιστικό που κατασκευάστηκε στο υπόγειο του 2^{ου} σπιτιού

Αρχικά, στο χώρο διατηρούνται οι υπάρχουσες φυτεύσεις από **4 Σχίνους Pistachia lentiscus** καθώς και μια σειρά από **6 Ελιές Olea europea sativa** που παρατηρούνται κατά μήκος του χαμηλού πέτρινου τοιχίου αντιστήριξης. Στη συνέχεια, ως επιπλέον φύτευση εφαρμόζεται στο νέο κηποτεχνικό σχέδιο **ένας Πλάτανος σφενδαμόφυλλος Platanus acerifolia** ο οποίος τοποθετείται μπροστά από το υψηλό πέτρινο τοιχίο αντιστήριξης και κοντά στην κατασκευή του καταρράκτη με την οποία συνδέεται προσφέροντας ξεχωριστό ενδιαφέρον στο χώρο (φύτευση που έχει περιγραφτεί ξανά). Στην **εικόνα 47** φαίνεται το φυτικό υλικό που χρησιμοποιείται στο χώρο κάτω από το καθιστικό που κατασκευάστηκε στο υπόγειο του 2^{ου} σπιτιού.

Εικόνα 47. Φυτικό υλικό που χρησιμοποιείται στο χώρο κάτω από το καθιστικό που κατασκευάστηκε στο υπόγειο του 2^{ου} σπιτιού.

5.15. Ελαιώνας

Στο χώρο αυτό δεν εφαρμόζεται κάποια επιπλέον φύτευση απλώς διατηρούνται οι **10 Ελιές *Olea europaea sativa*** που προϋπήρχαν πριν από τη δική μας παρέμβαση. Στην **εικόνα 48** φαίνεται το φυτικό υλικό που χρησιμοποιείται στον ελαιώνα.

Εικόνα 48. Φυτικό υλικό που χρησιμοποιείται στον ελαιώνα.

5.16. Αμπελώνας

Στη μικρή αυτή έκταση τοποθετούνται **9 Αμπέλια *Vitis spp.*** τα οποία αφήνονται να απλώσουν είτε πάνω στο πέτρινο τοιχίο αντιστή-

ριξης είτε πάνω στη πέργκολα που θα κατασκευαστεί αργότερα στο καθιστικό με το υπαίθριο BAR. Οι φυτεύσεις αυτές φαίνονται στην **εικόνα 49**.

Εικόνα 49. Φυτεύσεις που εφαρμόζονται στον αμπελώνα.

5.17. Μικρός κεντρικό χώρος

Αρχικά, στη μέση του χώρου φυτεύεται για να προβάλλει την ωραία της εμφάνιση μια **Ελιά Olea europea sativa**. Έπειτα κάτω από το δένδρο ακολουθούν φυτεύσεις από **4 Βερόνικες (Ηβη) Veronica andersonii «Variegata»** ενώ γύρω από αυτές τοποθετούνται **2 Αγγελικές νάνα Pittosporum tobira «Nanum»**.

5.18. Καθιστικό με υπαίθριο BAR κάτω από πέργκολα που προσφέρει και χώρο σκίασης

Στο χώρο του καθιστικού, δεν σημειώνεται κάποια επιπλέον φύτευση, πέρα από την υπάρχουσα φύτευση **μιας Χαρουπιάς Cerantonia siliqua**. Η Χαρουπιά, αφήνεται να αναπτυχθεί κανονικά προσφέροντας ωραίο, γυαλιστερό φύλλωμα, μακριούς χέδρορες και πλούσια σκίαση. Όπως αναφέρθηκε παραπάνω, η πέργκολα που θα κατασκευαστεί θα καλύπτεται από τα αμπέλια που τοποθετήθηκαν στον αμπελώνα.

5.19. Χώρος καταρράκτη

Αρχικά, από τις φυτεύσεις που προϋπήρχαν στο χώρο διατηρούνται **2 Ευκάλυπτοι Eucalyptus rostrata** στο κάτω μέρος της αριστερής πλευράς του ενώ οι υπόλοιπες αφαιρούνται. Πρόκειται για αειθαλή δένδρα με χαρακτηριστικό φύλλωμα που γίνεται αμέσως μακρύ και στενό και φλοιό που αρχίζει πολύ γρήγορα να ξεφλουδίζει. Έπειτα, περιμετρικά του καταρράκτη, η διαμόρφωση του χώρου επιτυγχάνεται με τοποθέτηση μιας σειράς από ενδιαφέροντα φυτά τα οποία περιγράφονται αναλυτικά παρακάτω.

Συγκεκριμένα, στο πάνω μέρος της έκτασης (μέρος ανάμεσα στο πέτρινο τοιχίο και την αρχή του καταρράκτη), φυτεύεται ως διακοσμητικό φυτό **μια Δράκαινα Dracaena indivisa**, για τα γυαλιστερά, μακριά, ευθύγραμμα και αειθαλή, πράσινα, κατερχόμενα της φύλλα. Σε ηλικία 8-10 χρόνων η Δράκαινα ανθίζει σε φοβοειδείς, άσπρες-κρεμ ταξιανθίες ενώ μετά την ανθοφορία της ο κορμός χωρίζεται σε περισσότερα κλαδιά σχηματίζοντας ευρύ φύλλωμα με πολλούς ρόδακες. Έπειτα, εφαρμόζεται φύτευση από **2 Κύπερες των Αιγυπτίων Cyperus papyrus** που έχουν στελέχη με τριγωνικούς, λείους, σκουροπράσινους κορμούς που στις άκρες τους σχηματίζουν φτερώδεις, σκιαδιοειδείς, κίτρινες ταξιανθίες με βράκτεια που φθάνουν τα 30 εκ. και **ένα Πουλί του Παραδείσου Strelitzia reginae** (φύτευση που έχει περιγραφεί ξανά). Η Δράκαινα ως υψηλότερο φυτό που είναι τοποθετείται ανάμεσα στις δύο Κύπερες των Αιγυπτίων ενώ το Πουλί του Παραδείσου ως πρώτη φύτευση από την πλευρά που είναι τα σκαλάκια.

Προχωρώντας στη αριστερή πλευρά του καταρράκτη (από τη μεριά του πετρόχτιστου διαδρόμου) και με κατεύθυνση προς τα κάτω εφαρμόζεται μια σειρά από ενδιαφέρουσες φυτεύσεις. Συγκεκριμένα, μετά το Πουλί του Παραδείσου που αναφέρθηκε παραπάνω φυτεύεται σε πρώτο επίπεδο **μια Κύπερη των Αιγυπτίων Cyperus papyrus** μαζί με **μια Αλπίνια Alpinia zerumbet** για το ωραίο και πλούσιο φύλλωμα της. Αμέσως μετά, τοποθετείται **μια Καρίσσα Carissa macrocarpa** (φύτευση που έχει περιγραφεί ξανά) η οποία διαμορ-

φώνεται με κατάλληλο τρόπο ώστε να αναρριχηθεί πάνω στις πέτρες στηριζόμενη αρχικά πάνω σε καλάμι μέχρι να φτάσει στο επιθυμητό ύψος. Έπειτα, πιο κάτω τοποθετείται ένα **Φόρμιουμ Phormium tenax** «**Variegatum**» που φέρει λογχοειδή, μακριά, αειθαλή φύλλα με χρυσοκίτρινες παρυφές θέλοντας έτσι να δοθεί μια τροπική εμφάνιση στον καταρράκτη ενώ δίπλα σε αυτό φυτεύεται άλλη **μια Αλπίνια Alpinia zerumbet**.

Συνεχίζοντας τη φυτεύσεις στη αριστερή πλευρά του καταρράκτη, μετά την Αλπίνια ακολουθούν δύο ενδιαφέροντα παχύφυτα. Πρόκειται για **μια Αλόη Aloe vera** ένα ωραίο παχύφυτο με ακιδωτά φύλλα που αναπτύσσονται σε ροζέτες και πιο κάτω **μια Φραγκοσυκιά Opuntia ficus indica** ένα παχύφυτο με ωοειδή ή ελλειπτικά κλαδώνια που φύονται το ένα πάνω στο άλλο, πράσινα στην αρχή, ξυλώδη και γκρίζα αργότερα. Η Φραγκοσυκιά χρησιμοποιείται για τα ωραία, κίτρινα άνθη που βγαίνουν από Απρίλιο έως Μάιο τα οποία δίνουν αργότερα ωραίους, ωοειδείς ή κυλινδρικούς καρπούς που ωριμάζουν από Ιούλιο έως Αύγουστο και φέρουν θυσσάνους σκληρών αγκαθιών. Ανάμεσα στα δυο παχύφυτα αυτά, τοποθετείται ένα χαμηλότερο φυτό σφαιρικού σχήματος **μια Αγγελική νάνα Pittosporum tobira** «**Nanum**», χάρη στο ωραίο, δερματώδες, λαμπερό, αειθαλές φύλλωμα της και στα λευκά, αρωματικά της άνθη σε ομπρελοειδείς ταξιανθίες που εμφανίζονται από Απρίλιο έως Μάιο.

Ακολουθώντας, μετά τη Φραγκοσυκιά εφαρμόζεται **ένας Φίκος Ficus spp.** (ωραίος θάμνος) και δίπλα του **μια Κάννα Canna hybrida** (ριζωματώδες, ποώδες φυτό) που χρησιμοποιείται για τα κόκκινα άνθη που εμφανίζονται από τέλη άνοιξης έως μέσα φθινοπώρου αλλά και για το πλούσιο φύλλωμα. Μπροστά από το Φίκο, τοποθετείται **ένας Ελαίαγνος Elaeagnus pungens** «**Gilt Hedge**» όρθιου σχήματος που χρησιμοποιείται για το διακοσμητικό του φύλλωμα που παρουσιάζει χρυσοκίτρινες παρυφές αλλά και για τα αρωματικά του άνθη που ακολουθούνται από εδώδιμους καρπούς το χειμώνα. Έπειτα, δίπλα στον Ελαίαγνο φυτεύεται **μια Άνθεμις Anthemis spp.** ενώ μπροστά από την Κάννα τοποθετείται **μια Τσιντόνια Chaenomeles**

japonica «**Fire Dance**» ένας από τους πιο αγαπητούς, πλαγιόκλαδους, φυλλοβόλους, αγκαθωτούς θάμνους με ανθοφορία πριν και αφού βγουν τα φύλλα (το Μάρτιο και Απρίλιο και μειωμένη το καλοκαίρι). Οι καρποί της Τσιντόνιας είναι σαν μήλα αρωματισμένα από Σεπτέμβριο μέχρι τέλος του χειμώνα και έχουν μεγάλη καλλωπιστική αξία. Οι φυτεύσεις που περιγράφηκαν ότι τοποθετούνται στην αριστερή πλευρά του καταρράκτη φαίνονται στην **εικόνα 50**.

Εικόνα 50. Φυτεύσεις που εφαρμόζονται στην αριστερή πλευρά του καταρράκτη (από τη μεριά του πετρόχτιστου διαδρόμου).

Συνεχίζοντας τη διαμόρφωση από την αριστερά πλευρά του καταρράκτη δίπλα από την Κάννα φυτεύεται **μια Αγάβη Agave Americana** «**Marginata**» (φύτευση που έχει περιγραφτεί ξανά), θέλοντας να τραβήξει το ενδιαφέρον του παρατηρητή, λόγω της χαρακτηριστικής της εμφάνισης, προς το δεύτερο πέταγμα του νερού που αρχίζει στο ίδιο ύψος και πίσω από αυτήν. Ακολούθως, μπροστά από την Αγάβη τοποθετείται ως χαμηλότερο φυτό άλλη **μια Ανθεμίσ Anthemis spp.** και δίπλα σε αυτήν **μια Αγγελική νάνα Pittosporum tobira** «**Nanum**» και **μια Βερβερίς Berberis thunbergii**. Μετά την Αγάβη, χρησιμοποιείται **ένα Δενδρολίβανο Rosmarinus officinalis** (φύτευση που έχει περιγραφτεί ξανά) ενώ δίπλα σε αυτό **ένας Μίσχανθος Miscanthus japonicus** για το διακοσμητικό του φύλλωμα με τις ζεβροειδείς, άσπρες-αργυρές ραβδώσεις και τις κωνικές ταξιανθίες το καλοκαίρι και δίπλα του άλλη **μια Αλπίνια Alpinia**

zerumbet. Έπειτα, φτάνοντας προς το τέλος, πίσω από τους 2 Ευκαλύπτους που αναφέρθηκαν στην αρχή φυτεύεται ένας **Ελαιάγνος Elaeagnus pungens** «Gilt Hedge», μια **Αλπίνια Alpinia zerumbet** και μια **Αγγελική νάνα Pittosporum tobira** «Nanum» (φυτεύσεις που έχουν περιγραφεί ξανά).

Προχωρώντας στο κάτω μέρος της έκτασης (τέλος καταρράκτη), ανάμεσα στις ακανόνιστες πέτρες που θα τοποθετηθούν στο χώρο, εφαρμόζεται φύτευση από **3 Αλόες Aloe arborescens** και **2 Κάννες Canna hybrida** με κόκκινα άνθη, χαρίζοντας ιδιαίτερο ενδιαφέρον στην κατασκευή. Η Aloe arborescens που είναι και η πιο διαδεδομένη από τις Αλόες εντυπωσιάζει για τα γκριζοπράσινα, στικτά της φύλλα και τα πολύ ωραία, κόκκινα της άνθη που εμφανίζονται από Μάιο έως Ιούνιο. Πιο συγκεκριμένα, πίσω από τη φύτευση του Ελαιάγνου, της Αλπίνιας και της Αγγελικής νάνας που αναφέρθηκαν παραπάνω, τοποθετείται η πρώτη από τις Κάννες αυτές. Στη συνέχεια ακολουθεί εναλλαγή μιας Αλόης με τη δεύτερη Κάννα και τέλος η πίσω όψη του καταρράκτη ολοκληρώνεται με τις άλλες 2 Αλόες. Η εμφάνιση που αποκτά ο καταρράκτης με τις φυτεύσεις που εφαρμόζονται στο κάτω μέρος της έκτασης φαίνεται στην **εικόνα 51**.

Εικόνα 51. Φυτεύσεις που εφαρμόζονται στο κάτω μέρος της έκτασης (τέλος καταρράκτη).

Συνεχίζοντας τη διαμόρφωση του χώρου, η δεξιά πλευρά του καταρράκτη (από τη μεριά του εσωτερικού δρόμου κυκλοφορίας) ξε-

κινώντας από το πάνω μέρος του και συνεχίζοντας προς τα κάτω καλύπτεται με μια σειρά από ενδιαφέροντα φυτά. Συγκεκριμένα, μετά την Κύπερη των Αιγυπτίων που τοποθετήθηκε στην αρχή του καταρράκτη ακολουθεί φύτευση από **μια Αγγελική νάνα Pittosporum tobira** «**Nanum**» και δίπλα σε αυτήν **ένα Κυκλάμινο Cyclamen persicum** ροζ χρώματος ανθέων. Το Κυκλάμινο είναι κονδυλώδες φυτό με καρδιόσχημα φύλλα, άσπρες κηλίδες πάνω και κόκκινες από κάτω. Διακρίνεται για το συμπαγές φύλλωμα του και τα άφθονα εντυπωσιακά άνθη του που εξέχουν από το φύλλωμα. Η θέση στην οποία τοποθετείται στο χώρο είναι ελαφρώς σκιερή και λαμβάνεται σοβαρά υπόψη για τη διατήρησή του σε καλή κατάσταση. Πιο κάτω, εφαρμόζεται πάλι φύτευση από **μια Κύπερη των Αιγυπτίων Cyperus papyrus** ενώ **ένα Φόρμιουμ Phormium tenax** «**Variegatum**» δίνει ξανά την εικόνα της τροπικής εμφάνισης στον καταρράκτη. Στη συνέχεια, τοποθετείται **ένα Κυδωνίαστρο μικρόφυλλο Cotoneaster microphyllus**, λόγω της ιδιαίτερης καλλωπιστικής αξίας που προσφέρουν τα μικρά, λευκά εύοσμα άνθη του το Μάιο και οι κόκκινοι καρποί του το φθινόπωρο. Ακολουθώντας, δίπλα σε αυτό φυτεύεται άλλη **μια Αλόη Aloe arborescens** που ξεπροβάλλει ανάμεσα στις πέτρες που τοποθετούνται, ομορφαίνοντας με τη δική της παρουσία την όψη του καταρράκτη.

Προχωρώντας, πιο κάτω ακολουθούν άλλα **2 Κυκλάμινο Cyclamen persicum** ένα με ροζ και ένα με άσπρο χρώμα ανθέων και έπειτα **μια Κρασούλα Crasula spp.** που χρησιμοποιείται για τα γυαλιστερά και παχιά της φύλλα. Μετά την Κρασούλα ακολουθεί άλλη **μια Άνθεμις Anthemis spp.**, ενώ πίσω τους **ένας Φίκος Ficus spp.** (ωραίος θάμνος). Συνεχίζοντας, δίπλα από τη Μαργαρίτα φυτεύεται **ένας Ελαίαγνος Elaeagnus pungens** «**Gilt Hedge**» όρθιου σχήματος (φύτευση που έχει περιγραφτεί ξανά) και έπειτα άλλη **μια Άνθεμις Anthemis spp.** Πιο πίσω, τοποθετείται πάλι **ένα Κυδωνίαστρο μικρόφυλλο Cotoneaster microphyllus** τονίζοντας μέσω της επανάληψης του την καλλωπιστική του αξία ενώ μπροστά από αυτό **ένα Δενδρολίβανο Rosmarinus officinalis** που δίπλα του φέρει **μια Ευ-**

φόρβια (Αγκάθι του Χριστού) **Euphorbia splendens**. Τέλος, τοποθετείται ένα Κυκλάμινο **Cyclamen persicum** άσπρου χρώματος ανθέων που ακολουθείται από 2 Αγγελικές νάνα **Pittosporum tobira** «Nanum» ανάμεσα στις οποίες φυτεύονται άλλα 3 Κυκλάμινα **Cyclamen persicum** με κόκκινα, μωβ και ροζ άνθη αντίστοιχα. Η εμφάνιση που αποκτά ο καταρράκτης μέσα από τις φυτεύσεις που εφαρμόζονται στη δεξιά πλευρά του φαίνεται στην **εικόνα 52**.

Εικόνα 52. Φυτεύσεις που εφαρμόζονται στη δεξιά πλευρά του καταρράκτη (από τη μεριά του εσωτερικού δρόμου κυκλοφορίας).

5.20. Χώρος καρποφόρων

Αρχικά, στο χώρο φυτεύονται τα επιθυμητά καρποφόρα δένδρα κατά τρεις παράλληλες γραμμές μεταξύ τους ως προς τη μεγάλη πλευρά της έκτασης. Έπειτα, κατά μήκος του πέτρινου τοιχίου αντιστήριξης που είναι από τη μεριά που βρίσκεται ο εσωτερικός δρόμος κυκλοφορίας, ακολουθούν σε επιλεγμένες θέσεις 4 φυτά **Βατομουριάς Rubus fruticosus** «Black Thornfree». Τα φυτά Βατομουριάς έχουν μαύρους, στρογγυλωπούς καρπούς, με γλυκιά, υπόξινη γεύση από Ιούλιο-Σεπτέμβριο και πολλά ελαφρά κλαδιά χωρίς αγκάθια με τα οποία αναρριχούνται πάνω στο πέτρινο τοίχιο αντιστήριξης. Παρακάτω περιγράφονται αναλυτικά τα δένδρα που επιλέγονται να τοποθετηθούν στις τρεις παράλληλες γραμμές ενώ στην **εικόνα 53**

φαίνονται όλες οι φυτεύσεις που εφαρμόζονται στο χώρο των καρποφόρων.

Εικόνα 53. Φυτεύσεις που εφαρμόζονται στο χώρο των καρποφόρων.

Αναλυτικότερα, στην πρώτη γραμμή φυτεύσεων, από τη μεριά που είναι το πέτρινο τοιχίο αντιστήριξης που συνδέει το χώρο αυτό με τον εσωτερικό δρόμο κυκλοφορίας, τοποθετούνται **2 Συκιές Ficus carica «Brogioto Nero»** με σκουροκόκκινους-βιολετί, μεγάλους καρπούς. Έπειτα, ανάμεσα στις Συκιές φυτεύεται **μια Συκιά Ficus carica «Verdino»** με πράσινους, μικρούς, γλυκύτατους καρπούς. Αντίστοιχα, στη δεύτερη γραμμή φυτεύσεων, δίπλα στα παραπάνω δένδρα Συκιάς τοποθετούνται αρχίζοντας από το βάθος του χώρου προς τα εμπρός κατά σειρά **μια Αχλαδιά Pyrus communis «William»**, **μια Μηλιά Malus communis «Retzif»** και **μια Ροδακινιά Prunus persica «Red Robin»**.

Στη συνέχεια, φτάνοντας στην τρίτη γραμμή φυτεύσεων, δίπλα από τα φυτά της δεύτερης γραμμής τοποθετούνται αντίστοιχα **μια Αχλαδιά Pyrus communis «Κρυστάλλι»**, **μια Ροδακινιά Prunus persica «Red Robin»** και **μια Βερυκοκιά Armeniaca vulgaris «Τιρύνθου»**. Η Αχλαδιά (Κρυστάλλι) καθώς και η Βερυκοκιά (Τιρύνθου) είναι ελληνικές ποικιλίες. Συγκεκριμένα, η Αχλαδιά (Κρυστάλλι) είναι δένδρο ζωηρό, μεγάλο, παραγωγικό με καρπούς μέσου μεγέθους, χυμώδεις, γλυκούς με σχήμα τυπικό ή κάπως μακρουλό. Η εποχή ω-

ρίμανσης των καρπών είναι κατά τον Αύγουστο έως Σεπτέμβριο. Αντίστοιχα, η Βερυκοκιά (Τιρόνθου) δίνει καρπούς μεγάλου μεγέθους με σχήμα σφαιρικό-ωοειδές και φλοιό που έχει χρώμα κιτρινοπορτοκαλί με επίχρωμα κόκκινο στο μέρος που βλέπει ο ήλιος. Η σάρκα είναι συμπύρηνη, κιτρινοπορτοκαλί, συνεκτική, χυμώδης, μέτριας γεύσης. Η εποχή ωρίμανσης των καρπών του δένδρου είναι κατά τα τέλη Μαΐου.

Τέλος, μετά την παραπάνω Βερυκοκιά, στην ίδια γραμμή ακολουθεί κατά σειρά φύτευση από μια Αχλαδιά **Pyrus communis** «Κοντούλα», μια Βερυκοκιά **Armeniaca vulgaris** «Precoce D. Imolo» καθώς και μια Βερυκοκιά **Armeniaca vulgaris** «Μπεμπέκου». Η Αχλαδιά (Κοντούλα) και η Βερυκοκιά (Μπεμπέκου) είναι ελληνικές ποικιλίες. Συγκεκριμένα, η Αχλαδιά (Κοντούλα) δίνει καρπούς μετρίου ή και μεγάλου μεγέθους, κίτρινους, με ευχάριστη γεύση που ωριμάζουν τον Ιούλιο. Η Βερυκοκιά (Μπεμπέκου) δίνει καρπούς μεγάλους, σφαιρικού σχήματος και φλοιό που έχει χρώμα κιτρινοπορτοκαλί με επίχρωμα κόκκινο στο μέρος που βλέπει ο ήλιος. Η σάρκα είναι εκπύρηνη, πορτοκαλί, συνεκτική, χυμώδης, γλυκιά και πολύ καλής γεύσης. Η εποχή ωρίμανσης των καρπών του δένδρου είναι κατά το δεύτερο δεκαήμερο του Ιουνίου.

5.21. Χώρος BBQ

Από πλευράς φυτεύσεων, στο χώρο διατηρείται η υπάρχουσα φύτευση της **Ελιάς Olea europea sativa** ενώ σαν συμπλήρωμα αυτής τοποθετούνται ακόμη άλλες 2 **Ελιές Olea europea sativa**. Ακολουθως, στην είσοδο φυτεύεται ένας φράκτης από 3 **Αγγελικές Pittosporum tobira** σαν συνέχεια του ομοειδούς φράκτη που τοποθετείται μπροστά από το μεγάλο χώρο συγκέντρωσης. Έπειτα, κατά μήκος του οφιοειδούς διαδρόμου σε επιλεγμένες θέσεις τοποθετείται μια σειρά από 4 **Αγγελικές νάνα Pittosporum tobira** «Nanum» καθώς επίσης και άλλες 3 **Αγγελικές νάνα Pittosporum tobira** «Nanum» στο πίσω μέρος της πέργκολας.

Τέλος, γύρω από την πέργκολα τοποθετούνται συνολικά **6 Μπουκανβίλλιες** για να αναρριχηθούν πάνω σε αυτή και να προσφέρουν άπειρα, σεπαλοειδή, βράκτεια φύλλα που διαρκούν από την άνοιξη έως το φθινόπωρο. Συγκεκριμένα, οι Μπουκανβίλλιες που χρησιμοποιούνται είναι **2 Bougainvillea glabra** με ροζ, **2 Bougainvillea «Scarlet O' Hara»** με κόκκινα, **μια Bougainvillea «White»** με άσπρα και **μια Bougainvillea spp.** με μωβ βράκτεια φύλλα.

5.22. Μεγάλος χώρος συγκέντρωσης (καθιστικό)

Η νέα διαμόρφωση του χώρου περιλαμβάνει στη μέση την υπάρχουσα φύτευση **μιας Χαρουπιάς Ceratonia siliqua** η οποία αφήνεται να αναπτυχθεί ελεύθερα προσφέροντας ταυτόχρονα σκίαση. Στο μπροστινό μέρος, κοντά στην πέργκολα ακολουθεί η τοποθέτηση μιας ομάδας από **3 Αγγελικές νάνα Pittosporum tobira «Nanum»**, χωρίς να εμποδίζουν τη θέα προς τη θάλασσα. Τέλος, ο υπόλοιπος χώρος καλύπτεται με μίγμα χλοοτάπητα ανάμεσα σε ακανόνιστες πλάκες κάνοντας την εμφάνιση των φυτεύσεων πιο ενδιαφέρουσα. Το φυτικό υλικό που χρησιμοποιείται στο μεγάλο χώρο συγκέντρωσης φαίνεται στην **εικόνα 54**.

Εικόνα 54. Φυτικό υλικό που χρησιμοποιείται στο μεγάλο χώρο συγκέντρωσης (καθιστικό).

5.23. Φυτικός φράκτης μπροστά από το μεγάλο χώρο συγκέντρωσης

Στην έκταση μπροστά από το μεγάλο χώρο συγκέντρωσης κατασκευάζεται φυτικός φράκτης που δεν εμποδίζει τη γύρω θέα. Συγκεκριμένα, εφαρμόζεται κατά μήκος του μικρού πέτρινου τοιχίου αντιστήριξης αρχικά φύτευση από 17 Αγγελικές **Pittosporum tobira**, έπειτα ένα Μυόπωρο **Myoporum spp.** και τέλος ακολουθούν άλλες 4 Αγγελικές **Pittosporum tobira** (φυτεύσεις που έχουν περιγραφτεί ξανά). Η εμφάνιση του φράκτη προβλέπεται να διατηρείται σε καλή κατάσταση παρέχοντας σε αυτόν όποτε το χρειάζεται αναγκαίο κλάδευμα.

5.24. Χώρος με WC

Η φυτική κάλυψη που χρησιμοποιείται γύρω από την κατασκευή των WC είναι ένα Μυόπωρο **Myoporum spp.** από τη μια πλευρά και 2 Μπουκανβίλλιες ροζ **Bougainvillea glabra** από την άλλη πλευρά οι οποίες τοποθετούνται για να αναρριχηθούν και να καλύψουν τη συρμάτινη περίφραξη.

5.25. Τελευταίο καθιστικό

Αρχικά, στο χώρο αυτό, μπροστά από τους 2 υπάρχοντες **Σχίνους Pistachia lentiscus** που βρίσκονται κάτω από το παρατηρητήριο, τοποθετούνται 2 Αλμυρίκια **Tamarix pentandra** «Rubra», για να δώσουν πλούσια, ροζ-σκούρα, σχεδόν κόκκινη, ανθοφορία από Ιούνιο έως Ιούλιο. Πρόκειται για μεγάλους φυλλοβόλους θάμνους με λεπτούς, ανοιχτοκαστανούς κλαδίσκους, κόμη ακανόνιστη, σφαιρική ή ελλειψοειδής και φύλλα πολύ μικρά, λεπιοειδή, γλαυκά. Έπειτα, μπροστά από το υψηλό πέτρινο τοίχιο αντιστήριξης εφαρμόζεται φύτευση από Μπουκανβίλλιες οι οποίες με κατάλληλη βοήθεια αφήνονται να αναρριχηθούν πάνω σε αυτό. Συγκεκριμένα, χρησιμοποιείται μια Μπουκανβίλλια ροζ **Bougainvillea glabra**, μια Μπουκανβίλλια άσπρη **Bougainvillea** «White» και μια Μπουκανβίλλια **Bougainvil-**

lea spp. (φυτεύσεις που έχουν περιγραφτεί ξανά). Τέλος, η υπόλοιπη έκταση καλύπτεται με μίγμα χλοοτάπητα ανάμεσα σε ακανόνιστες πλάκες.

5.26. Αδιέξοδος χώρος αγάλματος μετά το τελευταίο καθιστικό δίπλα στον υπάρχον φυτικό φράκτη

Στον αδιέξοδο χώρο που θα τοποθετηθεί το άγαλμα μετά το τελευταίο καθιστικό δεν εφαρμόζεται κάποια επιπλέον φυτική επέμβαση απλώς διατηρείται ο υπάρχον φυτικός φράκτης που συναντάται γύρω του. Έτσι, στο νέο κηποτεχνικό σχέδιο παρατηρούνται συνολικά **4 Συκιές** από τις οποίες οι **2** είναι **Ficus carica «Brogiotto Nero»** και οι άλλες **2 Ficus carica «Verdino»** καθώς και **6 Σχίνιοι Pistachia lentiscus** (φυτεύσεις που έχουν περιγραφτεί ξανά). Ο φυτικός φράκτης του χώρου φαίνεται στην **εικόνα 55**.

Εικόνα 55. Φυτικός φράκτης που συναντάται στον αδιέξοδο χώρο αγάλματος μετά το τελευταίο καθιστικό.

5.27. Καμπυλωτός χώρος

Στον καμπυλωτό χώρο δεν εφαρμόζεται κάποια νέα φυτική επέμβαση απλώς παραμένουν οι υπάρχουσες φυτεύσεις **3 Σχίνων Pistachia lentiscus** που προϋπήρχαν. Από τις φυτεύσεις αυτές οι δύο πρώτες κλαδεύονται τακτικά περιορίζοντας έτσι την ανάπτυξη τους γιατί αν αφαιθούν ελεύθερες εμποδίζουν τη διέλευση μας στο διά-

δρομο ενώ η τελευταία φύτευση δεν δημιουργεί τέτοιο πρόβλημα οπότε και αφήνεται να αναπτυχθεί κανονικά.

5.28. Έκταση απέναντι από τον καμπυλωτό χώρο

Στην έκταση απέναντι από τον καμπυλωτό χώρο διατηρούνται στο νέο κηποτεχνικό πεδίο όλες οι φυτεύσεις που υπήρχαν πριν από τη δική μας παρέμβαση εφαρμόζοντας σε αυτές κλάδευμα για να περιοριστεί η ανάπτυξη τους. Συγκεκριμένα, τα φυτά που προϋπάρχουν είναι **2 Χαρουπιές *Ceratonia siliqua*** κοντά στο διάδρομο και πιο πίσω ως φράκτης **9 Σχίνιοι *Pistachia lentiscus***. Στην **εικόνα 56** φαίνονται οι υπάρχουσες φυτεύσεις που συναντώνται στο καμπυλωτού χώρο και στην έκταση απέναντι από αυτόν.

Εικόνα 56. Φυτικό υλικό που συναντάται στον καμπυλωτό χώρο (δεξιά) και στην έκταση απέναντι από τον καμπυλωτό χώρο (αριστερά).

5.29. Χώρος κάτω από το BBQ

Στο χώρο κάτω από το BBQ και συγκεκριμένα στη γωνία που σχηματίζει το μικρό πέτρινο τοιχίο αντιστήριξης με τη συρμάτινη περίφραξη, υπάρχει μια φύτευση **ενός Σχίνιου *Pistachia lentiscus*** η οποία διατηρείται και στο νέο κηποτεχνικό σχέδιο. Τέλος, η διαμόρφωση ολοκληρώνεται με τοποθέτηση από **3 Αλμυρίκια *Tamarix pentandra* «Rubra»**, τα οποία δεν έχουν ανάγκη από ιδιαίτερες πε-

ριποιήσεις μιας και αντέχουν στους θαλάσσιους ανέμους (φύτευση που έχει περιγραφτεί ξανά).

5.30. Τελευταίος χώρος συγκροτήματος κατοικιών

Στον τελευταίο χώρο του συγκροτήματος κατοικιών, επειδή είναι απομακρυσμένος από τα σπίτια και πολύ κοντά στη θάλασσα, οι ιδιοκτήτες δεν επιθυμούν να γίνουν σε αυτόν ιδιαίτερες επεμβάσεις. Έτσι λοιπόν, επιλέγεται να διατηρηθεί η προϋπάρχουσα φύτευση **μιας Χαρουπιάς Ceratonia siliqua** η οποία αφήνεται να αναπτυχθεί κανονικά και στη συνέχεια τοποθετούνται **4 Αλμυρίκια Tamarix pentandra** «**Rubra**» σε πρώτο επίπεδο προς τη θάλασσα περιορίζοντας τους θαλάσσιους ανέμους.

5.31. Χλοοτάπητας

Στους χώρους που αποφασίζεται να τοποθετηθεί ο χλοοτάπητας, εφαρμόζονται κατά σειρά όλες οι απαραίτητες εργασίες του εδάφους. Συγκεκριμένα, μετά τη χωροθέτηση και τη διαμόρφωση του σχήματος που θα έχει ο χλοοτάπητας σε κάθε έκταση, ακολουθείται καθαρισμός του εδάφους από ξένες ύλες, ζιζανιοκτονία (όπου κρίνεται αναγκαία), μετάπλαση εδάφους ή αντικατάσταση επιφανειακού στρώματος (εκεί που το υπάρχον είναι ακατάλληλο), σκάψιμο, ισοπέδωση της επιφάνειας του εδάφους και εγκατάσταση του αρδευτικού συστήματος. Στη συνέχεια, εφαρμόζεται τοποθέτηση των ακανόνιστων πλακών, προστίθενται ανάμεσά τους τα οργανικά και τα χημικά λιπάσματα τα οποία αναμειγνύονται με το υπάρχον χώμα μέχρι να παραχωθούν, στρώνεται η επιφάνεια τους και ακολουθεί άρδευση για να καθίσουν τα χώματα, να φανούν οι μικροκοιλότητες και να ελεγχθεί αν δουλεύει σωστά το αρδευτικό σύστημα που έχει τοποθετηθεί. Τέλος, όταν το έδαφος έρθει στο ρώγο του οι τυχόν μικροκοιλότητες διορθώνονται, στρώνεται το μίγμα του χλοοτάπητα μαζί με το εντομοκτόνο στα επιλεγμένα σημεία, ο σπόρος καλύπτεται με «καπάκι» δηλαδή λεπτό στρώμα από μίγμα τύρφης και χώματος και ακολουθεί κυλίνδρισμα και άρδευση.

Γενικά αξίζει να αναφερθεί ότι η δημιουργία ενός μίγματος σπόρων δεν μπορεί να γίνει από τον καθένα μας αλλά μόνο από ειδικούς επιστήμονες και απαιτεί μεγάλη εξοικείωση. Πιο συγκεκριμένα, ως μίγμα χλοοτάπητα ορίζεται ο συνδυασμός σπόρων από δύο ή περισσότερα είδη γρασιδιού. Ο απώτερος σκοπός μιας τέτοιας δημιουργίας είναι το μίγμα να παρουσιάζει όσο το δυνατό περισσότερο ομοιόμορφη εμφάνιση, να έχει αντοχή στις διάφορες εντομολογικές και μυκητολογικές ασθένειες που πιθανόν να υπάρχουν, να έχει ικανή ανάπτυξη και πυκνότητα έτσι ώστε να παρεμποδίζει την ανάπτυξη των ζιζανίων και γενικά να εμφανίζει ανθεκτικότητα στις διάφορες περιβαλλοντικές πιέσεις της συγκεκριμένης περιοχής όπως ψύχος-ζέστη, υγρασία-ξηρασία, αλατότητα. Ακόμη, πρέπει να σημειωθεί ότι ένα μίγμα σπόρων προσδιορίζεται από τα είδη των γρασιδιών που συμμετέχουν καθώς και από το ποσοστό που καταλαμβάνει κάθε είδος μέσα στο μίγμα. Έτσι λοιπόν με βάση όλα αυτά, παρακάτω αναφέρονται αναλυτικά οι πληροφορίες για καθένα χωριστά από τα **4 είδη χλοοτάπητα** που αποτελούν το μίγμα το οποίο χρησιμοποιείται στους χώρους του συγκροτήματος καθώς και **τα αντίστοιχα ποσοστά τους**.

5.31.1. Είδη χλοοτάπητα που αποτελούν το μίγμα και τα αντίστοιχα ποσοστά τους

- Πόα Poa pratensis (30%)

Η Πόα είναι πολυετές γρασίδι το οποίο χαρακτηρίζεται από το βαθυπράσινο χρώμα και από τα πολλά και ισχυρά ριζώματα που διαθέτει για την εξάπλωσή του. Επιδεικνύει ιδιαίτερη αντοχή στο ψύχος. Λόγω των ισχυρών και εκτενών ριζωμάτων, έχει άριστη ικανότητα ανάκαμψης σε περίπτωση φθοράς από χρήση ή προσβολή από ασθένειες, ενώ η αντοχή της στην καταπόνηση από το πάτημα είναι μέτρια έως καλή. Ακολούθως, αν και η αντοχή της Πόας στην ξηρασία και τις υψηλές θερμοκρασίες είναι μειωμένη και χαρακτηρίζεται ως μέτρια, στη σκίαση και στην αλατότητα χαρακτηρίζεται ως αρκετά μειωμένη.

Τέλος, η βλάστηση των σπόρων γίνεται με αργό ρυθμό και συγκεκριμένα μέσα σε 14-21 ημέρες.

- **Λόλιο Lolium perenne (10%)**

Το Λόλιο εμφανίζει καλή ανθεκτικότητα στην καταπόνηση από το πάτημα, μέτρια στην αλατότητα και την ξηρασία και αρκετά μειωμένη στη σκίαση. Είναι γρασίδι που προτιμά ήπιες περιβαλλοντικές συνθήκες όπου δεν υπάρχουν θερμοκρασιακές ακρότητες και παρουσιάζει τη μικρότερη αντοχή στο ψύχος από όλα τα ψυχρόφιλα είδη. Λόγω της εξάπλωσης του με αδελφωμα έχει περιορισμένη δυνατότητα ανάκαμψης μετά από φθορά. Είναι γρασίδι όρθιας ανάπτυξης το οποίο εμφανίζει υψηλή πυκνότητα βλαστών με πολλά αδελφια και βλάστηση σπόρων ταχύτερη από τα άλλα είδη γρασιδιών που χρησιμοποιούνται στους χλοοτάπητες. Συγκεκριμένα, η βλάστηση των σπόρων πραγματοποιείται μέσα σε 4-6 ημέρες.

- **Φεστούκα ρούμπρα Festuca rubra «Rubra» (30%)**

Η Φεστούκα ρούμπρα σχηματίζει χλοοτάπητα με πολύ λεπτή υφή σκούρου-πράσινου χρώματος. Έχει μεγάλη αντοχή στην ξηρασία, τη σκίαση και το ψύχος ενώ στην αλατότητα και τις υψηλές θερμοκρασίες η αντοχή της είναι μειωμένη. Ακόμη, παρουσιάζει ευαισθησία στην αυξημένη υγρασία και την καταπόνηση από το πάτημα. Η βλαστικότητα των σπόρων της είναι γρήγορη και πραγματοποιείται μέσα σε 7-10 ημέρες.

- **Φεστούκα τριχόφυλλα Festuca rubra «Trichophylla» (30%)**

Η Φεστούκα τριχόφυλλα σχηματίζει χλοοτάπητα με πολύ λεπτή υφή σκούρου-πράσινου χρώματος. Έχει πολύ μεγάλη αντοχή στην ξηρασία, τη σκίαση και την αλατότητα. Εμφανίζει μέτρια αντοχή στο ψύχος και στην καταπόνηση από το πάτημα και παρουσιάζει ευαισθησία στις υψηλές θερμοκρασίες. Τέλος η βλαστικότητα των σπόρων της είναι μέτρια.

6. Ταξινόμηση φυτικού υλικού κάθε χώρου του συγκροτήματος κατοικιών σε δένδρα, θάμνους, ποώδη πολυετή, αναρριχώμενα

6.1. Πρόσωση συγκροτήματος κατοικιών

6.1.1. Παρτέρι δίπλα από το γκαράζ του 1^{ου} σπιτιού

Δένδρα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Ελιά	<u>Olea europea sativa</u>	3
Κέδρος Ντεοντάρα κρεμοκλαδής	<u>Cedrus deodara</u> «Pendula»	1
Καλλωπιστική Μηλιά	<u>Malus floribunda</u> «Nicoline»	1
Ροδιά	<u>Punica granatum</u>	1
Κουτσουπιά (Δένδρο του Ιούδα)	<u>Cercis siliquastrum</u>	1

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Βερβερίς	<u>Berberis thunbergii</u> «Atropurpurea»	5
Σπιρέα	<u>Spiraea bumalda</u> «Gold Flame»	2
Ιβίσκος συριακός	<u>Hibiscus syriacus</u> «Red Heart»	2
Ιβίσκος συριακός	<u>Hibiscus syriacus</u> «Oiseau Bleu»	1
Δενδρολίβανο	<u>Rosmarinus officinalis</u>	1
Δενδρολίβανο έρπον	<u>Rosmarinus officinalis</u> «Prostratus»	1
Λαντάνα	<u>Lantana sellowiana</u> «Montevidensis»	1
Λαντάνα νάνα	<u>Lantana camara</u> «Nana»	8
Κουμαριά	<u>Arbutus unedo</u>	1
Βουδλέια (Μπουτλέια)	<u>Buddleia davidii</u>	1
Γρεβιλλέα	<u>Grevillea juniperina</u>	1
Λεβάντα	<u>Lavandula angustifolia</u> (officinalis)	1
Συμφορίκαρπος	<u>Symphoricarpos</u> «White Hedge & Be»	1
Ακοκάντερα	<u>Acocantera spp.</u>	1
Γιουνίπερος	<u>Juniperus chinensis</u>	4

Ελαίαγνος	<u>Elaeagnus pungens</u> «Maculata Aurea»	1
Περόβσκια	<u>Perowskia atriplicifolia</u>	1
Δουράντα	<u>Duranta variegata</u>	1

Ποώδη πολυετή (Ριζωματώδη, κονδυλώδη, βολβώδη, παχύφυτα κτλ)

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Φελίτσια	<u>Felicia amelloides</u>	8
Γεράνι νάνα	<u>Pelargonium zonale</u> «Nana»	12
Χανιώτικη Φασκομηλιά	<u>Salvia pomifera</u>	2
Τζενεράλια	<u>Tzeneralia spp.</u>	3

Αναρριχώμενα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Μπουκανβίλλια ροζ	<u>Bougainvillea glabra</u>	1
Μπουκανβίλλια κόκκινη	<u>Bougainvillea</u> «Scarlet O'Hara»	1
Άσπρη Γλισίνα της Ιαπωνίας	<u>Wisteria floribunda</u> «Alba»	1
Ροζ Γλισίνα της Ιαπωνίας	<u>Wisteria floribunda</u> «Rosea»	1
Ρυγχόσπερμα	<u>Rhynchospermum jasminoides</u>	1
Μπιγκόνια του ακρωτηρίου	<u>Bignonia capensis</u>	1

6.1.2. Πρώτο παρτέρι μπροστά από το 1^ο σπίτι

Δένδρα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Ιβίσκος της Χαβάης	<u>Hibiscus rosa-sinensis</u> «White»	1
Σχίνος	<u>Schinus terebindifolia</u>	1

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Σάλβια θαμνώδης	<u>Salvia grahamii</u>	1
Λεβάντα	<u>Lavandula angustifolia</u> (officinalis)	1

Λαντάνα	<u>Lantana sellowiana</u> «Montevidensis»	2
Λαντάνα νάνα	<u>Lantana camara</u> «Nana»	10
Πλουμπάγκο θαμνώδες	<u>Plumbago articulata</u>	1
Καρίσσα	<u>Carissa macrocarpa</u>	2
Δενδρολίβανο έρπον	<u>Rosmarinus officinalis</u> «Prostratus»	2
Αγγελική νάνα	<u>Pittosporum tobira</u> «Nanum»	3
Κυδωνίαστρο	<u>Cotoneaster salicifolius</u> «Gnom»	1
Κυδωνίαστρο μικρόφυλλο	<u>Cotoneaster microphyllus</u>	4
Γιουνίπερος	<u>Juniperus in varieta</u>	6
Ιβίσκος της Χαβάης	<u>Hibiscus rosa-sinensis</u> «Scarlet Giant»	1
Γρεβιλλέα	<u>Grevillea juniperina</u>	1
Σπιρέα	<u>Spiraea bumalda</u> «Gold Flame»	1
Βερβερίς	<u>Berberis thunbergii</u> «Atropurpurea»	1

Ποώδη πολυετή (Ριζωματώδη, κονδυλώδη, βολβώδη, παχύφυτα κτλ)

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Τζενεράλια	<u>Tzeneralia spp.</u>	1
Φελίτσια	<u>Felicia amelloides</u>	1
Γεράνι νάνα	<u>Pelargonium zonale</u> «Nana»	3

6.1.3. Μεσαίο παρτέρι μπροστά από το 1^ο σπίτι

Δένδρα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Ακακία Κωνσταντινουπόλεως	<u>Albizia julibrissim</u>	1
Κυπαρισσοκύπαρη	<u>Cupressocyparis leylandii</u>	1

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Ιβίσκος συριακός	<u>Hibiscus syriacus</u> «Red Heart»	1
Ιβίσκος συριακός	<u>Hibiscus syriacus</u> «Oiseau Bleu»	1

Εσκαλλόνια	<u>Escallonia macrantha</u>	1
Πλουμπάγκο θαμνώδες	<u>Plumbago articulata</u>	1
Θηβετία	<u>Thevetia peruviana</u>	1
Δουράντα	<u>Duranta variegata</u>	1
Ερυθρίνη	<u>Erythrina crista-galli</u>	1
Βερβερίς	<u>Berberis thunbergii</u> «Atropurpurea»	2
Λεβάντα	<u>Lavandula angustifolia</u> (officinalis)	2
Γιουνίπερος	<u>Juniperus spp.</u>	4
Λαντάνα νάνα	<u>Lantana camara</u> «Nana»	3
Μυρτιά	<u>Myrthus tarentina</u>	2
Δενδρολίβανο	<u>Rosmarinus officinalis</u>	1

Ποώδη πολυετή (Ριζωματώδη, κονδυλώδη, βολβώδη, παχύφυτα κτλ)

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Γεράνι νάνα	<u>Pelargonium zonale</u> «Nana»	7
Τζενεράλια	<u>Tzeneralia spp.</u>	5
Φελίτσια	<u>Felicia amelloides</u>	2

Αναρριχώμενα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Ρυγχόσπερμα	<u>Rhynchospermum jasminoides</u>	2

6.1.4. Τελευταίο παρτέρι μπροστά από το 1^ο σπίτι

Δένδρα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Κυπαρισσοκύπαρη	<u>Cupressocypris leylandii</u>	2

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Μυρτιά	<u>Myrthus tarentina</u>	3

Βουδλέια (Μπουτλέϊα)	<u>Buddleia davidii</u>	1
Ακοκάντερα	<u>Acocantera spp.</u>	1
Δενδρολίβανο έρπον	<u>Rosmarinus officinalis «Prostratus»</u>	2
Λυγαριά	<u>Vitex purpurea</u>	1
Βερβερίς	<u>Berberis thunbergii «Atropurpurea»</u>	4
Ιβίσκος συριακός	<u>Hibiscus syriacus «Oiseau Bleu»</u>	1
Κυδωνίαστρο	<u>Cotoneaster spp.</u>	3
Λαντάνα νάνα	<u>Lantana camara «Nana»</u>	5
Σπιρέα	<u>Spiraea bumalda «Gold Flame»</u>	1
Γιουνίπερος	<u>Juniperus spp.</u>	4

Ποώδη πολυετή (Ριζωματώδη, κονδυλώδη, βολβώδη, παχύφυτα κτλ)

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Γεράνι νάνα	<u>Pelargonium zonale «Nana»</u>	6
Φελίτσια	<u>Felicia amelloides</u>	1
Χανιώτικη Φασκομηλιά	<u>Salvia pomifera</u>	1

Αναρριχώμενα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Μπουκανβίλλια ροζ	<u>Bougainvillea glabra</u>	1

6.2. Επί της πλευράς του συγκροτήματος κατοικιών του Χ. Τσαγράκη

6.2.1. Πρώτο παρτέρι

Δένδρα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Βελανιδιά	<u>Quercus ilex</u>	2
Μαγνόλια μεγανθής	<u>Magnolia grandiflora «Gallisoniensis»</u>	1
Κυπαρίσσι	<u>Cupressus arizonica «Fastigiata»</u>	4

Κυπαρισσοκύπαρη	<u>Cupressocypris leylandii</u>	3
Γρεβιλλέα	<u>Grevillea roorinda</u> «Tranguilit»	1

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Δάφνη	<u>Laurus nobilis</u>	4
Φωτίνια	<u>Photinia</u> × <u>fraseri</u> «Red Robin»	7
Πικροδάφνη	<u>Nerium oleander</u> «Variegato»	1
Πικροδάφνη	<u>Nerium oleander</u> «Sister Agnes»	1

6.2.2. Δεύτερο παρτέρι**Δένδρα**

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Κυπαρισσοκύπαρη	<u>Cupressocypris leylandii</u>	8
Κυπαρισσοκύπαρη	<u>Cupressocypris leylandii</u> «Castlewellan Gold»	2
Λανγκουνάρια	<u>Langunaria spp.</u>	2
Λικιδαμβάρη	<u>Liquidambar styraciflua</u>	1

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Πικροδάφνη	<u>Nerium oleander</u> «Tito Poggi»	1
Πικροδάφνη	<u>Nerium oleander</u> «Rosario»	1
Μετροσίδερος	<u>Metrosideros thomasi</u>	2

6.2.3. Τρίτο παρτέρι**Δένδρα**

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Κυπαρισσοκύπαρη	<u>Cupressocypris leylandii</u>	1
Κυπαρισσοκύπαρη	<u>Cupressocypris leylandii</u> «Castlewellan Gold»	1

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Μετροσίδερος	<u>Metrosideros thomasi</u>	2
Βιμπούρνο	<u>Viburnum tinus</u> «Eve Price»	3
Πικροδάφνη	<u>Nerium oleander</u> «Tito Poggi»	1
Πικροδάφνη	<u>Nerium oleander</u> «Variegato»	1

6.2.4. Τέταρτο παρτέρι**Δένδρα**

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Κυπαρισσοκύπαρη	<u>Cupressocypris leylandii</u>	3

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Πικροδάφνη	<u>Nerium oleander</u> «Tamoure»	4
Πικροδάφνη	<u>Nerium oleander</u> «Sister Agnes»	2
Πικροδάφνη	<u>Nerium oleander</u> «Leon Blum»	4
Πικροδάφνη	<u>Nerium oleander</u> «Variegato»	2
Πικροδάφνη	<u>Nerium oleander</u> «Rosario»	1
Μυόπορο	<u>Myoporum spp.</u>	3

6.2.5. Πέμπτο παρτέρι**Δένδρα**

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Πεύκη η πίτης	<u>Pinus pinea</u>	1

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Πικροδάφνη	<u>Nerium oleander</u> «Tamoure»	2

Πικροδάφνη	<u>Nerium oleander</u> «Sister Agnes»	1
Πικροδάφνη	<u>Nerium oleander</u> «Leon Blum»	1
Μυόπορο	<u>Myoporum spp.</u>	1

6.3. Κύρια είσοδο 1^{ου} σπιτιού

6.3.1. Παρτέρι μπροστά στην κύρια είσοδο του 1^{ου} σπιτιού

Δένδρα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Κύκας	<u>Cycas revoluta</u>	1

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Λαντάνα νάνα	<u>Lantana camara</u> «Nana»	1

Ποώδη πολυετή (Ριζωματώδη, κονδυλώδη, βολβώδη, παχύφυτα κτλ)

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Φελίτσια	<u>Felicia amelloides</u>	1

6.3.2. Παρτέρι δίπλα στην πισίνα του 1^{ου} σπιτιού (καθιστικό)

Δένδρα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Ελιά	<u>Olea europea sativa</u>	1

6.4. Καθιστικό στον υπόγειο χώρο του 1^{ου} σπιτιού

Δένδρα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Λαγκεστρέμια	<u>Lagerstroemia indica</u> «Rosea»	1

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Κοφέα	<u>Kofoa spp.</u>	9

Αναρριχώμενα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Ρυγχόσπερμα	<u>Rhynchospermum jasminoides</u>	1

6.5. Χώρος στην πίσω πλευρά του 1^{ου} σπιτιού**6.5.1. Παρτέρι από την αριστερή πλευρά του διαδρόμου βγαίνοντας από την πίσω πόρτα του 1^{ου} σπιτιού****Δένδρα**

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Αγγελική	<u>Pittosporum tobira</u>	1
Πλάτανος σφενδαμόφυλλος	<u>Platanus acerifolia</u>	1

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Μπουκανβίλλια	<u>Bougainvillea mini thay</u>	1
Λεβάντα	<u>Lavandula angustifolia (officinalis)</u>	2
Λαντάνα	<u>Lantana camara</u>	1
Λαντάνα νάνα	<u>Lantana camara «Nana»</u>	1
Ιβίσκος της Χαβάης	<u>Hibiscus rosa-sinensis «Scarlet Giant»</u>	1
Κύτισος	<u>Cytisus spp.</u>	1
Κυδωνίαστρο οριζόντιο	<u>Cotoneaster horizontalis</u>	1

Ποώδη πολυετή (Ριζωματώδη, κονδυλώδη, βολβώδη, παχύφυτα κτλ)

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Χανιώτικη Φασκομηλιά	<u>Salvia pomifera</u>	1

Φραγκοσυκιά	<u>Opuntia ficus indica</u>	1
Κάννα	<u>Canna hybrida</u>	4

Αναρριχώμενα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Πλουμπάγκο	<u>Plumbago capensis</u> «Coerulea»	1
Ρυγχόσπερμα	<u>Rhynchospermum jasminoides</u>	1
Μπιγκόνια του ακρωτηρίου	<u>Bignonia capensis</u>	1
Γλισίνα	<u>Wisteria floribunda</u> «Longissima Alba»	1

6.5.2. Παρτέρι από την δεξιά πλευρά του διαδρόμου βγαίνοντας από την πίσω πόρτα του 1^{ου} σπιτιού

Δένδρα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Βετούλη	<u>Betula alba</u>	1

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Λαντάνα	<u>Lantana sellowiana</u> «Montevidensis»	4
Λαντάνα νάνα	<u>Lantana camara</u> «Nana»	5
Ελαίαγνος	<u>Elaeagnus × ebbingei</u>	1
Δενδρολίβανο	<u>Rosmarinus officinalis</u>	2
Ιβίσκος της Χαβάης	<u>Hibiscus rosa-sinensis</u> «Scarlet Giant»	1
Λεβάντα	<u>Lavandula angustifolia</u> (officinalis)	1
Αγγελική νάνα	<u>Pittosporum tobira</u> «Nanum»	1
Κυδωνίαστρο οριζόντιο	<u>Cotoneaster horizontalis</u>	1

Ποώδη πολυετή (Ριζωματώδη, κονδυλώδη, βολβώδη, παχύφυτα κτλ)

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Κάννα	<u>Canna hybrida</u>	3

Χανιώτικη Φασκομηλιά	<u>Salvia pomifera</u>	1
Βαμβακούλα	<u>Pelargonium peltatum</u>	6

6.6. Χώρος πάνω από το γκαράζ του 2^{ου} σπιτιού

Δένδρα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Ερυθρίνη	<u>Erythrina humeana</u>	2

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Λαντάνα	<u>Lantana sellowiana</u> «Montevidensis»	3
Λαντάνα νάνα	<u>Lantana camara</u> «Nana»	2

Ποώδη πολυετή (Ριζωματώδη, κονδυλώδη, βολβώδη, παχύφυτα κτλ)

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Πουλί του Παραδείσου	<u>Strelitzia reginae</u>	2

Αναρριχώμενα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Ρυγχόσπερμα	<u>Rhynchospermum jasminoides</u>	1
Γλισίνα	<u>Wisteria floribunda</u> «Macrobotrys»	1

6.7. Κοινός χώρος ανάμεσα στο 1^ο και το 2^ο σπίτι

6.7.1. Παρτέρι δίπλα από το γκαράζ του 2^{ου} σπιτιού (είσοδος από τον εσωτερικό δρόμο κυκλοφορίας του συγκροτήματος κατοικιών)

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Μυρτιά	<u>Myrthus tarentina</u>	1

Μυρτιά	<u>Myrthus communis</u>	1
Ίλεξ	<u>Ilex aquifolium «Ferox Aurea»</u>	1
Ρεΐκι	<u>Erica gracilis</u>	4
Βερόνικα (Ηβη)	<u>Veronica andersonii «Variegata»</u>	1
Μετροσίδερος	<u>Metrosideros excelsus</u>	1
Λαντάνα νάνα	<u>Lantana camara «Nana»</u>	1

Ποώδη πολυετή (Ριζωματώδη, κονδυλώδη, βολβώδη, παχύφυτα κτλ)

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Φελίτσια	<u>Felicia amelloides</u>	2

Αναρριχώμενα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Γλισίνα	<u>Wisteria floribunda «Macrobotrys»</u>	1
Μπουκανβίλλια ροζ	<u>Bougainvillea glabra</u>	1

6.7.2. Παρτέρι μπροστά από το 2^ο σπίτι

Δένδρα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Πεύκη η πίτης	<u>Pinus pinea</u>	1
Μουριά	<u>Morus platanifolia «Fruitless»</u>	1
Λεμονιά	<u>Citrus lemon</u>	2
Ελιά	<u>Olea europea sativa</u>	2

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Μυρτιά	<u>Myrthus tarentina</u>	3
Μυρτιά	<u>Myrthus communis</u>	1
Βερόνικα (Ηβη)	<u>Veronica andersonii «Variegata»</u>	1
Περόβσκια	<u>Perowskia atriplicifolia</u>	1

Ελαίαγνος	<u>Elaeagnus pungens</u> «Maculata Aurea»	2
Ρείκι	<u>Erica gracilis</u>	2
Βιμπούρνο	<u>Viburnum tinus</u>	2
Δενδρολίβανο	<u>Rosmarinus officinalis</u>	1
Ζιζιφιά	<u>Zizyphus sativa</u> <u>innestro</u>	1
Λαντάνα	<u>Lantana sellowiana</u> «Montevidensis»	2
Λαντάνα νάνα	<u>Lantana camara</u> «Nana»	2
Ιλεξ	<u>Ilex spp.</u>	1
Ιλεξ	<u>Ilex crenata</u> «Stokes»	1
Αγγελική	<u>Pittosporum tobira</u> «Variegatum»	2

Ποώδη πολυετή (Ριζωματώδη, κονδυλώδη, βολβώδη, παχύφυτα κτλ)

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Φελίτσια	<u>Felicia amelloides</u>	1
Αρμπαρόριζα	<u>Pelargonium odoratissimum</u>	3
Γεράνι νάνα	<u>Pelargonium zonale</u> «Nana»	3
Κάννα	<u>Canna hybrida</u>	4

Αναρριχώμενα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Μπιγκόνια του ακρωτηρίου	<u>Bignonia capensis</u>	2
Ρυγχόσπερμα	<u>Rhynchospermum jasminoides</u>	1
Θουνβέργια	<u>Thunbergia erecta</u>	2
Πλουμπάγκο	<u>Plumbago capensis</u> «Coerulea»	1
Μπουκανβίλλια ροζ	<u>Bougainvillea glabra</u>	1

6.7.3. Παρτέρι πίσω από το γκαράζ του 2^{ου} σπιτιού

Δένδρα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Χαρουπιά	<u>Ceratonia siliqua</u>	1

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Ρείκι	<u><i>Erica gracilis</i></u>	2
Ελαίαγνος	<u><i>Elaeagnus pungens</i></u> «Maculata Aurea»	1
Κουμαριά	<u><i>Arbutus unedo</i></u>	1
Λεβάντα	<u><i>Lavandula angustifolia</i></u> (officinalis)	1
Ιβίσκος της Χαβάης	<u><i>Hibiscus rosa-sinensis</i></u> «Scarlet Giant»	1
Μετροσίδηρος	<u><i>Metrosideros excelsus</i></u>	1
Λαγκεστρέμια νάνα	<u><i>Lagerstroemia nana</i></u> «Petite Snow»	1
Μπουκανβίλλια	<u><i>Bougainvillea mini thay</i></u>	1
Λαντάνα	<u><i>Lantana sellowiana</i></u> «Montevidensis»	1
Λαντάνα νάνα	<u><i>Lantana camara</i></u> «Nana»	4
Αγγελική νάνα	<u><i>Pittosporum tobira</i></u> «Nanum»	1

Ποώδη πολυετή (Ριζωματώδη, κονδυλώδη, βολβώδη, παχύφυτα κτλ)

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Φελίτσια	<u><i>Felicia amelloides</i></u>	3
Αρμπαρόριζα	<u><i>Pelargonium odoratissimum</i></u>	2
Καλαγχόη	<u><i>Kalanchoe bariensis</i></u>	1
Γεράνι νάνα	<u><i>Pelargonium zonale</i></u> «Nana»	1
Κάννα	<u><i>Canna hybrida</i></u>	3

6.7.4. Παρτέρι από την κεντρική διακλάδωση του διαδρόμου μέχρι την είσοδο προς το καθιστικό στον υπόγειο χώρο του 1^{ου} σπιτιού

Δένδρα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Ροδιά	<u><i>Punica granatum</i></u>	1

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Περόβσκια	<u>Perowskia atriplicifolia</u>	1
Λαντάνα	<u>Lantana sellowiana</u> «Montevidensis»	1
Λαντάνα	<u>Lantana camara</u>	1
Λαντάνα νάνα	<u>Lantana camara</u> «Nana»	2
Συμφορίκαρπος	<u>Symphoricarpos orbiculatus</u>	1
Συμφορίκαρπος	<u>Symphoricarpos racemosus</u>	1
Ελαιάγνος	<u>Elaeagnus pungens</u> «Maculata Aurea»	1
Μετροσίδηρος	<u>Metrosideros excelsus</u>	1

Ποώδη πολυετή (Ριζωματώδη, κονδυλώδη, βολβώδη, παχύφυτα κτλ)

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Γεράνι νάνα	<u>Pelargonium zonale</u> «Nana»	1
Φελίτσια	<u>Felicia amelloides</u>	1
Κάννα	<u>Canna hybrida</u>	2
Ρίγανη	<u>Origanum spp.</u>	3

6.7.5. Παρτέρι κάτω από το χώρο που βρίσκεται στην πίσω πλευρά του 1^{ου} σπιτιού

Δένδρα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Πεύκη Χαλέπιος	<u>Pinus halepensis</u>	1
Αμυγδαλιά	<u>Prunus amygdalus</u>	1

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Μυρτιά	<u>Myrthus communis</u>	1
Λαντάνα	<u>Lantana sellowiana</u> «Montevidensis»	1
Λαντάνα	<u>Lantana camara</u>	3

Λαντάνα νάνα	<u>Lantana camara</u> «Nana»	2
Κύτισος	<u>Cytisus</u> spp.	1
Ιβίσκος της Χαβάης	<u>Hibiscus rosa-sinensis</u> «Scarlet Giant»	1
Πικροδάφνη	<u>Nerium oleander</u>	1
Ελαιάγνος	<u>Elaeagnus pungens</u> «Maculata Aurea»	2
Βιμπούρνο	<u>Viburnum tinus</u>	1
Συμφορίκαρπος	<u>Symphoricarpos racemosus</u>	1
Γιουνίπερος	<u>Juniperus chinensis</u>	3

Ποώδη πολυετή (Ριζωματώδη, κονδυλώδη, βολβώδη, παχύφυτα κτλ)

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Φελίτσια	<u>Felicia amelloides</u>	4
Γεράνι νάνα	<u>Pelargonium zonale</u> «Nana»	5
Ρίγανη	<u>Origanum</u> spp.	3

Αναρριχώμενα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Πλουμπάγκο	<u>Plumbago capensis</u> «Coerulea»	1

6.7.6. Κεντρικό παρτέρι και υπόλοιπο τμήμα προς τη μεριά που βρίσκεται το συγκρότημα κατοικιών του Ι. Χαροντάκη

Δένδρα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Κέδρος του Άτλαντα	<u>Cedrus atlantica</u>	1
Αμυγδαλιά	<u>Prunus amygdalus</u>	6

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Δενδρολίβανο	<u>Rosmarinus officinalis</u>	3
Λαντάνα	<u>Lantana sellowiana</u> «Montevidensis»	1

Λαντάνα	<u>Lantana camara</u>	5
Λαντάνα νάνα	<u>Lantana camara</u> «Nana»	2
Αγγελική νάνα	<u>Pittosporum tobira</u> «Nanum»	1
Λεβάντα	<u>Lavandula angustifolia</u> (officinalis)	1
Σπιρέα	<u>Spiraea arguta</u>	2
Ιβίσκος της Χαβάης	<u>Hibiscus rosa-sinensis</u> «Scarlet Giant»	1
Κουμαριά	<u>Arbutus unedo</u>	1
Λιμονιάστρο	<u>Limoniastrum spp.</u>	1
Πικροδάφνη	<u>Nerium oleander</u>	2
Πικροδάφνη	<u>Nerium oleander</u> «Emile Shaut»	3
Πικροδάφνη	<u>Nerium oleander</u> «Tamoure»	3
Πικροδάφνη	<u>Nerium oleander</u> «Sister Agnes»	2

Ποώδη πολυετή (Ριζωματώδη, κονδυλώδη, βολβώδη, παχύφυτα κτλ)

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Γεράνι νάνα	<u>Pelargonium zonale</u> «Nana»	1
Φελίτσια	<u>Felicia amelloides</u>	8
Πουλί του Παραδείσου	<u>Strelitzia reginae</u>	4
Καλαγχόη	<u>Kalanchoe bariensis</u>	2
Χανιώτικη Φασκομηλιά	<u>Salvia pomifera</u>	2
Ρίγανη	<u>Origanum spp.</u>	1
Φραγκοσυκιά	<u>Opuntia ficus indica</u>	2

Αναρριχώμενα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Παρθενοκισσός	<u>Parthenocissus quinquefolia</u>	2
Μπουκανβίλλια	<u>Bougainvillea spp.</u>	1
Μπουκανβίλλια κόκκινη	<u>Bougainvillea</u> «Scarlet O' Hara»	1
Μπουκανβίλλια άσπρη	<u>Bougainvillea</u> «White»	1
Θουνβέργια	<u>Thunbergia grandiflora</u>	1

6.8. Κύρια είσοδος 2^{ου} σπιτιού6.8.1. Παρτέρι μπροστά στην κύρια είσοδο του 2^{ου} σπιτιού

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Δουράντα	<u>Duranta variegata</u>	1
Βερόνικα (Ηβη)	<u>Veronica andersonii</u> «Variegata»	1
Λαγκεστρέμια ινδική	<u>Lagerstroemia indica</u> «Rubra Magnifica»	1
Λαγκεστρέμια ινδική	<u>Lagerstroemia indica</u> «Rosea Grassi»	1
Κοφέα	<u>Kofoea spp.</u>	1
Μυρτιά	<u>Myrthus communis</u>	1
Λαντάνα νάνα	<u>Lantana sellowiana</u> «Montevidensis»	1

Ποώδη πολυετή (Ριζωματώδη, κονδυλώδη, βολβώδη, παχύφυτα κτλ)

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Γεράνι νάνα	<u>Pelargonium zonale</u> «Nana»	3
Τζενεράλια	<u>Tzeneralia spp.</u>	1

6.8.2. Παρτέρια δίπλα στην πισίνα του 2^{ου} σπιτιού

6.8.2.1. Μεγάλο παρτέρι

Δένδρα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Χαρουπιά	<u>Ceratonia siliqua</u>	1

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Πολυγάλα	<u>Polygala myrtifolia</u>	1
Δενδρολίβανο	<u>Rosmarinus officinalis</u>	1
Λαντάνα	<u>Lantana sellowiana</u> «Montevidensis»	3

Λαντάνα νάνα	<u>Lantana camara</u> «Nana»	2
Γρεβιλλέα	<u>Grevillea juniperina</u>	1
Γρεβιλλέα	<u>Grevillea stenomera</u>	1
Γρεβιλλέα	<u>Grevillea mont tamborita</u>	1
Ευφόρβια (Αγκάθι του Χριστού)	<u>Euphorbia splendens</u>	1
Αγγελική νάνα	<u>Pittosporum tobira</u> «Nanum»	1
Μπουκανβίλλια	<u>Bougainvillea mini thay</u>	1
Ελαίαγνος	<u>Elaeagnus pungens</u> «Maculata Aurea»	2
Υπέρικο	<u>Hypericum</u> «Hidcote»	1
Κυδωνίαστρο μικρόφυλλο	<u>Cotoneaster microphyllus</u>	1

Ποώδη πολυετή (Ριζωματώδη, κονδυλώδη, βολβώδη, παχύφυτα κτλ)

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Τζενεράλια	<u>Tzeneralia spp.</u>	2
Σανσεβιέρια	<u>Sansevieria futura</u>	1
Πορτουλακάρια	<u>Portulacaria afra</u>	1

Αναρριχώμενα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Κισσός	<u>Hedera helix</u>	3

6.8.2.2. Μικρό παρτέρι

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Δενδρολίβανο έρπον	<u>Rosmarinus officinalis</u> «Prostratus»	1
Καρίσσα	<u>Carissa macrocarpa</u>	1

6.9. Χώρος κάτω από την πισίνα του 2^{ου} σπιτιού

6.9.1. Μεγάλο παρτέρι δίπλα από τον εσωτερικό δρόμο κυκλοφορίας του συγκροτήματος κατοικιών

Δένδρα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Μαύρο Πεύκο Αυστρίας	<u><i>Pinus nigra austriaca</i></u>	1

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Κοφέα	<u><i>Kofea spp.</i></u>	2
Σάλβια θαμνώδης	<u><i>Salvia grahamii</i></u>	1
Λαντάνα νάνα	<u><i>Lantana camara</i></u> «Nana»	1
Βιμπούρνο	<u><i>Viburnum tinus</i></u>	1
Υπέριχο	<u><i>Hypericum</i></u> «Hidcote»	1

Αναρριχώμενα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Μπουκανβίλλια	<u><i>Bougainvillea</i></u> «Killie Campbell»	1

6.9.2. Μικρό παρτέρι δίπλα από τον εσωτερικό δρόμο κυκλοφορίας του συγκροτήματος κατοικιών

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Δουράντα	<u><i>Duranta variegata</i></u>	1

6.10. Καθιστικό στον υπόγειο χώρο του 2^{ου} σπιτιού

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Υπέριχο	<u>Hypericum</u> «Hidcote»	1
Ελαιάγνος	<u>Elaeagnus</u> × <u>ebbingei</u>	1
Λαντάνα	<u>Lantana sellowiana</u> «Montevidensis»	4
Λαντάνα νάνα	<u>Lantana camara</u> «Nana»	3
Αγγελική νάνα	<u>Pittosporum tobira</u> «Nanum»	2
Βερβερίς	<u>Berberis thunbergii</u>	1

Ποώδη πολυετή (Ριζωματώδη, κονδυλώδη, βολβώδη, παχύφυτα κτλ)

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Μεσεμβριάνθεμο (Μπουζί)	<u>Mesembryanthemum spp.</u>	5
Βαμβακούλα	<u>Pelargonium peltatum</u>	4

Αναρριχώμενα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Θουνβέργια	<u>Thunbergia grandiflora</u>	2
Γιουσουφάριο	<u>Jusufarium spp.</u>	1

6.11. Χώρος μπροστά από την αποθήκη στην οποία τοποθετούνται οι δεξαμενές νερού, η αντλία πίεσης και οι ηλεκτροβάνες για την τροφοδοσία άρδευσης του συγκροτήματος κατοικιών

Δένδρα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Ιβίσκος της Χαβάης	<u>Hibiscus rosa-sinensis</u>	1

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Τριανταφυλλιά	<u>Rosa</u> «Polarstern»	1

Τριανταφυλλιά	<u>Rosa «Kalinka»</u>	1
Τριανταφυλλιά	<u>Rosa «Floran»</u>	1
Τριανταφυλλιά	<u>Rosa «Geisha»</u>	1
Τριανταφυλλιά	<u>Rosa «Oklahoma»</u>	1
Τριανταφυλλιά	<u>Rosa «New Baccara»</u>	1
Κοφέα	<u>Kofea spp.</u>	5
Περόβσκια	<u>Perowskia atriplicifolia</u>	1
Λαντάνα νάνα	<u>Lantana camara «Nana»</u>	1

Ποώδη πολυετή (Ριζωματώδη, κονδυλώδη, βολβώδη, παχύφυτα κτλ)

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Ανθεμεις	<u>Anthemes hybrida «Kelwayi»</u>	2
Βαμβακούλα	<u>Pelargonium peltatum</u>	1
Μεσεμβριάνθεμο (Μπουζί)	<u>Mesembryanthemum spp.</u>	2
Φελίτσια	<u>Felicia amelloides</u>	1

Αναρριχώμενα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Μπιγκόνια του ακρωτηρίου	<u>Bignonia capensis</u>	1
Αιγόκλημα	<u>Lonicera japonica «Halliana»</u>	1

6.12. Χώρος στην πίσω πλευρά του 2^{ου} σπιτιού

6.12.1. Παρτέρι από την αριστερή πλευρά του διαδρόμου βγαίνοντας από την πίσω πόρτα του 2^{ου} σπιτιού

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Βιμπούρνο	<u>Viburnum tinus</u>	1
Λαντάνα	<u>Lantana camara</u>	2
Λαντάνα νάνα	<u>Lantana camara «Nana»</u>	4

Πικροδάφνη	<u>Nerium oleander</u>	1
------------	------------------------	---

Ποώδη πολυετή (Ριζωματώδη, κονδυλώδη, βολβώδη, παχύφυτα κτλ)

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Φραγκοσουκιά	<u>Opuntia ficus indica</u>	2
Αγάβη	<u>Agave americana</u> «Marginata»	2
Φελίτσια	<u>Felicia amelloides</u>	2

Αναρριχώμενα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Μπουκανβίλλια πυραμ/δής	<u>Bougainvillea glabra</u> «Sanderiana Pyramidalis»	1
Πολυγόνη	<u>Polygonum baldschuanicum</u>	2
Φίκος	<u>Ficus repens</u>	2
Θουνβέργια	<u>Thunbergia grandiflora</u>	1

6.12.2. Παρτέρι από την δεξιά πλευρά του διαδρόμου βγαίνοντας από την πίσω πόρτα του 2^{ου} σπιτιού

Δένδρα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Κρεμοκλαδές Πεύκο των Ιμαλαΐων	<u>Pinus excelsa</u>	1

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Λαντάνα	<u>Lantana camara</u>	2
Λαντάνα νάνα	<u>Lantana camara</u> «Nana»	2
Μυρτιά	<u>Myrthus tarentina</u>	1
Κουμαριά	<u>Arbutus unedo</u>	1
Ιβίσκος συριακός	<u>Hibiscus syriacus</u>	1

Αναρριχώμενα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Μπιγκόνια του ακρωτηρίου	<u>Bignonia capensis</u>	1
Πολυγόνη	<u>Polygonum baldschuanicum</u>	1
Φίκος	<u>Ficus repens</u>	1

6.12.3. Παρτέρι από τη μεριά που βρίσκεται το συγκρότημα κατοικιών του Ι. Χαροντάκη**Θάμνοι**

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
<u>Σχίνος</u>	<u>Pistachia lentiscus</u>	1
Πικροδάφνη	<u>Nerium oleander</u>	2
Λαντάνα	<u>Lantana camara</u>	2
Υπέριχο	<u>Hypericum «Hidcote»</u>	1

Ποώδη πολυετή (Ριζωματώδη, κονδυλώδη, βολβώδη, παχύφυτα κτλ)

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Φραγκοσουκιά	<u>Opuntia ficus indica</u>	3

Αναρριχώμενα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Παρθενοκισσός	<u>Parthenocissus quinquefolia</u>	2
Φίκος	<u>Ficus repens</u>	1
Μπουκανβίλλια ροζ	<u>Bougainvillea glabra</u>	2
Μπουκανβίλλια άσπρη	<u>Bougainvillea «White»</u>	1

6.12.4. Κεντρικό παρτέρι

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Σχίνος	<u>Pistachia lentiscus</u>	1
Δουράντα	<u>Duranta variegata</u>	3
Τεύκριο καρποφόρο	<u>Teucrium fruticans</u>	1
Λαντάνα	<u>Lantana camara</u>	7
Λαντάνα νάνα	<u>Lantana camara «Nana»</u>	2
Βερβερίς	<u>Berberis thunbergii</u>	4
Μπουκανβίλλια	<u>Bougainvillea mini thay</u>	1
Κύτισος	<u>Cytisus racemosus</u>	1

Ποώδη πολυετή (Ριζωματώδη, κονδυλώδη, βολβώδη, παχύφυτα κτλ)

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Αγάβη	<u>Agave ferox</u>	2
Αγάβη	<u>Agave americana</u>	2
Αγάβη	<u>Agave americana «Marginata»</u>	2
Φραγκοσουκιά	<u>Opuntia ficus indica</u>	2
Φελίτσια	<u>Feliccia amelloides</u>	2

Αναρριχώμενα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Φίκος	<u>Ficus repens</u>	2

6.12.5. Κατώτερο υψομετρικό παρτέρι (δίπλα από το καθιστικό που βρίσκεται στον υπόγειο χώρο του 2^{ου} σπιτιού)

Δένδρα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Κρεμοκλαδές Πεύκο των Ιμαλαΐων	<u>Pinus excelsa</u>	1

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Κύτισος	<u>Cytisus racemosus</u>	1
Μυόπορο	<u>Myoporum punctatum</u>	1
Υπέριχο	<u>Hypericum</u> «Hidcote»	2
Μυρτιά	<u>Myrthus tarentina</u>	1
Λαντάνα	<u>Lantana sellowiana</u> «Montevidensis»	1
Λαντάνα νάνα	<u>Lantana camara</u> «Nana»	2
Ίλεξ	<u>Ilex aquifolium</u> «Ferox Aurea»	1

Ποώδη πολυετή (Ριζωματώδη, κονδυλώδη, βολβώδη, παχύφυτα κτλ)

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Αγάβη	<u>Agave americana</u> «Marginata»	2
Αγάβη	<u>Agave americana</u> «Mediopicta»	1
Βιόλα	<u>Viola tulbaghia</u>	4

Αναρριχώμενα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Μπουκανβίλλια ροζ	<u>Bougainvillea glabra</u>	2
Μπουκανβίλλια ροζ πυραμ/δή	<u>Bougainvillea glabra</u> «Sanderiana Pyramidalis»	1
Φίκος	<u>Ficus repens</u>	1

6.13. Χώρος με μεγάλες υψομετρικές διαφορές (προς τη μεριά που βρίσκεται το συγκρότημα κατοικιών του Ι. Χαροντάκη)**Δένδρα**

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Χαρουπιά	<u>Ceratonia siliqua</u>	1
Ελιά	<u>Olea europea sativa</u>	2
Φίκος	<u>Ficus wiandi</u>	3

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Σχίνος	<u>Pistachia lentiscus</u>	13
Πικροδάφνη	<u>Nerium oleander</u>	3
Λαντάνα	<u>Lantana camara</u>	1

Ποώδη πολυετή (Ριζωματώδη, κονδυλώδη, βολβώδη, παχύφυτα κτλ)

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Φραγκοσουκιά	<u>Opuntia ficus indica</u>	1

Αναρριχώμενα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Παρθενοκισσός	<u>Parthenocissus quinquefolia</u>	10
Μπουκανβίλλια κόκκινη	<u>Bougainvillea «Scarlet O'Hara»</u>	1
Θουνβέργια	<u>Thunbergia grandiflora</u>	1

6.14. Χώρος κάτω από το καθιστικό που κατασκευάστηκε στο υπόγειο του 2^{ου} σπιτιού

Δένδρα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Πλάτανος σφενδαμόφυλλος	<u>Platanus acerifolia</u>	1
Ελιά	<u>Olea europea sativa</u>	6

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Σχίνος	<u>Pistachia lentiscus</u>	4

6.15. Ελαιώνας

Δένδρα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Ελιά	Olea europea sativa	10

6.16. Αμπελώνας

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Αμπέλι	Vitis spp.	9

6.17. Μικρός κεντρικός χώρος

Δένδρα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Ελιά	Olea europea sativa	1

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Αγγελική νάνα	Pittosporum tobira «Nanum»	2
Βερόνικα (Ηβη)	Veronica andersonii «Variegata»	4

6.18. Καθιστικό με υπαίθριο BAR κάτω από πέργκολα που προσφέρει και χώρο σκίασης

Δένδρα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Χαρουπιά	Ceratonia siliqua	1

6.19. Χώρος καταρράκτη

Δένδρα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Ευκάλυπτος	<u>Eucalyptus rostrata</u>	2

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Καρίσσα	<u>Carissa macrocarpa</u>	1
Αγγελική νάνα	<u>Pittosporum tobira</u> «Nanum»	6
Φίκος	<u>Ficus spp.</u>	2
Ελαιάγνος	<u>Elaeagnus pungens</u> «Gilt Hedge»	3
Τσιντόνια	<u>Chaenomeles japonica</u> «Fire Dance»	1
Βερβερίς	<u>Berberis thunbergii</u>	1
Δενδρολίβανο	<u>Rosmarinus officinalis</u>	2
Κυδωνίαστρο μικρόφυλλο	<u>Cotoneaster microphyllus</u>	2
Ευφόρβια (Αγκάθι του Χριστού)	<u>Euphorbia splendens</u>	1

Ποώδη πολυετή (Ριζωματώδη, κονδυλώδη, βολβώδη, παχύφυτα κτλ)

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Δράκαινα	<u>Dracaena indivisa</u>	1
Κύπερη των Αιγυπτίων	<u>Cyperus papyrus</u>	4
Πουλί του Παραδείσου	<u>Strelitzia reginae</u>	1
Αλπίνια	<u>Alpinia zerumbet</u>	4
Φόρμιουμ	<u>Phormium tenax</u> «Variegatum»	2
Αλόη	<u>Aloe vera</u>	1
Αλόη	<u>Aloe arborescens</u>	4
Φραγκοσουκιά	<u>Opuntia ficus indica</u>	1
Κάννα	<u>Canna hybrida</u>	3
Αγάβη	<u>Agave americana</u> «Marginata»	1
Μίσχανθος	<u>Miscanthus japonicus</u>	1
Κυκλάμινο	<u>Cyclamen persicum</u>	7

Κρασούλα	<u>Crasula spp.</u>	1
Μαργαρίτα	<u>Anthemis spp.</u>	4

6.20. Χώρος καρποφόρων

Δένδρα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Συκιά	<u>Ficus carica</u> «Brogiotto Nero»	2
Συκιά	<u>Ficus carica</u> «Verdino»	1
Αχλαδιά	<u>Pyrus communis</u> «Williams»	1
Αχλαδιά	<u>Pyrus communis</u> «Κρυστάλλι»	1
Αχλαδιά	<u>Pyrus communis</u> «Κοντούλα»	1
Μηλιά	<u>Malus communis</u> «Retzif»	1
Ροδακινιά	<u>Prunus persica</u> «Red Robin»	2
Βερυκοκιά	<u>Armeniaca vulgaris</u> «Τιρύνθου»	1
Βερυκοκιά	<u>Armeniaca vulgaris</u> «Precoce D. Imolo»	1
Βερυκοκιά	<u>Armeniaca vulgaris</u> «Μπεμπέκου»	1

Αναρριχώμενα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Βατομουριά	<u>Murus fruticosus</u> «Black Thornfree»	4

6.21. Χώρος BBQ

Δένδρα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Ελιά	<u>Olea europea sativa</u>	1
Ελιά	<u>Olea europea sativa</u>	2

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Αγγελική	<u>Pittosporum tobira</u>	3

Αγγελική νάνα	<u>Pittosporum tobira</u> «Nanum»	7
---------------	-----------------------------------	---

Αναρριχώμενα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Μπουκανβίλλια	<u>Bougainvillea</u> spp.	1
Μπουκανβίλλια	<u>Bougainvillea glabra</u>	2
Μπουκανβίλλια	<u>Bougainvillea</u> «Scarlet O'Hara»	2
Μπουκανβίλλια	<u>Bougainvillea</u> «White»	1

6.22. Μεγάλος χώρος συγκέντρωσης (καθιστικό)**Δένδρα**

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Χαρουπιά	<u>Ceratonia siliqua</u>	1

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Αγγελική νάνα	<u>Pittosporum tobira</u> «Nanum»	3

6.23. Φυτικός φράκτης μπροστά από το μεγάλο χώρο συγκέντρωσης**Θάμνοι**

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Αγγελική	<u>Pittosporum tobira</u>	21
Μυόπορο	<u>Myoporum</u> spp.	1

6.24. Χώρος με WC

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Μυόπορο	<u>Myoporum spp.</u>	1

Αναρριχώμενα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Μπουκανβίλλια ροζ	<u>Bougainvillea glabra</u>	2

6.25. Τελευταίο καθιστικό

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Σχίνος	<u>Pistachia lentiscus</u>	2
Αλμυρίκι	<u>Tamarix pentandra</u> «Rubra»	2

Αναρριχώμενα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Μπουκανβίλλια	<u>Bougainvillea spp.</u>	1
Μπουκανβίλλια ροζ	<u>Bougainvillea glabra</u>	1
Μπουκανβίλλια άσπρη	<u>Bougainvillea</u> «White»	1

6.26. Αδιέξοδος χώρος αγάλματος μετά το τελευταίο καθιστικό δίπλα στην υπάρχον φυτικό φράκτη

Δένδρα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Συκιά	<u>Ficus carica</u> «Brogiotto Nero»	2
Συκιά	<u>Ficus carica</u> «Verdino»	2

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Σχίνος	Pistachia lentiscus	6

6.27. Καμπυλωτός χώρος

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Σχίνος	Pistachia lentiscus	3

6.28. Έκταση απέναντι από τον καμπυλωτό χώρο

Δένδρα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Χαρουπιά	Ceratonia siliqua	2

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Σχίνος	Pistachia lentiscus	9

6.29. Χώρος κάτω από το BBQ

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Σχίνος	Pistachia lentiscus	1
Αλμυρίκι	Tamarix pentandra «Rubra»	3

6.30. Τελευταίος χώρος συγκροτήματος κατοικιών

Δένδρα

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
<u>Χαρουπιά</u>	<u>Ceratonia siliqua</u>	1

Θάμνοι

Κοινή ονομασία	Λατινική ονομασία	Τεμάχια
Αλμυρίκι	<u>Tamarix pentandra «Rubra»</u>	4

7. Τεχνικές κατασκευές

Στο νέο κηποτεχνικό σχέδιο διατηρήθηκαν οι κατασκευές που είχαν γίνει από τον αρμόδιο αρχιτέκτονα πριν από την δική μας παρέμβαση και εφαρμόστηκαν νέες ολοκληρώνοντας τη τελική διαμόρφωση του χώρου. Συγκεκριμένα, τοποθετήθηκαν ξύλινες πέργκολες πάνω από στις υπάρχουσες τσιμεντένιες κολώνες για την κάλυψη των γκαράζ καθώς και στην κύρια είσοδο του 1^{ου} και του 2^{ου} σπιτιού για να προσφέρουν σκίαση. Η πέργκολα στο γκαράζ του 1^{ου} σπιτιού κάλυπτε και την κατασκευή της αποθήκης που εφαρμόστηκε στο βάθος του χώρου. Ξύλινη πέργκολα τοποθετήθηκε και δίπλα από τη χτιστή ψησταριά με φούρνο (χώρος BBQ) κάτω από την οποία θα απολάμβαναν οι ιδιοκτήτες αλλά και μεγάλες παρέες φίλων τα εδέσματα τους έχοντας παράλληλα την ευκαιρία να παρακολουθούν το γύρω τοπίο με τις μοναδικές ομορφιές του. Ως επιπλέον κατασκευή στο χώρο του BBQ επιλέχτηκε να κατασκευαστεί ένα τεχνητό πηγάδι ως ιδιαίτερο στοιχείο διακόσμησης.

Ακολουθώς ολοκληρώθηκε η περιφραγή του συγκροτήματος, έγιναν οι απαραίτητοι διάδρομοι, οι πλακοστρώσεις, οι σανιδώσεις και τοποθετήθηκαν τα απαραίτητα καλύμματα όπου χρειάστηκε. Μια άλλη κατασκευή που εφαρμόστηκε στο νέο κηποτεχνικό σχέδιο ήταν ένας μεγάλος καταρράκτης στον οποίο δημιουργήθηκαν δυο λίμνες νερού. Έπειτα, πιο κάτω από το καταρράκτη κατασκευάστηκε ένα καθιστικό με υπαίθριο BAR στην ήδη διαμορφωμένη πετρόχτιστη επιφάνεια το οποίο σκεπάστηκε από μια σιδερένια πέργκολα για να προσφέρει σκίαση. Ακόμη, κοντά στο μεγάλο χώρο συγκέντρωσης κατασκευάστηκε ένα παρατηρητήριο με τα υπάρχοντα κυκλικά διαμορφωμένα πετρόχιστα τοιχία να λειτουργούν ως καθίσματα το οποίο παράλληλα καλύφτηκε από σιδερένια πέργκολα. Η κατασκευή αυτή έδινε ιδιαίτερη σημασία στο χώρο αφού επέτρεπε την απόλαυση της υπέροχης θέας του κόλπου του Λουτρακίου. Επειδή στους κατώτερους χώρους (χώρος BBQ, χώρος με υπαίθριο BAR κάτω από σιδερένια πέργκολα, παρατηρητήριο, μεγάλος χώρος συγκέντρωσης) θα μαζεύονταν πολλοί άνθρωποι κρίθηκε απαραίτητο να τοποθετηθούν

δυο έτοιμες WC για να ικανοποιούν τις φυσικές τους ανάγκες όλοι οι παρευρισκόμενοι. Ακόμη για τη διαμόρφωση του αδιέξοδου χώρου που βρισκόταν μετά το τελευταίο καθιστικό δίπλα στον υπάρχον φυσικό φράκτη τοποθετήθηκε ένα ωραίο άγαλμα με σκοπό να τραβήξει το ενδιαφέρον κάθε περαστικού επισκέπτη.

Τέλος, άλλες κατασκευές που έγιναν στο συγκρότημα κατοικιών ήταν η τοποθέτηση ντουζιέρων στον υπόγειο χώρο κάθε σπιτιού και οι απαραίτητες εργασίες για την εγκατάσταση φωτισμού όπου ήταν αναγκαίος.

7.1 Περίφραξη

Αρχικά, από τη μεριά του αρχιτέκτονα στη πλευρά που το οικόπεδο οριοθετούσε με το συγκρότημα του I. Χαροντάκη, είχε καθοριστεί η τοποθέτηση συρμάτινης περίφραξης η οποία άρχιζε από το κοινό χώρο ανάμεσα στο 1^ο και στο 2^ο σπίτι και συνεχιζόταν στην ίδια πλευρά μέχρι το τέλος του συγκροτήματος. Αντίστοιχα, συρμάτινη περίφραξη είχε καθοριστεί και στη πλευρά που το οικόπεδο οριοθετούσε με το συγκρότημα του X. Τσαγράκη στο χώρο κάτω από το BBQ καθώς και στον τελευταίο χώρο του συγκροτήματος στον οποίο η περίφραξη συνεχιζόταν από τη πλευρά της θάλασσας και έφτανε μέχρι και την έκταση που βρισκόταν απέναντι από τον καμπυλωτό χώρο. Η είσοδος που βρισκόταν από την πλευρά της θάλασσας για να ταιριάζει με τη γύρω περίφραξη είχε διαμορφωθεί και αυτή με συρμάτινη πόρτα.

Παράλληλα, είχε κατασκευαστεί πέτρινη περίφραξη στη πλευρά του οδικού δικτύου (δεξιά και αριστερά από την κεντρική είσοδο του συγκροτήματος) η οποία συνεχιζόταν και στην πλευρά που βρισκόταν το συγκρότημα του I. Χαροντάκη και συγκεκριμένα στο παρτέρι δίπλα από το γκαράζ του 1^{ου} σπιτιού και στο χώρο στην πίσω πλευρά του. Επίσης, πέτρινη περίφραξη ακολουθούσε και μετά το τέλος της συρμάτινης περίφραξης μέχρι την πέτρινη περίφραξη στην πλευρά του οδικού δικτύου.

Ακολούθως, στον αδιέξοδο χώρο του αγάλματος μετά το τελευταίο καθιστικό επικρατούσε φυτική περίφραξη η οποία αναφέρεται αναλυτικά στο κεφάλαιο των φυτεύσεων. Έπειτα, εκτός από την εξωτερική περίφραξη, στο εσωτερικό του συγκροτήματος και για το διαχωρισμό του σε επιμέρους τμήματα είχαν κατασκευαστεί από τον αρχιτέκτονα όλα τα απαραίτητα τοιχία αντιστήριξης (πέτρινα, τσιμεντένια).

Στη συνέχεια, από τη μεριά μου στο νέο σχέδιο κήπου διατηρήθηκαν όλα τα παραπάνω και ως τελική περίφραξη προτάθηκε να τοποθετηθεί συρόμενη τηλεχειριζόμενη πόρτα στην κεντρική είσοδο του συγκροτήματος και όχι ανοιγόμενη για να εξοικονομηθεί χώρος κατά το άνοιγμα της. Επίσης, προτάθηκε να τοποθετηθούν σιδερένια ανοξείδωτα κάγκελα όπου ήταν απαραίτητα για καλύτερη προστασία από ανεπιθύμητους εισβολείς αλλά και για τον περιορισμό της μετακίνησης των επισκεπτών στους διάφορους χώρους του συγκροτήματος λόγω της ύπαρξης μεγάλων υψομετρικών διαφορών μεταξύ τους. Τέλος, ως περίφραξη από τη πλευρά του εσωτερικού δρόμου κυκλοφορίας, στην είσοδο του κοινού χώρου ανάμεσα στο 1^ο και στο 2^ο σπίτι και στην αριστερή πλευρά του διαδρόμου ο οποίος ακολουθείται για να φτάσουμε στην πισίνα του 2^{ου} σπιτιού, τοποθετήθηκαν ακανόνιστες πλάκες σε όρθια θέση. Αντίστοιχα, στο μεγάλο και μικρό παρτέρι δίπλα από τον εσωτερικό δρόμο κυκλοφορίας του συγκροτήματος κάτω από την πισίνα του 2^{ου} σπιτιού εφαρμόστηκε ξύλινος φράκτης ύψους 30 εκ.

7.2 Διάδρομοι, πλακοστρώσεις, σανιδώσεις, καλύμματα

Στους υπό εξέταση χώρους κατασκευάστηκαν οι απαραίτητοι διάδρομοι από ακανόνιστες πλάκες πετυχαίνοντας μια αρμονική σύνδεση μεταξύ τους και επιτρέποντας τη διέλευση των επισκεπτών σε αυτούς. Οι πλάκες επιλέχτηκαν λόγω των χαρακτηριστικών τους που ταίριαζαν με τις υπόλοιπες πέτρινες κατασκευές. Στα σημεία που θέλαμε να επιβραδυνθεί η κίνηση των επισκεπτών εφαρμόστηκε πλάτος διαδρόμων 0,6 μ. ενώ όπου θέλαμε να επιταχυνθεί η κίνηση τους το

πλάτος των διαδρόμων έγινε μεγαλύτερο. Ακόμη, ακανόνιστες πλάκες τοποθετήθηκαν και σε όλους τους χώρους που εφαρμόστηκε η εγκατάσταση χλοοτάπητα.

Επίσης, στου εξωτερικούς χώρους κάθε σπιτιού έγιναν οι απαραίτητες πλακοστρώσεις αλλά και οι σανιδώσεις δίπλα στην πισίνα τους. Τα πλακάκια που χρησιμοποιήθηκαν γύρω από τα σπίτια ήταν καφέ χρώματος, γυαλιστερά με διαστάσεις $0,30 \times 0,30$ μ. και αρκετά ανθεκτικά στα χτυπήματα. Αντίστοιχα, οι πισίνες καλύφθηκαν με ανοιχτού μπλε και σκούρου μπλε χρώματος πλακάκια (όπως συνηθίζεται σε τέτοιες κατασκευές) διαστάσεων $0,25 \times 0,15$ μ. Στη συνέχεια, στον αδιαμόρφωτο χώρο δίπλα από τις πισίνες, βίδωσαν ανοξείδωτα στραντζαριστά πάνω στο υπάρχον τσιμέντο και πάνω τους τοποθετήθηκαν σκούρου καφέ χρώματος σανιδώσεις πλάτους $0,15$ μ. με ραβδώσεις (εικόνα 57).

Εικόνα 57. Πλακοστρώσεις και σανιδώσεις που εφαρμόζονται δίπλα από την πισίνα κάθε σπιτιού.

Τέλος, πάνω από τη δεξαμενή νερού κάθε πισίνας κατασκευάστηκε μεταλλικό καπάκι το οποίο βάφτηκε στο χρώμα του ξύλου. Ακόμη, για να επιτρέπεται η ομαλή κίνηση των επισκεπτών στον εσωτερικό δρόμο κυκλοφορίας του συγκροτήματος κατοικιών, πάνω από τα φρεάτια που υπήρχαν κατασκευάστηκαν και τοποθετήθηκαν σιδερένια καλύμματα

7.3 Καταρράκτης

Η κατασκευή ενός καταρράκτη είναι ένα στυλ που ταιριάζει στη χώρα μας και που η δημιουργία του αναβαθμίζει ολόκληρο το περιβάλλον. Ο τρόπος κατασκευής του είναι σύνθετος, έχει τα μυστικά του και απαιτεί επαγγελματικούς χειρισμούς. Μια ολοκληρωμένη κατασκευή είναι αυτή στην οποία συνδυάζεται η πέτρα με το νερό.

Ανάλογα με τις διαστάσεις που έχει ο κήπος, τη θέση και την αρχιτεκτονική του σπιτιού, επιλέγεται ο χώρος που θα γίνει η κατασκευή. Με την προϋπόθεση ότι θα είναι ηλιόλουστος, δίνεται η δυνατότητα να καλλιεργηθεί μεγάλη ποικιλία φυτών γύρω από το νερό. Τέλος, απαραίτητο είναι να υπάρχει εύκολη πρόσβαση στην κατασκευή και να βρίσκεται κοντά στην ενεργειακή πηγή, προκειμένου να εξασφαλιστεί ο κατάλληλος φωτισμός και οι λειτουργίες των αντλιών.

Παρακάτω αναφέρονται τα στάδια που ακολουθήσαμε στην εργασία μας για την κατασκευή του καταρράκτη:

- Το έδαφος με κλίση, ήταν προσόν για την κατασκευή του καταρράκτη. Αρχικά, αφού καθαρίστηκε ο χώρος από τα ζιζάνια και τις ξένες ύλες, διαμορφώθηκε το βάθος που θα είχε η κατασκευή καθώς και τα όρια της (**εικόνα 58**). Παράλληλα, κατασκευάστηκαν οι όχθες του καταρράκτη οι οποίες στη συνέχεια αλφαδιάστηκαν ώστε να συμπέσουν με την επιφάνεια του νερού.
- Για να μην υπάρξουν διαρροές οι οποίες θα μπορούσαν να αδειάσουν το νερό από την κατασκευή, κρίθηκε απαραίτητη η κάλυψη της κατασκευής με ελαστική μεμβράνη (**pond liner**). Το μέγεθος της μεμβράνης έπρεπε να είναι τέτοιο ώστε να καλύπτεται όλη η επιφάνεια. Για αυτό κρίθηκε απαραίτητο να χρησιμοποιηθεί ένα κομμάτι μεμβράνης αρκετά μεγαλύτερο (δηλαδή να περισσεύουν τουλάχιστον 50 εκ. από κάθε πλευρά) από την επιφάνεια της κατασκευής μας και όταν αυτή πήρε πλέον την τελική της μορφή κόπηκε το περίσσειμα.

Εικόνα 58. Διαμόρφωση του βάθους που έχει η κατασκευή του καταρράκτη και τα όρια της.

- Οι ελαστικές μεμβράνες, εκτός από το ότι μπορούν να πάρουν οποιαδήποτε σχήμα, είναι και πολύ ανθεκτικές. Παρόλα αυτά, καλό είναι να προστατεύονται από τις τυχόν ατέλειες και τις ανωμαλίες του εδάφους (πέτρες, εξογκώματα κτλ), στρώνοντας στο έδαφος άμμο και τοποθετώντας μεταξύ του εδάφους και της μεμβράνης ένα ειδικά κατασκευασμένο για το σκοπό αυτό προστατευτικό υπόστρωμα. Το υπόστρωμα αυτό, αποτέλεσε την καλύτερη λύση στην εργασία μας, αφού χρησιμοποιήθηκε για την προστασία της ελαστικής μεμβράνης από τις πέτρες που θα τοποθετούσαμε αργότερα πάνω της (**εικόνα 59**). Επίσης, προσέχθηκε η κατασκευή των λιμνών που θα δέχονταν το νερό από τον καταρράκτη, ώστε οι όχθες της διαμορφωμένης επιφάνειας να είναι αλφαδιασμένες και στο ίδιο επίπεδο με την επιφάνεια του νερού για να μην φαίνεται η ελαστική μεμβράνη. Σε ότι αφορά την τελική μορφή των όχθων της κατασκευής, προτάθηκε η χρήση πέτρας αφενός για να μην φαίνεται η μεμβράνη και αφετέρου η κατασκευή να έχει φυσική εμφάνιση.

Εικόνα 59. Κάλυψη της κατασκευής του καταρράκτη με ελαστική μεμβράνη (pond liner) και τοποθέτηση πετρών πάνω της.

- Οι πέτρες που χρησιμοποιήθηκαν στην κατασκευή ώστε να δείχνει φυσική επιλέχτηκαν προσεκτικά γιατί αν προμηθευόμασταν πέτρες χωρίς διαλογή, τότε αυτές θα ήταν του ίδιου μεγέθους και σχήματος και το αποτέλεσμα δε θα έδειχνε φυσικό. Οι πέτρες τοποθετήθηκαν όπως τα κομμάτια ενός παζλ, με τις μεγαλύτερες χαμηλότερα και τις μικρότερες υψηλότερα. Συγκεκριμένα, ο καταρράκτης στο πάνω μέρος του (αρχή καταρράκτη), υψώθηκε 2 μ. από το έδαφος. Έπειτα, για να μην φαίνεται καθόλου η μεμβράνη, ο πυθμένας του καταρράκτη καλύφθηκε με πέτρες. Η σωστή τοποθέτηση της πέτρας, ήταν βασικός παράγοντας για την επίτευξη του επιθυμητού αποτελέσματος δηλαδή μιας κατασκευής που να μοιάζει φυσική.
- Στην κατασκευή, δημιουργήθηκαν 2 λίμνες νερού πριν από τις οποίες τοποθετήθηκαν 2 εκτοξευτήρες νερού μέσω ειδικού λάστιχου. Συγκεκριμένα, ένας πριν την πρώτη λίμνη (στην αρχή του καταρράκτη) και ένας πριν τη δεύτερη λίμνη (στη μέση του καταρράκτη). Στο πρώτο πέταγμα του νερού, φαίνονται μόνο οι 2 από τις 5 μεγάλες πέτρες που τοποθετήθηκαν με τη βοήθεια γερανού και οι οποίες χρησιμοποιήθηκαν για να σπάνε το νερό που βγαίνει από το ειδικό λάστιχο εκτόξευσης το οποίο εφαρμόστηκε με τρόπο ώστε να πέφτει πάνω τους δημι-

ουργώντας μια φυσική ροή στην κίνηση του. Οι υπόλοιπες 3 πέτρες δεν φαίνονται, αφού καλύφθηκαν από άλλες μικρότερου μεγέθους πέτρες, αποσκοπώντας να δοθεί η επιθυμητή όψη στον καταρράκτη που θα τον έκανε να μοιάζει πιο πραγματικό. Προχωρώντας πιο κάτω, στο δεύτερο πέταγμα του νερού φαίνεται μια μόνο μεγάλη πέτρα, αφού δεν χρησιμοποιήθηκε δεύτερη για να μην χαλάει η ροή του νερού όπως διαπιστώθηκε μετά από δοκιμή που έγινε.

- Οι πέτρες πάνω στις οποίες θα έρεε το νερό, τοποθετήθηκαν ξεχωριστά από τις υπόλοιπες. Έπρεπε να είναι αλφαδιασμένες και τοποθετημένες επίπεδα, έτσι ώστε να δημιουργείται ένα τέλειο ρυάκι. Η πέτρα που θα αποτελούσε το τελικό κομμάτι του καταρράκτη έπρεπε και αυτή να είναι τελείως επίπεδη για το λόγο αυτό χρειάστηκε προσοχή στην προετοιμασία του σημείου που θα την τοποθετούσαμε, ώστε να μην υπάρχουν εξογκώματα. Προκειμένου να επιτευχθεί το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα, έγιναν δοκιμές πριν την τοποθέτηση των πετρών στην οριστική τους θέση και αν το σχήμα τους ήταν τέτοιο που δεν επέτρεπε την ομαλή ροή του νερού πάνω από αυτές, τοποθετήθηκαν βότσαλα ή χαλίκια πριν από αυτές, έτσι ώστε η κίνηση του νερού να είναι αυτή που θέλουμε.
- Η επιλογή των αντλιών που χρησιμοποιήθηκαν στην κατασκευή έγινε με βάση το μέγεθος της. Επειδή λοιπόν επρόκειτο να κατασκευαστεί ένας μεγάλος καταρράκτης με δυο λίμνες, χρησιμοποιήθηκαν 2 αντλίες 2 HP, μια σε κάθε λίμνη για την κίνηση της απαιτούμενης ποσότητας νερού. Η κάθε αντλία είχε τη δυνατότητα να ρυθμίζει τη ροή του νερού ανάλογα με το αποτέλεσμα που κάθε φορά ήταν επιθυμητό. Εδώ αξίζει να αναφερθεί το γεγονός ότι επειδή στην αρχή του καταρράκτη το νερό έπεφτε από υψηλά (2 μ. από το έδαφος), ο θόρυβος από την ροή του νερού πάνω στις πέτρες ήταν έντονος και μειώθηκε φτιάχνοντας τη πρώτη λίμνη ρηχή και τοποθετώντας πέτρες και βότσαλα κατά τη διαδρομή του νερού ώστε να μειωθεί η

ταχύτητα τα ροής του. Αντίστοιχα, στη περίπτωση της δεύτερης λίμνης επειδή η διαδρομή που είχε να διανύσει το νερό κατά το πέταγμα του ήταν μικρή αποφασίστηκε το βάθος της να είναι τουλάχιστον 1 μ. ώστε να επιτευχθεί ένας δυνατός βαθύς ήχος του νερού.

- Η χρήση φίλτρων για τον καθαρισμό του νερού κρίθηκε επίσης απαραίτητη και έγινε ώστε να έχουμε τα επιθυμητά αποτελέσματα. Ακόμη, προσεκτική επιλογή έγινε και στα φυτά που χρησιμοποιήθηκαν γύρω από την κατασκευή τα οποία περιγράφονται λεπτομερώς στην ενότητα του φυτικού υλικού. Τέλος, ένας άλλος επιπλέον παράγοντας βελτίωσης της εικόνας της κατασκευής θεωρήθηκε και ο κατάλληλος φωτισμός.

8. Φωτισμός

Ο κατάλληλος τεχνητός φωτισμός μπορεί να παρατείνει χρονικά την παραμονή στον κήπο και να προσφέρει ευχάριστες στιγμές και μετά τη δύση του ηλίου. Ένα σχέδιο φωτισμού κήπου δίνει ένα τόσο λειτουργικό όσο και αισθητικό αποτέλεσμα υψηλού επιπέδου. Ο φωτισμός μπορεί να αναδείξει σχεδιαστικά στοιχεία του σπιτιού, τις κατασκευές υψηλής λειτουργικής και αισθητικής αξίας, το φυτικό υλικό, να εκμηδενίσει τις σκιές γύρω από το σπίτι, να προσφέρει ποιοτικές στιγμές ευχαρίστησης στον κήπο και να συμβάλλει σημαντικά στην αναβάθμιση της ασφάλειας και προστασίας της ιδιοκτησίας. Η πραγματική αξία όμως του φωτισμού παραμένει ασύλληπτη καθώς μεταμορφώνει και αλλάζει τη διάθεση του ανθρώπου, διεγείρει τις αισθήσεις του και αλλάζει την οπτική και αντιληπτική του ικανότητα.

Για τη δημιουργία ενός σχεδίου φωτισμού κήπου απαιτείται κατάλληλος φωτισμός για κάθε χώρο του στις σωστές θέσεις. Η επιλογή των φωτιστικών σωμάτων γίνεται με ορθολογικά κριτήρια, όπου τα φωτιστικά παραμένουν όσο το δυνατόν κρυμμένα και δεν αποτελούν πηγή εκθάμβωσης στους χρήστες του κήπου. Η σωστή επιλογή κάθε λαμπτήρα, η ισχύς του, η επιφάνεια φωτισμού και η γωνία δέσμης του φωτός διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στο σωστό σχεδιασμό ενός συστήματος φωτισμού. Το φως είναι οπτικό φαινόμενο, δέσμη ή λάμψη που μεταδίδεται από ένα λαμπτήρα. Ο λαμπτήρας αποτελεί την πηγή του φωτός ενώ το φωτιστικό σώμα είναι το περιβλημά ή το σώμα μέσα στο οποίο βρίσκεται η υποδοχή της πηγής του φωτός ή του λαμπτήρα.

Γενικά, η ανθρώπινη αντίληψη σχετικά με τη φωτεινότητα ή τη σκοτεινότητα του φωτός διαφέρει από άτομο σε άτομο. Η προσωπική αίσθηση αλλάζει σύμφωνα με την ώρα της ημέρας, τη σχετική φωτεινότητα ή σκοτεινότητα του περιβάλλοντος, τον τύπο του φωτιστικού σώματος και τέλος εάν πρόκειται για φωτισμό εσωτερικού ή εξωτερικού χώρου. Έτσι λοιπόν είναι δύσκολο να χαρακτηριστεί μια μετρημένη στάθμη φωτεινότητας (σε candelas) σαν χαμηλής, μεσαίας,

υψηλής φωτεινότητας. Για το λόγο αυτό είναι απαραίτητη η δημιουργία προδιαγραφών για κάθε στάθμη φωτισμού σε candelas ώστε να ληφθούν οι κατάλληλες αποφάσεις για τη φωτεινότητα κάθε περιοχής και να προσδιοριστούν οι κατάλληλοι τύποι λαμπτήρων.

«**Χαμηλός**», απαλός φωτισμός = .4 candela. Παράδειγμα: **α)** το φως της πανσέληνου = .1 candela και **β)** το φως πεζοδρομίου κάτω από φωτιστικό = .3 candela. «**Μεσαίας φωτεινότητας**» φωτισμός = .5-.8 candela. Παράδειγμα: Ένα ισχυρότερο επίπεδου φωτισμού από το φως της πανσελήνου ή τα φωτιστικά των πεζοδρομίων, αλλά ασθενέστερο από τον εσωτερικό φωτισμό του σπιτιού. «**Έντονος**» (υψηλός, ισχυρός) φωτισμός = άνω των .8 candela. Παράδειγμα: Ένας μικρός λαμπτήρας για ανάγνωση φωτίζει το βιβλίο με 30 candelas, ενώ τα συνηθισμένα επίπεδα φωτισμού γραφείων κυμαίνονται ανάμεσα σε 70-150 candelas.

Επίσης, το χρώμα του φωτός αποτελεί σημαντικό χαρακτηριστικό ενός σχεδίου φωτισμού. Το χρώμα χρησιμοποιείται για να δημιουργήσει ατμόσφαιρα και για να προσδώσει έμφαση και αντίθεση όμως μπορεί και να δημιουργήσει καταστροφικά αποτελέσματα εάν δεν αντιμετωπιστεί σωστά. Όλα τα χρώματα αποτελούν μείξη σε διάφορες αναλογίες των τριών βασικών χρωμάτων κόκκινο, μπλε και πράσινο. Γενικά, τα αντικείμενα εμφανίζονται καλύτερα όταν φωτίζονται από πηγές φωτός του ίδιου χρώματος.

Η χρήση του χρώματος στο φωτισμό κήπων είναι δύσκολη υπόθεση. Αποτελεί εργαλείο με τρομακτική επίδραση στην εμφάνιση και στην ατμόσφαιρα της νυκτερινής ζωής του κήπου και απαιτεί προσεκτική και συγκρατημένη χρήση. Ο κήπος φαίνεται διαφορετικός τη νύκτα και οι άνθρωποι αισθάνονται διαφορετικά σε ένα περιβάλλον όπου αντανακλούν διάφορα χρώματα φωτός. Οι «**Ζεστές**» ή «**Θερμές**» πηγές φωτός (αυτές με υψηλά επίπεδα κόκκινου, πορτοκαλί και κίτρινου φωτός) δημιουργούν μια άνετη ατμόσφαιρα στον κήπο. Οι «**Κρύες**» ή «**Ψυχρές**» πηγές φωτός (με υψηλά επίπεδα μπλε και πράσινου φωτός) δημιουργούν μια παράξενη, ενώ παράλληλα προσδίδουν μια αίσθηση μυστηρίου στον αέρα και άνεσης χώρου.

Κάθε χρώμα φωτός έχει συγκεκριμένα χαρακτηριστικά απόδοσης που αναδεικνύουν κάποια φυτά ή αντικείμενα ενώ υποβαθμίζουν κάποια άλλα.

Συγκεκριμένα, το ζεστό άσπρο φως αναδεικνύει φυτά, ανθρώπους, φαγητό και τις περισσότερες επιφάνειες του κήπου, όμοια με τον ήλιο κατά τη διάρκεια της ημέρας και κατά συνέπεια φαίνεται πολύ «φυσικό». Το μπλε-άσπρο και το μπλε φως αναδεικνύουν το πράσινο των φυλλωμάτων αλλά δείχνουν το ανθρώπινο χρώμα του δέρματος και το φαγητό «αφύσικα». Το κίτρινο και κεχριμπαρένιο φως αποδίδει τα φυτά ξεθωριασμένα και άρρωστα. Το κόκκινο φαίνεται τεχνητό και υπερβολικά θερμό. Το ωχρό ροζ φως δείχνει τους ανθρώπους υγιείς και γεμάτους ζωντάνια και δίνει ζωή στα άσπρα αγάλματα, αλλά δεν αποδίδει σωστά το φύλλωμα της βλάστησης. Στην **εικόνα 60** φαίνεται η χρήση του χρώματος στο φωτισμό κήπων.

Εικόνα 60. Χρήση του χρώματος στο φωτισμό κήπων.

Οι τρόποι με τους οποίους μπορούμε να προσθέσουμε χρώμα στο φωτισμό κήπων είναι αρκετοί. Ο πιο απλός τρόπος συνδυάζει διάφορους τύπους και εντάσεις κοινών λαμπτήρων. Οι χαμηλής ισχύος λαμπτήρες πυρακτώσεως μέχρι 40 watt είναι πιο ζεστοί σε χρώμα (αφού περιέχουν περισσότερο κίτρινο και πορτοκαλί), ενώ οι υψηλής ισχύος λαμπτήρες και αυτοί οι πυρακτώσεως χαλαζία δίνουν ένα άσπρο φως. Οι χαμηλής ισχύος πυρακτώσεως, επειδή έχουν διαφορε-

τικού τύπου νήμα πυράκτωσης παράγουν φως που είναι περισσότερο άσπρο. Οι μπλε-άσπροι ή οι λαμπτήρες φθορίου, το έντονο μπλε χρώμα των λαμπτήρων ατμών υδραργύρου και η ελαφρά πράσινη απόχρωση των λαμπτήρων μετάλλου-ιωδίου προσφέρουν τη δική τους χρωματική προσωπικότητα όταν φωτίζουν σημεία εστίασης στο τοπίο. Συνιστάται η χρήση ενός τύπου λαμπτήρα σαν κυρίαρχη πηγή φωτός, προσθέτοντας διαφορετικούς τύπους μόνο για εξειδικευμένο σκοπό. Ένας άλλος τρόπος χρήσης χρώματος στον νυκτερινό φωτισμό κήπων είναι η τοποθέτηση χρωματιστών λαμπτήρων διάχυσης δέσμης φωτός ή χρωματιστών φακών-φίλτρων.

Τέλος, τα συστήματα φωτισμού χωρίζονται σε χαμηλής και κανονικής τάσης. **Χαμηλής τάσης** χαρακτηρίζονται τα συστήματα που έχουν συνήθως τάση ρεύματος 12 volt ενώ **κανονικής τάσης** τα συστήματα που έχουν τάση ρεύματος 220 volt. Κατά το παρελθόν ο συνηθέστερος λαμπτήρας για το φωτισμό κήπων ήταν ο λαμπτήρας πυράκτωσης. Σήμερα υπάρχουν και άλλοι τύποι λαμπτήρων διαθέσιμοι από τους οποίους οι ατμών υδραργύρου και μετάλλου-ιωδίου βρίσκουν εφαρμογές στο φωτισμό κήπων. Οι λαμπτήρες υψηλής πίεσης νατρίου είναι μεν ενεργειακά αποδοτικοί αλλά σπανιότερα χρησιμοποιούνται σε ιδιωτικούς κήπους λόγω του πορτοκαλίζοντος χρώματός τους. Οι σωλήνες φθορισμού και λαμπτήρες μετάλλου-ιωδίου προσφέρονται καλύτερα για τονισμό κυρίαρχων περιοχών ή περιοχών εστίασης ενώ οι λαμπτήρες μετάλλου είναι σχεδιασμένοι να παρέχουν λαμπρό φως σε μεγάλες περιοχές. Προτείνεται χρήση ισχυρότερων λαμπτήρων εκεί όπου απαιτείται έντονη νυκτερινή χρήση ή ασφάλεια, ενώ η χρήση μικρότερης ισχύος λαμπτήρων ενδείκνυται για απαλό φωτισμό περιοχών, φωτισμό που προσομοιώνει τη πανσέληνο, ή συμπληρωματικό φωτισμό.

8.1. Τεχνικές φωτισμού και φωτιστικά σώματα του κήπου που χρησιμοποιούνται σε κάθε χώρο του συγκροτήματος κατοικιών

Σύμφωνα με τα παραπάνω αφού προσδιορίστηκαν οι περιοχές του συγκροτήματος κατοικιών που θα εφαρμοστεί φωτισμός επιλέ-

χτηκε η κατάλληλη τεχνική που θα τον υλοποιούσε καθώς και τα απαραίτητα φωτιστικά σώματα. Για κάθε τύπο φωτιστικού σώματος που τοποθετείται στον εξωτερικό χώρο του συγκροτήματος κατοικιών επιλέγεται και ένα σύμβολο. Στο **Σχέδιο Α4** παριστάνεται επακριβώς και στην πραγματική του θέση καθένα από αυτά τα φωτιστικά σώματα ενώ στο αντίστοιχο υπόμνημα αναφέρεται δίπλα από κάθε σύμβολο και η τεχνική φωτισμού που χρησιμοποιείται. Αναλυτική περιγραφή για καθεμιά από τις τεχνικές φωτισμού που εφαρμόζονται στο συγκρότημα κατοικιών γίνεται παρακάτω.

8.1.1. Φωτισμός από πάνω προς τα κάτω

Ένα γενικό είδος φωτισμού που περιλαμβάνει αρκετές από τις τεχνικές που αναφέρονται παρακάτω, είναι ο φωτισμός αντικειμένου, περιοχής ή επιφάνειας από υψηλότερο σημείο. Ο φωτισμός αυτός συνηθίζεται σε κάποια κατασκευή ή δένδρο του σπιτιού προσφέροντας γενικό φωτισμό για αποφυγή ατυχημάτων, ασφάλεια από εισβολείς και αισθητική ανάδειξη. Επίσης, αποτελεί έντονη αντίθεση με το φωτισμό άλλων στοιχείων του κήπου που φωτίζονται από κάτω προς τα πάνω. Στο φωτισμό με κατεύθυνση φωτός από πάνω προς τα κάτω χρησιμοποιούνται λαμπτήρες χαμηλότερης ισχύος από ότι ο φωτισμός από κάτω προς τα πάνω γιατί οι εφαρμογές στις οποίες χρησιμοποιείται στοχεύουν στο επίπεδο του ματιού.

8.1.2. Φωτισμός από κάτω προς τα πάνω

Ο φωτισμός από κάτω προς τα πάνω αναφέρεται στην τεχνική εκείνη που φωταγωγεί το κάτω μέρος, την υποκείμενη πλευρά ενός αντικειμένου, ακριβώς αντίθετα από ότι ο φυσικός φωτισμός της ημέρας. Τα φωτιστικά σώματα τοποθετούνται ή «**θάβονται στο έδαφος**», ή κάτω από φυτά και δένδρα ή κάτω από την επιφάνεια του

νερού (καταρράκτης ή πισίνα) φωτίζοντας προς τα πάνω και μακριά από το σημείο θέασης του επισκέπτη για αποφυγή εκθάμβωσης. Αυτή η τεχνική φωτισμού δημιουργεί γλυκιά, χαμηλής συνήθως έντασης στάθμη φωτισμού, λάμψη που τονίζει την γλυπτική, τρισδιάστατη ποιότητα του όγκου των δένδρων, θάμνων και άλλων αντικειμένων.

Είναι και αυτό ένα γενικό είδος φωτισμού κατά το οποίο αντικείμενο ή επιφάνεια φωτίζεται από χαμηλότερο σημείο. Ο φωτισμός σκιάς, καθρέπτη και περιγράμματος είναι όλα είδη φωτισμού από κάτω προς τα πάνω. Επίσης, ο φωτισμός από κάτω προς τα πάνω παράγει ποικιλία φωτιστικών σχημάτων όπως φωτισμό τονισμού, φωτισμό ανάδειξης επιφανειών και φωτισμό υφής. Πρόκειται για την πιο κοινή τεχνική φωτισμού κήπου αφού τα φωτιστικά σώματα εγκαθίστανται εύκολα στο έδαφος. Χρησιμοποιείται για να δώσει έμφαση σε ένα χαρακτηριστικό όπως ένα δένδρο, ένα άγαλμα, η πρόσοψη του κτιρίου ή ένα τοίχο, αλλά αποτελεί επίσης ιδανικό συμπληρωματικό φωτισμό φυτικών μπορντούρων προκειμένου να αποτελέσει οπτικό σύνδεσμο ανάμεσα σε άλλα μεμονωμένα στοιχεία του κήπου που φωτίζονται ξεχωριστά.

8.1.3. Φωτισμός ασφάλειας, προσανατολισμού

Ο φωτισμός ασφάλειας εξυπηρετεί έναν από τους κύριους σκοπούς του φωτισμού κήπων: Προσφέρει κατεύθυνση, προσανατολισμό στους χρήστες του κήπου, πληροφόρηση για πιθανά εμπόδια ή υψομετρικές διαφορές, προσδίδοντας άνεση στους διαδρόμους κίνησης και στα σημεία πρόσβασης. Κυρίως χρησιμοποιούνται φωτιστικά σώματα με σχήμα «χελώνας» τα οποία τοποθετούνται σε μικρή απόσταση από το έδαφος πάνω στα υπάρχοντα τοιχία. Η ένταση του φωτισμού ασφαλείας είναι μεγαλύτερη στα κύρια μονοπάτια, διαδρόμους ή σκαλοπάτια κυκλοφορίας και επίσης μεγαλύτερη σε σχέση με τους γειτονικούς χώρους που και αυτοί επίσης μπορεί να είναι έντονα φωτισμένοι.

8.1.4. Φωτισμός προστασίας από εξωτερικούς κινδύνους

Για τους περισσότερους ιδιοκτήτες ο φωτισμός προστασίας αποτελεί την κύρια προτεραιότητα εγκατάστασης οποιουδήποτε είδους φωτισμού κήπου. Φωτιστικά τοποθετημένα υψηλά που σημαδεύουν τα μάτια των επισκεπτών αποτελούν παράδειγμα για αποφυγή. Αντίθετα, ο κατάλληλος φωτισμός μονοπατιών, φυτών και τμημάτων του κήπου προστατεύει την ιδιοκτησία από ανεπιθύμητους επισκέπτες και συμβάλλει στην αισθητική του κήπου. Σημαντικό παράγοντα στο φωτισμό ασφαλείας αποτελεί η αποτελεσματική συνδεσμολογία. Οι διακόπτες τοποθετούνται σε εσωτερικό χώρο προσφέροντας αυτοτέλεια λειτουργίας των επί μέρους τμημάτων του συστήματος φωτισμού.

8.1.5. Φωτισμός περιοχής κήπου

Ο κατάλληλος φωτισμός μιας ολόκληρης περιοχής συμβάλλει στην καλύτερη διασκέδαση και απόλαυση του χώρου. Ο φωτισμός μιας περιοχής είναι ουσιαστικά η φωτεινότητα περιβάλλοντος χώρου του κήπου που αποτελεί τη βάση, το φόντο (πίσω πλάνο) για φωτισμό εστιασμού και τονισμού (πρώτο πλάνο). Τα φωτιστικά σώματα τοποθετούνται σε ικανό ύψος από το έδαφος ή αποκρύπτονται μερικώς από την κοινή θέα με τη βοήθεια φίλτρων ή άλλων μέσων διάχυσης του φωτός.

Σκοπός του φωτισμού μιας περιοχής είναι ο γενικός φωτισμός της έτσι ώστε να είναι δυνατή οποιαδήποτε δραστηριότητα για την οποία έχει σχεδιαστεί ο χώρος. Συνήθως χρησιμοποιείται στα εξωτερικά καθιστικά, με άμεσο φωτισμό από την οροφή ή πέργκολα ή από φωτιστικά προσαρτημένα σε τοίχους ή φωτιστικά σε μεταλλικές κολώνες. Ο φωτισμός περιοχής είναι απαλός, διάχυτος και κολακευτικός στα στοιχεία και τους χώρους του κήπου προκειμένου να δημιουργήσει μια ατμόσφαιρα που είναι απαλή, χαλαρωτική και ίσως ρομαντική. Συχνά αναφέρεται και σαν «ατμοσφαιρικός φωτισμός».

8.1.6. Φως της πανσέληνου

Η τεχνική του φωτισμού από πάνω προς τα κάτω (ή τεχνική του προσπίπτοντος φωτισμού) αντιγράφει το φως της σελήνης ρίχνοντας φως προς τα κάτω από ένα δένδρο ή δοκάρι. Αυτή η τεχνική δημιουργεί απαλό φωτισμό και προσφέρει ενδιαφέρουσες σκιές. Η συνηθέστερη χρήση του φωτισμού της «**πανσελήνου**» γίνεται με τη χρήση φωτιστικών χαμηλής ισχύος προσαρτημένων σε υψηλότερα κλαδιά του δένδρου που φωτίζοντας χαμηλότερα κλαδιά και φύλλα ρίχνουν τη σκιά στο έδαφος. Ο φωτισμός αυτός είναι ιδανικός για καθιστικά κάτω από το δένδρο και αποτελεί έξυπνο τρόπο ενσωμάτωσης του χλοοτάπητα στο φωτιστικό σχήμα.

Στην τεχνική της πανσελήνου ο φωτισμός από πάνω προς τα κάτω πρέπει να συνοδεύεται με φωτισμό από κάτω προς τα πάνω που φωτίζει τον κορμό προκειμένου να αγκυρώσει το δένδρο στο έδαφος αποφεύγοντας την ψευδαίσθηση ότι τα φύλλα πλανώνται στον αέρα.

8.1.7 Φωτισμός υφής

Τα φωτιστικά σώματα παίζουν το ρόλο του πινέλου και οι τεχνικές φωτισμού υφής τις πινελιές. Για την ανάδειξη της υφής ενός αντικειμένου το φωτιστικό σώμα τοποθετείται κοντά στο τοίχο και συνήθως προς τα πάνω. Το φως αναδεικνύει την επιφάνεια και γεμίζει τον τοίχο με εναλλαγές φωτισμένων και σκιασμένων περιοχών. Βασική εφαρμογή αυτού του φωτισμού αποτελεί ο φωτισμός πέτρινων τοίχων. Η τεχνική αυτή εφαρμόζεται και σε μεμονωμένα φυτά με ιδιαίτερη υφή αναδεικνύοντας τη γενική υφή της συνολικής φύτευσης. Βέβαια, ενώ ο φωτισμός υφής επιτυγχάνεται συχνά με κατεύθυνση φωτός από κάτω προς τα πάνω μπορεί να δημιουργηθεί και με αντίθετη κατεύθυνση από πάνω προς τα κάτω, κάτω από το γείσο της στέγης.

8.1.8. Φωτισμός με διασταυρωμένες δέσμες φωτός

Αντικείμενα ή περιοχές που φωτίζονται από δυο διασταυρωμένες πηγές φωτός φωτίζονται καλύτερα από ότι αν φωτίζονταν από μια πηγή φωτός. Επίσης, οι σκιές που δημιουργούνται είναι πιο απαλές. Η τεχνική αυτή χρησιμοποιείται στο φωτισμό από πάνω προς τα κάτω ή το φωτισμό της πανσελήνου στα δένδρα, στο φωτισμό αγάλματος ή μεμονωμένων φυτών. Όταν χρησιμοποιείται φωτισμός από πάνω προς τα κάτω οι δέσμες είναι καλό να διασταυρώνονται ψηλά, πάνω από το ύψος των ανθρώπων και όχι κοντά στο έδαφος.

8.1.9. Φωτισμός τονισμού

Ο φωτισμός τονισμού χρησιμοποιεί κατευθυντικά φωτιστικά σώματα για να τονίσει μεμονωμένα φυτά, σημεία εστίασης ή άλλα χαρακτηριστικά έτσι ώστε να ξεχωρίζουν από τον υπόλοιπο χώρο ο οποίος μπορεί να βρίσκεται στο σκοτάδι ή να φωτίζεται με χαμηλότερες στάθμες φωτισμού. Επιτυγχάνεται με οποιαδήποτε τεχνική τοποθέτησης (φωτισμός από κάτω προς τα πάνω, από πάνω προς τα κάτω, από τα πλάγια) και από οποιοδήποτε σημείο πηγής φωτισμού (υποβρύχια, σε δένδρο, στο έδαφος, ή σε κάποια κατασκευή). Εστιάζεται δέσμη φωτός σχετικά μεγάλης έντασης στο αντικείμενο.

8.1.10. Φωτισμός περιγράμματος

Περιγραμματικός φωτισμός δημιουργείται όταν το σκοτεινό περίγραμμα ενός αντικειμένου δημιουργείται φωτίζοντας τον τοίχο ή άλλη κάθετη επιφάνεια που βρίσκεται πίσω του. Το χρώμα και η υφή του αντικειμένου αποκρύπτονται εστιάζοντας στο σχήμα ενός δένδρου, αρχιτεκτονικού φυτού ή αντικειμένου με διακριτικό περίγραμμα. Φυτά που προτιμούνται για περιγραμματικό φωτισμό είναι αυτά με χαρακτηριστικό σχήμα φύλλων και φυτά που κινούνται ελεύθερα στον άνεμο.

8.1.11. Φωτισμός σκίασης

Είναι παρόμοιος με τον περιγραμματικό φωτισμό με τη διαφορά ότι η πηγή φωτισμού βρίσκεται μπροστά από το αντικείμενο ρίχνοντας την σκιά του πάνω στον τοίχο ή σε κάθετη επιφάνεια που βρίσκεται σε δεύτερο πλάνο. Η τεχνική αυτή χρησιμοποιεί λαμπτήρες χαμηλής ισχύος και ευρείας δέσης φωτός σε φωτιστικό προσαρτημένο σε λόγχη και τοποθετημένο στο έδαφος.

8.1.12. Φωτισμός από τα πλάγια

Η πηγή του φωτός τοποθετείται από τα πλάγια. Σε σχέση με το φωτισμό από μπροστά ο φωτισμός από τα πλάγια προτιμάται όταν αναδεικνύεται καλύτερα η υφή και το σχήμα ενός αντικειμένου ή μιας επιφάνειας. Ο φωτισμός από τα πλάγια μπορεί να γίνει από την μια μόνο πλευρά δημιουργώντας 50% φωτεινότητα και 50% σκιά ή φωτισμός από τις δυο αντίθετες πλευρές αποφεύγοντας εντελώς τη σκιά.

8.1.13. Φωτισμός φόντου

Ο φωτισμός φόντου προσφέρει το πλάνο που ακολουθεί στον κήπο ή σε ένα μικρό τμήμα του. Γίνεται επιλεκτικός φωτισμός ενός πέτρινου τοίχου ή άλλης κατασκευής ή υψηλής και πυκνής βλάστησης που βρίσκονται στο πίσω μέρος του κήπου.

8.1.14. Φωτισμός υγρού στοιχείου

Τα κύρια ενδιαφέροντα φωτισμού βρίσκονται στην αξιοποίηση δυο ιδιοτήτων του νερού: **α)** στη διάθλαση και **β)** στην ανάκλαση. Η διάθλαση του φωτός παρατηρείται όταν καθώς το φως διαπερνά την επιφάνεια του νερού αλλάζει ελαφρά κατεύθυνση. Σε στάσιμο νερό δεν αποτελεί πρόβλημα αφού η δέσμη φωτός στοχεύει με ακρίβεια το αντικείμενο για φωτισμό ρυθμίζοντας τη θέση του υποβρύχιου προ-

βολέα. Στην περίπτωση όμως του κινούμενου νερού οι διαθλάσεις είναι συνεχείς και προς κάθε κατεύθυνση δίνοντας την εντύπωση ότι οι ακτίνες του φωτός «χορεύουν». Η ανάκλαση του νερού είναι η χρήση του ως καθρέπτης. Αυτή η ιδιότητα του νερού επιτυγχάνεται φωτίζοντας μια περιοχή που βρίσκεται πίσω από την ανακλώμενη επιφάνεια του νερού στην γραμμή θέασης αφήνοντας το νερό σκοτεινό. Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να φωτίζεται η επιφάνεια του νερού γιατί καταστρέφεται το ανακλώμενο είδωλο.

Σε πισίνες κολύμβησης ιδανικά μέρη για τοποθέτηση υποβρύχιων φωτιστικών σωμάτων αποτελούν οι πλαϊνοί και ο απέναντι τοίχος της πισίνας από το σημείο που συνήθως παρατηρείται η πισίνα. Τα κυκλώματα φωτισμού των δεξαμενών ελέγχονται από διακόπτες με ροοστάτη δημιουργώντας **α)** απαλό φωτισμό διάθλασης μέσω του νερού με κατεύθυνση από κάτω προς τα πάνω, **β)** μέτριο φωτισμό τονισμού όταν δεν χρησιμοποιείται η πισίνα **γ)** έντονο φωτισμό για συναρπαστική κολύμβηση.

8.1.15. Φωτισμός διαδρόμων

Η τεχνική αυτή καλύπτει τις βασικές ανάγκες φωτισμού και αποσκοπεί στην απρόσκοπτη κίνηση των χρηστών του κήπου. Συνήθως τα φωτιστικά τοποθετούνται χαμηλά κοντά στο έδαφος προς τα κάτω ώστε το φως να διαχέεται φωτίζοντας μεγάλες περιοχές. Απαραίτητα είναι τα αντιθαμβωτικά φίλτρα, οι περσίδες ανακλαστικές καθώς η έλλειψη τους μπορεί να οδηγήσει σε ατύχημα.

8.1.16. Φωτισμός χαμηλού ύψους, μανιτάρια

Ο φωτισμός χαμηλού ύψους, μανιτάρια χρησιμοποιεί φωτιστικά απαλλαγμένα από εκθάμβωση, κυκλικής φωτοκάλυψης για φωτισμό μικρών χώρων ή χώρων χαμηλής φύτευσης. Συνήθως τα φωτιστικά αυτά αποτελούν την τελευταία επιλογή φωτισμού γιατί είναι

ορατά. Όμως, εκεί που δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν διακοσμητικές τεχνικές φωτισμού (φωτισμός «πανσελήνου») και δεν υπάρχουν τοίχοι ή κατασκευές για την τοποθέτηση χωνευτών ή διακριτών φωτιστικών χρησιμοποιούνται μανιτάρια για να προσφέρουν ασφάλεια και να προσφέρουν φως σε σκοτεινές περιοχές.

9. Συμπεράσματα

Η μελέτη που σας παρουσίασα ήταν μια επίπονη εργασία μηνών. Πιστεύω ότι το θέμα που επιλέχτηκε ως πτυχιακή μελέτη ήταν πολύ δύσκολο σαν αρχή μιας και η Αρχιτεκτονική του τοπίου στη χώρα μας είναι πιο πίσω σε σχέση με άλλες χώρες και αφετέρου το τοπογραφικό διάγραμμα κάλυψης που αποτελεί και το πρωτεύον στοιχείο για τη σχεδίαση ενός κήπου δεν υπήρχε όσο και αν φαντάζει παράξενο αλλά κατασκευάστηκε από την αρχή με ατομική μου προσπάθεια. Επίσης αξίζει να σημειωθεί ότι η επιλεγόμενη περιοχή ήταν επικλινή με σημαντικές υψομετρικές διαφορές και κλίση από την κεντρική είσοδο προς τη θάλασσα γεγονός που δυσκόλεψε περισσότερο την αποτύπωση του τοπογραφικού διαγράμματος.

Η επιλογή των φυτών (δένδρων, θάμνων, ποωδών πολυετών, αναρριχώμενων) για την κάλυψη του χώρου έγινε θέτοντας ως κριτήριο τον παράγοντα της θαλάσσιας περιοχής γεγονός που οδήγησε στον περιορισμό της χρήσης κάποιων φυτών κοντά σε αυτήν. Συγκεκριμένα τα φυτά που επιλέχθηκαν να τοποθετηθούν στους κατώτερους χώρους του συγκροτήματος κατοικιών έπρεπε να αντέχουν στο δύσκολο περιβάλλον το οποίο δημιουργείται από την ύπαρξη μεγάλων ποσοτήτων άλατος. Πολλά και χρήσιμα τα κηποτεχνικά εφόδια που αποκόμισα κατά τη διεκπεραίωση της πρακτικής μου άσκησης στο Ανθοκομικό κέντρο των Χανίων (Πελεκαπίνα) τα οποία με βοήθησαν και στην υλοποίηση της πτυχιακής μου μελέτης. Η διαθεσιμότητα των φυτών στη αγορά αλλά και οι καλλιεργητικές απαιτήσεις τους ήταν γνωστές σε εμένα οπότε μπορούσα να έχω μια γρήγορη άποψη για τα φυτά που θα χρησιμοποιούσα σε κάθε μέρος του υπό εξέταση χώρου.

Η διαμόρφωση του νέου κηποτεχνικού σχεδίου περιλάμβανε εκτός από τη χρήση πλούσιου φυτικού υλικού με ωραίους χρωματικούς συνδυασμούς και πολλές νέες κατασκευές που όλα μαζί αύξαναν τον προϋπολογισμό του έργου. Οι ιδιοκτήτες, άνθρωποι με καλή οικονομική κατάσταση δε θέλησαν να θέσουν εξ' αρχής κάποιο οικονομικό περιορισμό στο έργο γνωρίζοντας τις δυσκολίες που υπήρχαν

απλά ζήτησαν να υλοποιηθούν οι επιθυμίες τους με τον καλύτερο δυνατό τρόπο και να ενημερώνονται τακτικά για την τυχόν εξέλιξη του έργου.

Η ποσότητα και η ποιότητα του νερού που υπήρχε στην περιοχή ήταν επαρκής στις προσδοκίες μας χωρίς να εμποδίζουν τα σχέδια μας. Εδώ αξίζει να αναφερθεί ότι η μελέτη και η κατασκευή του αρδευτικού δικτύου δεν αναφέρθηκαν στην παρούσα μελέτη γιατί ανατέθηκαν από τους ιδιοκτήτες σε άλλο συνάδελφο για την εξόφληση ενός παλαιού λογαριασμού που όφειλε σε αυτούς.

Τέλος, παρόλες τις δυσκολίες και τους περιορισμούς που αντιμετώπιστηκαν αισθάνομαι πως έχω φέρει το μέγιστο επιθυμητό αποτέλεσμα στην κηποτεχνική διαμόρφωση του συγκροτήματος κατοικιών 5639,5 τ.μ. σε παραθαλάσσια περιοχή στο Λουτράκι Χανίων το οποίο αποτυπώνεται στο Τελικό Σχέδιο Α.5. Η προσπάθεια μου πιστεύω να σταθεί αφορμή για παρόμοιες μελέτες και από άλλους συναδέλφους της σχολής μας.

Βιβλιογραφία

Brookes J. (1994). Αρχιτεκτονική και Σχεδιασμός Κήπων. Εκδόσεις Μαλλιάρης-παιδεία. Αθήνα. Σελ.: 14, 26, 32-37, 74-77, 90-97.

Αντωνιδάκη-Γιατρομανωλάκη Α. (1998). Στοιχεία Κηποτεχνίας Αρχιτεκτονικής Τοπίου. Έκδοση Τ.Ε.Ι. Ηρακλείου. Ηράκλειο. Σελ.: 22-33, 52-55.

Αντωνιδάκη Α., Μεραμβελιωτάκη Χ. Στεφανάκη Α. (2003). Σχεδιασμός και Διαχείριση Πάρκων και Κήπων, Εργαστήριο. Έκδοση Τ.Ε.Ι. Ηρακλείου. Ηράκλειο. Σελ.: 1-16, 19-21, 31.

Βαϊόπουλος Θ. (1994). Χίλιες Ιδέες Millepiane, Φυτολογικός Φωτογραφικός Οδηγός. Εκδόσεις Τ.Α.Ν.Ι. Αθήνα. Σελ.: 6, 9-10, 13-16, 20-21, 26-28, 30-32, 36, 39-43, 47-51, 58-59, 61-62, 64-65, 71-72, 75-76, 78-82, 84, 87-88, 92-93, 97-98, 104, 118, 123-128, 130-139, 149-150, 153-157, 160, 163-164, 166, 169, 171-172, 192-194, 196-197, 192-202.

Γυπάκης Ι. (2004). Εργασίες Εγκατάστασης Χλοοτάπητα, Εργασία Σεμιναρίου. Σχολή Τεχνολογίας Γεωπονίας, Τμήμα Φυτικής Παραγωγής, Α.Τ.Ε.Ι. Κρήτης. Ηράκλειο. Σελ.: 2-6.

Εθνική Μετεωρολογική Υπηρεσία. (1958-1997). Διεύθυνση Κλιματολογίας-Εφαρμογών, Τμήμα 1 Ελέγχου-Επεξεργασίας, Κλιματολογική Βάση Δεδομένων, Μετεωρολογικός Σταθμός Σούδα 746. Χανιά. Σελ.: 211-212.

Κανταρτζής Α. (2003). Φωτισμός Κήπων, Α Έκδοση. Εκδόσεις Ρόης Α. Αθήνα. Σελ.: 14-17, 20, 22, 47-57, 77.

Λαμπρόπουλος Τ. (2005) Οδηγός για τον κήπο, Ετήσια Έκδοση. Εκδόσεις Λαμπρόπουλος Δ. Αθήνα. Σελ.: 52, 54, 56, 62-65, 73-83, 142-144.

Μαρσέλος Π., Νεκτάριος Π., Σπαντιδάκης Ι. Κηποτεχνικές Εφαρμογές, 2^{ος} Κύκλος, Κηποτεχνία. Έκδοση Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Παιδαγωγικό Ινστιτούτο. Σελ.: 158-159, 161-164, 170-177.

Πατλής Γ. (2003). Οδηγός Καλλωπιστικών Φυτών. Εκδόσεις Σταμούλης Αθ. Αθήνα. Σελ.: 12-13, 24, 30, 33, 54, 70, 72, 81, 83, 92, 95, 102-103, 108, 123, 125, 145-146, 186, 192, 199, 203, 212, 217, 239-240, 248, 251, 304, 330.

Συρμαγιάς Κ. (1979). Η Χλωρίδα του Εθνικού Κήπου. Εκδόσεις Χολεβιάς Ν.& Υιοί. Σελ.: 10, 16, 33, 41-43, 48, 50, 64, 86.

Ταμβάκης Ν., Κουτέπας Ν. (1994). Κηποτεχνία, ΈΓ Τάξη Τ.Ε.Λ. Οργανισμός Εκδόσεως Διδακτικών Βιβλίων. Αθήνα. Σελ.: 21-27, 31-35, 37-39, 159-162, 180-181, 190-192, 202-204, 206-207, 211-212, 230-233, 236-239, 242-246, 249-252, 258, 270-271, 274-275, 279-286, 289-290, 292-293.